

راوی
سی بن چینه کان
(ثلاثة الأصول)

نووسینی
شیخ محمد بن صالح العثیمین

وه رکیرانی
لقطان امین شارباز پیری

ناشر

منتدى اقرأ الثقافي

www.qraa.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَافِعٌ

رَافِهٍ
سُوْبِنْجِينْهُ كَانٌ
(ثَلَاثَةُ الْأَصْوَل)

مافن لەچاپدانی پارێزراوه بۆ وەرگیر

ناوی کتیب ٽاشهی سی بنچینه کان (ثلاثة الأصول)
نووسینی شیخ محمد بن صالح العثيمین
وەرگیرانی لقمان امین شاربازی پیشپی
نه خشەسازی ناوەوە کۆمپیوتەری نارین (محمد علی)
نۆردەو سالی چاپ یەکەم ۲۰۱۳ ز
ژمارەی سپاردن (۱۴۸۸)ی سالی ۲۰۱۳ی پىتىراوه

ھەولێر: بازاپی زانست بۆ کتیب و چاپەمەنی
website: www.nareenpub.com
E-mail: info@nareenpub.com
nareenpub@gmail.com
تەلەفون: ٦٦ ٢٥١١٩٨٢ (٠٠٩٦٤)
مۆبایل: ٧٥٠٤٠٦٤٦١٠ ٠٩٦٤

**رَافِهٗ
سَيْ بَنْجِينَهْ كَانْ
(ثَلَاثَةُ الْأَصْوَلْ)**

**نووسىنى
شِيخُ مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحِ الْعَثِيمِيْنَ**

**وَهْرَكِيرَانِي
لَقْمَانُ أَمِينُ شَارِبَازِيرِى**

نَازِينَ

کورته‌ی ژیاننامه‌ی دانه‌ری (مهتن) ای (ثلاثة الأصول)
زانای پایه به رزو نویخواز (المُجَدَّد) محمدی کوری عبد‌الوهاب
(ره حمه‌تی خوای لی بیت)

ناوی پیشوا شیخ (محمد کوری عبد‌الوهاب کوری سلیمان کوری عملی کوری
 محمد کوری ئەھەد کوری راشد کوری برید کوری محمد کوری مشرف کوری
 عومر)ه و له و چهی (بنی تمیم)ه.

ئىم زانايە سالى (۱۱۱۵) اى كۈچى لە شارۆچكەمى (العينة) لە بىنەمالەتى كى
 زانستخواز و شەرەفمەند و ئايىن پەروھر لە دايىك بۇوه، باوکىشى زانايە كى گەورە
 بۇوه، ھەروھا باپىرى - سلیمان - لە كاتى خويىدا زاناي (نهجد) بۇوه. پىش ئەۋەتى
 تىمعەنى بىگاتە (۱۰) دە سالى قورئانى لمبىر كردووه، لە(فique)دا خوتىندووېتى هەتا
 ئاستىكى باشى بىپىوه و بەھىزى تواناي لەبەركەدنى سەرنجى باوکى راکىشاوه و
 دلخوشى كردووه.

لە كىتىبەكانى تەفسىر و فەرمودەدا خوتىندەۋەتى زۆربۇوه. شەو و روڭ ھەولى
 بەدەستەتەيانى زانستى داوه و مەتنى زانستە جۆرپەجۈرە كانى لەبەركەدووه و لە
 دەوروپەرى (نهجد) و (مهككە) بە دواي زانستدا گەراوه و لاي زانايانى ئەۋىش
 خوتىندووېتى، لەوانە زاناي ناودار(عبدالله بن إبراهيم الشمرى)، ھەروھا لاي
 كورەكەى - ميراتناسى بە ناوبانگ - (ابراهيم الشمرى) دانەرى كىتىبى (العذب الفائض في
 شرح ألفية الفرائض) خوتىندووېتى، ئەمانىش ناساندۇوپيانە بە زاناي فەرمودەناسى بە
 ناوبانگ (محمد حيأة السندي) و زانستى فەرمودە و (علم الرجال)ى لەلا خوتىندووه و
 لە زانستە بنچينەيىھە كان (الأمهات)دا مۆلتەتى پىداوه.

شیخ (محمد کوری عبد‌الوهاب) - رەحمة‌تی خوای لی بیت - خوای گەورە
 تىگىشىتىكى ساغ و زىزەكىيە كى لەراددە بەدەرى بىن بەخشىبۇو، زۆر بە خوتىندەۋەتى
 و

لیکولینه و کتیب دانانه و خدیریک دهبوو و له کاتی خویندنده و لیکولینه و دا همر شتیکی گرنگی به رجاوکه و تایه یاداشتی ده کرد و له نووسین بیزار نمدهبوو، چندین کتیبی له سهر دانراوه کانی (ابن تیمیه) و (ابن القیم) - رهجهتی خوایان لی بیت - نووسیو، ئیستاش هندی دهستنوسی به نرخ - به خامه به برشته کهی - له کتیب خانه کاندا ماوهته و.

کاتیک باو کی کوچی دوایی کرد نیز به ناشکرا بانگه شهی بۆ بانگه واژی پیشین (السلفیة) دهست پیکرد، بانگه شهی بۆ یه کتابه رستی و نکولیکردن له خراپه ده کرد و هیوشی ده کرده سهر بیدعه چی و گورپه رسته کان، میرنشینه کانی بنه ماله هی (سعود) يش بۆ ئەم مەبەسته پشتگیری سیان لیکرد، بۆ یه دەسەلاتی پەرهی سەند و هەوالى بلاو بورو و.

شیخ - رهجهتی خوای لی بیت - چەندان دانراوی به نرخی هەیه، کە لیزەدا هەندیکیان باس دەکەین، لهوانه: کتیبی به نرخی (كتاب التوحيد) کە زۆرجار له چاپ دراوە و هەركات چاپیکیان تەواو بوبیت، سەرلەنؤی چاپکراوه تەوە، هەروەها کتیبی کانی (کشف الشبهات) و (الکبائر) و (مختصر الانصاف) و (شرح الکبیر) و (مختصر زاد المعاد) و چەندەها فەتوا و پەیامی تریش کە به ناویشانی (سەر جەمی دانراوه کانی پیشەوا - محمد کوری عبدالوهاب) لەزیر چاودیزی زانکۆی پیشەوا محمد بن سعود) دا کۆکراونەتەوە.

سالی (١٢٠٦) ی کوچی مالتاوايی له دنيا کردوه، خوای گەورە بەر رهجهتی فراوانی خۆی بخات و له سهر ئیسلام و موسولمانان به چاکتىن شیوه پاداشتى بدانەوە، کە هەر خۆی بیسەرە و وەلامی نزاکان دەدانەوە ... والحمد لله رب العالمين، وصلی اللہ علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ أجمعین.

بە پیتووسی (فهد بن ناصر السليمان)

کورته‌یه ک له زیاننامه‌ی زانای پایه به رز

(محمد بن صالح العثیمین) ره‌حمه‌تی خوای لی بیت

دەچەلە کى: ناوى (أبو عبدالله، محمد كورى صالح كورى العثيمين)ى وھىسى تەممىمیه.

لە دايىك بۇونى: لە (۲۷)ى رەھىزانى بىرۋىزى سالى (۱۳۴۷)ى كۆچى، لە شارى (عىزىز) لە دايىك بۇوه.

پىگە يىشتى:

قورئانى بىرۋىزى لای باپىرى – باوکى دايىكى – خويىندووه، كە ناوى (عبدالرحمن بن سليمان) و لە بنەمالەتى (دامغ) بۇوه، قورئانى لە بەرگردووه، پاشان رۇوى كردووه تە كۆشش و زانست و فيرى خۆشىنوسى و بىرکارى و هەندىك لە ھونەرە كانى وىزە بۇوه، شىيخ (عبدالرحمن السعدي) – رەحمه‌تى خواى لى بیت – دووان لە قوتايىه بە تواناكانى لای خۆى هيشتىبۇوه بۆئەوهى بە قوتايىه بچوکە كان بخويىن، يەكىنكىان شىشيخ (محمد ابن عبدالعزيز المطوع) بۇوه، كە شىشيخ كىتىسى (مختصر العقيدة الواسطية) و (منهاج السالكين في الفقه) شىشيخ عبدالرحمن السعدي و (الأجرمية) و (الفية) لەلا خويىندووه.

وە لای شىشيخ (عبدالرحمن بن علي بن عودان) لە میراتناسى و فقيهدا خويىندوویەتى. هەروەها لای شىشيخ (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) خويىندوویەتى كە بە مامۆستاي يەكمى دادەنرېت چونكە زۆر پەيوهستى بۇوه و عەقىدە و تەفسىر و فەرمۇودە و فىقە و (اصول الفقه) و میراتناسى و زاراوهى فەرمۇودە و (نحو) و (صرف)ى لەلا خويىندووه، وە شىشيخ – رەحمه‌تى خواى لى بیت – لای مامۆستاكەى رېزىيکى تايىھتى ھەبۇوه، چونكە كاتىك باوکى لە سەرەتاي پىگە يىشتىدا مالى گواستەوه بۆ (رياض)، حەزى دە كرد كورەكەى – واتە: شىشيخ – لە گەلەيدا بچىت، بەلام شىشيخ (عبدالرحمن السعدي) –

رەھتى خواي لى بىت - بۆى نووسى (بەراستى ئەم كاره گونجاو نىه، دەمانەوى - محمد - لىرە بىمېنېتەوە تاڭو سوودەند بىت).

شىخى بەپىز(العثيمين) دەلىت: (شىخ عبد الرحمن به شىوازى وانه ووتىمە و گەياندىنى زانست و ئاسانكىرىدىنى بۇ قوتاييان به نىمۇنە و واتاي جۇراوجۇر زۇر سەرنخى راکىشام و كارى تىنگىرمى، هەروهە لە رپووى رەھووشتىشەوە پىوهى كارىگەر بۇوم، چونكە شىخ عبد الرحمن - رەھتى خواي لى بىت - لە ئاستىنىكى بەرزا بۇو، وە لە پلەيەكى بالاى زانست و خوا پەرسىيدا بۇو، گالتە و گەبى لە گەل مەندالاندا دەكرد و بەرپووى گەورەوە بىن دەكەنلى و باشزىن كەسىك كە لە لايەنى رەھووشتەوە بىنېتىم ئەم بۇوە).

وە لەلائى شىخى پايه بەرزا (عبدالعزيز بن باز) خوتىدوو يەتى كە بە مامۇستاي دووھى دادەنرەت، وە بە خوتىندىنى (صحىح البخارى) و ھەندىتكە لە پەيامەكانى شىخ الإسلام (ابن تيمية) و ھەندىتكە كىتىمى فىقەھى لەلائى دەستى بە خوتىدن كردۇو، شىخ دەلىت: (لەپووى گۈنگۈدان بە فەرمۇرۇدەوە، هەروهە لەپووى رەھووشت جوانى و كراوهەيمە لە گەل خەلکىدا بە شىخ - عبدالعزيز بن باز - وە كارىگەر بۇوم).

لە سالى (۱۳۷۱) ئى كۆچىيەوە بەردىۋام لەمز گەمۇت وانەي دەۋوتنەمە، كاتىكىش لە سالى (۱۳۷۲) دا پەيمانگە زانستىكەن لە(رياض) كرايەمە پەيوهەندى پىوه كىردىن، شىخ دەلىت: (لە سالى دووهەمە چۈرمە پەيمانگە زانستى، وە بە راۋىئى شىخ - علی الصالحى - و پاش ئەمە مۇلەتمە لە شىخ - عبد الرحمن السعدي - وەرگرت پەيوهەندىم پىوه كىردىن، پەيمانگە زانستى لە كاتەدا دەكرا بە دوو بەشىمە، تايىھەتى و گىشتى، من لە بەشە تايىھەتى كە بۇوم، هەروهە لە كاتەدا هەركەس بىويىستايە - وەك بىي دەلىتىن: (قىز) - دەيتۈرانى خوتىدن بەخېرائى بېرىت، واتە ئەم كەسە لە كاتى پىشۇدا دەخوتىت بۇ سالى داھاتووى، پاشان لە سەرەتاي سالى دووهەمە تاقىكىردىنەوە ئىتىدا دەكەت، ئەگەر دەرچۈۋ ئەمە دەچىتە ئەمە قۇناغە ئەمە دەۋايىدا دېت، ئا بىم شىوه يە كاتم بۇ كورت بۇوە).

دوای دوو سال خویندنی پهیمانگه‌ی تهواو کرد و به ناویشانی مامؤستا له پهیمانگه‌ی (عنیزه)ی زانستی دامهزرا، له گهله نهوهشا به (انتساب) له کولیژی شهريعه هم دریزه‌ی به خویندندا و له سهر دهستی شیخ (عبدالرحمن السعدي) له ههولدان برو زانست به رده‌هام بمو، کاتیکیش پیزدار (شیخ عبدالرحمن السعدي) - رهجهتی خوای لی بیت - کزچی دوای کرد نه کی پیش نویزی مزگهوتی گهوره‌ی (عنیزه) و وانه بیزی له کتبخانه‌ی (عنیزه)ی نیشتمانی گرته‌دهست، له گهله نهوهشا له پهیمانگای زانستیش دهرسی دهه‌وتهوه، پاشان برو وانه ووتمهوه له ههدوو کولیژی (شریعة) و (أصول الدين) له لقی زانکوی پیشهوا (محمد بن سعود)ی ئیسلامی له (قصیم) دامهزرا، سهره‌ای ئهندامیه‌تی ریکخراؤی گهوره زانیابانی شانشینی عهده‌بی سعودی (هیئتہ کبار علماء المملكة العربية السعودية)، وه مامؤستای بـریز چالاکی گهوره‌ی له بانگهواز کردن بـریازی خوای گهوره و رئیشاندانی بانگخوازان له ههموو جیگه‌یه که ههبووه.

شایانی باسه که پایه‌به‌رز (محمد بن ابراهیم) - رهجهتی خوای لی بیت - پیشنياري کرد، بـلکو زـریشی له مامؤستای بـهـرـیـز کـرـد کـه دـادـپـرـسـی بـکـرـیـتـه دـهـسـتـ، هـهـتاـ له لـایـهـنـ خـوـیـهـوـهـ بـرـپـارـیـشـیـ بـهـ دـامـهـزـرـانـدـنـیـ بـهـ سـهـرـوـکـیـ دـادـگـاـکـیـ شـهـرـعـیـ (إحسـاءـ) دـهـرـکـرـدـ بـهـلـامـ شـیـخـ دـاـوـایـ لـیـکـرـدـ کـه دـهـسـتـبـهـرـدـارـیـ بـیـتـ، دـواـیـ چـهـنـدـ سـهـرـدـانـ وـ پـهـیـوـهـنـدـیـ دـهـسـتـانـهـ لـهـلـایـهـنـ مـامـؤـسـتـایـ بـهـرـیـزـهـوـهـ نـجـاـ رـهـجهـتـیـ خـواـیـ لـیـ بـیـتـ - لـیـ گـهـرـاـ کـهـ لـهـپـایـهـیـ دـادـپـرـسـیـ وـاـزـ بـهـنـیـتـ.

دافراوه کافی:

گـهـلـیـکـ دـاـنـرـاوـیـ بـهـ نـرـخـیـ هـهـیـهـ کـهـ دـهـگـدـنـهـ (۴۰)ـ کـتـیـبـ وـ نـامـیـلـکـهـ، خـواـیـارـ بـیـتـ لـهـ دـاهـاتـوـدـاـ بـهـنـاوـیـ (مـجـمـوعـ الفـتاـوـیـ وـالـرسـائـلـ)ـهـوـهـ کـزـدـهـ کـرـیـنـهـوـهـ^(۱).

۱) سـرـجـهـمـیـانـ بـهـوـ نـاوـیـشـانـهـ کـزـکـرـاـونـهـتـمـوـهـ وـ لـهـبـرـ دـیدـیـ خـوـیـهـرـانـدـایـهـ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

(۱) دانه ر - رِحْمَتِی خوای لَیْ بَیْت - به ناوی خوا (البسمة) کتیبه کهی دهست پیکردووه، بهمهش پهیرهوی و ئیقتیدای به قورئان کردوه که به ناوی خوا دهست پتده کات، ههروهها گویپ ایهله فهرومودهی: «كُلُّ أَمْرٍ ذي بَالٍ لَا يُبَدِّأُ فِيهِ بِسْمِ اللَّهِ فَهُوَ أَبْتَرٌ»^(۲) کردوه، واته (ههركاریکی بههادار به - بسم الله - دهست پتنه کریت ئهوه دوابراوه). ههروهها شوین سوونهتی پیغامبر ﷺ که متووه و نووسراوه کهی به ناوی خوا دهست پیکردووه.

وشی (بِسْم) که (جار و مجرور)ه پهیوهسته به فرمان (فعل)یکی دواکه و تنوی لا بر او (مَحْذُوف)ههوه که بزئه جیگهیه لهبار و گونجاوه و به (بسم الله أكتب او أصنف) تهدییر ده کریت. واته: (به ناوی خواوه دهنوسم یاخود کتیبه کم داده نیم).

﴿بُوْيِه بِهِ (فَعْل) مَانِ دَانَا، چُونَكَه بَنَاغَه و رِيشَهِي كَرْ دَارِ (فَعْل)هِ﴾

﴿وَ بُوْيِه بِهِ (دواکه و تنوی) مَانِ دَانَا، لَهَبَرِ دَوَوِ سُوُودِ (فَائِدَه)﴾

یه که میان: پیروزی دهست پیکردن به ناوی خوای گهورهوه.

دوومیان: مانای (حصر) ده به خشیت، چونکه پیشکه و تی (متعلق) مانای تیدا (حصر) بعون ده به خشیت.

﴿بِهِ گُونجاوِ (مناسِب) يَشْمَانِ دَانَا، چُونَكَه زِيَاتِر مَهْبَهْسَهِ كَه دَهْپَنْكَى، بَهْلَامِ بَزِ نَمْوُونَه ئَهْ گَهْرِ بَمَانُوْتَاهِ (بِسْمِ اللَّهِ أَبْتَدِيَه) وَاتَه: (بَهِ نَاوِي خَواوه دَهْسَتِ پَتَدَهْ كَمْ) لَهْ كَاتِيَكَدا دَهْمَانُويْسَتِ كَتِيَيْكَ بَخُوتَيْنَهُوهْ نَهْدَهْ زَانَرَا دَهْسَتِ بَهْجَى دَهْ كَهْنَ.

۲) آخرجه الخطیب فی (الجامع) و عزاء السیوطی فی (الجامع الصغیر) للرهاوی، وهو ضعیف.

(۲) الله: ناوی خوای بدیهیته، ئهو ناویه که هممو ناوه‌کانی تر دهنه (تابع) بۆی، ههتا لهو ئایه‌تەشدا که خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿كِتابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ يَأْذِنُ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ * اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ (ابراهیم: ۱-۲)، واته: (قرئان کتیبکه بۆمان دابه‌زاندویت ههتا خەلکی – به خواستی په روهرد گاریان – له تاریکیه کانی نه‌فامی ده‌بھیت بۆ روناکی باوه، بۆ ریازی – خوای شکومه‌ندی زال و خاوه‌ن ده‌سەلات و سوپاسکراو، ئهو خوایه که هەرجی له ئاسمانه کان و زه‌ویدایه مولکی خۆیه‌تی).

نالیین و شهی پیروزی (الله) (صفه) یه، بەلکو دەلیین (عطف بیان) یه، بۆ ئەمە و شهی پیروزی (الله) نه‌بیتە شوینکه‌وتە (تابع) وەک شوینکه‌وتە سیفەت بۆ وەسفکراو.

(۳) به‌خشندە (الرَّحْمَن): ناویکه تایه‌تە به خوای گهوره و به‌کەسی تر ناووتیریت، واته: بەزهی فراوان.

(۴) میهره‌بان (الرَّحِيم): ناویکه بۆ خوای گهوره، بۆ بیچگە له‌خواش به‌کاردیت، واتا: (بەزهی بەردەوام).

بەم پیتە (الرَّحْمَن) خاوه‌نی بەزهی فرانه و (الرَّحِيم) یش خاوه‌نی بەزهی بەردەوام، نه‌گەر لیکیش بدرین ئەو مەبەست پیتی زاتیکه میهره‌بانه و رەحمەتی خۆی دەگەیه‌نیتە هەر بەندەیەک لە بەندە کانی که خۆی بیهويت، هەروهک ده فرمومیت: ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرَحِمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِنَّهُ تُقْلِبُونَ﴾ (العنکبوت: ۲۱)، واته: (سزای هەر کەسیک دەداد خۆی ویستی بیت و رەحمیش بەهەر کەس دەکات کە خۆی بیهوي سەرئەنجام هەر بۆلای خوشی دەگەریتەوە).

إِلَمْ^(۵) رَحِمَكَ اللَّهُ^(۶) أَنَّهُ يَحِبُّ عَلَيْنَا تَعْلُمُ أَرْبَعَ مَسَائِلَ^(۷)

رَحِمَهُ اللَّهُ عَزَّ ذِيَّلَهُ خَوَاتُ لَنِّ بَنِّ: بِزَانَهُ فَيُرَبِّوُنَى چوارِ مَسَالَهُ لَهُ سَهْ دَرْمَان وَاجِبٌ
وَ بَيْوِيسَتَهُ:

(۵) زانین پهبردنه بهشت به شیوهی راسته قینهی خوی، پهبردنیکی يه کالا (جازم).
پله کانی پهبردنیش شهشنه:

یه کنم: زانین: پهبردنه بهشت به شیوهی راسته قینهی خوی، پهبردنیکی يه کالا و تهواو.
دووهم: نه زانینی ساده (الجهل البسيط): ئوهیه بههیج جوزی پهی بهشتە كە نەبەيت.
سیپهم: نه زانی چپوپر (الجهل المركب): پهی بردنه بهشت به پېچھەوانەی شیوهی
راسته قینهی خویمهوه.

چوارهم: خایله (الوقف): پهی بردنه بهشت له گەلن بۇونى نە گەر (إحتمال) يكى دژەپەسەند
(ضد الراجح) دا.

پىتجىم: شىك كىردن (الشك): پهی بردنه بهشت له گەلن نە گەرىتكى يه كسان بۆ دروستى و
نادر وستى.

شەشم: گومان بودن (الظن): پهی بردنه بهشت له گەلن نە گەرىتكى دژەناپەسەند (ضد
المرجوح).

زانىش دەكىرت به دوو بهشمه: بەلگە نەويست (ضروري) و تىزىرى (نظري).
۱- زانىق بەلگە نەويست (العلم ضروري): ئەو زانستەيە كە پهی پېردىنى پەويستى به بەلگە
نيه، چونكە مرۆغ - بەيى تىرامان و ووردبوونەوە دەيزانىت، وەك زانىق ئوهى ناگر گەرمە.
۲- زانىق تىزىرى (العلم النظري): ئەو زانستەيە لەرپىگەي بەلگەھەيتانەوە و سەرنخەوە
دەزانىت، وەك زانىق پەويستىيەتى نىھەيتان لە دەستتۈزدا.

(۶) رَحْمَكَ اللَّهُ: وَاهِهِ خَوَرِهَتْ بَيْ بَكَاتْ، رِهَهِيَكَ كَهْ خَوَاسِتْهَ كَانَتْ بِينَيَهَ دَىْ وَ لَهُو شَتَانَهْ دَهْرِ بازَتْ بَكَاتْ كَهْ خَوَيانْ لِيَتَهْ پَارِيزِيتْ، بَهُو وَاتِيَهِي خَوَا لَهْ گُونَاهَهْ كَانَيْ رَابِورِ دَوَوتْ خَوَشْ بَيْ وَ لَهْ بَهْرامِبَهْ ئَهُو گُونَاهَهْ شَدَا سَهْرَفَرازْ وَ پَارِيزِراوَتْ بَكَاتْ كَهْ تَوْوشِيَانْ دَيَّسْتْ، ئَمَعَهْ ئَهْ گَهْرَ لَهْ پَارِانَهَهْ كَهْ دَا رِهَهَتْ لَهْ لِيَخَوَشِبُونْ جِيَا كَرْدَهَهْ.

بَهْلَامْ ئَهْ گَهْرَ لَهْ گَهْنْ لِيَخَوَشِبُونَدا دَهْرَتْ بَرِيْ، ئَهُوا: لِيَخَوَشِبُونَهْ كَهْ بَوْ گُونَاهَهْ كَانَيْ رَابِورِ دَوَوهْ وَ رِهَهَتْهَ كَهْشَ سَهْقَامِگَيْرِيَهْ لَهْ سَهْرَ چَاكَهْ كَرْدَنْ وَ سَهْلَامَتْ بُونَهْ لَهُو گُونَاهَهْهِي لَهْ دَاهَاتُو دَادْ دَيَّنَهَريَتْ.

ئَمَمْ كَارَهَهِي دَانَهَرْ - رِهَهَتِي خَوَايِي لَيْ بَيَّتْ - بَهْلَگَهِي لَهْ سَهْرَ گَرْنَگَيِي دَانْ وَ بَهْزَهِي هَاتَنَهَهْ وَ خَوَاستَنَيِي چَاكَهْ بَوْ دُونَتَراوْ(المخاطب).

(۷) ئَمَمْ مَدْسَهَلَانَهَهِي كَهْ دَانَهَرْ (رِهَهَتِي خَوَايِي لَيْ بَيَّتْ) باسِي كَرْدَوَونْ هَمَمَوْ ئَايِينِي ئَسلامْ دَهْ گَرْنَهَهْ وَ لَهْبَهْ سَوَودَيِي زَوْرِيَانْ شَايَانِي گَرْنَگَيِي پَيَّدانَنْ.

الأولى: العِلْمُ: وَهُوَ مَعْرِفَةُ اللَّهِ (۸) وَمَعْرِفَةُ نَبِيِّهِ (۹)

بە کەمیان: زانینه، کە بەریتیه لە ناسینی خوا و ناسینی پیغەمبەرە کەی ﷺ

(۸) واتە ناسینی خوای گەورە بە دل، ناسینیک کە داخوازى قبولکردن و ملکەچى و پابەندبۇون بەو بەرنامەيەوە بىت کە بەشەرعى داناوه و حوكىمەردن بەو شەریعەتەی پیغەمبەری خوا ﷺ هىتاۋىيەتى پىویست بکات.

بەندە کان بە سەرنجىگرتن لە ئايەتە شەرعىانە کە لە كىتىپە كەی خوای گەورە و سوننەتى پیغەمبەردا ﷺ باسکراون و بە وردبۇونەوە لە ئايەت و نىشانە بۇونەوەرىيە کان - کە دروستكراوه کانن - پەروەردگاريان دەناسن، وە ھەر كاتىك مەرۋە سەرنج لەو ئايەتانە بىگىرت ئەوا زانسى دەربارە كىردگار و پەرسزاوه کەی پىز دەبىت، خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ * وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبَيِّنُونَ ﴾ (الذاريات: ۲۰-۲۱)، واتە: (لە زەويىدا بەلگەي زۆر لە سەر دەسەلاتى خوا بۇ ئەوانە ھەيە کە دلىيان، وە لە خودى خۇشتاندا، ئايا نابىين؟).

(۹) واتە ناسینی پیغەمبەرە کەی (محمد) ﷺ، ناسینیک کە داخوازى قايلبۇون بەو رېنمىيى و ئايىنە راستە بىت کە پىنى ھاتۇوه و باوهەر كردن بەوهى کە ھەوالى پىداوه و گۈزىپايەلىكىردى فەرمانى لەو شىتەدا كە فەرمانى پىنگىردووه و دوور كەوتەوه لەو كارەي رېنگىرى و جله‌و گىرى ليڭىردووه و فەرمان رەوابى كردن بە شەریعەتە کەی و رازىبۇون بە دادوھرىيە کەی پىویست بکات، خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بِئْثَمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ (النساء: ۶۵)، واتە: (نەخىز سويند بە پەروەردگارت باوهەريان نابى تاكو لەو

گرفتارهدا که که تو و همه نیوانیان دهکنه به دادوهر، پاشان سه بارهت بهوهی بوت
یه کلا کردوونه تهه له دهروونیاندا ههست به هیچ تهنجاوی و لمروو دامانیک نه کنه و
به ملکه چکردن ملکه چی بین).

ههروهها ده فرمودت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَخْكُمْ
يَنْهَمُ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (النور: ۵۱)، واته: (باوه‌رداران -
نه گهر بانگکران بونهوهی خوا و پیغمبره کهی دادوهری نیوانیان بکات - همر
نموده‌یان بونهوهیه که بلین: بیستان و گویندیلین، ئاهوانه سه‌فرماز و بهخته‌ورن).

یاخود ده فرمودت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَخْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹)، واته: (نه گهر له شتیکدا
کیشدو دهمه قالیستان کرد، ئهوا بیگیرنهوه بولای خوا و پیغمبره گهر ئیوه
باوه‌ردارن به خوا و به روزی دولی، نمهو چاکترين و باشزین چاره‌سره).

وه ده فرمودت: ﴿فَلَيَخُذِّلَ الدِّينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبُهُمْ فِتْنَةً أَوْ يُصِيبُهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳)، واته: (بااهوانه سه‌رپیچی فرمانی خوا دهکنه لوهه برسن که
تووشی نه گبه‌تیسه‌ک بین، یان تووشی سزا‌یه کی بهسوئی بین).

پیشدهوا ئه‌حمد - روه‌ههتی خوای لی بیت - ده فرمودو: (ئایا ده زانیت نه گبه‌تی -
فتنه - چیه؟ نه گبه‌تی هاو به‌شدانانه، چونکه رونگه نه گهر ووتیه کی پیغمبری خوا
رهت بکاته‌وه، شتیک له گومان بکهویته دلیله و تیا بچیت).

ومعرفة دین الإسلام^(۱۰) بالأدلة^(۱۱)

هەروەھا ناسينى ئايىنى ئىسلام بە پىشى بەلگە شەرعىيە کان

(۱۰) کە دەلىت ناسينى ئايىنى ئىسلام: ئىسلام بەواتا گشتىيە كەى، كە بىرىتىيە لە بەندايەتىكىرن بۆ خوا بە پىشى ئەو بەرnamەيە دايىاوە، لەو كاتەوە كە نىزراوه كانى رەوانە كردووە تا ئەو كاتەي رۆزى دوايى دىت، هەروەك خواي گەورە لە زۆر ئايەتدا باسى ليۋە كردووە و ھەممۇيان ئەوە دەگەيدەن كە پەيامە پېشۈوھە کان بە تىكرا تەسلیم بۇون بە خواي گەورە.

پەروەردگار دەربارەي ئىبراھىم پىغەمبەر ﷺ دەفرمۇيت: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمَنْ ذَرْتَنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ (البقرة: ۱۲۸). واتە: (ئەي پەروەردگارمان – من و كورەكەم – بىگىرە بە دوو موسولمان و ملکەچى خۆت و لە نەوە كانىشماندا كۆمەللىك بکە بە موسولمان و ملکەچى خۆت).

بەلام ئىسلام بە واتا تايىەتىيە كەى لە دواي ناردىنى پىغەمبەر وە ﷺ تايىەت دەبىت بەو پەيامەوە كە موحىدەدى بىر رەوانە كراوه. چونكە ئەو پەيامەي پىغەمبەر ئەنلىق بىر رەوانە كراوه ھەممۇ ئايىنە پېشۈوھە کانى سرپۈرەتەوە، ئىجا ھەركەمس شوينى بىھەوتى موسولمانە و ھەركەسيش سەرىپىچى بکات موسولمان نىيە.

بەم پىشى شوينىكەوتانى پىغەمبەران لەسەر دەھى پىغەمبەر كانىاندا موسولمان بۇون، جولەكە لەسەر دەھى موسادا موسولمان بۇون ﷺ و ديانە كان لەسەر دەھى عيسادا موسولمان بۇون، بەلام كاتىك پىغەمبەر ﷺ رەوانە كراو بىياوه بۇون پىش نىز دواي ئەوە موسولمان نىن.

و هم نایینی ئیسلامه نه و ناینه‌یه که له لای خوا و هرگیراوه و بۆ خاوەنەکەی به سووده، خوای گەوره دەفرمومیت: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (آل عمران: ۱۹)، واته: (به راستی نایین و بەرنامە له لای خوا هەر ئیسلامە).

ھەروەها دەفرمومیت: ﴿وَمَنْ يَتَبَعِ عَيْرَ الْإِسْلَامِ دِيَنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵)، واته: (ھەر کەمس بىچىگە له ئیسلام نایینىكى تر ھەلبىزىرى ئەمە لىنى وەرناڭىزىت و ئەمە كەسە له رۆزى دوايدا له زيان لېكەوتواوه).

و هم ئیسلامه نه و ئیسلامەيە کە خوای گەوره بەھۆيەوە منهتى بەسەر پىغەمبەر ﷺ و ئۇمەتە كەيدا كردووه، وەك دەفرمومیت: ﴿أَيُّومٌ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيَنَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتِي لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِيَنًا﴾ (المائدة: ۳)، واته: (ئەمپۇركە نایینە كەتاقىم بۆ كامل و تەواوکردن و بەھەرەو نىعمەتى تەواوى خۆمم بەسەردا رىشىت و راپىزىوم كە ئىسلام نایين و بەرنامەتان بىت).

(۱۱) كە دەلتىت: (بالأدلة) كۆى (دليل)-ە، واته: بەلگە. كە بىرييە لەوهى رىشىاندەرە بۆ گەيشتن بە مەبەست.

بەلگە كانى ناسىنى ئىسلام يان لەرىتىگەي شەرعەوەيە، يان لەرىتىگەي عەقلەمەوەيە: بەلگەي شەرعى ئەمەيە بە سروش – كە قورئان و سوننەتە – ساغ بۇوبىتەوە. بەلگەي عەقلېش ئەمەيە بە سەرنجىدان و تىپامان ساغ بۇوبىتەوە.

خواي گەوره لە قورئاندا زۆر باسى ئەم جۆرهى كردووه، لە چەندەھا ئايەتىدا خواي گەوره دەفرمومیت: (ومن آياته كذا وكذا)، واته: (لە نىشانە كانى دەسەلاتى خوا ئەمە و ئەمەيە). (سياق)ى بەلگە ژىرييە كان لەسەر دەسەلاتى خواي گەوره بەم جۆرهى.

ناسىنى پىغەمبەر ﷺ لەرىتى بەلگەي شەرعەوەيە، وەك ئەمە خواي گەوره دەفرمومیت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ...﴾ (الفتح: ۲۹)، واته: (محمد ﷺ نىزراوى خوايە...).

هەروهە دەفرمۇت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَذْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ (آل عمران: ۶۴)، واتە: (محمد ﷺ تەنھا نىرراوى خوايىھ و چەندەھا نىرراویش لە پېشىھە دەرىۋەنە كراون).

هەروهە لەرتى بەلگە عەقلىيە كانەوە بىدە كە بىرىتىن لە :

سەرنجىدان و رامان لە ئايىتە دىارو ئاشكىرايانى، مەزنتىنىيىشىان قورئانە كە هەوالى راست و بە كەلتىك و حوكىمى چاكساز و دادگەرى لەخۆگرتووە.
وە ئەو بەلگە نائاسابى (خوارق العادات) سانەيە كە لەسەر دەستى روويان داوه.
هەروهە ئەو فەرمانە نادىيارانىيە كە لە وەھىيەوە نەبى سەرچاوهناڭرن و ئەوهى كە راستى و دروستىيان دەسەھلىيىت ئەوانەن كە ھاتۇونەتەدى.

* * *

الثانية: العمل به ^(۱۲). الثالثة: الدعوة إليه ^(۱۳)

دووهم: کردهوه پیکردنی. سیمهه: بانگهواز بو کردنی.

(۱۲) که دهليت: کردهوه پیکردنی، واته کارکردن بهو پیسيه‌ی ئهم ناسينه دېخوارىت، له باوه‌و هييان به خوا و هەستان به گوييابيلىكىردنی، به جييەجى كردنی فرمانه‌كانى و دووركەوتنه له شنانه‌رى پېگىرى لېكىردوون، له پەرسنە تايىه‌كانو پەرسنە تېپەرە كان (المُتَعَدِّيَة). پەرسنە تايىه‌كان، وەك: نويز و رۆز و حەج و پەرسنە تېپەرە كانىش، وەك: فەرمان بەچاکە و پېگىرى لەخراپە و جىهادكىردن لەپىناوى خوادا و نموونەي ئوانە.

لەراستىدا کردهوه بەرھەمى زانىنە، ئىنجا ھەركەس بەبىن زانىاري کردهوه ئەنجام بىدات ئوده له ديانە كان دەچىت و ھەركەسىش بزانى و کردهوهى پىتەكەت ئوه له جولە كە كان دەچىت.

(۱۳) واته: بانگهوازكىردن بو ئهو شەريعەتە خوايىه پېغەمبەر ﷺ پىتى ھاتۇوه به پىتى ئو سى پلهىيە يان ئهو چوار پلهىيە كە خواي گەورە له ئايەتى: ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمُؤْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلُهُمْ بِالْأَيْتَىٰ هِيَ أَخْسَنُ﴾ (النحل: ۱۲۵) دا باسى كردوون، واته: (بەدانىي و ئامۇزگارى جوان بانگهواز بو رېيازى پەروەردگارت بکەو بەجوانتىن و چاكتىن شىوه توتوۋىزيان لەگەلدى بکە).

چوارميش ئوهىيە كە دەفرمۇيت: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالْأَيْتَىٰ هِيَ أَخْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ (العنکبوت: ۴۶)، واته: (بە جوانلىق و چاكتىن شىۋاز نەيت توتوۋىز لەگەل خاوەن پەيامە كاندا مە كەن بېجگە لەوانەي كە سەميان کردووه).

حەقەن ئەم بانگهوازەش پىويسىتى بەزانىاري دەربارە شەريعەتى خوا ھەيە تاڭو بانگهواز كىردنە كە به پىتى زانىاري و چاوروونى بىت ، چونكە خواي گەورە دەفرمۇيت:

﴿فَلَمَّا هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (يوسف: ۱۰۸)، واته: (ئەی محمد ﷺ بلە ئەمەیە رېيازەکم، بە پى چاورۇونى بانگەواز بۇ رېيازى خوا دەکم من و ئەوانەی شويىم كەوتۇون، پاك و يىڭىردى بۇ خواي گەورە، وە من لە ھاوېدەدانەران نىم).

چاو روونىش لە فرمانەدا دەبىت كە بانگەوازى بۇ دەكىت، بەوهى بانگخواز شارەزاي حوكى شەرعى و چۈنەتى بانگەواز كىرىن و حالتى بانگكراوهە كە بىت. بوارەكانى بانگەوازىش زۆرن، لەوانە:

⦿ بانگەواز كىرىن بولاي خواي گەورە بەوتاردان و وانە ووتەوه، ھەروەها بە بايدىت نوسىن ، ياخود بەگرتى زانستى، وە بانگەواز كىرىن بۇ رېيازى خوا بەكتىب دانان و بلاو كىرىن بە ئايىن لە رېتى كىتىب دانانەوه !
ھەروەها بانگەواز كىرىن بۇ رېيازى خوا لە دانىشتى تايىەتىه كاندا، بۇ غۇونە ئەگەر كەسىك لە مەجلىسيتىكدا دانىشت و بانگھېيشت كرابۇو، ئەوه بوارى بانگەواز كىرىن بۇ رېيازى خواي گەورە.

بەلام پۇيىستە بەجۇرىتىك بىت كە هىچ بى تاقەتكىرىن و زۆر كارىيەكى تىدا نەبى، ئەمەش بەوه دەستەبەر دەبىت كە بانگخواز مەسەلەيەكى زانستى بۇ دانىشتۇان بەيىتىه پىشەو، پاشان گفتۇر گۆزى لمىسر بىكەت، ئاشكرايە كە گفتۇرگۇز و پرسىار و وەلام رۇلىتىكى گەورە هەيە لە تىگەياندىن و گەياندىنى ئەو پەيامەدا كەخوا ناردۇويەتى بۇ پىغەمبەرە كەي ﷺ، ئاشكرايە جارى وا هەيە زۆر كارىگەرتە لە ووتاردانى يان وانە ووتەوهەيەك كە بەرەمە كى بىت.

بانگەواز كىرىن بۇ رېيازى خواي گەورە ئەرکى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ھەروەها رېيازى ئەوانەيە كە بە چاڭى شوينيان كەوتۇون، ئىنجا ئەگەر مەرۆڤ پەرسىزاوى خۆى و پىغەمبەرى خۆى ﷺ و ئايىنى خۆى ناسى و خوا بە يارمەتىدانى بۇ سەر ئەو رېيە

منهباری کرد، ئنجا ئەميش له سەرييەتى بۇ رېزگار كىردى براڭانى ھەولۇن بىدات، بە باڭگىرىنىان بولاي خواي گەورە، ئەوكەسە مۇزدەى لى بىت، چونكە پېغەمبەر ﷺ لە رۈزى غەزاي (خىير) بە (علي كورى ابى طالب)ى ﷺ فەرمۇو: « انفُذ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ إِسْلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ فَوَاللَّهِ لَا نَ يَهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرٌ النَّعْمٌ » (متفق على صحته)، واتە: (لە سەرخۇ لىيان بىررۇرە پىش تاڭى دەچىتە گۆرەپانى روپىروو بۇونەھەيان، پاشان باڭگىيان بىكە بۇ ئىسلامو دەربارەي ئەو مافەي لە ئىسلامدا پىۋىستە لە سەرەيان بۇ خواي گەورە ھەوالىيان پىتىدە، سوينىد بە خوا ئەگەر خوا يەك كەست پى رىنمابى بکات لە ووشىرى سور چاڭىز بۆت)^(۳).

وە لەو فەرمۇودەيدەشدا كە (مسلم) گىپ او يەتهوھ پېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: « مَنْ دَعَ إِلَى هُدَىٰ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ تَبَعَهُ لَا يَنْفَضِعُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَ إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبَعَهُ لَا يَنْفَضِعُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا » واتە: (ھەركەس باڭگەواز بۇ رېتكەي راست بکات خىرى وەك خىرى ئەوانىيە كە شوئىنى دە كەون ئەوهش هيچ لە خىرى ئەوان كەم ناكاتەوە، وە ھەركەس باڭگەواز بۇ گومرلى بکات تاوانبار دەبىت و گۇناھى دەگات وەك گۇناھى ئەوانىي شويتى دەكەون، ئەوهش هيچ لە گۇناھى ئەوان كەم ناكاتەوە).

ھەروەها لە فەرمۇودەيدەكدا كە ھەر پىشەوا (مسلم) گىپ او يەتهوھ پېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: « مَنْ ذَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَمَّا أَجْرٌ فَاعِلِهِ » واتە: (ھەركەس چاڭىيەك نىشان خەلکى بىدات ئەوه وەك ئەو كەسە ئەنجامى دەدات خىرى بىن دەپىت).

* * *

(۳) كە لەو كاتىدا بەنر خەزىن سامان بۇو (وەر گىپ).

الرابعة: الصبر على الأذى فيه^(١٤)

چوارم: ئارامگرن له سەر ئازار له پىناويدا

(١٤) ئارامگرن بەندىرىنى نەفسە لە سەر گوپىرايەلىكىرىدى خوا و گىزانەوهىتى لە يېقەرمانى خوا و لە بىزارى دەربىرين لە دەست قەدەرە كانى خوا.

ھەروەها نەفس لە يېزارى دەربىرين و سەغلەتبۇون و يېتاقةتبۇون بەند بىرى و ھەميشە لە بانگەواز كىرىدىن بۇ ئايىنى خوادا چوست و چالاك بىئە گەرچى ئازارىش بىرىت، چونكە ئازاردارى ئەوانەي بانگەواز بۇ چاكە دەكەن لە سروشى مەرۋە كانە، مەگەر كەسيك كە خوا پىنمایى بىكەت. خواى گەورە بە يېغەمبەرە كەى دەفرمۇيت: ﴿وَلَقَدْ كُذِبْتُ رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرًا﴾ (الأنعام: ٣٤)، واتە: (پىڭومان چەندىن يېغەمبەر لە پىش تۆدا بە درۆ خراونەتمەو و ئەوانىش لە سەر ئەو بە درۆ خرانەوهىيان ئاراميان گىرتۇوە و ئازارىش دراون تاکو سەركەوتى ئىمەيان بۇ ھاتۇوە).

ھەركاتىك ئازار تۈندۈتىز بىت سەركەوتىن نزىكىز دەيىتەوە، سەركەوتىش تايىت نىھ بەدووهە كە مەرۋە لە ژيانىدا سەركەۋى و بىنېت ئەنجامى بانگەوازە كەى هاتۇوتەدى، بىلکو گەرچى دواى مردىشى بىئە سەركەوتىن بە دەست دىنيت بەدووهە خوا دلى خەلکى والىتەكەت ئەو پەيامە قبول بىكەن كە بانگەوازى بۇ كەردووە و ئىشى پىشكەن و پەيپەوەست بن پىيەوە، چونكە ئەوهەش بە سەركەوتىن دادەنرىت بۇ ئەم بانگخوازە گەرچى مرد بىتىش، كەوابۇو پىويستە لە سەر بانگخواز ئارامگر بىت لە سەر ئەو پەيامەي بانگەوازى بۇ دەكەت، كە ئايىنى خواى گەورەيە، ئارامگر بىت لە سەر ئەوهە دېتەپلى بانگەوازە كەى، ئارامگر بىت لە سەر ئەو ئازارەي دېتەپلى خۆى، ئەوهەتا يېغەمبەر انىش (درودو سلاۋى خوايان لى بىت) بە قىسە و بە كەردار ئازاردراون، خواى گەورە

دفه‌رموت: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ (الذاريات: ۵۲)، واته: (هروه‌ها هیچ کام لپغه‌مبهران بولای نهانه‌ی پیش نهان نهاتووه که پیان نهودتیت جادوگه‌ر - ساحر - ه یان شیته).

وه خوای گهوره دفه‌رموت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَذْوًا مِنَ الْمُخْرِمِينَ﴾ (الفرقان: ۳۱)، واته: (هروه‌ها بز همه‌مو پیغه‌مبهربیک دوزمنیکمان له تاو انباران به‌پنگردووه، به‌لام پیویسته له‌سهر بانگخواز که به‌ئارامگری رو به‌پروروی نهانه بیسته‌وه، بروانه بز نه فرمایشته که خوای گهوره به پیغه‌مبهره که‌ی دفه‌رموت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ (الإنسان: ۲۳)، واته: (ئیمه خۆمان قورئانان بز رهانه کرد دوویت بدره‌وانه کردن).

نهوهی چاوه‌روان ده کرا نهوبوو که بووترایه: سوپاسگوزاری بهره و نیعمه‌تی پهروه‌ردگارت بکه، به‌لام خوای گهوره پی فه‌رموو: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (الإنسان: ۲۴)، واته: (ئارام بگره بز حوكمی پهروه‌ردگارت).

ئەمە ئاماژه‌ی تېدايه بز نهوهی هەر كەسىك پاده‌ی ئەم قورئانه بکات حەتمەن دەبى ئەو ناخوشیبەی تووش بیت کە دیتەرنى و پیویستى به ئارامگرته.

هروه‌ها بروانه بز حالتی پیغه‌مبهربیک کاتیک گەله‌کەی لیاندا و خوتاوبیان کرد، ئەویش خوتىنە کەی له رووی خۆی دەسری و دەیفه‌رموو: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ» (رواه البخاري و مسلم) واته: (ئەی خوایه له گەله‌کەم خوش بىه چونکە نازان). كەوابوو پیویسته له‌سهر بانگخوازیش کە ئارامگر بى و چاوه‌روانی پاداشتی پهروه‌ردگاری بکات. ئارامگریش سی به‌شه:

۱- ئارامگرییە کیان له‌سهر گوئیزايەللى خوایه .

۲- ئارامگرییە کیش له‌سهر نه کردنی حەرامگراوه کانی خوایه.

۳- وە ئارامگرییە کیش له‌سهر نه قەدەراندیه کە خوا به‌پیان دەکات، ئىجا له‌وانه‌بى کە دەستى بەندە کانی تېدا نىه، ياخود له‌وانه بیت کە خوا له‌سهر دەستى هەندىتىك بەندەدا به‌پیان دەکات له ئازاردان و دەستدرېزى کردن.

والدليل قوله تعالى: ﴿وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّابَرِ﴾^(١٥).

به لگه ش نهوهیه خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّابَرِ﴾ واته: (سویند به سه ردهم واته کات - به راستی مرؤوف له زیانمه‌ندیدایه بیت‌گه له وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و کردوه‌ی چاکیان کردودوه و له نیوانیاندا ئاموزگاری یه کتریان کردودوه درباره‌ی ئایینی داست و ئاموزگاری یه کتریان کردودوه بهوهی ئارامگر بن).

(١٥) که دهليت (والدليل) واته: به لگه له سهر ئه و چوار پله‌يه، نهوهیه که خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿وَالْعَصْرِ﴾ واته: (سویند به سه ردهم). خوای گهوره لم سوره‌تهداد سویندی به سه ردهم خواردووه که روزگاره و جنگه‌ی رووداوه کانه بدچاک و خراپهوه.

پهروه‌ردگاری مهزن سویندی پخواردووه له سهر نهوهی مرؤوف، هممو مرؤوف، له زیانمه‌ندیدان، بیت‌گه لهو که سه‌ی که بهم چوار سیفه‌ته و هسف کرابیت: باوه‌ر و کردوه‌ی چاک و ئاموزگاریکردن به ئایینی راست و ئاموزگاریکردن به ئارامگرتن. (ابن القیم) - رهجهتی خوای لی بیت - ده فرمومیت: جیهادی نهفس چوار پله‌يه: یه کەمیان: نهوهیه مرؤوف بو فیربونی رینگه‌ی حق و ئایینی راست کوششی له گەلتدا بکات که بهوهیه نهی سه‌رفرازی و بهخته‌وری دنيا و دوار رؤوف به دهست ناهینیت. دوروهم: بو نهوه کوشش له گەل نه فسیدا بکات که دوای فیربون کردوه‌ی پى بکات.

سیهم: بزنهوه کۆششی له گەلدا بکات کە بانگهوازی بۆ بکات و نهونه کەسانه فېربکات کە نایزان.

چوارم: له سەر ئارامگىرن لە بەرامبەر نارەحەتىيە کانى بانگهوازى كىرىن بۆ لاي خواو ئازارى خەلکى کۆششى له گەلدا بکات تاكۇ لە بەر خوا خۆى بۆ ھەممۇ ئەوانە رابىگىرت. ئىنجا ئەگەر ئەم چوار پلهىيە بە تەواوى ئەنجامدا ئەمە دەبىت بەيە كىڭ لە خواويستان.

خواي گەورە لم سورەتەدا سوينلى بەسەردەم خواردۇوو له سەر ئەمە ھەممۇ مرۆڤىك لە زيانمەدى و مەينەتىدا يەھەرچەندە دارايى و وەچەى زۆر بىي و رېزرو پايەى مەزن بىت، بىتجىگە لە كەسىك كە ئەم چوار سىفەتهى له خۆيىدا كۆكىرىدىتەمۇ.

يەكەميان: باورەھىنان :

ھەممۇ شىئىك دەگرىتىدۇو كە مرۆڤ لەخواي گەورە نزىك بختەمۇ، لە بىرۇباورى راست و زانىيارى بەسۈود.

دووەم: كەردىمەمىي چاك:

برىتىيە لە ھەممۇ ووتەيەك يان كەردىمەيەك كە مرۆڤ لەخوا نزىك بختەمۇ، بەمۇي ئەنجامدەرە كەي نيازپاڭ بىت بۆ خوا، وە شوينكەھەتووى محمد ﷺ بىت.

سیهم: ئامۆزگارى يەكىرىكىن دەرىبارە ئايىنى راست:

كە ئامۆزگارى كەردنە له سەر كەردنى چاكە و هاندان و ھەلتان بۆ ئەنجامدانى.

چوارم: ئامۆزگارى كەردن به ئارامگىرن:

بەمۇي ھەندىيەكىان ئامۆزگارى ھەندىيەكى تريان بىكەن، كەوا له سەر جىيەجى كەردنى فەرمانە كانى خواي گەورە و وازھىنان لە حەرامگراوە كانى و خۇرماگىرن لە بەرامبەر قەدەرە كانى خوادا ئارامگىر بن.

ئامۆزگاریکردن بەئائینی راست و ئامۆزگاریکردن بەئارامگرتن فەرمان بەچاکەو
رېڭرى لە خراپەش دەگرتىھە، ئەو دوانەی كە سەردەستەي و چاكىيەتى و سەركەوتى و
دەستكەوتى پايىھى ئومەتى ئىسلاميان بى فراھەم دىت، خواي گەورە دەفەرمۇيت:
﴿كُثُّنَمْ خَيْرٌ أُمَّةٌ أُخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَوْمَنُونَ بِاللَّهِ﴾ (آل
عمران: ۱۱۰)، واتە: (ئىۋە چاڭزىن ئومەتىكىن كە بۇ خەلتى ھىتاراوندە كايەوه، فەرمان
بەچاکە دەكەن و رېڭرى لە خراپە دەكەن و باۋەر بەخوا دەھىتن).

* * *

قال الشافعی رحمه الله تعالى^(۱۶): « لَوْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ حُجَّةً عَلَىٰ خَلْقِهِ إِلَّا مَنِيَ السُّورَةَ لَكَفَتْهُمْ »^(۱۷).

(شافعی) - دمحمه‌تی خوای لی بیت - ده فه‌رموت: (نه‌گه‌ر خوا هیج به‌لکه‌یه کی بینجگه لهم سوره‌ته نه‌ناردايه بو به‌نده کانی نهوا به‌سیان بwoo).

---

(۱۶) شافعی: باو کی عهد بدوللا، موحمه‌مد کوری ئیدریس کوری عه‌باس کوری عوسمان کوری (شافعی) هاشمی قوره‌یشیه، سالی (۱۵۰) کۆچی له (غەززە) له‌دایك بwoo و سالی (۲۰۴ کۆچی) له (میسر) کۆچی دوايی کردووه و يەکىكە له چوار پىشەواکان رەھمەتی خوای گەوره له‌سەر ھەممۇيان بیت.

(۱۷) (شافعی) - رەھمەتی خوای لی بیت - مەبەستى نەوهىيە كە ئەم سوره‌ته بەسە بۆئەوهى خەلکى ھانيدات بۆ پابەندبۇون بە ئايىنى خواوه، بەباوه‌رھىنان و گردهوهى چاك و باڭگەواز کردن بولاي خوا و ئارامگىرن له‌سەر نەوانە، مەبەستى نەوه نىيە كە ئەم سوره‌ته بەسە بۆ خەلکى له ھەممۇ شەرىعەتدا.

كە ده فه‌رموت: (نه‌گه‌ر خوا هیج به‌لکه‌یه کی بینجگه لهم سوره‌ته نه‌ناردايه بو به‌نده کانی نهوا به‌سیان بwoo) چونكە مرۆڤى ژىرى چاو‌کراوه نه‌گه‌ر ئەم سوره‌تهى بىست يان خورىندىيەوە حەتمەن دەبى ھەولى خۆوقاتار کردن بادات لەمۇەزى زيانىمند و سەرگەردان بیت، ئەويش بەوهى ئەم چوار سيفەته لەخۆيدا بېھىتىدەي: باوه‌رھىنان، گردهوهى چاك، ئامۇزگارى کردن دەربارەي ئايىنى راست، ئامۇزگارى کردن بە ئارامگىرن.

وقال البخاري رحمة الله (۱۸): «بَابُ الْعِلْمِ قَبْلَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ»، والدليل قوله تعالى: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ (سورة محمد: ۱۹). فبدأ بالعلم قبل القول والعمل (۱۹).

بوخاریش - دممحه‌تی خوای لی بیت - دهه‌رمویت: «بَابُ الْعِلْمِ قَبْلَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ» واته: (باسی زانین پیش ووته و کرده‌وه). به‌لگه‌ش نهوده‌یه خوای گهوره دهه‌رمویت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ واته: (بزانه که هیج په‌دستراویک نیه بیچگه له خوا، وه داوای لیخو‌شبوبون بو گوناهه کانت بکه). به زانین دهستی پیکرده‌وه پیش ووته و کرده‌وه.

(۱۸) بوخاری: باوکی عه‌بدوللا، موحمد کوری ئیسماعیل کوری نیبراهیم کوری موغه‌یره‌ی بوخارییه، له شه‌والی سالی سه‌د و نهوده و چوار له بوخارا له‌دایک بووه و بهه‌تیوی له‌باوه‌شی دایکیدا پنگه‌یشتوروه.

له (خمرتهنک) که شارۆچکه‌یه که دوو فەرسەخ له سەھەرقەندەوه دووره شه‌وی جەژنی قوربانی سالی دوو سه‌د و پەنجا و شەمش (رەحمه‌تی خوای لی بیت) کۆچى دوایی کردووه.

(۱۹) بوخاری (رەحمه‌تی خوای لی بیت) بەم ئایەتە به‌لگه‌یه له‌سەر پیویستی دەستپیکردن بەزاناست پیش ووته و کرده‌وه هیتاوه‌تەمە، ئەمەمش به‌لگه‌یه کی فەرمۇوەدەییه، نهوده دەگەیەنیت کەمروق تەنچا دووەمجار ئەنجامى بدان.

ھەروهەها به‌لگه‌یه کی ژیری تیورى (عقلی نظری) يش هەیه نهوده دەگەیەنیت کە زانین پیش ووته و کرده‌وه‌یه، چونکە ووته ياخود کرده‌وه راست و وەرگىراو نابى تاکو به

پئی شمریعت نهیت، مرؤفیش ناتوانی بزانیت گردهوه کهی به پئی شمریعته بهزانیاری نهیت، بهلام چهند شتیک هدیه که مرؤف به (فطره)ی خزی دهیزانیت و هک زانی نموده که خوا هدر یهک خواهند، چونکه ئمه بهنده لەسر رسکاوه، لەبر ئمه پیویستی به ماندوو بوونیکی زور نیه بۇ فېربۇونى، بهلام مەسەلە ھەندەکى (جزئیه) یه بلاوه کان پیویستیان به فېربۇون و بەخەرجدانی ھەولە کان ھدیه.

* * *

اعلم رحمك الله أنه يجب على كل مسلم و مسلمة تعلم ثلاثة هذه المسائل
والعمل بهن، الاولى: أن الله خلقنا (٢٠).

دِمَحْمَهْتَيْ خَوَاتْ لَيْ بَيْ بَزَانَهْ كَهْ وَا فِيْرَبُوْونَيْ ئَهْ مَسْهَلَهْ يَهْ وَ كَرْدَهْ وَهْ
پِيْكَرْدِنِيَانْ لَهْ سَهْرْ هَهْ مَوْ پَيَاوْ وَ ئَافَرْهَتِيَكَى مُوسَلِمَانْ پِيْوِيْسَتَهْ. يَهْ كَهْ: بَزَانَهْ
كَهْ خَوَا دروستى كَرْدَوْوَيْنْ.

(٢٠) بِهَلْكَهْيَ ئَهْوَهْشَ كَهْ خَوَا دروستى كَرْدَوْيَنْ شَهْرَعْ وَ عَهْقَلَهْ:

◎ بِهَلْكَهْيَ شَهْرَعِيشْ زَوْرَنْ، لَهْوَانَهْ:

خَوَايِيْ گَهْورَه دَهْفَهْرَمَوْيَتْ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلَ مُسْمَى
عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَنْتَرُونَ﴾ (الانعام: ٢). وَاتَّهْ: (ئَهْ خَوَايِيْهِ كَهْ لَهْقُورِ دروستى كَرْدَوْوَنْ وَ
پَاشَانِ سَاتِيَكَى بِرِيَارِ دَاوَهْ - بَزَ مَرْدَنْ - وَه سَاتِيَكَى نَاوِيرَاوِيْشْ لَايِ خَوِيْهَتِيْ - بَزَ
زِينَدَوْبُونَهَوْهْ - پَاشَانِ ئَيْوَهْ هَهْ گُومَانَتَانْ هَهِيْ لَهْزِينَدَوْ كَرَانَهَوْهْ).

وَه دَهْفَهْرَمَوْيَتْ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَرْنَاكُمْ﴾ (الاعراف: ١١)، وَاتَّهْ: (بَهْرَاسْتِيْ ئَيمَهْ
دَرُوْسَتَمَانْ كَرْدَوْنْ پَاشَانِ شِيْوَهَمَانْ كِيْشاوَنْ).

هَدَرُوهَا دَهْفَهْرَمَوْيَتْ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُونٍ﴾ (الحجر:
١٥)، وَاتَّهْ: (بِيْكَوْمَانِ ئَيمَهْ مَرْؤُفَمَانْ لَهْ قَوْرِيَكَى وَوَشَكَمَوْبَوْيِ زَرْنَغَاوَهْ دروست
كَرْدَوْوَهْ، لَهْ قَوْرِيَكَى ِرَهْشِيْ گَزَراوَ).

وَه دَهْفَهْرَمَوْيَتْ: ﴿وَمَنْ آتَاهُ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ (الروم:
٢٦)، وَاتَّهْ: (لَه نِيْشَانَهَ كَانَيِ دَهْسَهَ لَاتِي خَوَا ئَهْوَهِهِ كَهْ لَهْخَوْنِ دروستى كَرْدَوْنْ، پَاشَانِ
ئَيْوَهْ پَهْرَهَتَانِ سَهْنَدَوْوَهْ وَ بَوْنَهَتَهْ ئَادَهَمِيزَادْ وَ بَلَاؤْبَوْنَهَهَوْهْ).

یان ده فرمومیت: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَأَلْفَحَارٍ﴾ (الرحمن: ۱۴)، واته: (مرؤفی لمقری ووشکه و ببوی زرنگاوی و هک قوری سوره وه کراو دروست کردووه).

هدروهها ده فرمومیت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الزمر: ۶۲)، واته: (خوا کردگاری هممو شیکه).

وه ده فرمومیت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶)، واته: (خوا نیوهش و نیو کرده و انهشی دروست کردووه که دهیکه‌ن).

وه ده فرمومیت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ﴾ (الذاريات: ۵۶)، واته: (من جنکه و ئاده میزادم بۆ هیچ سەرئەنجامیک دروست نه کردوه، تەنها ئەوه نەبیت بەندایه‌تیم بۆ بکەن). ئەمانه و چەندەها ئایه‌تی تریش.

◉ هدروهها بەلگهی عەقلی لە سەر ئەوهی خوا دروستی کردوين، لەو ئایه‌تەدا ئاماژه‌ی بۆکراوه که خوای گەوره ده فرمومیت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (الطور: ۳۵)، واته: (ئایا لە هیچمۇ دروستکراون؟ يان خۆیان دروستکەرن؟).

مرۆف خۆی دروست نه کردووه چونکە لەپیش بۇونىدا نېبۈنە و نېبۈنىش شت نیه، وە ئەوهی شت نېبى هیچیش بەدی ناهیتت، هدروهها نېباوکى دروستی کردووه و نەدایکى و نەکەسى تر لە خەلکى، و نە لە خۆیەوە بەرپىکەوت، بەبى بەدیھىتەر بەدی هاتوروه، لە بەرئەوهی ھەمۇ بەدیھىتەراویک حەقەن دەبى بەدیھىتەر تکى ھەبیت، وە لمبەرئەوهی بۇونى ئەم دروستکراوانه لە سەر ئەم رژیمە جوانکاریسە و ئەم تەرزە تىکەھەلکىشە، بە تەواوی رى لەوە دەگرىت کە بەرپىکەوت بەدیھاتىن، چونکە ئەو شتەی بەرپىکەوت بەدیھاتىن، وە لە بەنەرەتى بۇونىدا لە سەر رژیمیک نېبۈبى ئىز چۈن لە حالەتى ماندۇھ و پەرەسەندىندا رېتكۈيىك دەبیت؟ لەمعەوه دەرده کەھۆیت کە کردگار بەتەنها ھەر نەو خوايىھ و هیچ کردگار و فەرمانزەوايەڭ نیه بېچگە لە خوا، خوای گەوره

ده‌فهموت: ﴿أَلَا لَهُ الْخُلُقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الأعراف: ٥٤)، واته: (ئایا دروستکردن و فرمانکردن بۇ خوا ناگەرىتىه؟).

نهشازناوه کە هېچ كەسەتكى له خەلتكى نكولى پەروەردگارىيەتى خواي بەرز و بىن
هاوتاى كەرىپەت مەگەر لە رووى خۆبەزلى زانىنەوە، ھەروەك لە فيرعمۇن روويداوه.
كاتىك (جىئىرى كورى مۇطۇم) گۈنى ليپو پەتمەرى خوا ﴿سورةتى (الطور)ى
دەخويىندەرە و گەيشتە ئەو ئايەتە خواي گەورە دەفهموت: ﴿أَمْ خَلَقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ
أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ * أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْقَنُونَ * أَمْ عِنْدَهُمْ حَرَائِنُ رَئِكَ أَمْ
هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ﴾ (الطور: ٣٥-٣٧)، واته: (ئایا لمەھىچەوە دروستکراون؟ يان خۆيان
دروستکەرن؟ يان ئاسكانەكان و زەۋىيان دروست كەردووە؟ بەملەتكو خوا ناناسن و
بىياوهەن! يان گەنچىنە پەروەردگاريان لەلايە؟ يان ھەر ئەوان زال و
دوسەلاتدارن؟).

(جۇبىر) لەو رۆزەدا بىپەرسىت بۇو، دەفهموت: «كاد قىلىي آن يېتىر، وەذلەك أۆل مَا
وَقَرَ الإِيمَانُ فِي قَلْبِي» (رواه البخاري)، واته: (خەرىك بۇو دىلم دەفپى - مەبەستى
ئەوهەيە دەستى بەلىدان كەرد - و ئەوه يە كەم جار بۇ باوهە لە دىلمدا جىڭىز بۇو).

و رزقنا^(۲۱)

دوزیشی داوین

(۲۱) بهلگه کانی ئەم مەسەله‌یە لە قورئان و سوننەت و عەقلەدا زۆرن:

⦿ بهلگەی قورئان ئەوهە خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاريات: ۵۸)، واتە: (ئەو خوايە ھەر خۆی رۆزىدەرە و خاوهنى ھىزى پەتموھ).

يان دەفرمۇيت: ﴿فَلَنْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فُلِّ اللَّهُ﴾ (سأ: ۳۴)، واتە: (ئەنی محمد ﷺ بلى: کىن لە ئاسماھە کان و زەویسەھە رۆزیتان دەدات؟ بلى: خوا).

ھەروەھا دەفرمۇيت: ﴿فَلَنْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَنْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيَّ وَمَنْ يَدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ (يونس: ۳۱)، واتە: بلى: کىن لە ئاسماھە و زەویسەھە رۆزیتان دەدات؟ يان كىيە يىتن و بىنинە کانی بەدەستە و خاوهنىانە؟ ياخود كىيە زىندۇ لەمەدو دەخاتەمە و مردوش لەزىندۇ دەخاتەمە؟ وە كىيە كاروبار ھەلدىھە سورىتى؟ ئەوا دەلىن: خوايە).

نایقى تريش لەم بارەيەھە زۆرن.

⦿ ھەروەھا بهلگە لە سوننەتدا زۆرن، لەوانە: پېغەمبەر ﷺ دەربارە گۈرپەلە دەفرمۇيت: «يَبْعَثُ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيُؤْمَرُ بِكَتْبِ أَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: عَمَلِهِ وَرِزْقِهِ وَأَجَلِهِ وَشَقِّيَّ أَوْ سَعِيدٌ» (رواہ البخاري و مسلم)، واتە: (فرىشتەيەك بىلائى رەوانە دەکرىت و فەرمانى بىنۇوسىنى چوار ووشە پىتە كرىت: بەنۇوسىنى رۆزى و ساتى مردنى و كردەھە و سەرگەرداھە يان بەختە وەرە).

◎ همروه‌ها به لگه‌ی عهقلى لە سەر ئەوهى خوا رۆزى داوىن ئەمەيە: چونكە لە سەر خواردن و خواردنهوھ نەبىت نازىن و خواردن و خواردنهوھ خواي گەورە دروستى كردوھ، وەك دەفرمۇيت: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرِنُونَ * أَلَّا نَعْمَلْنَا حَطَامًا فَظَلَلْنَاهُ تَفْكِهُونَ * إِنَّا لَمُغْرِبُونَ * بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ * أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ * أَلَّا نَعْلَمُ مِنَ الْمُزِّنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ * لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا شَكَرُونَ﴾ (الواقعة: ٦٣ - ٧٠)، واتە: (ئايا سەرنىجتان داوهە ئەوهى دەيكتىلن و تەماشاتان كردوھ؟ ئايا ئىۋە دەيروينىن يان ئىمە دەييانروينىن و دروستيان دەكەين؟ گەر بىمانويستايە دەمانكىرده گەرد و تۆز و بە ديارىيەوە واقتان ورددەما و دەقانووت: ئىمە مان وينانىن! بەلكو ئىمە لە كشتوكالە كەمان نائومىدىن! ئايا ئەو ئاوهتان بىنيسوھ كە دەخۇنندوھ؟ ئايا ئىۋە لە گەوالە هەورە كانەوە باراندووتانە يان ئىمە دەييارىتىن؟ گەر بىمانويستايە دەمانكىرده سۈزۈ اوى تال، ئەوه بۇ سوپاس گۈزارى خوا ناكەن؟).

لەم ئايەتاندا ئەوه رۇون دەيتهوھ كە رۆزىمان - بەخواردن و خواردنهوھو له لايەن خواي گەورەوەيە.

* * *

ولم يترکنا هملاً^(۲۲) بل أرسل إلينا رسولاً^(۲۳)

بەھراموشکراوی وازى لىنىھىتىاوين، بەلكو پىغەمبەرىكى بۇ دەوانە
كردووين

(۲۲) ئەمە ئەو واقعىيە كە بەلگەي شەرعى و عەقلى دەيسەلىتن:

● بەلگەي شەرعىش وەك ئەوهى خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿أَفَحَسِّبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبْدًا وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجِعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (المؤمنين: ۱۱۵-۱۱۶)، واتە: (ئايا واتان زايىو كە بە يېھورودە و يېھۈ دروستمان كردون و ئىۋە ناگەرېتىوه بۇ لامان؟ بەرز و پىرۆزى بۇ خواي پادشاي حق كە يېجگە سۇ خوايە هيچ پەرسىراويكى تر نىيە).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿أَيَخْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُشَرِّكَ سُدًى * أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُنَثَى * ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوْى * فَجَعَلَ مِنْهُ الرَّوْجَنْ الْذَّكَرَ وَالْأُنْثَى * أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخْبِيَ الْمَوْتَى﴾ (القيامة: ۳۶-۴۰)، واتە: (ئايا مرۆڤ— وادەزانى بىھموانتە و بىن لىپرسىنهو وازى لى دەھىتىت؟ ئايا تىۋكىت تۇو — مەنى — نەبۇوه و تىكاوەتە ناۋ رەحەمەوە؟ پاشان بۇوه بەپارچىدەك خوين و خوا دروستى كردووه و رېتك و پىڭى كردووه و جووتەي نىر و مىنى لىۋە بەدى هيتابە؟ ئايا ئەو خوايە توانىي نىيە كە مردووه كان زىندو بىكتەمە؟).

● ھەروەها بەلگەي عەقلىش ئەوهىيە: لەبەرئەوهى بۇونى ئەم ئادەمیزادە بۇ ئەوهى بىزى، ئىنجا وەك چۈن ئازەل رەدەبۈزى ئەميش رابوپىرىت، پاشان بىمرىت — بەبىن ئەوهى زىندو بىكىتىوه بىز لىپرسىنهو و پاداشت، فرمانىكە شايىتەي حىكمەتى خواي گەورە نىيە، بەلكو گالتىيەكى رووتە و لە خواي گەورە ناوهشىتىوه ئەم دروستكراوه دروست

بکات و پیغمبری بُرِه‌وانه بکات و خوبی نهیاران و سه‌ریچیکه‌رانی پیغمبرانمان (**عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**) بُرِه‌وا بکات، پاشان ئەنجامه‌کەی هیچ ده‌بچیت، ئەمە سەبارەت بەحیکمەتی خوای کاربەجى مەحالە.

(۲۳) واتە: خوای گەورە پیغمبریکی بُر ئىمەن ئابورە ئەم ئومەتە رەوانە كردوو، ئۆمەتى محمد ﷺ، ئايەتە کانى پەروەردگارمان بەسەردا دەخويتىمە و خاوېتىمان دەكتەمە و فېرى قورئان و سوننەتىمان دەكت، ھەروەك پیغمبر بُر ئەوانەی پىشۇر دەوانە كراوه، پەروەردگار دەفرمۇيت: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَّا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۴)، واتە: هیچ ئۆمەتیک نىھ كە پیغمبریکی تۈسيتەری تىدا ھەن نېبىزىررا بىت).

وە حەقەن دەبى خوا پیغمبران بُر خەلتى رەوانە بکات ھەتا بەلگەيان لەسەر ساغ بېتىمە و بە جۆرە پەروەردگار بىنى خوشە و بىنى رازىيە خوابپەرسان، خوای گەورە دەفرمۇيت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحَ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا ذَاوِدَ زَيْرَوْا * وَرَسُلًا قَدْ قَصَّصْنَا هُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلِ وَرَسُلًا لَمْ نَقْصُصْنَهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَمُ اللَّهِ مُوسَى تَكْلِيمًا * رَسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَنَّلَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۳-۱۶۵)، واتە: (ئىمە سروش و نىگامان بُر تو كردوو، ھەروەك سروشان بُر نوح و پیغمبرانى پاش ئەم كردوو، ھەروەها سروشان بُر ئىبراهيم و ئىسماعيل و ئىسحاق و يەعقوب و وەچەكانى يەعقوب و عيسار ئەيوب و يونس و هارون و سولەيان كردوو، زەبورىشمان بُر داود ناردوو، وە پیغمبرانىك لەپىشدا بەسەرھاتىغان بُر گىراويتە و پیغمبرانىكىش ھەبوون كە بەسەرھاتىانمان بُر نەگىراويتە و خوا بەقسە كردن قسە لەگەل موسادا كردوو، ئەوانە پیغمبرانىك بۇون كە مژددەر و ترسىتەر بۇون، بُر ئەوهى خەلتى پاش ھاتنى پیغمبران يانوويان لەلای خوا نەبىت، ھەر خوايە كە بە دەسلات و كاربەجييە.

ناتوانین بهوجوره‌ی خوای گهوره پیشی رازی‌یه خوا په‌رسنی بکهین له پیشی
پیغمه‌بهرانه‌وه نه‌بین (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له برئه‌وه‌ی نه‌وانن که‌بیان
روونکردو وینه‌ته‌وه خوا چی پیخوشه و به‌چی رازی‌یه و چی له‌خوای گهوره‌مان نزیک
ده‌خاته‌وه.

بهم پیشی له کار به‌جی‌سی خواوه‌یه که‌پیغمه‌بهرانی بزلای خه‌لکی ره‌وانه‌کردوه،
مزدده‌ده و ترسی‌تمن.

به‌لگه‌مش نه‌وه‌یه که‌خوای گهوره ده‌فرمودت: «إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ
كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخْذَنَاهُ أَخْذًا وَبِلَا» (المزمول:
۱۵-۱۶)، واته: (ئیمە پیغمه‌بهریکمان بۆ ره‌وانه‌کردوون که‌چاودیزه به‌سەرتانه‌وه،
ھعروه‌ک پیغمه‌بهرمان بزلای فیرعهون ره‌وانه‌کرد، ئنجا فیرعهون سەرپیچی پیغمه‌بهره‌کەی
کرد، ئیمەش توروشی تیاچوون نمان کرد، تیاچوون نیکی سەخت).

* * *

فمن أطاعه دخل الجنة ^(٤) ومن عصاه دخل النار ^(٥) والدليل قوله تعالى:
 ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخْذَنَاهُ أَخْذًا وَبِلًا﴾ (المزمول: ١٥-١٦).

ئنجا هەركەس گویرایەلى بکات دەچىتە به ھەشته وە، وە ھەركەس سەرپىچى بکات دەچىتە ئاگىرە وە، بەلكەش ئەۋەيە كە خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخْذَنَاهُ أَخْذًا وَبِلًا﴾، واتە: (ئىمە پېغەمبەرىكمان بۇ دەوانە كىدون كە چاودىرە بە سەرتانە وە، ھەروەك پېغەمبەر دەمان بۇ لاي فيرۇعەون دەوانە كرد، ئنجا فيرۇعەون سەرپىچى پېغەمبەرە كەى كرد، ئىمەش تۈوشى تىياچۇونىان كرد، بە تىياچۇونىكى سەخت).

(٤) ئەمە مافىكە لە ئايەتە دەفارىتەوە كە خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿وَأَطْبَعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعْلَكُمْ تُرَحَّمُونَ، وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَحْتَهُ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (آل عمران: ١٣٢-١٣٣)، واتە: (گویرایەلى خواى پېغەمبەرە كەى بىكەن بەلكو - لە لايەن خواوه - رەھتان پېكىرىت و پەلەبکەن بۇ لېخۇشبوون لەپەروەردگار تانە وە بۇ بەھەشتىك كە پانتايىيە كەى بە قەد ئاسماňە كان و زەرييە، ئامادە كراوه بۇ ئەوانەي پارىز كارن).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخَلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفُؤُزُ الْعَظِيمُ﴾ (النساء: ١٣)، واتە: (ھەركەس گویرایەلى خوا و پېغەمبەرە كەى بکات خوا دەيختاتە بەھەشتائىكە وە كەچەندىن روئىار بەزىرىياندا دەرۇن و بەنەمرى و هەتا هەتايى تىياندا دەمىننە وە، ئا ئەو سەر كەوتى مەزىنە).

هر ووهها لهوئاتهوه که پهروه ده فرمومیت: «وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَقْبَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ» (النور: ۵۲)، واته: (هر کمس گویرا بهلی خوا و پیغمه بره کهی بکات و له خوای مهزن بترسی و خوی له سزادانی پیاریزی، ئهوا ئهو جوزه که سانه سه رفراز و براوهن).

وه له نایه‌تی: «وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهِداءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا» (النساء: ۶۹)، واته: (هر کمس گویرا بهلی خوا و پیغمه بره بکات، ئاهوانه له گهان ئهو که سانه که خوا بهره‌ی بمسه‌رد رشتون، له پیغمه بران و راستگویان و شهیدان و پیاوچا کان، ئهوانه‌ش چاکتین هاو هلن).

یان ده فرمومیت «وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا» (الأحزاب: ۷۱)، واته: (هر کمس گویرا بهلی خوا و پیغمه بره کهی بکات ئهوه براویه و سرکه و تینکی مهزنی به دهسته‌یتاوه). نایه‌تی تریش لهم باره‌یوه زوره.

به لگدیه کی تریش ئهو فرموده‌یه که پیغمه بره ده فرمومیت: «كُلُّ أُمَّةٍ يَذْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى» «قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى» (رواه البخاری)، واته: (هممو ئومه‌تی من ده چنه بهدهشت‌ده بی‌جگه لمه‌ی نایه‌یوی، ووتیان کن نایه‌یوی ئهی پیغمه بری خوا؟ فرموموی: ئهوهی گویرا بهلیم بکات ده چته بهدهشت‌ده و ئهوهی سه‌ریچیم بکات ده چته ناگرهوه).

(۲۵) ههروهها ئهممش مافیکه لهو نایه‌تموه ده فامریت‌مه که خوای گهوره ده فرمومیت: «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُذْخِلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ» (النساء: ۱۴)، واته: (هر کمس سه‌ریچی خوا و پیغمه بره کهی بکات و سنوره‌کانی خوا بشکینیت دهی‌خاته ناگریکه‌وه که به‌همیشه‌ی تیدا ده میتیت‌ده و سزای رسواکه‌ری پتده‌بریت).

یان ده فرمومیت ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (الأحزاب: ٣٦)، واته: (هدر کمس سه ریچی خوا و پیغمبره کهی ﷺ بکات نهود به گومرایه کی ناشکرا گومرا بوده).

هه رو ها ده فرمومیت: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ (الجن: ٢٣)، واته: (هدر کمس سه ریچی خوا و پیغمبره کهی ﷺ بکات نهود ناگری دوزه خی پنده برت و بدنمری و هه تایی ده مینیته وه. وه لهو فرموده پیشووه که پیغمبر ﷺ فرموموی: «وَمَنْ عَصَانِي دَخَلَ النَّارَ»، واته: (نهودی سه ریچیم بکات ده چیته ناگرده وه).

* * *

والثانية: (۲۶) أن الله لا يرضي أن يشرك معه أحد في عبادته لا ملك مقرب، ولا نبى مرسل، والدليل قوله تعالى: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ (الجن: ۱۸).

مه سه‌له‌ی دووه‌م: ئه‌وه‌یه خوا رازی نابیت هیج که س بکریت‌هه هاویه‌شی له‌په‌رسنیدا، نه فریشته‌ی نزیک و نه پیغه‌مبه‌ری ده‌وانه کراو، به‌لگه‌ش ئه‌وه‌یه که خوای گهوره ده‌فرمومیت: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾، واته: مزگه‌وته کان خانه‌ی په‌رسنی خودان، له‌گه‌ل خودا که‌سی تر مه‌په‌رسن و لینی مه‌پاریت‌هه‌وه.

(۲۶) واته: مه سه‌له‌ی دووه‌م له و مه سه‌لانه‌ی پیویسته له سه‌رمان بیانزانین ئه‌وه‌یه که خوای به‌رز و بیهاوتا رازی نابی که‌س له‌گه‌لیدا بکریت‌هه هاویه‌ش له‌په‌رسنیدا. به‌لکو هم‌تر‌نه‌ها خوی شایسته‌ی په‌رسن، به‌لگه‌که‌شی ئه و نایه‌ته‌یه دانه‌ر (ره‌جه‌تی خوای لی‌ینت) باسی کردوه‌وه که خوای گهوره ده‌فرمومیت: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ (الجن: ۱۸). خوای گهوره رېگری له‌وه کردوه‌وه که مرۆف له‌گه‌ل خودا نه که‌سی تر پاریت‌هه‌وه.

خوا ری له‌هیج شتیک ناگریت بی‌جگه له‌وه‌ی خوی ﷺ پتی رازی نه‌بیت. و‌هک ده‌فرمومیت: ﴿ إِنَّكُفُرُوا إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفَرُ وَإِنَّكُفُرُوا يَرْضَهُ نَكْمٌ ﴾ (الزمر: ۷)، واته: (ئه گهر نیوه بی برووا بن ئه‌وا خوا هیج پیویستی به‌ئیوه نیه و نیستان بیتیازه، و‌ه به بی بروایی به‌نده کانی رازی نابیت و ئه گهر سوپاس‌گوزاری بکهن نیستان رازی ده‌بیت).

وہ پهروہ ردگار دھفہرمونیت: ﴿فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ (التوبۃ: ۹)، واته: (ئەگەر لیشیان رازی بن ئەوا خوا له كۆمەلی لاری و سەركەمش رازی نابیت).

خوا بېباوهرى و هاوەلدانان رازی نابیت، بەلکو پىغەمبەرانى رەوانە کردووه و كتىپەكانى بۇ بەرەنگاربۇونەوهى بېباوهرى و هاوېشدانان و زالبۇون بەسەرياندا ناردووه.

خوای گەورە دھفہرمونیت: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (الأنفال: ۳۹)، واته: (جەنگىان لەگەلدا بىکەن تاکو فيتىھ - واتە بى باوهرى و هاوېشدانان - نەمىتى و بلاو نەبى و دىندارى و ملکەچى تەواو بۇ خوا بىت).

ئەگەر خوا بېباوهرى و هاوېشدانان رازی نەبى، ئەوا پىویستە لەسەر باوهەدارىش بىشان رازی نەبىت، لەبەرئەوهى باوهەدار رەزامەندى و توورە بۇونى بەپى رەزامەندى و توورە بۇونى خوايى، بەشىتكە توورە دەبى كەخوا بې توورە دەبىت، وە بەشىتكە رازى دەبى كە خوا بې رازى دەبىت، ھەروەھا ئەگەر خوا بېباوهرى و هاوېشدانان رازى نەبى، ئەوا شايىتە باوهەدارىش نىھ كە پىشان رازى بىت.

هاوېشدانان سەرئەنجامى ترسناكە، چونكە خوای گەورە دھفہرمونیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَنْ يُشْرِكُ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸)، واته: (خوا لهو خوش نابى كە هاوېشى بۇ دابىنىت، بەلام بىتجىگە لهو له هەر شىتكى تر خوش دەبى بۇ ھەر كەسىك خوى بىھویت).

ھەروەھا دھفہرمونیت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ۷۲)، واته: (ئەو كەسەھى هاوېش بۇ خوا دابىنىت ئەوه خوا بەھەشتى لى حەرامکەردووه و جىڭگەھى حەوانەوهى ئاگەرە و سەتمەكاران ھىچ پاشىوانىكىان نىھ سەريان بخات).

بِغَمْبَرِيش دَفَرِمُوت: «مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَقِيَهُ يُشْرِكُ بِهِ دَخَلَ النَّارِ» (رواہ البخاری و مسلم) و اته: (هر کمس بگهربیته وه لای خوا و هیچ شتیکی نه کردبیته هاویه‌شی دهچیته بهه‌شته وه، و هر که‌سیش بگهربیته وه لای خوا و هر شتیکی کردبیته هاویه‌شی دهچیته ئاگره وه).

* * *

والثالثة: ^(٢٧) أن من أطاع الرسول و وحد الله لا يجوز له موالاة من حاد الله ورسوله ولو كان أقرب قريب، والدليل قوله تعالى: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُؤَدِّونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْرَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدُهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُذْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (المجادلة: ٢٢).

ستهه: هەركەس گۇپىرايەلى پىغەمبەر بکات و خوا به تەنها بناستىت، بۇى دروست نىيە دۆستايەتى كەسىك بکات كە دوزمنايەتى خوا و پىغەمبەرە كەى بکات، گەرچى نزىكتىرىن خزمىشى بىت، بە لىگەش ئەوهىه خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُؤَدِّونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْرَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدُهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُذْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واتە: (خەتكانىكت دەست ناكەوى كە باوهەپىان بە خوا و بە دۆژى دوايسى مەبىت لە گەل ئە و باوهەردارىيەدا دۆستايەتى ئەوانە بىكەن كە دوزمنايەتى خوا و پىغەمبەرە كەى دەكەن، ئەگەرچى ئەوانە باوكىشيان بن، يان كود و برا و خزم و هوزىشيان بن، ئەوانە خوا بپواى لە دەلياندا نووسىيە و بە پشتىوانىيەك لە لايەن خۆيە و پشتىوانى ليكردوون و دەيانخاتە بە ھەشتابىنىكەوە كە چەندىن دووبار بە ئېرىياندا دەرروات، بە فەمرى قىيافدا دەمەتنەوە، خوا لىيان دازى بسووە و ئەوانىش بە بەشى دازى بسوون، ئەوانە دەستە خوان، بزاون كە هەر دەستە خوا سەرفراز و براوهەن).

(۲۷) واته: مهسهله‌ی سیههم لهوانه‌ی پیویسته له‌سهرمان بیانزانین دوستایه‌تی و خوبه‌ریکردن، واته: (الولاء والبراء).^۵

دوستایه‌تی و خوبه‌ریکردن بنچینه‌یه کی مهزن‌هو دهقی زوری له‌باروهه هاتوروه، وده خوای گدوره دفه‌رموت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَحَدُّوْا بِطَانَةً مِنْ ذُونُكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا﴾ (آل عمران: ۱۱۸)، واته: (ئهی ئهوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه دهسته‌یه کی جیا له‌خوتان مه کهن به‌دوست که دریغی له دهست لیتوه‌شاندنتان ناکەن).

یان دفه‌رموت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَحَدُّوْا إِلَيْهِوْدَ وَالْيَصَارَى أُولَيَاءَ بَعْضُهُمْ أُولَيَاءَ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة: ۵۹)، واته: (ئهی ئهوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه جوله‌که و دیانه‌کان مه کهن به‌دوستی خوتان، ئهوانه هندیکیان دوستی هندیکی تریان، وه هر کمس له‌ئیوه بیانکاته دوستی خوی ئهوانش لهوانه، به‌راستی خوا ریتمانی گەلیک ناکات که سته‌مکارن).

ھروه‌ها خوای کاربه‌جی دفه‌رموت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَحَدُّوْا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُرُّوا وَلَعِبَا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارُ أُولَيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (المائدة: ۵۷) واته: (ئهی ئهوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئهوانه مه کهن به‌دوستی خوتان که ئایینه‌کەتاپیان به‌گالتھو یاری گرتووه، لهوانه‌ی پیش ئیوه کەپه‌یامیان بز هاتوروه و ئهوانه‌ش کەبیاوه‌رن، خوتان له سزای خوا پیاریزىن ئه گەر ئیوه باوه‌ردارن).

یان دفه‌رموت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَحَدُّوْا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أُولَيَاءَ إِنْ اسْتَحْبُوا الْكُفَّرُ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ * قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالُ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةً تَخْشُونَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضُونَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (التوبه: ۲۳-۲۴)، واته: (ئهی ئهوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه باوانو برایانتان مه کهن به‌دوست و پشتیوان ئه گەر بیاوه‌ریان به‌سەر باوه‌ردا ھەلبزارد،

هر که سیش له ئیوه بیانگاته دۆست ئەو له وانه يه کەستەمکارن، ئەی محمد ﷺ بلنى: ئەگەر باوانسان و رۇلە کانتان و براکانتان و هاوسمەرە کانتان و هۆزە کانتان و ئەو دارایيانەی بەدەستان ھیناون و بازرگانىيەك كەدەترسن رەمیتى نەمیتىت و ئەو مەنزىلگانەتان كە پىيان دلخۇشىن، خۆشەویست تۈن لاتان له خوا و پېغەمبەرە كەي ﷺ و جىهاد كەردن لەپىتاویدا چاوهرى بن تاكو خوا فرمان و سزاي خۆيتان بۇ دىنيت، خواش رېنمائى ئەو خەلکانە ناکات كەسەر كەش و لارىن).

ھروەها دەفرمۇیت: ﴿قَذْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِنْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَيْدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَنَّدَا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ...﴾ (المتحنة: ٤)، واتە: (بەراسىتى سەرمەشقى چاك بۇ ئیوه له ئیراھىم و ئەوانەدا دەبىنرەتىوھ كە لەگەلىدا بۇون، كاتىك بەگەلە كەيان ووت: ئىتمە بەرين له ئیوه و له وانەي كەبىجىگە له خوا دەيانپەرنىت، بىرۇوا بۇون پىشان، وە له نیوانى ئىتمە و ئیسوھدا دوڑمنايەتى و رقەبەرايەتى بۇ ھەتا ھەتايە دەركەمەتىوھ و دەستى پىكىردووه ، تاكو بىروا بەخواى تاكو تەنها دىن).

وە لەبەرئەوە دۆستايەتىكىردى كەسى كەدزايدەتى خوا دەكتات و خۆگونجاندىن لەگەلىدا بەلگەيە لەسەر ئەوھى ھەرجى لەدلى مروۋىدايە لەباوهرىبۇون بە خوا و پېغەمبەرە كەي لاوازە، چونكە ژيرانە نىھە مرۆڤ شىئىكى خۆشبوى كەدوڙمنى خۆشەویستە كەي بىت.

دۆستايەتىكىردى بىباوهرىان بەوە دەبى سەريان بىخەيت و لەسەر ئەو بىباوهرى و گومرايەي گرتۇويانەتە بەر يارمەتىيان بىدەيت، خۆشەویستىشيان بەوە دەبى ئەو ھۆكاريانە ئەنجام بىدەيت كە دەبىتە مايەي بەدەستەتىانى خۆشەویستىشيان، ھەر كەسىك وابى دەبىنى ھەمول دەدات خۆشەویستىشيان بۇ دەربىرىت، واتە دەبىھى ھەمەمورىتىگەيە كەوھ خۆشەویستىشيان مسۆگەر بىكەت، بىگومان ئەوھى پىچەوانەي ھەمۇ باوهرى

يا خود تمواويء‌تی باوهه‌ه، ئنجا ئهوهی پئويست بیت له سه‌ر باوهه‌دار ئهوهیه دوڙمنایه‌تی که سیک بکات که دوڙمنایه‌تی خوا و پيغه‌مهه‌ره که‌هی ﷺ ده کات ئه گهرچی نزیک‌ترین خزمیش بیت لیئه‌وه و رقه‌به‌راي‌تی بکات و لیئی دوروه بکه‌هه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌هه‌مش ریگه له نامؤژگاریکردن و بانگکردن بُو ئایینی راستی خوا ناگریت.

* * *

اعلم ^(۲۸) أرشدك الله ^(۲۹) لطاعته ^(۳۰) أن الحنفية ^(۳۱) ملة ^(۳۲) ابراهيم ^(۳۳) أن
تعبد الله وحده ^(۳۴) مخلصا له الدين ^(۳۵)

بزانه - خوا رینیشانده رت بى بۇ گوپیارەلیکردنى خۆى - كەوا ئابىنى پاك و
بىگەرد، واتە دېبازى ئىبراھىم، ئەوهى كە بەئەنها خوابىپەرسى و بەنيازپاڭى
ملەكە چى بۇ دەربىرى و سەرى بۇ دانە و قىتىت.

(٢٨) پىشىر قىسە لەسەر زانىن كرا، لېرەدا پىۋىست بە دووبارە بۇونمۇھ ناڭات.

(٢٩) (الرشد) واتە: دامەزراوى لەسەر رېڭەدى راست.

(٣٠) (الطاعة) واتە: خۆگۈن جاندىن لەگەل ويستى خوا و پېغەمبەردا ﷺ،
لەئەنجامدانى فەرمانپىتكراو و واژەتىان لە قەدەغە كراوه كانياندا.

(٣١) حەنفييەت: ئەو رېبازەى كە لە ھاوېشدانان لايداوه و لەسەر نياز پاڭى
بۇخواى گەورە دامەزراوه.

(٣٢) واتە ئەو رېباز و ئايىنەى لەسەرى دەرۋىشت اللە.

(٣٣) ئىبراھىم خۆشەويىستى خواى بەخشىندىيە، وەك دەفەرمۇيت: ﴿ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِنْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ (النساء: ١٢٥) واتە: (خوا ئىبراھىمى بەدۆست و خۆشەويىستى
ھەلبىزاد) كە باوکى پېغەمبەرانە و لەزۇر شويندا باسى بەرناમەكەى كراوه بۇئەوهى
چاوى ليپىكىرتىت.

(٣٤) دەستەوازەى (أن تعبد الله) گۈزارە(خبر)ى (أَنْ يَعْبُدَ اللَّهُ)
الحنفيةدا. پەرنىشىش بە چەمكە گشتىيە كەى بىتىيە لە: (ملەكەچىرىدىن بۇ خوا لەپرووى
خۆشىيستان و بەگەورە زانىنەوه، بەئەنجامدانى فەرمانەكاني و دوور كەوتەوه
لەحەرامكراوه كاني بەو جۆرهى لە شەريعەتە كەيدا هاتووه).

بەلام چەمکى تايىھتى پەرسن ئەوهىدە كە شىخ الاسلام (ابن تيمية) -رەھەتى خواىلى بىت - دەربارە فەرمۇۋەتى: «پەرسن: ناوىتكى كۆيە بۇ ھەممۇئەوانەى خوا خۇشى دەۋىن و پىشان رازىيە لە ووتە و كىردىھە ئاشكراو پەنھانە كان، وەڭ ترسان و خەشىھە و پشتىھەستن و نويىز و رۆزۈ و بىنجىگە لەمانش لە فەرمانە كانى ئىسلام).»

(٣٥) نيازپاكى(اخلاص): برىتىيە لە پالقته كىردن، لېرەشدا مەبەست لەوهىدە كە (بەندە) لەپەرسنە كەيدا مەبەستى رەزامەندى خواى گەورە و گەيشتن بە بەھەشت بىت، بەشىۋەيدە كە گەلەيدا كەسى تىر نەپەرسىتىت، نەفريشەتى نزىك و نەپېغەمبەرى رەوانەكراو، خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (النحل: ١٢٣)، واتە: (پاشان وەھىمان بۇكىرىدى و پىمان راگەياندى كەوا بەخاۋىتى و دوور لە ھاوبەشدانان شوين رېيازى ئىبراھىم بىكەوهە، ئۇبىش لە ھاوبەشدانەران نەبوو).

ھەروەھا خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفَهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اضطَقَنَا فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ * إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ * وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِي إِنَّ اللَّهَ اضطَقَ لِكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُؤْنَثُ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (البقرة: ١٣٠-١٣٢)، واتە: (كى لەپېيازى ئىبراھىم لادەدات كەسىك نەبى كەخۇى گەوج بىكت، بە راستى لەدنيادا ھەلمان بىزادووه و لەرۇزى دوايىشدا لەوانەيە كە پىاواچاڭ، چونكە كاتىك پەروەردگارى بى فەرمۇو ملکەچ بە، واتى: ملکەچم بۇ پەروەردگارى جىهانىان، ئىبراھىم بەھەمان بىرۇباوهە وەسىھەتى بۇ كورەكانى كرد، ھەروەھا يەعقوبىش وەسىھەتى بۇ كورەكانى كرد و بىتى وتن: رۆلەكائىم بەراستى خوا ئەم ئايىنه بۇ ھەلبىزادوون، دەئىوەش پەيرەھە بىكەن بۇ ئەوهى بەمۇسۇلمانىھەتى نەبى نەمرەن).

وبذلك (۳۶) أمر الله جميع الناس وخلقهم لها كما قال الله تعالى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ
الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ﴾ (الذاريات: ۵۶)، ومعنى يعبدون: يوحدون (۳۷)

خوا فه رمانی بهمه ممو خه لکی کردووه هه مان دیباز بگرفه بدر و بو
نهوهشی دروست کردوون، وهک خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ
وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ﴾، واته: (جنوکه و مرؤفم ته نها بوئه وه دروست کردوه
که فه رمانیان پیکه م بمپه رستن)، به واتای به ته نها بمپه رستن دیت.

(۳۶) واته: (به حنفیهت) که بریتیه له په رستنی خوا به جوزیک به نیاز پاکیمه و مل
که چی بو ده بیریت، خوای گهوره فهرمانی به تیکرای خه لکی کردوه که بمپه رستن و بر
نهوهشی دروست کردون، هه روکه ده فه رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونَ﴾ (الأنياء: ۲۵)، واته: (هه پیغه بمپه ریکمان له پیش
تّووه نار دیت سرو شمان بو کردووه که هیچ په رستراویک نیه شیاوی په رستن بیت بیچگه
له من، ده نیووش بمپه رستن). هه روکه خوای گهوره له قورئانه کهیدا روونی کردوه ته وه
که خه لکی ته نها بوئه وه دروست کراون و ده فه رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا
لِيَعْبُدُونَ﴾ (الذاريات: ۵۶).

(۳۷) واته یه کتاب په رستی له مانای په رستنه ئه گهر نا له پیشدا مانای په رستمان بر
باسکردی که به چی ده و تریت، وه گشتی تریشه له یه کتاب په رستی رووت.
هه روکهها بزانه که په رستن دوو جوړه:

یه کم: په رستنیکی قه ده ری (کوئی): که بریتیه له ملکه چکردن بر فه رمانی
قه ده ری (کوئی) خوای گهوره، ئه مهش هه مهش دروست کراون ده گریته وه و هیچیانی لی
ده ناچیت، چونکه ده فه رمویت: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ
عَبْدًا﴾ (مریم: ۹۳)، واته: (هیچ کس نیه له وانه له ئاسمانه کان و زه ویدان بعمل که چی

بهره و خوای بهخشندۀ نهیهت و بهندهی نهیی) ئوهوش باوه‌ردار و بیباوه‌ر و چاکه‌کارو تاوانبار ده گریتهوه.

دووه‌میش: په‌ستنیکی شه‌رعیه: که بریتیه له ملکه‌چکردن بتو فه‌رمانی شه‌رعی خوا بِكَلَّهُ، نه‌مه‌یان تاییه‌ته به که‌سیکه‌وه که‌گویر‌ایه‌لی په‌روه‌ردگار بی و شوین ئهو په‌یامانه بکه‌ویت که‌پغه‌مبه‌ران هیناویانه، وەک خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَعَبَادُ الرَّحْمَنِ الْعَدِيْنَ يَمْسُوْنَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا...﴾ (الفرقان: ۶۳)، واته: (بهنده کانی خوای بهخشندۀ نهوانه که له‌سهر خو به‌سهر زه‌ویدا ده‌رۆن).

جۆری يه که‌میان مرۆڤ له‌سهری پاداشت نادریت‌دهوه له‌بدرئه‌وهی به‌بین کرده‌وهی خۆیه‌تی، بەلام جاری وايە له‌سهر ئهو سوپاس گوزاریسيه‌ی کەله‌کاتی خۆشیدا ده‌ری ده‌بری و ئهو ئارامگریه‌ی لە‌کاتی ناخۆشیدا ده‌یگری پاداشت ده‌دریت‌دهوه، به پیچه‌وانه‌ی جۆری دووه‌مدهوه که له‌سهری پاداشت ده‌دریت‌دهوه.

وأعظم ما أمر الله به التوحيد، وهو إفراد الله بالعبادة ^(٣٨).

مەزنتريين شتىش كەخوا فەرمانى پىتكىردووه يەكتاپەرسىتىيە، ئەويش بەقەنها پەرسىنى خوايە.

(٣٨) (التوحيد) لە زمانه و ابىدا چاوجى (وَحْدَة، يُوحَدُ) وە، واتە: كردنى شت بەيەكىك، ئەمەش سەبارەت بەخوا بەرەتكىردنەوە (نفي) و چەسپاندىن (الثبات) نەبى نايەتىدى، رەتكىردنەوە حوكىم لەھەمۇو كەس و شتىك يېجگە لەو خوابىھى بەقەنها دەپەرسىز و چەسپاندىنى بۆ ئەو.

بۆ نموونە دەلىيىن: يەكتاپەرسىتى بۆ مرۆڤ دەست بەر نابى و تەواو نابى تاڭو شايىھتى نەدات كە هيچ پەرسىزاوىك نىھ يېجگە لەخوا كەشايسىتەي پەرسىتن بىت و پەرسىزاوىتى لەھەرچى ھەيە رەت بىكائەوە يېجگە لەخواي گەورە و بەقەنها بۆ خوابى بچەسپىتىت).

لە زاراوەشدا دانەر بەوە پىناسەي گردووه كە دەلىت: (يەكتاپەرسىتى بەقەنها زانىنى خوابى لەپەرسىندا)، واتە: دەبى بەقەنها خوا بېرسىتى و هيچ ھاۋەلى بۆ دانەنېت، نەهيچ پىغەمبەرىيکى نىرراو بىكەيتە ھاۋەلى و نەهيچ فريشتەيەكى نزىك و نەهيچ سەرۆكىك و نەهيچ پادشايمىك و نەهيچ كەسىك لەخەلەكى، بەلكو بەقەنها بىزايىت لەپەرسىندا، بە خۆشويىتن و بە گەورە زانىن و بە(رغبة) و (رهبة) و.

مەبەستى شىخ - رەھىتى خوابى لى بىت - ئەو يەكتاپەرسىتىيە كەپىغەمبەران بۆ بەدېھىنانى رەوانە كراون، چونكە هەر نەبۈونى ئەو يەكتاپەرسىتىي بۇوە چەوتى و نارپىكى لەناو گەلە كانياندا دروستكىردووه.

پىناسەيەكى گىشتى ترىش بۆ يەكتاپەرسىتى ھەيە كەبرىتىيە لە: (بەقەنها زانىنى خوابى گەورە لەو شتانەدا كەتايمەتن بەخۆيەوە). جۆرە كانى يەكتاپەرسىتىش سىانى:

یه کم: یه کتابه رستی پهروهه دگاریه تی:

بریتیه له (به تنها زانینی خوای بهرز و بی هاوتا له دروستکردن و خاوه نیه تی و هلسووراندنی کاروباردا). خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿الله خالق کل شئون...﴾ (الزمر: ۶۲)، واته: (خوا دروستکه ری ههموو شتیکه).

وه ده فرمومیت: ﴿هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والأرض لا إله إلا هو...﴾ (فاطر: ۳)، واته: (ثایا بیتچه له خوا دروستکه ری کی تر ههیه له ناسخان و زهودا روزیتان بدادت؟ هیج پهرسزاویک نیه ئه و خوایه نه بیت).

یان ده فرمومیت: ﴿تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شئون قادر﴾ (الملك: ۱)، واته: (پاک و پیروزی بو ئه و خوایه که دارایی به دهسته و ئه دیش به سهر ههموو شتیکدا توانيه).

ههروهه ده فرمومیت: ﴿ألا له الخلق والأمر تبارك الله رب العالمين﴾ (الأعراف: ۵۴)، واته: (ثایا دروستکردن و فه رمانکردن بو ئه و خوایه نیه؟ پاک و پیروزی بر ئه و خوایه پهروهه دگاری جیهانه).

دوووه: یه کتابه رستی پهرسزاویه تی:

بریتیه له: (به تنها زانینی خوای مهزن له پهستندا بهوهی مرؤف له گهله خوادا هیج هاوه لیک دانه نی، بیه رستیت و خوی لی نزیک بخاتمه و هک ئه وهی خوای گهوره ده پهستیت و خوی لی نزیک ده خاتمه وه).

سیههم: یه کتابه رستی ناو و سیفه کان:

بریتیه له (به تنها زانینی پهروهه دگار له ناو انهدا که له کتیبه کهیدا یاخود له سهر زمانی پیغه مهرب خوی بین ناوناون و خوی پی و هسفکردون، ئه وهش به چه سپاندنی هه رناوی که چه سپاند وویه تی و ره تکردن وهی هه رناویک ده بیت که ره تکردوهه وه، به بی شیواندن و له کار خستن و به بی چونایه تی - تکیف - و لیچواندن - تمیل -)، مه بهستی دانه ر لیزه دا یه کتابه رستی پهرسزاویه تیه، چونکه ئهم جو رهیه ئه و هاویه شدانه رانهی تیدا

گومرابوون که پیغمه‌بهر ﷺ کوشتاری له گهله ده کردن و خوین و دارایی و خاک و ناوچه‌یانی به حه‌لآل داده‌نا و دهستی به سه‌ر خاو و خیزانیاندا ده گرت.

وه زوربه‌ی ئوهه‌ی پیغمه‌بهران له ناو گهله کانیاندا چاره‌سه‌ریان ده کرد له سه‌ر ئهم جوره يه کتابه‌رسنیه بوروه، خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿وَلَقْدْ بَعْثَنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ...﴾ (التحل: ۲۹)، واته: (له هممو گهله‌کدا پیغمه‌بهرتکمان رهوانه کرد ووه که پیشان رابگه‌یه‌نیت خوا په‌رسن).

په‌رسن بؤ خوای گهوره نه‌بی بؤ که‌سی تر دروست نیه، ئنجا هه‌ر که‌سیک لهم يه کتابه‌رسنیه‌دا کمم و کورتی هه‌بیت ئوهه هاو به‌شدانه‌ر و بیباوه‌ره‌وه ئه گه‌ر چی دانیش به‌یه کتابه‌رسنی په‌روه‌ر دگاریه‌تی و ناو و سیفه‌ته کاندا بنیت، وه ئه گه‌ر وا دانرا که‌سیک به‌ته‌واوه‌تی دان به‌یه کتابه‌رسنی په‌روه‌ر دگاریه‌تی و ناو و سیفه‌ته کاندا بنیت به‌لام بچی بؤ سه‌ر گویر و مردووه که په‌رسنی یان قوربانیه‌کی بؤ بربیار بدادات و به‌هويه‌وه خۆی لى نزیک بخاته‌وه، ئوهه هاو به‌شدانه‌ر و بیباوه‌ره‌وه و به نه‌مری له ئاگردا ده‌مینیت‌وه.

خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ۷۲)، واته: (به راستی هه‌ر که‌س هاو به‌ش بؤ خوا دابنیت ئدوا خوا به‌هه‌شتی لى حدرامکردووه و پهناگه‌که‌ی ئاگره و ئهوانه‌ی ستمکارن هیچ پشتوانیت‌کیان نیه)، له به‌رئوه‌ی يه کتابه‌رسنی گهوره‌ترين فرمانه که خوا فهرمانی پیکردووه، چونکه بنچینه‌یه که هممو ئایینی خوای له سه‌ر بنیاد ده‌نریت، هه‌ر بؤیه پیغمه‌بیریش ﷺ له بانگه‌واز کردندا بؤلای خوا به يه کتابه‌رسنی دهستی پیکرد و فهرمانی به‌که‌س‌هش ده گرد که ده‌ینارد بؤ بانگه‌واز کردن به‌وه دهست پی‌بکات.

وأعظم ما نهى عنه الشرك، وهو دعوة غيره معه ^(٣٩) والدليل قوله تعالى: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (النساء: ٣٥).

مەزنتوین شتىش كەخوا نەھى لىكىردوھ ھاوبەشدانانە، كەبرىتىيە لەوهى كەسىك لەگەن خودا لەغەيرى ئەويش بىپارىتىھو . بەلگەش ئەوهى خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ واتە: (خوابىپەرسىن و هىچ شتىك مەكەنە ھاوبەشى).

(٣٩) مەزنتوین شتىك كەخوا پىتگىرى لىكىردوھ ھاوبەشدانانە، لەبەرئەوهى كە گەورەترين حەق حەقى خواي گەورەيە، ئىجا ئەگەر مەرۆڤ كەمەرخەمى تىدا بکات ئەوهى كەمەرخەمى لە گەورەترين حەقدا كەردوھ ئەويش يەكتاپەرسى خواي گەورەيە، وەك دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ١٣)، واتە: (بە راستى ھاوبەشدانان سەممىيىكى گەورەيە).

يان دەفرمۇيت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِنَّمَا عَظِيمًا﴾ (النساء: ٤٨)، واتە: (ھەركەمس ھاوبەش بۇ خوا دابنىت ئەوه تاوانىيىكى مەزنى ھەلبەستۈرە).

ھەروەها خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدِ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء: ١١٦)، واتە: (ھەركەمس ھاوبەش بۇ خوا دابنىت ئەوه بە گومرايىە كى دوور لەرىتىمايى گومرا بۇوه).

ياخود دەفرمۇيت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ﴾ (المائدة: ٧٢)، واتە: (بە راستى ھەركەمس ھاوبەش بۇ خوا دابنىت ئەوه خوا بەھەشتى لى حەرامكىردوھ و پەناگە كەى ئاگىرە و ئەوانەي سەمكارن ھىچ پاشيوانىيىكىان نىھ).

هەروهە دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ٤٨)، واتە: (خوا لمۇ خوش نابى كەھاوېشى بۆ دابىرىت، بەلام هەرجى گۇناھىك لەخوار ئەوهە بىت بۆ ھەركەس كە بىھویتلىنى خوش دەبىت). پىغەمبەريش ﷺ دەفرمۇيت: «أَعْظَمُ الدَّنِبِ أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاً وَهُوَ خَلَقَكَ» (رواہ البخاري و مسلم)، واتە: (گەورەتىن تاوان ئەۋەيە ھاولە بۆ خوا دابىتىت لەحالىكدا كە تەنها ئەو دروستى كردویت).

وە لەفرمۇودەيەكى تردا ھاتۇوە، پىشەوا (مسلم) دەيگۈرۈتەوە كە دەفرمۇيت: «مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَقِيَهُ يُشْرِكَ بِهِ دَخَلَ النَّارِ» (رواہ مسلم)، واتە: (ھەركەس بگەرپىتەوە لاي خوا و ھىچ شىئىكى نە كەرىپىتە ھاوبېشى دەچىتە بەھەشتەوە، وە ھەركەس بگەرپىتەوە بولاي خوا و شىئىكى كەرىپىتە ھاوبېشى دەچىتە ئاگرەوە).

وە لەفرمۇودەيەكى تردا دەفرمۇيت: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاً دَخَلَ النَّارَ» (رواہ البخاري)، واتە: (ھەركەس بىمرى و ھاولە بۆ خوا دانابىت دەچىتە ئاگرەوە).

دانەر - رەھمەتى خواى لىنى بىت - بەلگەى لەسەر ئەۋەي خوا فەرمانى بە پەرسىن كردوھ و رېنگى لە ھاوبەشدانان كردووھ، بەو ئايەتە ھىتاۋەتەوە كە دەفرمۇيت: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (النساء: ٣٦).

خواى پەروردگار فەرمانى بە پەرسىتى خۆى كردوھ و رېنگى لە ھاوبەشدانان كردووھ، ئەمەش چەسپاندىنى پەرسىتى خوا بەتهنەلە خۆ دەگرىت، بەم پىيە ھەركەس خوا نەپەرسىت ئەۋە بىباوهر و خۆبەزلىزانە، وە ھەركەس خوا بەرسىت و كەسى ترىيشى لەگەلدا بەرسىت ئەۋە بىباوهر و ھاوبەشدانەرە، وە ھەركەس بەتهنەلە خوا بەرسىت ئەۋە موسۇلمانى نياز پاك و دلىزۆزە.

ھاوبەشدانانىش دوو جۆرە: ھاوبەشدانانى گەورە و ھاوبەشدانانى بچووک.

جۆزى يە كەم: هاوبەشدانانى گمۇرەيە: بىرىتىيە لەھەمۇو هاوبەشدانانىك كە خاوهەن شەرع باسى كەربىت و دەرچۈونى مەرۆڤ لە ئايىنەكەي بىگرىتەوە.

جۆزى دووەم: هاوبەشدانانى بچوڭكە: بىرىتىيە لەھەمۇو كارىتكى ووتەمى يان كە دەۋەپىي كە شەرع وەسفى هاوبەشدانانى بەسەردا بىرىتىت بەلام كەس لەرىپىازى ئىسلام دەرناكات، پۇيىستە لەسەر مەرۆڤ خۆزى لە هاوبەشدانانان – بە گەورە و بچوڭكىيەوە – پارىزىت، خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشَرِّكَ بِهِ...﴾ (النساء: ٤٨).

ھەندىلەك لەئەھلى عىلەم فەرمۇيانە: ئەم ھەرەشەيە ھەمۇو هاوبەشدانانىك دە گەرتەوە ئە گەرچى بچوڭكىش بىت.

فإذا قيل لك ما الأصول^(٤٠) الثلاثة التي يجب على الإنسان معرفتها^(٤١)

ئىنجا ئەگەر پىتىان ووتى: ئەو سىن بىنچىنەنە چىن كەپتۈمىستە لەسەر مەرۆڤ
بىانزايىت؟

(٤٠) بىنچىنە کان(أصول) كۆزى بىنچىنە و(أصل)ە و بىرىتىيە لەو شىتەي شى تىرى
لەسەر بىنiad بىرىت، بىم واتايە دەھووتىرىت: بناگەي دىوار كە بىنچىنە كەيەتى، وە
دەھووتىرىت قەدى درەخت (أصل الشجرة) كە پەلۋىپكانى لىدەبىتەوه، خواى گەورە
دەھەرمويىت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةً طَيِّبَةً أَصْلُهَا ثَابِتٌ
وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ (إبراهيم: ٤). واتە: (ئايى نايىنى چۈن خوانىمۇنەي ووشەي
جوان و پاكى - كە (لا إله إلا الله) يە - بە درەختى جوان و شىرىن ھىتاوهتەوه، رىشەي
بەناخى زەویدا داکوتاوه و پەل و پۆزى بە ئاسماندا ھەلتچووه؟).

ئەم سىن بىنچىنە يە دانەر ئامازەيان پىتەدە كات بۆ ئەو بىنچىنەنە كەمەرۆڤ لە گۆرە كەيدا
دەربارەيان پرسىيارى لىدەكرىت: پەروەردگارت كىيە؟ ئايىنت چىيە؟ پىغەمبەرت كىيە؟

(٤١) دانەر - رەھەتى خواى لى بىت - ئەم مەسىلەيە بەشىوازى پرسىيار ھىتاوه،
بۆئەھى مەرۆڤ لىنى بەئاگا بىت، چونكە مەسىلەي مەزن و بىنچىنە گەورەن، ھەرپۇيە
دەھەرمويىت: ئەمانە ئەو سىن بىنچىنەن كەپتۈمىستە لەسەر مەرۆڤ بىانزايىت، چونكە ئەو
بىنچىنەن كەبەندە لە گۆرە كەيدا دەربارەيان پرسىيارى لىدەكرىت، كاتىك
ئەسپەردە كراو ھاۋەلە كانى جىيىانھېشت دوو فريشته دىنەلائى و دايىدەنىشىتن و پرسىيارى
لىدەكەن: پەروەردگارت كىيە؟ ئايىنت چىيە؟ پىغەمبەرت كىيە؟ ئىنجا باوهەدار دەلىت:
پەروەردگارم خوايە و ئايىنم ئىسلامە و پىغەمبەرم محمدە ﷺ بەلام دورۇو دەلىت: ها..
ها.. نازانم، گۆيىم لە خەلکى بورو شىئىكىان دەھووت و منىش دەمگۈوت.

فقل: معرفة العبد ربہ^(۴۲)

بلی: ئه وەیە بەندە پەروەردگارى بىناسىت

(۴۲) ناسىنى خوا بەچەند هوکارىتك دەبىت: لەوانە سەرنجدان و بىر كردنەوە لە دروستكراوه کانى خواي گھورە، چونكە ئەو سەرنجدان و بىر كردنەوە يە دەبىتە مايىھى ناسىنى پەروەردگار و زانىنى گھورەيى دەسەلاتى و تواناى تەواوى و كاربەجيى و رەحەتى، خواي گھورە دەفرمۇيت: ﴿أَولُمْ يَنْظُرُوا فِي مَلْكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۸۵).

واتە: (ئايا بۆ سەرنج لەمولىكى ئاسماھە کان و زھوي و هەرشتىك ناگىن كەخوا دروستى كردووھ).

يان دەفرمۇيت: ﴿فُلْ إِنَّمَا أَعِظُّكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مُشْنَى وَفِرَادَى ثُمَّ تَفَكَّرُوا﴾ (سېأ: ۴۶)، واتە: (تەنها بەيەك و تە فەرماناتان پىنە كەم و ئامۇزگارىتىان دەكەم ئەمۇيش ئەوەيە: دوان دوان و يەك يەك بەنيازپاکى و بەبى ئارەزووکارى تەنها لەپەرخوا هەستن و لەيەكتر بېرسن ئايا محمد ﷺ شىتە؟ پاشان پىتكەوە بىر بىكەنەوە).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافِ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ (آل عمران: ۱۹۰). واتە: (بەراستى لە گۈرәنی شەو و رۆز و ئەوانەي خوا لە ئاسماھە کان و زھويدا دروستى كردوون، چەندەھا بەلگە و نىشانە ھەيە بۆ ئەوانەي خاوەنى عەقلى ساغن).

ياخود خواي مەزن دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافِ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَخْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَائِبٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنِ

السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ لَا يَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿البقرة: ١٦٤﴾ . واته: (به‌راستی له دروستکرانی ئاسماهه کان و زهوي و گورانی شو و رؤز و ئهو كەشتيهی بەناو دەريادا بۆ گويزانه‌وهی ئهو كەلۋەلانهی سوودى خەلکيان تىدايە دەروات و ئهو ئاوهی خوا له ئاسماهه و باراندوویه‌تی و زهوي بى زىندو كردوته‌وه پاش مىردن و ووشك بۇونى، وە هەممو گيانلە به‌ريتى كى تىدا بلاو كردوته‌وه، وە لەھەلكردنى با و زريانه کان و ئهو هەورانه لە نیوان ئاسماهان و زهويدا دەستبەر كراون چەندەھا بەلگە و نىشانه ھەيە بۆ گەلىك كەزىربن و بە عەقل بىر بەكەنه‌وه).

وە لەو ھۆكارانهی كەبەندە پەروەردگارى خۆى بىتدەناسىت سەرنجىرىتنە له ئايەتە شەرعىيە کانى خوا، كەبرىتىن لەو وەحىيە پېغەمبەران ھيناويانه - دەردو سلاوى خوايان لە سەر بىت - و لەو بەرژەوندىيە مەزنانەي تىياندایە رامىتىت - كە ژياني خەلکى بەوانە نەبىن نە لە دەنیادا و نە لە دوار ئۆزىدا بەرپۇه ناچىت، ئىنجا ئە گەر سەرنجىلىيگرتىن و تىيان راما و زانى ج زانىيارى و دانايىيە كيان لە خۆگرتووه و چەندە بەرى و جىن و لە گەن بەرژەوندى بەندە كاندا گۈنجاون، بەو تىرامانه پەروەردگارى دەناسىت، ھەروەك خواي گەورە دەفرمۇت: ﴿أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ٨٢)، واته: (ئهو بۆ سەرنج لە قورئان ناگىن، ئە گەر لە لايەن غەيرى خواوه رەوانە بىكرايە جىاوازى زۆريان تىدا بەدى دە كرد).

وە لە ھۆكارە کانى ناسىنى خوا ئهو خواناسىيە كە پەروەردگار دەيختاهه دلى باوەردارە وەك ئەتە لىتىت كە پەروەردگارى بەچاو بىينىت.

كاتىتك (جبريل) ﷺ پرسىاري له پېغەمبەر ﷺ كرد: ئىحسان چىه؟ فەرمۇسى: ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾ (آخرجه الشيخان)، واته: (ئهو بەيە خوا پەرسى وەك ئەوهى بىيىنت، ئە گەر توش ئهو نەيىنى ئەوا ئهو تو دەيىنت).

و دینه^(۴۳)

وه ئايىنه كەي بناست

(۴۳) وانه: زانىنى بنچينه‌ى دوووهم، كەبرىتىيە لەو ئايىنه‌ى خوا بەئەركى داناوه كارى پېتىرىت و ئەوهى لەدانايى و رەحىت و بەرژەوندى خەلتكى لەخۆگرتۇووه هەرجى ناپەسەندىشە لىيى دوورە، وە ھەركەس بەچاڭى و بەراستى لە ئايىنى ئىسلام وورد بىيته‌وە، ووردىبوونەوەيەك كە لەقورئان و سوننەتەوە سەرچاوهى گرتىي دەزانىت كە ئايىنى ئىسلام ئايىتىكى راستە و ئايىتىكە بەھۆيەوە نەبىن بەرژەوندى خەلتكى بەرىۋە ناچىت، وە نابى ئىسلام بەو بارودۇخە پىوانە بىكەين كە ئەمۇرۇ موسىلمانانى تىدان، چۈنكە موسىلمانان لە زۆر شىدا كەمەتەرخەمەيان كىردوووه و بەئەنچامىدانى چەندىن سەرىپەچى مەزنيش ھەستاون، بە جۆرىتىك ئەوهى لەھەندىي وولاتى ئىسلامىدا لەتاوياندا دەزى وەك ئەوه وايە لە كەشىتىكى ئائىسلامىدا بېرى.

ئايىنى ئىسلام - سوپاس بۆ خواي گەورە - تىكىرىاي ئەو بەرژەوندىيانە لەخۆگرتۇووه كە ئايىنه پېشۈرۈشە كان لەخۆيان گرتىبوو، تايىەقەند تىريشە لەوان بەوهى بۆ ھەمۇر كات و شوېن و ئومەتىك گۈنجاوه، واتاي گۈنجاوشى بۆ ھەمۇر كات و شوېن و نومەتىك ئەوهى: پابەند بۇون پېيەوە لە ھەركات و شوتىتىكدا بىت پېچەوانەي بەرژەوندىيەكاني ئومەت نىه بەلتکو مايەي خۆشكۈزۈرانيەتى، وە ماناي وانىيە دەكەويتە ئىير كارىگەری ھەمۇر كات و شوېن و ئومەتىكەوە.

ئايىنى ئىسلام فەرمان بەھەمۇر كارىتكى چاكە دەكات و پېتىگرى لەھەمۇر كارىتكى خواپە دەكات، وە فەرمان بەھەمۇر پەھوشتىكى بەرز دەكات و پېتىگرى لەھەمۇر پەھوشتىكى نزم دەكات.

و نبیه محمد^ص (۴۴)

و ه پیغه مبه ره که موحده مه د ^ص بناسیت

(۴) ئەمە بنچینه سیھەمە، كەبریتیيە لەوهى مرۆڤ پیغەمبەرە كەمی موحەممەد ^ص بناسیت، ئەوهش بە خوتىندن و موتالاڭىرىنى ژيانى پیغەمبەر ^ص و ئەو خوابىرسى و رەھوشتەي كە لەسەری بۇوه و شىوازى بانگەوازىرىنى بولاي خواي گەورە و جىهادىرىنى لە پىناويدا و بىچىگە لەمانەش لەلایەنەكانى ترى ژيانى پیغەمبەر ^ص بەدەست دېت.

لەبەرئەوه پیویستە لەسەر ھەر مرۆڤىك كەبىھەويت زىاتر پیغەمبەرە كەمی بناسى و باورى پىھىنەت چەندى بۆرەخسا موتالاى ژياننامەي بىكەت، لەجەنگ و ئاشتى كەردىندا و لەناخۆشى و خۆشىدا و لەھەممو بارودۇ خىتىكىدا، داواكارىن لە خواي گەورە كە بىمانگىرىت لە شوتىكە وتۈوانى پیغەمبەرە كەمی ^ص لەپەنهان و ئاشكرادا و لەسەر ئەوهش بىمانمىرىتىت، ھەر خۆشى سەرپەرشتىيار و بەتوانىيە.

* * *

فإذا قيل لك: من ربك؟^(٤٥) فقل: ربِي اللَّهُ الَّذِي رَبَّنِي وَرَبِّي جَمِيعَ الْعَالَمِينَ
بنعمته^(٤٦) وَهُوَ مَعْبُودُّي، لَيْسَ لِي مَعْبُودٌ سُواهُ^(٤٧)

ئه‌گهه ر پییان ووتی په روهردگارت کيييه؟ بلی: په روهردگارم ئه و خواييه به که
په روهردهی کردووم و تيکراي دروستکراوانی جيهاييشی به نيعمه‌ته کانی
په روهرده کردووه و هه رئه‌ويش په رستراومه و بیچگه له و خوايیه هیج
په رستراویکم نیه.

(٤٥) واته کيييه ئه و په روهردگارهی دروستی کردووی و په روهردهی کردووی و پئی
گهیاندووی و پزق و پوزی داویت.

(٤٦) په روهرده: بریتیه له و چاودیرییهی که په روهرده کراوه که‌ی پئی چاک و
ريکوپیک دهیت.

ووته‌که‌ی دانه‌ر - ره‌جهتی خوای لی بیت - ئه و ده‌گهیه‌نی که په روهردگار له
په روهرده و هر گیزاوه، چونکه فه‌رمووی: (ئه و ده‌گهیه‌نی که په روهرده کردووی کردووم و هه‌ممو
دروستکراوانی جيهاييشی به نيعمه‌ته کانی په روهرده کردووه) هه‌ممو جيهاييانی به
نيعمه‌ته کانی په روهرده کردوه و بوئه وو فه‌رمانه‌ی بوئی دروستکراون باري هيماون و به
پوزی خوی دهستگیرویی کردون.

خوای گهوره - دهرباره‌ی فیرعهون - ده فه‌رمویت: ﴿قَالَ فَمَنْ زَيْكُمَا يَا مُوسَى *
قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ (طه: ٥٠ - ٤٩)، واته: (فیرعهون ووتی:
په روهردگارتان کيييه ئهی موسا؟ فه‌رمووی: په روهردگارمان ئه و خواييه که‌ژيان و
دروستکرانی به هه‌ممو شتیک داوه، پاشان رینمايشی کردووه).

خوای گهوره به نيعمه‌ته کانی خوی هه‌ریهک له جيهاييانی په روهرده کردووه، نيعمه‌ت
و بهره‌کانی خوای گهوره به سه‌ر بهنده کانیه وه زورن و له ڙماره نایه، په روهردگار

دفه‌رمویت: ﴿وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُخْصُوهَا﴾ (النحل: ١٨) واته: (ئه گهر بهره و نیعمه‌تی خوا بئرمیرن بوتان ژماره ناکریت).

هر خوایه که دروستی کردودوی و پی گهیاندوی و کۆمه‌کی کردودوی و رۆزی داویت، ههر به تنهها ئه‌ویش شایسته‌ی په‌رسن.

(٤٧) واته: ئه خوایه‌یه که ده‌په‌رسن و به‌ملکه‌چ‌کردن و خۆشیستن و به‌گهوره‌زانینه‌وه زه‌لیلی بئر ده‌دېرم، ئه‌وهی فەرمامن پىدەکات ئەنجامى دەدم و ئه‌وهی رېڭىشىم لى دەکات وازى لي‌دىن، وە يېچگە لەخواي گهوره كەسى دىكەم نىه بېپه‌رسن، په‌روه‌رددگار دفه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الأنباء: ٢٥). واته: (لەپیش تووه هەر پەغەمبەرىکمان نار دېیت وە حیمان بئر کردودو هەتا رايگەيەنیت بەئۇمەته‌کەی کە يېچگە لەخوا هىچ په‌رسن‌تاویت نىه، ئیوهش بىپه‌رسن).

ھەروهه دفه‌رمویت: ﴿وَمَا أَمْرَوْا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَنَفَاءَ وَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ (البينة: ٥)، واته: (فەرمانیان پىش‌کراپو بەوه نەبىت کە بەنیازپاکى و ملکه‌چ‌سیه‌وه خوا بېپه‌رسن، بەبىخه‌وشى - دوور لە ھاوبەشدانان - و نويز ئەنجام بدهن و زەکات دەربىکەن، ئه‌وهش ئايىنى راست و بەهاداره).

وفي كُلّ شيءٍ لَهُ آيَةٌ تَذَلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

واته: (ھەموو شىئىك بەلگەيە کى تىدايە، لەسەرئەوهى په‌روه‌رددگار تنهایه).

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيلُ وَالنَّهارُ وَالشَّمْسُ وَالقَمرُ، وَمِنْ مَخلوقاتِهِ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَمِنْ فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُمَا ^(٥٢) وَالدَّلِيلُ ^(٥٣) قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيلُ وَالنَّهارُ وَالشَّمْسُ وَالقَمرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت: ٣٧)

له نیشانه کانی دهسه لاتی خوا شه و دوژ و خورد و مانگه، وه له دروسکراوه کانی حهوت ئاسمانه کان و حهوت چینه زهويیه کان و ئهوانهی له ناویاندان و ئه و شتافهی له نیوانیشیاندان. به لگه ش ئه و هیه خوای گه و ره دهه رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيلُ وَالنَّهارُ وَالشَّمْسُ وَالقَمرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ﴾ واته: (له نیشانه کانی دهسه لاتی خوا شه و دوژ و خورد و مانگه، نه کپنوش بو خورد بەرن و نه بو مانگ به لکو کپنوش بو ئه و خوایه بەرن که ئهوانهی دروسکردووه ئه گه ر ئیوه ئه و ده په رسن).

(٥٢) ههموو ئهمانه له نیشانه کانی دهسه لاتی خوان که به لگه ن له سر ته اوی توانا و ته اوی کار بجهیی و ته اوی بهزهیی، خوریش نیشانه يه که له نیشانه کانی دهسه لاتی خوای گهوره، له بھرئه و هی لھو کاته و که خوا دروستیکردووه هه تا ئه کاتهی خوای گهوره پیگه به تیکچوونی جیهان ده دات به شیوه يه کی رینکوپیک و جوان به خولگهی خویدا ده روات، په روهر دگار دهه رمویت: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقْرٍ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرٌ الْغَنِيزُ الْعَلِيِّمُ﴾ (یس: ٣٨)، واته: (خوریش به خولگهی جیگیری خویدا ده روات، ئه وه نمندازه گیری خوای شکومهند و زانایه).

هه رووهها به پی قه باره و شوینهواریشی يه کیکه له نیشانه کانی دهسه لاتی خوای گهوره چونکه قه بارهی موزن و گهوره يه، به پی شوینهواریش: له بھر ئه و سوودانهی بو لاشه و

تهنه‌کان و درهخته‌کان و رووباره‌کان و دهرياکان و یتیجگه لهوانیش لیسی دهست ده که دیت، ئنجا نه گهر بروانین بۆ خۆر، ئهو نیشانه مەزنه، ئایا ماوهی دووری نیوان ئیمهو ئهو چەندە، لە گەل ئەوهشدا ئیمه گەرمییه کەی - ئهو گەرمییه مەزن و زۆره - مان بى دەگات، پاشان بروانه چ روناکییه کی مەزنى لىدەکەم دیت، کە فراهمەبۇنى سامانیکى زۆر بۆ خەلتکى دەستەبەر دەگات، چونكە خەلتکى لەرۆزدا لە ھەمو رو شنایەک بیتیاز دەبن، بەمەش بەرژەوەندىيەکی گەورە بۆ خەلتکى لە فراهمەبۇنى سامانیاندا دەستەبەر دەبیت، ئەمەش لەو نیشانانه دەزمیرریت کە تەنها تۆزیک نەبى هىچى تر دەربارە نازانىن.

ھەروەھا مانگ لە نیشانه کانى دەسەلاتى خواى گەورە بە جۆرىيەت ئەندازەی كردووە بە چەند بار و قۇناغىكەوە بۆ ھەر شەھە و قۇناغىك: ﴿وَالْقَمَرَ قَدْرَنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْغُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ (س: ۳۹)، واتە: (مانگىشمان ئەندازە گېر كردووە بە چەند بار و قۇناغىكەوە تاکو وەك عرجونى كۆن - واتە: پەلى چەماوهی خورما - ئى لىدىتەوە) كە بەچووکى دەردەکەم دیت، پاشان وورده وورده گەورە دەبى، تاکو خەرمانە دەدات، پاشان بەرە و كەمبۇنەوە دەگەپىتەوە و لەو رووەوە لەمروف دەچىت كە بەلاوازى دروست دەبیت، ئنجا بەردەرام لە بەھىزىيەوە بۆ بەھىزى پەرە دەسەنیت، تاکو جارىکى تر بەرە لە لازى دەگەپىتەوە، پاك و پىرۆزى ھەر بۆ خوايە كەچاكتىن و بە تواناتىن كردىگارە !!

(۵۳) واتە بە لگەش لە سەر ئەمەھى شەھە و رۆز و خۆر و مانگ لە نیشانه کانى دەسەلاتى خواى گەورەن، ئەمەھى پەروردگار دەفرمۇيت: ﴿وَمَنْ آيَاتِهِ الْأَئِلَّا
وَالنَّهَأْ...﴾ و تادوايى، واتە لەو نیشانه ئاشکرایانە بە لگە بە لگە پۈونىن: بە كەم: شەھە و رۆزىن لە خودى خۆيان و گۆرانيان و ئەمە بەرژەوەندى و ئالىر گۆرە كە خواى كاربەجى تىياندا بۆ بەندە کانى رەخساندۇھ.

دووهم: ههروهها خۆر و مانگه له‌خودی خۆیان و رۆیشتیان و رېکوپیکیاندا و ئهوهی له دهرئەنجامی ئهو سيفه‌تانه‌وه له بەرژه‌وندی بهنده‌کان و دوورخسته‌وهی زیان لیان ده‌سته‌بەر ده‌بیت، پاشان خوای گەوره رېنگری له‌بهنده‌کان ده‌کات که كىنوش بۆ خۆر يان بۆ مانگ بەرن، ئەگدر چى لە ناخه‌وه هەست بە گەوره‌ییشیان بکەن له‌بەر ئهوهی مافی پەرستیان نیه، چونکە دروستکراون و تەنها زاتیکیش کە شایسته‌ی پەرسان بیت هەر ئەو خوایه گەوره‌یه کە دروستی گردوين.

سی‌ھەم: ئهوهیه شەو بەسەر رۆژدا دادیت، کە شەو ده‌بیت بەپەردە بۆ رۆژ، واتە: وەك جل ده‌بیتە پۆشاکى و بەسەر تیشكى رۆژدا داده‌دریتەوه و دایدەپۆشیت.

چوارم: ئهوهیه بە فەرمانی خۆي خۆر و مانگ و ئەستیرە‌کانى ملکەچ گردووهو بەجۆرهی ويستى لەسەرى بیت بۆ بەرژه‌وندی بهنده‌کان فەرمانیان پىدە‌کات.

پىنجم: گشتگىرى مولكى خوا و تەواویتى دەسەلاتى، بە جۈزىك کە دروستکردن و فەرمانگىردن هەر بۆ ئهوه نەك بۆ كەسى تر.

شەشەم: گشتگىرى پەروەردگارىيەتى خوا بۆ هەموو جىهانیان.

وقوله (٥٤) تعالى: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسْخَرَاتٍ بِإِمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ٥٤). والرب هو المعبود (٥٥) والدليل (٥٦) قوله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (٥٧) وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (٥٩) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا (٦٠) وَالسَّمَاءَ بِنَاءً (٦١) وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً (٦٢) فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ النَّمَراتِ رِزْقًا لَكُمْ (٦٣) فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا (٦٤) وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٦٥)﴾ (البقرة: ٢٢). قال ابن كثير رحمه الله تعالى: (٦٦)

(الخالق لِهذِهِ الأَشْيَاءِ هُوَ الْمُسْتَحْقُ لِلْعُبَادَةِ).

هه رووهها ده فه رمویت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسْخَرَاتٍ بِإِمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، واته: (په رووه ردگاره ته و خواييه به که ناسمانه کان و زموی له شهش روژدا دروستکردووه پاشان - استواسي کودووه به سه ره رشد، شه و به سه ر روژدا دادیت و به جه خته و به کیشی ده کات و خور و مانگ و نهستیره کان به فه رمانی ته و خواييه ده ستہ به ره و ملکه چن، نایا دروستکردن و فه رمانکردن هه ره ده سه لاتی ته و خواييه دا نیه؟ پاک و پیروزی بو خواي په رووه ردگاری جیهانیان).

ته نها په رووه ردگاره مافي په رسنی هه يه، به به لکھی ته و هی خواي گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ النَّمَراتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، واته: (نهی خه لکینه، ته و په رووه ردگاره تان بېه رسن که دروستی کردون و نهوانهی پیش ئیوه شی دروستکردووه بو نه و هی له سزا و تولهی بترسن، ته و په رووه ردگارهی زموی بو

کردوون بە رایخ و ئاسمانى بىنادناوه و لە ئاسماھەوھ ئاواي باراندووھ و بەھۆيەوھ لە بە روبوومە کان پۇزى و بىزىوي بۇ دابىنگىردون، دە ئىتوھش ماوەل بۇ خوا دامەنین چۈنكە دەزافن كە مەرنەوھ دروستى كردوون و زەھى بۇكىردوونە راخەر و ئاسمانى كردوونە سەقق و هېجى ماوەلى نىيە).

(ابن كثیر) - دەھەرمەت خواي لى بىت - دەھەرمەت: (ھەر دروستكەدىم شەنانە شايىتەي پەرسىنە).

(٤٤) (وقوله) واتە دەرىبارەي ئەو بەلگانەي لە سەر كردگارى خوا بۇ ئاسماھە کان و زەھى ھېتراونە تەھەر ئەۋەيە كە دەھەرمەت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ...﴾ و ھەتا دوانى، كە چەند نىشانەيە كى دەسەلاتى خواي تىدايە: يە كەم: ئەۋەيە خوا ئەم دروستكراوه مەزنانەي لە شەش رۆزدا دروستكىردووھ، خوا ئە گەر بىوپەستايە لە چاوتىرو كاندىتكىدا دروستى دە كىردن، بەلام خوا دەرئەنخامە کان (المسيبات) ئى بەھۆ كارە كانيانوھ بەستووھ تەھەر وەك دانانى و كاربەجىنى خۆى دەي�وازىت.

دۇوەم: ئەۋەيە (استواء) ئى كردووھ بە سەر عمرىشدا، واتە بە جىڭىر بۇونىكى تايىھت بە خۆى لە سەر عمرىش جىڭىر بۇوھ، بە وجۇرەي شايىتەي شىڭۇ و مەزنایەتى خۆيەتى، ئەممىش نىشانەي خاۋەندارى و دەسەلاتى تەواو و كاملىيەتى.

(٤٥) دانەر - رەھەتى خواي لى بىت - ئاماژە بۇ ئەۋە دەكەت كە خواي گەورە دەھەرمەت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّرَةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْقَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْوَمَ مُسَخَّرَاتٍ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ٥٤).

پەروەردگارىش پەرسىزاوه، واتە ھەرئەوھ كە مەافي پەرسىنى ھەيە، يان ئەۋە كە دەپەرسىزىت چونكە مەافي پەرسىنى ھەيە و شايىتەي پەرسىنە، ئەممىش مانانى وا نىيە ھەر

کم‌په‌رسنرا نیز په‌روه‌ردگاره، چونکه ئهو په‌رسنرا وانه‌ی بیجگه له‌خوا ده‌په‌رسنین و په‌رسنیاره کانیان بیجگه له‌خوا کرد و ایان به‌په‌روه‌ردگار ئه‌وانه په‌روه‌ردگار نین. په‌روه‌ردگاریش ئهو خواه‌یه که: دروستکه‌ره، خاوه‌نه، هەلسوورپتەری ھەموو کاروباره کانه.

(٥٦) واته: بەلگه له‌سەر ئه‌وهی ھەر په‌روه‌ردگار شایسته‌ی په‌رسننە.

(٥٧) بانگه‌شە کە ئاراسته‌یه بۆ ھەموو خەلکى لەنادەمیزاد، خواى گەوره فەرمانى پېڭردون کە بەته‌نها بیپه‌رسن و ھاوەلی نیه و ھاوتاي بۆ دانەنین، وە رۇونى دەکاته‌وه کە ھەر ئهو مافی په‌رسنی ھەدیه چونکه بە تەنها ئهو دروستکه‌ره و ھاوەلی نیه.

(٥٨) کە دەفرمۇیت: ﴿الذِي خَلَقَكُم﴾ ئەم ووتىيە سيفەتىكى رۇونکەرەوەيە، ھۆى فەرمانە کەی پىشۇو رۇون دەکاته‌وه، واته: بیپه‌رسن چونکە ھەر خواى په‌روه‌ردگاره کە دروستى کردوون، ئىنجا لەبەرئەوهی په‌روه‌ردگار و دروستکەره پىویسته له‌سەرتان بیپه‌رسن، لەبەرئەوه دەلین: ھەر کم‌دان بەپه‌روه‌ردگاریه‌تى خوادا بىنى پىویسته بەته‌نها بیپه‌رسنیت ئەگەرنا کاره‌کەی دژى حەقىقتى باوهەپى راسته.

(٥٩) واته لە پىناوى ئه‌وهی له‌خواترسان(تقوى) تان دەست بکەویت.

تەقوا: بىرتىيە لە دانانى پارىزەرەتكە لەبەردهم سزاى خواى گەورەدا بەشۈنکەوتنى فەرمانە کانى و دوور كەوتىنەوە لەقەدەخە كراوه کانى.

(٦٠) واته كردوویه‌تى بەرایەخ و لانکە و بەبى ئەرك و ماندو بۇون تىدا رادەبوئىن، وەك چۈن مەرۆف لەسەر رايەخخە کەی دەنۋىت.

(٦١) واته لەسەرمانەوه، چونکە سەربان دەكەوتى سەرەوه، ئاسمانىش سەربانە بۆ خەلکى سەر زەھىری کە سەقفييکى پارىزراو و راگىز كراوه، وەك خواى گەورە دەفرمۇیت: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُغْرِضُونَ﴾ (الأنبياء: ٣٢)،

واته: (ئاسمانمان کردوه به سه قفييکي پاريزراو و ئهوان هەر پشت لە ئايەتە کانى عملدە كەن).
٦١

(٦٢) واته لە بەرزىيە و لە ھەورە کانمۇھ ئاوىتكى خاۋىتى بۆ ئىۋە باراندۇھ وەك خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿... لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ (التحل: ١٠)، واته: (خواردنەوهى لى بەدەست دىت و درەختى بى دەپرىت و مەپ و مالاتى بى ئاو دەدرىت).
٦٣

(٦٣) واته خەلاتە بۆ ئىۋە، لە ئايەتىكى تريشدا ھاتووه: ﴿مَتَاعًا لَكُمْ وَلَا نَعَامِكُمْ﴾ (النازعات: ٣٣)، واته: (بېزىويە بۆ ئىۋە و بۆ ئازەلە کانىشتان).

(٦٤) واته بۆ ئەو خوايەي بېپار مەدەن كە دروستىكىردون و ئەوانەي پىش ئىۋەشى دروستكىردوه و زەۋى بۆ كردوون بەرایەخ و ئاسمانى بۆ كردوون به سەقف و لە ناسمانىشدوھ ئاوى باراندۇوھ كەچەندىن بەرۈبومى بى رواندۇھ و رۆزى ئىۋەي پىداوه، دە نىوەش ھاۋەلى بۆ دامەنن و بېپەرسن وەك چۈن خوا دەپەرسن، يان خۆشتان بۇي وەك چۈن خواتان خۆشىدەپىت، چونكە ئەوه نە بە حۆكمى ژىرى و نە بە حۆكمى شەرعى شايستەي ئىۋە نىه.
٦٥

(٦٥) واته دەزانن كە ھاۋەلى نىھ و دروستكىردن و رۆزىدان و ھەلسۇوراندن بە دەمىتى خۆيەتى، ئىۋەش ھاۋېشى بۆ دامەنن لە پەرسندا.

(٦٦) ناوى (عماد الدين، أبو الفداء) ئىسماعيل كورى عومەرى قورەيشى دىمەشقىيە كە (حافظ)ى بەناوابانگە لە (فەرمۇودەدا) و خاۋەنلى تەفسىر و مىزۇوه، يەكىكە لە قوتابىيە کانى شىخ الاسلام (ئىبن تەيمىيە)، سالى حەوت سەد و حەفتا و چوارى كۆچى لە دنيا دەرچووه.
* * *

وأنواع العبادة التي أمر الله بها^(٦٧) مثل الإسلام، والإيمان، والإحسان، ومنه: الدعاء، والخوف، والرجاء، والتوكّل، والرغبة، والرّهبة، والخشوع، والخشية ، والإنابة، والإستعاذه، والإستغاثة، والذبح، والنذر وغير ذلك من أنواع العبادة التي أمر الله بها كلها لله تعالى^(٦٨).

جۆره کانى ئە و پەرسنەش كە خوا فەرمانى پىكىردوون وەك: ئىسلام و باوهۇ و ئىحسان، مەروھە: پارافەوه و قىسان و (رجاء) و پشت بەستن و (رغبة) و (رهبة) و (خشوع) و (خشية) و (إنابة) و داواي يارمەتىكىرىدىن و پەنابېرىتن و هانابوبىردىن و سەربىرىن و نەزىركىرىدىن و بىنچىگە لەمانەش لە جۆره کانى ئە و پەرسنەنى خوا فەرمانى پىكىردوون كە مەمووييان بۇ خواي گەورە بکرىن.

(٦٧) كاتيك دانەر - رەحىتى خوايلى بىت - روونى كردەر كە پۇيىستە لەسەرمان خوا بەتهنەها بەبىن ھاوبىش بېرسىن، بەدوايى نەۋەشدا شىتكى لە جۆره کانى پەرسىي روونكىردووه تەوە و دەفرمۇيت: جۆره کانى پەرسىيىش، وەك: ئىسلام و باوهۇ ئىحسان.

ئەم سىانمش - ئىسلام و باوهۇ و ئىحسان - ھەممۇ ئايىن، وەك لەريوايسەتى (مسلم)دا لە فەرمۇودە كەى (عمرى كورى خطاب)دا - خوايلى راپىز بىت - ھاتووە كە دەفرمۇيت: (بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيْاضِ الْقِيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثْرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرَفُهُ مِنَ أَحَدٍ حَتَّى جَلَسَ إِلَى التَّبَّى ﷺ فَأَسْنَدَ رَجْبَتِيهِ إِلَى رَجْبَتِيهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَلَيْهِ وَقَالَ يَا مُحَمَّدُ أَخِيرُنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتَؤْتَى الزَّكَاةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ وَتَحْجُجَ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ بِسَأْلَةٍ وَبِصَدِيقَةٍ. قَالَ: فَأَخِيرُنِي عَنِ الإِيمَانِ. قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ

وَمَلِكَكِهِ وَكُشِّهِ وَرَسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنُ بِالْقَدْرِ خَيْرٌ وَشَرٌ قَالَ صَدَقْتَ قَالَ فَأَخْبِرْنِي
عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ
السَّاعَةِ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارِتِهَا قَالَ أَنْ تَلِدَ
الْأَمْمَةَ رَتَّهَا وَأَنْ تَرَى الْخَفَافَةَ الْعَرَافَةَ الْعَالَةَ رِغَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاؤُلُونَ فِي الْبَيْانِ قَالَ ثُمَّ انْطَلَقَ
فَلَبِثَ مَلِيّاً ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ، أَنْذِرِي مَنِ السَّائِلِ؟ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّهُ
جَبْرِيلٌ أَنَّا كُمْ يَعْلَمُكُمْ دِينَكُمْ (آخرجه مسلم)، واته: ئیمه روزیکیان لای پیغمبری خوا
بووین لەپر پیاویکمان لیده رکھوت، جله کانی زور سپی بوو، مووی زور رهش بوو،
شوینهواری گەرانی پیوه نەدەبینرا و كەسيش له ئیمه نەيدەناسى، هات تاکو لای پیغمبر
لەپر دانیشت، ئنجا ئەزتوی نا به ئەزتویه و هەردۇو له پىدەستى خىستە سەر ھەردۇو
رانى، فەرمۇسى: ئەى محمد لەپر دەربارە ئىسلام ھەوالىم بىن بده؟ پیغمبرى خواش لەپر
فەرمۇسى: (ئىسلام ئەوەي: شايىتى بدھىت كەھىچ پەرسزاوىتك نىھ مافى پەرسنى ھەبىت
بىتجىگە لەخوا، وە موحىمەدىش نىزراوى خوايە و نويز بىھى و زەكات بىھى و رەھىزان
بەرۋۇزۇو بىت و سەرداڭ و حەجى مالى خوا بىكەيت ئەگەر توانى چۈونت ھەبوو).
فەرمۇسى: راستە كەيت. (عمر) دەفرمۇيت: پىمان سەير بوو پرسىيارى لیدە كەرد و
پىشى دەھوت: راستە كەيت !! فەرمۇسى: ئنجا دەربارە باوەر ھەوالىم پىبدە؟
فەرمۇسى: (ئەوەي باوەر بېھىنى بە خوا و بە فريشته کانى و كىتىيە کانى و نىزراوه کانى و
رۆزى دوايى و باوەر بېھىنى بە قەدەر بە خوش و ناخوشىمە). فەرمۇسى: راستە كەيت.
فەرمۇسى: ئنجا دەربارە ئىحسان ھەوالىم پىبدە؟ فەرمۇسى: (ئەوەي وەك ئەوە خوا
پەرسى كە دەيىنى، ئەگەر تو نەيىنى ئەو تو دەيىنىت)، فەرمۇسى: ئنجا دەربارە
ساتى روودانى قيامەت ھەوالىم پىبدە؟ فەرمۇسى: (پرسىيار ليڭراو زاناتر نىھ لە خاۋەن
پرسىيار). فەرمۇسى: دەربارە ئىشانە کانى ھەوالىم بىن بدها فەرمۇسى: (ئەوەي كۆپىلە
گەورە خۆى بخاتەوە و بىنېت پېيەتى و رووت و ھەزارە كان ئەوانە شوانى ئازەلن
خانووبەرە کانيان بەرز بىھەنەوە). پاشان رۇيىشت و ماوەيەك مامەوە، ئنجا بىنى فەرمۇمى:

(ئەی عومەر ئایا دەزانىت ئەوهى پرسىارى كرد كى بۇو؟) ووتم: خوا و پىغەمبەرە كەمە دەزانن! فەرمۇسى: (ئەوه جېرىل بۇ ھاتە لاتان بۇ ئەوهى ئايىنە كەتان فيز بىكەت).

لىزەدا پىغەمبەر ئەوه شتائەي بە ئايىن داناوه لەبەرئەوهى ھەموو ئايىن دەگۈرنەوە.

(٦٨) واتە ھەموو جۆرە كانى پەرسىن لەوانەي باسکراون و يېجگە لەوانەش بەتەنەها بۇ خوايە و ھاوېشى نىيە و دروست نىيە بۇ يېجگە لەخواي گەورە ئەنجام بىدىن.

* * *

والدليل قوله تعالى: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ (الجن: ١٨). فمن صرف منها شيئاً لغير الله فهو مشرك كافر والدليل قوله تعالى: ﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾^(٦٩) (المؤمنون: ١١٧).

به لگهش ئوهی خوای گهوره دهه رمویت: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾، واته: (مزگه وته کان مالی خوان بو ئوهی ته نهایان تیدا بېرسنی، ئیوهش له گەلن خوادا له کەسى تر مەپارېتھو). ئنجا هەركەس شىتىك لهو پەرسننامە بو بېجگە له خوا ئەنجام بىدات ئوهە ھاوېھ شدانەر و بىباوهره، به به لگهی ئوهی پەروه دەگار دهه رمویت: ﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾، واته: (ھەركەس له گەلن خوادا له پەرسنراویکى تر بپارېتھو له خۆيەوە له خۆيەوە ئەنجامى دەدات و له لايەن خواوه مىع به لگهی به دەستەوە نىھ له سەرى، لىپرسىنەوەشى ھەدر لای پەروه دەگارىيەتى، بىگومان بىباوهەدان سەرفراز ئابن).

(٦٩) دانەر - رەجمەتى خواى لى بىت - باسى ھەندىتك لە جۆرە کانى بېرسن كىردووه، ھەروهە باسى ئوهى كىردووه كە ھەركەس يەكىتك لەوانە بو بېجگە له خوا ئەنجام بىدات ئوهە ھاوېھ شدانەر و بىباوهره، به لگهشى بەوه ھەنۋەتەوە كە خواى گهوره دهه رمویت: ﴿ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾. وە دەفرمویت: ﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾.

بەلگە ھىنانەوەي بەئايەتى يەكم لەو رووهە خواى گهوره ھەوالىداوه مز گەوتە کان - كەشۈنى كىرنوش بىردىن، يان شۈتىنى ئەندامە كىرنوش بەرە کانن - مالى

خوان، له دهرئنه‌جامی ئەمەشمه دەفرمۇيت: ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ واتە: لەگەن خودا دا كەسى تر مەپەرسىن و كېنۇشى بۆبىرن، ھەروەھا بەلگەھىتامەھى بە ئايەتى دووھم لهو رووھوھى كەخواي تاكىو تەنها روونى كردووھتەھو ئەگەر ھەركەس لەگەن خودا له پەرسزاویتى تر بپارېتەھو ئەھو بى باورە، چونكە دەفرمۇيت: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾.

دەستەوازەي ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ﴾ ئاماژەيە بىز ئەھەي كە ناشى بەلگە لەسەر فەرسەتسەر ئەھىت، چونكە ئەم سىفەتە: ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ﴾ سىفەتىكى دەرخەرى روونگەرھوھى بىز فەرمانە كە نەھەك سىفەتىكى سەنۋۇرەند(مقيدة)، ھەتاڭو ئەھەي لىدەربکات كە بەلگەي لەسەر، چونكە ناشى بەلگە لەسەر ئەھەي ھەپەت كە لەگەن خواي گەورەدا پەرسزاوی تر ھەيە.

* * *

وفي الحديث: «الدُّعَاءُ مُخْلِّعُ الْعِبَادَةِ» (أخرجه الترمذى)، وقال: غريب من هذا الوجه). والدليل قوله تعالى: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ أذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَذْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾^(٧٠) (غافر: ٦٠).

له فه رمووده شدا هاتووه: (پارانه‌وه میشکی په رسنه)، به گهه که هوهی خواي گهه وده دهه رمویت: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ أذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَذْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾، واقه: (په روهه ردگاره تان فه رمووی: ئیوه لیم بیارینه‌وه منیش به ده نگناهه وه دیم، ئه وانه‌ی که خویان به گهه وده ده زانه له په رسنه‌تمدا و خویان به گهه وده ده زانه له به رامبهه ره په رسنه‌تمدا، ئه وانه به رسایی ده چنه دوزه خهه).

(٧٠) نهمه له دانه روهه - ره ههه تی خواي لی بیت - ده ستکردنه به هینانه‌وهی بملگه‌ی جوره کانی په رسن، که له ووتی: (وأنواع العبادة التي أمر الله بها مثل الإسلام والإيمان والإحسان ومنه الدعاء) .. هتدوهه ده رده که مویت. شیخ - ره ههه تی خواي لی بیت - دهستی به باسکردنی به لگه کان له سهه پارانه‌وه کردوه.

دانهه - ره ههه تی خواي لی بیت - به لگه‌ی بهو فه رمووده‌یه هیناوهه تهه که ده گیرنه‌وه پیغمهه ره فه فرمومویه‌یه: «الدُّعَاءُ مُخْلِّعُ الْعِبَادَةِ». هروههها به لگه‌شی بهو هیناوهه تهه که خواي گهه وده دهه رمویت: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ أذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَذْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾. ئایه ته بیروزه که به لگه‌یه له سهه ئه وهی پارانه‌وه به شیکه له په رسن، ئه گمر وانه بوایه نمیده فه رموو: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي ﴾.

و هر کم‌س لەغەبىرى خواى گەورە بۆ دەستكەوتى شىئىك بىارىتەوه تەنها لەتواناي خوادا بىت ئەوه ھاو به شدانەر و بىباوه‌رە، ئىجا داوالىكراو زىندويت يان مىدو وەك يە كە، وە هەركەس داوا لەزىندويك بىكەت بۆ شىئىك كە لەتوانايدا يە، وەك ئەوهى بللى: ئەي فللان خواردم بىدەرى، ئەي فللان ئاوم بىدەرى، ئەوه هيچى تىدا نىه، وە هەركەس داوا لەمەردو وەك يان نادىيارىك بۆ ئەم جۆره شتانە بىكەت ئەوه ھاو به شدانەرە، لەبىرئەوهى مىدو يان (غائب) ناتوانىت بەم جۆره شتانە ھەستىت، چونكە داوالىكراو كە ئەوه دەگەيەنىت باوه‌رى وايە كەدەستىكى لە ئال و گۇرى بۇونەمەردا ھەيە، بەوهش دەبىتە ھاو به شدانەر، وە بىزانە كەپارانەوه دوو جۆره: پارانەوهى داخوازى و پارانەوهى پەرسن.

◎ پارانەوهى داخوازى: بىتىيە لە پارانەوهى داوا كىردن، واتە: داوا كىردى پۇيىستىيە كان كە هانا بۆ ھيتانى دەگەيەنىت و باوه‌ر بۇونە بەوهى بەتوانايە و بەخشنەدەيە و بەھرە و بەزەبى فراوانە، ھەروەھا ئەگەر داوا كىردن لە بەندەوه بۆ ھاو و ئەھى خۆى لە دروستكراوان بۇو ئەگەر بانگكراو لەداوا كارىيە كە بىگات و تونانى بە دەنگەوه ھاتى ھەبىت وەك لە پىشدا لەھوتەي كەسىكدا كە بلىت: (ئەي فللان خواردم بە) باسمان كرد.

◎ پارانەوهى پەرسن : ئەوهىي بەندايەتى بۆ بانگكراو پى بىرى و داواي پاداشتى لى بىرى و ترسى سزاي لى بىرىت، ئەمەش بۆ يېجگە لەخوا دروست نىه و ئەنجامدانى بۆ يېجگە لەخوا ھاو به شدانانى گەورەيە و بەندە لەپىتىازى ئىسلام دەرده كات و لە ئايەتەشدا ھەرەشەي لەسەرە كە خواى گەورە دەفەرمۇت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَذْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾.

و دلیل الخوف^(۷۱) قوله تعالى: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۷۵).

به لگه‌ی ترسانیش نهوده‌ی خوای گهوره ده فه‌رمویت: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾، و اته: (ئیوه لهوان مەترسن، به لکو له من بترسن نه گه ر باوه‌ردادن).

(۷۱) ترسان : بریتیه له په شوکان، په شوکانیش هەلچونیکه به چاوه‌روانگردانی شتیک دروست ده بیت که تیاچوون یان زیان یان ئازاری تىدا بیت، خوای به‌رز و بیهاوتا رینگری له ترسان له دۆستانی شەيتان کردووه و فەرمانی به ترسان له خۆی به تەنها کردووه. ترسانیش سی جۆره : جۆری یه کەم: قوسی سروشتی: وەك ترسانی مرۆڤ له درنده و ئاگر و خنکان، ئەم جۆرە سەرزەنشتی بەندەی له سەر ناکریت، خوای گهوره دەربارەی موسا (العلیا) دەفرمومیت: ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ (القصص: ۱۸)، و اته: (واي ليھات له شاره کەدا دەرسا و چاوه‌نواری دەکرد).

بەلام ئەگەر ئەم ترسە - وەک شیخ باسی کردووه - ھۆیەک بیت بۆ واژه‌یان له واجیئک یاخود کردنی حەرامیک ئەوه حەرامە، چونکە ھەرشتیک ھۆیەک بیت بۆ واژه‌یان له واجیئک یان ئەنجامدانی حەرامیک ئەوه حەرامە، بەلگەمش له سەری ئەوده‌یه خوای گهوره دەفرمومیت: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾.

ترسان له خوای گهورەش پەسەندی ھەدیه و ناپەسەندی ھەدیه، پەسەند ئەوده‌یه مەبەست بى جياگردنەوهی نیوانی تو و سەرپېچىگەردنی خوا بیت، به جۆری کە ھەلتىنى بۆ ئەنجامدانی ئەرکە کان و واژه‌یان له حەرامکراوه کان، ئەگەر ئەم مەبەستە دەستکەمۆت

ئهوا دل دادەمەزرى و ئۆقرە دەگرى و شادومان بۇون بەنیعمەت و خواستى پاداشتى خوا بالى بەسەردا دەكىشىت، ناپەسەندىش ئەۋەيە بەندە ھەل بى بۆ يېھىابۇن لەمېھەبانى خوا و رەش بىنى، ئەوكاتە بەندە ئاخ ھەللىخوازى و بەخۇزىدا دەشكىتمەو زۆر جار – لە يېھىوابى تۈوندىيەو – لەبىفەرمانىدا رۆزدەچىت.

جۆرى دووەم: تۈسى بەندايەقى: ئەوهې مەرۆڤ لەيەكىك بېرسى، بەو ترسانەش ئەوكەسە بېرىستىت، ئەم جۆرەيان بۆ خواى گەورە نەبىت دروست نى، ئەنجامدانىشى بۆ يېجگە لەخوا ھاوېشدانانى گەورەيە.

جۆرى سىيەم: تۈسى نەيتى: وەك ئەوهى لەم دووېكى ناو گۆر بېرسى، يان لە(وەلى) يەك بېرسى كە لىنى دورە و ھىچ گارىگەرى نى، بەلام ئەم بەترسانىتى نەيتى لىنى بېرسىت، زانىيان بەھەمان شىۋە ئەم جۆرەشىان بەھاوېشدانان داناو.

و دلیل الرجاء قوله تعالى: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰). و دلیل التوکل قوله تعالى: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (المائدة: ۲۳). و قال: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ۳).

به لگهی ناوشه خوازیش نه و هیه خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾، و اته: (هد رکه س نومینده واری گهی شتن و شادبوونه به په روه ردگاری نهوا با کرد هوهی چاك بکات و له په رستنی په روه ردگاریدا هیچ که س به هاو بهش دانه نیست). به لگهی پشت به ستیش نه و هیه خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، و اته: (پشت به خوا ببه ستن نه گه ر نیووه باوه پدارن). هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، و اته: (هد رکه س پشت به خوا ببه ستیت هه ر نه وی به سه).

(۷۲) (الرجاء): بریتیه لمودی مرؤوف نومیندی به شتیک هه بی که ده ستکه و تی نزیک بیت، ده شگونجنی بوز شتیک بی که ده ستکه و تی دووره و دابنریت ده ستکه و تی نزیکه.

(رجاء) یک که ده سته و سانی و ملکه چی له خوبگری تنهها بوز خوای گهوره دروسته، وه نه جامدانی بوز غهیری خوای گهوره هاو به شدانانه، ئنجا یان هاو به شدانانی بچوو که ياخود گهوره هه، به گویزه هی لهدلی تکا کاردا جیزده گریت. دانه ریش به لگهی له سه ری به وه هینا و هته وه که خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾.

ههروه‌ها بزانه (رجاء)ی په‌سنه‌ند بو که‌سيك نه‌بي که ئيش به‌گوييراهلى خوا بکات و چاوه‌روانی پاداشتی لى بکات، يان تموبه‌ی له‌سمه‌ريچيکردنی خوا كردبی و ئوا اته‌خوازی و هرگز‌انی ته‌وبه‌که‌ی بیت، بو که‌سيك ئاوا نه‌بي دروست نیه، به‌لام (رجاء)ی که‌سي بیکردار له‌خوبایي بونه و خواستیکی بیزراوه.

(۷۳) پشتیه‌ستن: به هه‌رشتیک پالپیوه‌دان و ئومید پی‌بونیه‌تی.

پشتیه‌ستن به‌خوای گهوره‌ش ئومیدبوونه به‌وهی که تاکه پشتیوان و تنه‌ها ئومیده له ده‌سته‌به‌رکردنی قازانچه‌کان و لادانی زيانه‌کاندا، ئه‌وهش له‌ته‌واویه‌تی باوه‌ر و نیشانه‌کانیه‌تی، چونکه خوای گهوره ده‌فرمودت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾. و ه ئه گهر به‌نده راست بکات له‌ئومیدبوونی به‌خوای گهوره‌دا، ئه‌وا خوای گهوره‌ی به‌سه له‌هه‌رشتیکدا که‌به‌لايه‌وه گرنگ بیت، چونکه خوای گهوره ده‌فرمودت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، واته: هه‌ركس پشت به‌خوا بېستی ئه‌وه خوای به‌سه بۇئه‌وهی نياز و مه‌به‌سته کانی بېتیه‌جي. پاشان خوا که‌سي پشت پېسته‌ستو دلتنيا ده‌کات به‌وهی ده‌فرمودت: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالْأَعْلَمُ أَمْرِهِ﴾ (الطلاق: ۳)، واته: (به‌راستی خوا فه‌رمانی خۆزی به‌جي ده گه‌يەنیت). و ه ئه گهر بېه‌وهی هېچ شتیکی له‌ده‌ست ده‌رناچیت.

بزانه که پشت به‌ستن ده‌کریت به چه‌ند جۆريکه‌وه:

يە‌کەم: پشت به‌ستن به خوای گهوره: ئه‌ويش له‌ته‌واوه‌تی باوه‌ر و نیشانه‌کانی راست بونیه‌تی و واجبیشه، چونکه به‌بن ئه‌و پشت به‌ستن باوه‌ر ته‌واو ناییت و به‌لگه‌که‌شى لېشەوه باسکرا.

دوووه: پشت به‌ستن نهینی: به‌وهی له‌ده‌سته‌به‌رکردنی قازانچيکدا يان و‌لادانی زيانچيکدا پشت به‌مردوویه‌ک بېستیت، ئه‌مه هاوبه‌شدانانی گهوره‌یه، له‌بدرئه‌وهی ئەم جۆره پشت به‌ستن ته‌نها له‌که‌سيك ده‌وهشىه‌وه که بی‌روابه‌ری وابیت ئەم مردوه

دهستیکی نهیتی لهئالتو گۆری بۇونەوەردا ھەیە، جىاوازىش لهنیوان ئەوەدا نىھە کە ئەو مردوھ پېغەمبەر ﷺ بى يان پياوچاڭ بى يان تاغوتىكى دوزمن بە خواى گەورە بىت. سى يەم: پشتەستن بە كەسيكى تر لە كارىتكدا كە ئەوكەسە تەصەروفى تىدا دەگات: لە گەل ھەستكىردىن بە بەرزى پلە و پايەتى پشت پى بەسراو و نزمى پلە و پايەتى پشتەستو، وەك ئەوەي لە دەستكەوتنى بىزىوي و شتى وادا ئومىدى بىي ھەبىت. ئەمە جۈرىيەكە لەھاوبەشدانانى بچۈرك لەبەر زۇرى پەيوەستبۈونى دلى و ئومىد بۇونى بەوكەسە.

بەلام ئەگەر بەو پىيە پاشتى پىتەست كە ئەو ھۆزىيە كە و ھەر خواى گەورە ئەو رۆزىيەي لە سەر دەستى ئەو بىريوەتمەو بۆي، ئەمە ھىچى تىدا نىھە ئەگەر پشت پىتەستراو كارىگەرييەكى راستەقىنە لە بە دەستەتىنانىدا ھەبىت.

چوارم: پشتەستن بە كەسى تر لە كارىتكدا كە پشتەستو تەصەروفى تىدا دەگات: بە جۈرىيەك كەسيكى تر بىكانە جىتگىرى لە كارىتكدا كە جىتگىرى تىدا دروست بىت، ئەمەش بەبەلگەي قورئان و سوننت و كۆدەنگى (الإجماع) ھىچى تىدا نىھە.

يەعقوب التىخىلە بە كورە كانى فەرمۇو: «يَا بَنِي اَذْبَابُا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ» (يوسف: ٨٧)، واتە: (كۈرە كام، بىرۇن و سۇراخى يوسف و براكەي بىگەن). پېغەمبەريش ﷺ كرييکار و پارىزەرلى لە سەر مالى خىر دەكىردى برييكار(وەكىل)، وە برييكارى لە چەسپانلىنى سزاكان(حدود) و ئەن جامدانىاندا دادەنا، ھەروەها (عەلى كورى ئەبى طالب) يىشى بىلە بۆ قوريانى سەر بىرپىن لە حەجى مالئاوايدا كردە برييكارى خۆى، كەوا پىستە كە يان بىكتا به خىر، ھەروەها باقى سەد سەرە كە سەر بىرپىت، دواى ئەوەي شەست و سى سەرى بە دەستى خۆى ﷺ سەر بىرى.

ھەروەها بە شىۋەيەكى گىشى كۆدەنگى لە سەر دروستى ئەو جۈرە پشت بەستە ئاشكرايە.

وَدَلِيلُ الرَّغْبَةِ (٧٤) وَالرَّهْبَةِ (٧٥) وَالخُشُوعِ (٧٦) قولُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَذْعُونَا رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ (الأنبياء: ٩٠).
وَدَلِيلُ الْخُشُوعِ قولُهُ تَعَالَى: ﴿فَلَا تَخْشُوْهُمْ وَأَخْشُوْنَ﴾ (٧٨) (البقرة: ١٥٠).

مه روه‌ها به‌لگه‌ی (رَغْبَة) و (رَهْبَة) و (خُشُوع) یش نه و هیه خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَذْعُونَا رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾، و اته: (ئهوان بیون له ئەنجام‌دانی چاکه کاندا پەلەیان ده کرد و بە (رَغْبَة وَرَهْبَة) سه لیمان ده پارانه‌وه و لە برامبەر ئىمە دا خشوعیان ھەبیو). به‌لگه‌ی (خُشُوع) ش نه و هیه خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿فَلَا تَخْشُوْهُمْ وَأَخْشُوْنَ﴾، و اته: (خەشیه و ترسانان لە بىباوه‌ران نەبى، بەلکو خەشیه و ترسانان لە من ھەبیت).

(٧٤) (الرغبة): خوشهوستى گەيشتنە بە هەرشتىك خوشويستارو بىت.

(٧٥) (الرَّهْبَة): ئەو ترسانىيە كە راکردن لە ترسلىكراوى ليىدە كەويتەوه، و اته ترسىكە كردووه لە گەلدىيە.

(٧٦) (الخُشُوع): زەليلى و بىتدەسەلاتىيە لە برامبەر گەورەيى و مەزنييەتى خوادا، بە جۈرىتىك مەرۆف بۇ حۆكم و بېپارە قەدەری و شەرعىيە کانى ملکەچ بىت.

(٧٧) لەم ئايەتە پىرۇزەدا خواى گەورە بەوه وەسفى بەندە دلىزىزە کانى كردووه كە بە (رغبة) و (خُشُوع) سه لە خواى مەزن دەپارىتەوه.

لىيەدا پارانه‌وه كە پارانه‌وهى پەرسان و پارانه‌وهى داخوازىش دەگرىتەوه، چونكە ئەوان لە پىودانگى حەزىزەن دەنەنەت و خوشىيانە لای پەروەردگارە و بە تەمائى لىخۆشبوونى، لە گەل ترسانىان لە سزاى سەختى و دەرئەنجامى گوناھە کانىان لە خواى مەزن دەپارىتەوه.

پیویسته با وردار بهره‌خوای گهوره له نیوانی (رغبة) و (رُهبة) دا کوشش بکات و له لایه‌نی گوترا یاهله‌یوه (رغبة) که زال بکات بوئمه‌ی له سهری چالاکتر بی و هیوای بدهه‌گیرانی هه‌بیت، وه ئه‌گهه ویستی بی‌فهه‌مانی‌یه که بکات (رُهبة) که زال بکات بوئمه‌ی له لیسی رابکات و له سزاکه دهرباز بیت، هه‌ندیک له زانیان فه‌رمونیانه: له کاتی نه خوشیدا لایه‌نی (رغبة) زالده‌کری و له کاتی له شاساغیدا لایه‌نی (رُهبة)، له بدرئمه‌یوه نه خوش دلشکاو و دهروون لاوازه و رهنه سه‌رهه‌گی نزیک بووبیته‌وه و بمریت، با گومانی باش به‌خوای گهوره به‌ریت، وه له حالتی له شاساغیدا چوست و چالاکه و هیوای به‌مانه‌یوه دریزه له زیاندا و (رغبة) که بو خراپه‌کاری و لووت به‌رزی هه‌لی ده‌نیت، له بدرئمه‌یوه دهی لایه‌نی (رُهبة) که زال بکات بوئمه‌یوه لهو حالت‌هه‌دا بیوه‌ی و سه‌لامه دهرباز بیت، گوترا اویشه ده‌بیت (رَغْبة) و (رَهْبة) که وه کو یه ک بی و یه کسان بن بوئمه‌یوه (رَغْبة) که هه‌لی نه‌نیت بوئیاکی له (مه‌کر)ی خوا، وه (رَهْبة) که هه‌لی نه‌نیت بوئیه‌یوا بوون له به‌زهی خواو هه‌ردوو کیشیان - بیباکی و بیهیوای - بیزراون و خاوه‌نه‌که‌یان له‌ناو ده‌بهن.

(۷۸) (الخشیه): ئهو ترسه‌یه که له سهر زانیاری بوون - به مه‌زینه‌تی ئهو که سه‌ی سلی لیده‌کریته‌وه و ده سه‌للتی کامل و تمدّاوی هه‌یه - بنیاد نرا بیت، چونکه خوای گهوره ده فه‌رمونیت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ مِنْ عَيَّادِهِ الْعَلَمَاءُ﴾ (فاطر: ۲۸)، واته: (هه‌ر ئهو به‌ندانه خه‌شیه و ترسیان له‌خوا هه‌یه که زانان). بهو و اتایه‌ی ئه‌وانه‌ی زانان ده‌باره‌ی مه‌زینه‌تی و ده سه‌للتی ته‌واوی خوا. ئهم سیفه‌تاه تاییه‌ت تره له ترسان، جیاوازی نیوانیشیان بهم غوونه‌یه روون ده‌بیته‌وه: ئه‌گهه له که‌سیک بترسی و نه‌زانی ئایا توانای به‌سهرتا ده‌هیه یان نا! ئه‌وه ترسانه، به‌لام ئه‌گهه له که‌سیک بترسی که‌بزانیت توانای به‌سهرتا ده‌هیه ئه‌وه (خشیه)‌یه. وه ئه‌وه ده‌باره‌ی به‌شکانی حوكمی ترسان ووترا، هه‌مان شتیش ده‌باره‌ی به‌شکانی حوكمی (خشیه) ده‌ووتریت.

وَدَلِيلُ الْإِنْابَةِ^(٧٩) قُولُهُ تَعَالَى: « وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ » (الرَّمَضَانُ: ٥٤)، وَدَلِيلُ الْإِسْتَعَانَةِ قُولُهُ تَعَالَى: « إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ » (الفاتِحَةُ: ٥)، وَفِي الْحَدِيثِ: « إِذَا اسْتَغْفَتَ فَاسْتَغْفِنْ بِاللَّهِ »^(٨٠) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَالترْمِذِيُّ).

بِهِ لَكَهِ گَهْرَانَهُوهُ (إنابة) ئَهْوَهِهِ خَوَاهِي گَهْورَهِ دَهْفَهِرَمَوْتِ: « وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ »، وَاتَّهُ: (بَوْلَاهِي پَهْرَوَهِرَدَگَارَتَانِ بَكَهْدِينَهُوهُ وَ مَلَكَهِ چَيِّهِ بَنِ). بِهِ لَكَهِ شَهْسَرِ دَاوَا كَرَدَسِ يَارَمَهَتِي ئَهْوَهِهِ خَوَاهِي گَهْورَهِ دَهْفَهِرَمَوْتِ: « إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ »، وَاتَّهُ: (قَهْنَاهَا قَوْ دَهْپَهِرَسْتِينِ وَ قَهْنَاهَا دَاوَاهِي يَارَمَهَتِي لَهْتَوَهِ دَهْ كَهْيَنِ). لَهْفَهِرَمَوْهَهَشَدا هَاتَوَهُهُ: « إِذَا اسْتَغْفَتَ فَاسْتَغْفِنْ بِاللَّهِ »، وَاتَّهُ: (ئَهْگَهْرَ دَاوَاهِي يَارَمَهَتِيتِ كَوَدِ ئَهْوا يَارَمَهَتِيتِ هَهَرِ لَهْخَوا بَويَتِ).

(الإنابة): وَاتَّهُ گَهْرَانَهُوهُ بَوْلَاهِي خَوَاهِي گَهْورَهِ بَهْهَهَسَتَانِ بَهْ گُونَيِّاهِلِيَّكِرَدنِي وَ دَوَورَكَهْوَنَهُوهُ لَهْ سَهْرِيَّچِيَّكِرَدنِي وَ لَهْوَاتَايِهِ تَهْوَبَهُوهُ نَزِيَّكَهِ، ئَهْوَنَهُهُ نَهِيَّتِ كَهِ پَلَهِي ئَهْمِ لَهْتَهُوبَهِ بَهْرَزَتَرَهِ، بَهْوَهِي هَهَسَتَكَرَدنِ بَهْ پَشتِ بَهْخَوا بَهْسَتَانِ وَ پَهْنَايِتَگَرَتنِي تَيَّدا بَهْدِي دَهْ كَرِيَتِ. وَهِ بَوْخَوايِهِ گَهْورَهِشِ نَهِيَّ بَوْ كَهْسِيِهِ تَرِئَهْنَجَامِ نَادِرِيَتِ، بِهِلَّگَمَشِ لَهْسَهِرِي ئَهْوَهِهِ خَوَاهِي گَهْورَهِ دَهْفَهِرَمَوْتِ: « وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ ». مَهْبَهَسَتِ لَهْدَهَسَتِهِوازَهِي « وَأَسْلِمُوا لَهُ » مُوسَوْلَمَانِيَهَتِي شَهْرِعِيَهِ، كَهْبِيَّتِي لَهْمَلَكَهِچَكَرَدنِ بَرَزِ حَوْ كَمَهِ شَهْرِعِيَهِ كَانِ، چَونَكَهِ مَلَكَهِچَكَرَدنِ بَرَزِ پَهْرَوَهِرَدَگَارِ دَوَوِ جَوَرَهِ: يَهِ كَمِ: مَلَكَهِچَبُوَنِي قَمَدَهَرِي (الْكَوْنِي): بَرِيَّتِيَّهِ لَهْ مَلَكَهِچَكَرَدنِ بَرَزِ حَوْ كَمِهِ قَمَدَهَرِيَهِ كَانِ، ئَهْمِ جَوَرَهِشِ گَشْتِيَّهِ بَرَزِ هَهَمُو ئَهْ دَرُوَسَتَكَراوانَهِي لَهْئَاسَهَانَهِ كَانِ وَ زَهْوِيدَانِ لَهْبَاوَهِرَدارِ وَ بَيَّاوهِرِ وَ چَاكَهِ كَارِ وَ نَالَهَبَارِ، وَهِ هِيجِ كَمَسِ بَرَزِ نَيَهِ لَهْئَاسَتِيَّدا خَوَى بَهِ گَهْورَهِ بَكَرِيَّتِ، بِهِلَّگَهِشِ لَهْسَهِرِيِهِ ئَهْوَهِهِ خَوَاهِي گَهْورَهِ دَهْفَهِرَمَوْتِ: « وَلَهُ أَسْلَمَ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ » (آل عمرَان: ٨٣)، وَاتَّهُ:

(هرچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه به ويستى خویان بیت يان به زۆر ملکەچى خوا بۇن و بولاي ئەمۇش دەگەرنىھو).

دۇوەم: ملکەچىرىدىنى شەرعى: واتە ملکەچىرىدىن بۇ حۆكمە شەرعىيە کان و ئەم جۆرە تايىھەتە بە كەسىكەوە كە بە گۈزې اىھەلى كىرىدىنى پەقەمبەران و شوتىكەوتۇوە چاکە کانيان ھەستىت، بەلگەش لەسەرى لە قورئاندا زۆرە لەوانەش ئەم ئايىتەدى داند - رەجمەتى خوای لى بیت - هىتاۋىيەتەوە.

(۸۰) داواى يارمەتىكىردىن (الاستعانة): داوا كىرىدىنەرەتىكىشە، چەند جۆرىيەتىشە: يەكەم: داواى يارمەتىكىردىن لە خوا: بىرىتىھە لە داوا كىرىدىنە كە ئەپەری زەليلى و دەستەوسانى لە بەندەوە بۇ پەروەردگار لە خۆ بىگەزىت و كاروبارى پى بىسپىزى و بىرۇباوهەری و اىپى كەتەنها خوای بەسە يارمەتىدەری بیت. ئەمەش بۇ خوا نەبىت بۇ كەسى تر دروست نىيە، بەلگەش ئەمە خوای گەورە بەر كار (ممۇل) بە كەمى پىش خىستووە كە (إياك) يە و رېزمانى زمانى عەرەبىش - كە قورئانى پىن ھاتووەتەخوارەوە - وايىھە پىشخىستى شىئىك كە جىتى خۆى بیت و دوابىخىرت ماناي (حصر) و تايىھەتەندى دەبەخشىت، بەم پىّيە ئەنجامدانى ئەم جۆرە پەرسەتە بۇ غەيرى خوای گەورە ھاوېشدا ئانىيەكە مەرۋى مۇسۇلمان لە بازنهى ئىسلام دەكائە دەرەوە.

دۇوەم: داواى يارمەتىكىردىن لە دروستكراو بۇ كارىئىك كە تواناي بە سەرىيدا ھەبىت: ئەمەش بە گۈزېھى ئەو فرمانەيە كە داواى يارمەتى بۇ دەكەزىت، ئەگەر لە سەر چاکە بۇ ئەو بۇ داوا كارىش و يارمەتى دەريش دروستە، چونكە خوای گەورە دەفەرمۇيت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْتَّقْوَى﴾ (المائدة: ۲)، واتە: (يارمەتى و ھاوكارى يەكىرى بىكەن لە سەر چاکە و لە خواتىسان).

بەلام ئەگەر لە سەر تاوان بۇ ئەو بۇ داوا كارىش و يارمەتى دەريش حەرامە، چونكە خوای گەورە دەفەرمۇيت: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعَدْوَانِ﴾ (المائدة: ۲)، واتە:

(هاوکاری یه کتر مه کهن له سهر تاوان و دوزمنایه‌تی)، به‌لام نه گهر له سهر ری‌پی‌در او (مباح) بمو نموده بز دوا اکاریش و یارمه‌تی دروسته، به‌لام یارمه‌تیده‌ر له سه‌ری - به پاداشتی چاکه کردن له گهان که‌سانی تردا - پاداشت دهد ری‌ته‌وه، پاش نه‌وهش هه‌ر له خوییدا دروسته له بهرئه‌وهی خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿وَأَخْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۵)، واته: (چاکه بکهن، به‌راستی خوا چاکه کارانی خوش ده‌ویت).

سی‌تم: دواهای یارمه‌تی‌کردن له دروس‌عکراونکی زیندووی ئاماده‌ی بی‌عوا: نه‌هو دوا اکردن‌هه به‌تاله و هیچی له باردا نیه، وله نموده بز هله لگرتی شتیکی قورس دواهای یارمه‌تی له که‌سینکی لاواز بکات.

چوارم: دواهای یارمه‌تی‌کردن بمه‌هایی لمعردو یان لمعزیندو بز کاریکی نادیار و بزر که ناتوانی ته صدروی تیدا بکات: نه‌و دوا اکردن‌هه شاهدانا نه، چونکه ته‌نه‌ها له که‌سینک ده‌وهشی‌ته‌وه که‌بی‌رو باوه‌ری وابیت نه‌وانه ده‌ستیکی پنهانیان له بعونه‌وه‌ردا هه‌یه.

پنجم: یارمه‌تی خواسان بمو کرده‌وه و حالت‌های لای خوای گهوره خوش‌هه‌یستن: نه‌وهش به‌فرمانی په‌روه‌ردگار دروسته که ده فرمومیت: ﴿وَاسْتَعِنُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ (البقرة: ۱۵۳)، واته: (به‌ثار امگری و نویزه‌کردن دواهای یارمه‌تی بکهن).

دانه‌ر - ری‌جهه‌تی خوای لی بیت - به‌لگه‌ی بز جوزی یه‌کمم بمه‌وه هیناوه‌ته‌وه که خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِنُ﴾ (الفاتحة: ۴)، همروه‌ها بمه‌وهی پیغمبر ﷺ ده فرمومیت: «وَإِذَا أَسْعَنْتَ فَأَسْعَنْ بِاللَّهِ».

و دلیل الاستعاذه قوله تعالی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (الفلق: ۱) و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾^(۸۱) (الناس: ۱). و دلیل الاستغاثه قوله تعالی: ﴿إِذْ تَسْتَغْاثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجِابَ لَكُمْ﴾^(۸۲) (الأنفال: ۹). و دلیل الذبح قوله تعالی: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳) الآية، ومن السنة: «لَعْنَ اللَّهِ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ»^(۸۳) (آخرجه مسلم).

به لگه‌ی په ناگرتنيش نهوده به خواي گهوره دهه رمويت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، واته: (بلی: پهنا بهو په روهه دگاره دهگرم له تووی دهق دوهه کس ناسک دینيته دهه و له شهوي تاريک شه به قى به يانى ده كاته‌وه)، وه ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، واته: (بلی: پهنا بهه روهه دگاری خه لکى دهگرم).

به لگه‌ش له سه داواي فرياكه وتن نهوده به خواي گهوره دهه رمويت: ﴿إِذْ تَسْتَغْاثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجِابَ لَكُمْ﴾، واته: (كاييک داواي فرياكه وتنان له په روهه دگارتان كرد، ئه وييش به ده نگتاهه وه هات).

به لگه‌ی قوربانی سه ربپينيش نهوده به خواي گهوره دهه رمويت: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ﴾، واته: (ئهی موحه‌مه د، بلی: به راستى نويژ و قوربانی سه ربپين و ڏيان و مردم بو خواي په روهه دگاري جيهانه) تا كوتايى ئايەتە كه، وه له سوننه تيشدا ماتووه: «لَعْنَ اللَّهِ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ»، واته: (خوا نه فرينى له كه سېك كردووه كه قوربانى بو بىچگە له خوا سه ربپيخت).

(۸۱) پهناگرتون (الاستعاذه): دواى پهنادانه و پهنادانيش پاريزرانه لهناخوشى، پهناگرتوش بهوه پاريزراوه كهپهناي پنگرتووه و دالدهى دهداش، پهناپنگرتنيش چهند جوزريکه:

به كمه: پهناگرتون به خواى گموريه:

بريتىيە لهو پهناگرنەي كە ئەپەرى ئاتاجى و دالىدەخوازى بىگرىتىوه و بروابۇون بهوهى تىداپىت كە هەر خواى بەسەو پاريزگارى تەواوى لەھەمو شىيىكى ئىستا يان داهاتوو، بچۈوك يان گەورە، ئادەمىزاد يان يېنجىگە ئادەمىزاد لىدەكەت، بەلگەش لەسىرى ئەۋەيە خواى گموريه دەفرمۇيت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ واتە: (بلى: پهنا بهو پەروەدگارە دەگرم لەتۆۋى رەق پرووهكى ناسك دېتىتەدەر و لەشەوي تارىك شەبەقى بەيانى دەكتەوه)، وە دەفرمۇيت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ واتە: (بلى پهنا دەگرم بەپەروەدگارى خەلکى، پاشاي خەلکى، پەرسىزاوى خەلکى، لەزيانى وەسوھسە كەرى پاشە كىشە كەر كە شەيتانە).

دوووهم: پهنا گرتون به سيفەتكە لە سيفەتكە كائى:

وەك قسه كردن (كلام)ى و مەزنايدى (عظمە)ى و شىكۆمەندى (عزە)ى و لەمۇ جۆرە سيفەتانە، بەلگەش لەسىرى ئەۋەيە پىغەمبەر ﷺ دەفرمۇيت: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّائِمَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (آخرجه مسلم)، واتە: (پهنا دەنادەگرم بە ووتە تەواوه كانى خوا لەزيانى ئەۋەيە دروستى كردووه)، هەروەها دەفرمۇيت: «وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْنَىَ مِنْ تَخْتِي» (آخرجه أحمد والنمسائى)، واتە: (پهنا بەمەزنيەتى و گەورەيت دەگرم لەۋەي لە زىرىپەمەو رۇبچم)، هەروەها دەربارە نزاى كاتى ئازار دەفرمۇيت: «أَعُوذُ بِعَزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجْدُ وَأَحَادِرُ» (آخرجه أحمد و أبو داود و ابن ماجة)، واتە: (پهنا بەشىكۆمەندى و توانايى خوا دەگرم لەزيانى ئەۋەيە هەيە و خۆمى لى لادەدەم)، وە

دفه‌رمویت: «أَعُوذُ بِرِضَائِكَ مِنْ سَخْطِكَ» (آخرجه مسلم)، واته: (پهنا بهره‌زامه‌ندیت ده گرم له توره‌یت)، وه کاتیک نم نایه‌ته هاته خواره‌وه: ﴿فَلَنْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقَ كُمْ﴾ (الأنعام: ۶۵)، واته: (بلی نه خوایه توانای ههیه بهوهی له سه‌رتانه‌وه سزا‌یه کتان بُو رهانه بکات)، پیغمبریش ﷺ دفه‌رموو: «أَعُوذُ بِوَجْهِكَ» (آخرجه البخاری)، واته: (پهنا به رووی پیروزت ده گرم).

سیم: پهنا گرتن بمعدو یان بمزیندووی غائب که لمحازریدا توانای دال‌ده‌دالی

ههیت:

نم جوره هاو به شدانانه و له باره‌یدوه خوای گهوره دفه‌رمویت: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِينِ يَعْوَذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهْقًا﴾ (الجن: ۶)، واته: (نهوه بورو که‌سانیک لمعرف پهنايان به که‌سانیک له په‌ری ده گرت و زیاتر گومرایان کردن و سه‌ريان لیشتواندن).

چواره: پهنا گرتن بهوهی ده کری پهنای بی بگریت له دروستکرا اوالدا:

مرؤف بی یان شوین بیت یان ههر شتیکی تر، نهوه دروسته و به لگه که‌شی نهوه‌یه پیغمبر ﷺ له باسی ئازاوه و فیته‌دا دفه‌رمویت: «مَنْ تَشَرَّفَ لَهَا تَسْتَشْرِفُهُ فَمَنْ وَجَدَ فِيهَا مَلْجَأً أَوْ مَعَادًا قَلِيلًا بِهِ» (متفق عليه). واته: (ههر که‌س بُوی بروانی به سه‌ريدا دیت، وه ههر که‌س حهشار گه و پهنا گهی دهستکه‌وت با پهنای پیگریت). نهوه پهنا گه‌یه‌شی بهوهه روونکردوه‌ته‌وه که دفه‌رمویت: «فَمَنْ كَانَ لَهُ إِلَّا قَلِيلٌ حَقٌّ يَأْتِيهِ» (رواه مسلم) واته: (ههر که‌س ووشتری هه بورو با خوی بگه‌یه‌نیتی).

وه ههر (مسلم) له (صحیح) له که‌یدا له جابر ووه ﷺ گیراویه‌ته‌وه که‌وا ئافره‌تیک له خیلی مه‌خزوم دزی کرد، ئجا هینایان بولای پیغمبر ﷺ نهوه‌یش پهنای به (أم سلمة) ی خیزانی گرت - تا کۆتایی فه‌رموده که.

و هر (مسلم) له (صحیح) که یدا له (أم سلمة) وہ - رہزای خوای لی بیت - گیز اویه ته وہ، ئه ویش له پیغمه مبهروه که فرموده است: «يَعُوذُ عَائِدٌ بِالْبَيْتِ فَيَبْعَثُ إِلَيْهِ بَعْثًا» (آخرجه مسلم).. تا کوتایی فرموده که، واته: (پهنا گرینگ پهنا بمعالموہ ده گریت، نججا نیر دراویکی بزر وانه ده کریت) تا کوتایی فرموده که.

بہلام نه گهر پهنا لهزه بروزه نگی ستمکاریک گرت، واجبه به گویزه توانا دالده بدري و پهنا بدريت. و ه گهر بؤئده پهنا گرت که به کرداریکی قهده غه بگات یان له ته رکیک رابکات ئه وہ دالده دانی حمرا مه.

(۸۲) داوای فریا کمون (الاستغاثة): داوا کردنی به هاناوه هاتنه که بریتیه له

رزگار کردن له بارو دوخی سهخت و لمناوجوون، ئه میش چهند به شیکه: یه کهم: داوای فریا کمون له خوای گموره:

ئم جوره یان باشترین و ته او ترین کرد و ویه که ریزه وی پیغمبران و شرینکه و تو ایانه، به لگه شی ئه ویه شیخ - رهجه تی خوای لی بیت - باسی کردوو، خوای گهوره دفهه رمیت: «إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنَّى مُمْدُّكُمْ بِالْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ» (الأفال: ۹)، واته: (کاتیک داوای فریا که وتنان له پهروه دگارتان ده کرد ئه ویش به ده نگرانده هات و فرموموی: من به هزار فریشه پشتیوانیتان ده کم که به شوین یه کدا دین)، ئه و فریا که وته له جه نگی به دردا بوو کاتیک پیغمه مبهروه ته ماشای کرد هاو به شدانه ران هزار که سن، نججا چووه سبابات (عریش) که یه و له پهروه دگاري گهوره ده پارایه و به ره و قیله دهستی به رز کردبوو و دیفه رمومو: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي... اللَّهُمَّ إِنْ تَهْلِكْ هَذِهِ الْعِصَابَةَ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعَذِّبْ فِي الْأَرْضِ» (آخرجه مسلم)، واته: (خوای گهوره ئه ویه به لیتت پندابووم بوم به جی بهتنه، خوای گهوره ئه گهر ئم دهستیه له ته هلی ئسلام تیا بچیت له زه ویدا ناپه رسزیت) تا کو که واکهی له سه رشان که و ته خواره و، نججا (أبوبکر) که واکهی هملگرت و نایه و سه رشانی، پاشان له دواوه گرتی و فرموموی: ئه پیغمه بری خوا ئیتر نزا کردن

لەپروردگارت بەسە، چونكە ئەوهى بەلىنى پىداوى بۆت بەجى دىنېت، خواى گمۇرەش ئەم ئايەتەي ناردىخوارەوە.

دۇرەم: داواى فرياكەوتىن لە مىدوو يان لە زىندۇوئى خائىب كە توالاى فرياكەوتىن
ھەبىت:

ئەم جۆرەش ھاوېشدانانە، چونكە تەنها كەسىك داخوازى وادەكەت كە باوھى وابى ئۇوانە دەستىكى پەنهانيان لەبۇونەوردا ھەيە و بەشىك لەپروردگارىمەتىيان بۆ بىبار بىدات، خواى گمۇرە دەفرمۇيت: ﴿أَمَّنْ يُحِبُّ الْمُضْطَرَ إِذَا دَعَاهُ وَيُكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خَلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَّا مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ (النمل: ٦٢)، واتە: (ئايا كىن بىغاناي يە كىكمەد دىت كە زۇرى بۆھاتى و لەتەنگانەدا بىت كاتىك لەخوا دەپارىتەوەو
نە كىتىھ خراپەتان لى لادەدات و دەقانكاتە جىتىشىنەكانى زەھى؟ ئايا لە گەل خوادا
ھىچ پەرسز اوپىك ھەيە؟ بەلام بە كەمى بىردى كەنەوە!!).

سييهم: داواى فرياكەوتىن لە زىندۇوالى زانان و توالاى فرياكەوتىيان ھەيمە:
ئەم جۆرە دروستە وەك داوا كىردىن يارمەتى لييان، خواى گمۇرە دەربارەي بەسەرەتاي موسا (القىچىلا) دەفرمۇيت: ﴿فَاسْتَغْاثَةُ الدِّيٰ مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ (القصص: ١٥)، واتە: (ئەوكەسەى لەتاقمى خۆرى بۇ ھاوارى بۆ ھىتا كە فرياي بىكەۋىت لەبەرامبەر دوزمنە كەيدا، ئىنجا موسا مشتىكى ليدا و كوشتى).

چوارەم: داواى فرياكەوتىن لە زىندۇویەكى بىتوانما، بەھى ئەوهى باوھى وایتى كە
ھىزىتكى پەنهانى ھەيمە:

وەك ئەوهى نوقم بۇويەك داواى فرياكەوتىن لەپاونىكى شەپلەلىدراو بکات، ئەم جۆرەش بەتالە و گالتە كىردىن بەھەيە هاناي بۆ دەبرىت و لەبەر ئەم ھۆكار و (علە) يە دروست نىھ، ھەروەھا لەبەر ھۆكارييکى تۈرىش، كە رەنگە نۇو قمبۇوه كە لە كەسانى تر دەسخەدرۇز بىن و واپازىت ئەم شەپلەلىدراوه ھىزىتكى پەنهانى ھەيمە و بەھۆيەوە لەم تەنگاۋىھ رېزگارى دەبىت.

(٨٣) سهبرین (الذبح) : بریته له (رُوح) دهر کردن به رشتی خوین بهمه بهستیکی تایه‌تی، که له چهند روویه کهوه دهیت:

یه کهم: بیته پهربات: بهوهی مهبهستی پی بهمه زن تمماشا کردن و زهليی نیشاندان و خونزیکردنوه بیت لهوهی قوربانیه کهی بو سهوده بپریت، نهنهش تنهها بو خوای گهوره ده کریت، بهو جووهی دایناوه، وه نهنجامداني بو بیجگه له خوا هاو بهشدانانی گهورهی، بهلگه کهشی نهوهیه شیخ - رهجهتی خوای لی بیت - باسی کردوه که خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿فَإِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ (الأنعام: ١٦٢-١٦٣).

دووهم: بو پیزگرتن له میوان بی، یان خوان و (ولیمة) زه ماوهند، یاخود نسمونهی نهوانه بیت، نهوه فهرمانی پتکراوه، نجایان به (واجب) بیون، وهیان به سوننه تو (استحباب)، چونکه پیغمه بهر ﷺ ده فرمومیت: «... وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَأَيْوَمُ الْآخِرِ فَلَيُكْرِمْ ضَيْفَهُ» ((أخرج ج البخاري و مسلم)، واته: (هر کم‌س باوهري به خوا و به روزی دوایی ههیه با پیز له میوانه کهی بگریت). وه به (عبدالرحمن) کوری عهوفی فرمومو: «أَوْلَمْ وَلَوْ بِشَاءِ» ((أخرج ج البخاري و مسلم)، واته: (خوان و - ولیمة - ساز بکهن با به بزنیکیش بیت).

سیههم: ئه گهدر بو لهزهت بینن له خواردنی، یان فروشیاری پیوه کردن و ئه و بابه تانه بی، نهوه له بهشی پیسیدراو (مباح)، له بهره‌تیشه وه هر ریسیدراو بووه، چونکه خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْ أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلْتُمْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُوْنَ * وَذَلِّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رُكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾ (یس: ٧١-٧٢)، واته: (ئایا نابینن ئیمه به دهستی خۆمان ئازه‌لمان بو دروستکردون و ئهوان خاوهن داریان، وه بۆمان دهسته موکردون که سواریان دهبن و لیتیان ده خون؟). جاری واش ههیه پیوسته یان پیگری لیکراوه به گویزه‌ی ئه و بونه‌یه دهیت هۆکار بوی.

و دلیل النذر^(۸۴) قوله تعالیٰ: ﴿يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرًّا مُسْتَطِيرًا﴾^(۸۵) (الإنسان: ۷).

الأصل الثاني^(۸۶) معرفة دین الإسلام بالأدلة، وهو الإسلام^(۸۷) الله بالتوحيد^(۸۸) والإندیاد له بالطاعة^(۸۹) والبراءة من الشرك وأهله^(۹۰).

به لگه‌ی نه زدیش ئوهی خوای گهوره ده فه‌رمویت: ﴿يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرًّا مُسْتَطِيرًا﴾، و اته: (نه زره کانیان به جیده‌هینن و له روزیک ده قرسن که نه هامه‌تیه که‌ی په‌رش و بلاوه و هه مهو نه رز و ناسمان پو ده کات) بنچینه‌ی دووهم: ناسینی ئایینی ئیسلامه به پیش به لگه کانی، که بروتیه له ملکه چکردن بو خوا به‌یه کتابه‌رستی و فه‌رمابن‌هه‌ری کردنسی به گوییرایه‌لی و خو به‌ریکردن له هاویه‌شدانان و نه هله که‌ی.

(۸۴) و اته به لگه‌ی ئوهی نه زر کردن به‌شیکه له په‌رستن ئوهیه که خوای گهوره ده فه‌رمویت: ﴿يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرًّا مُسْتَطِيرًا﴾ (الإنسان: ۷).

(۸۵) به لگه‌بونی ئایه‌تاه که له و رووه‌یه که خوای گهوره بزیه سایشی کردوون چونکه نه زره که‌یان به جیه‌هیناوه. ئمه‌ش ئوهه ده گهیه‌نتیت که خوا ئهه کارهی پیخوشه، وه هر کاریکیش خوا پیش خوش بیت ئوهه په‌رستنه. ئهه به لگه‌یه‌ی پشتیوانی لهم ووتیه ده کات ئوهیه په‌روهه دگار ده فه‌رمویت: ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرًّا مُسْتَطِيرًا﴾.

هه رووه‌ها بزانه ئهه نه زرهی که خوای گهوره ئهه ئهنجامده‌رانه‌ی پی وه‌سفر دوروه ده ستیدایه ئهنجامدانی په‌رستنه واجبه کان ده بی پیسانه‌وه پابهندیت، به لگه‌ش له سه‌ر ئوهه خوای گهوره ده فه‌رمویت: ﴿ثُمَّ لَيُقْضِيُوا تَفَثَّهُمْ وَلَيُوْفِيُوا ثُدُورَهُمْ وَلَيُطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ

الْعَتِيقِ» (الحج: ۲۹)، واته: (پاشان با چلک و چهپهله لاهسمر خویان لابهرن، وہ با نهزره کانیان بهجیبین و با طهوفی دهوری مالتی نازاد - بیت العتیق - ی خوا بکهن). نهزرینکیش که بریتی بیت له خوپابهندگردنی مرؤف بهشیکهوه یان بهپرسنستیکهوه که (واجب) نهیت نهود ناپهنهنده و بیزراوه، همندیکیش له زانایان فهرمومویانه حمراوه له بدرنهوهی پیغامبر ﷺ نهی له نهزر کردووه و ده فرمومیت: «إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ وَإِنَّمَا يُنَذِّرُ بِمَا بَيْنَ أَرْضَيْهِ مِنَ الْبَخِيلِ» (آخرجه البخاری ومسلم)، واته: (نهزر کردن خیری لیتاکهوهی، بهلکو ههر له دهستی چروک ده رده هیتریت).

له گهله نهود شدانه گهر مرؤف گوییراهمتی کردنیکی خوای لاهسمر خوی نهزر کرد واجبه لاهسمری ئەنخامی بادات، چونکه پیغامبر ﷺ ده فرمومیت: «مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلَيُطِعْهُ» (رواه البخاری)، واته: (هدر کهس نهزریکرد گوییراهمتی خوا بکات با گوییراهمتی بکات).

به کورتی نهزر به سمر جهم پرسنسته فهرز کراوه کان ده وتری، ههروههک به نهزری تایه‌تیش ده وتریت که بریتیه له خوپابهندگردنی مرؤف به شیکهوه بۆ خوای گهوره، وہ زانایان نهزری تایه‌تیان گردووه به چهند بهشیکهوه که جیگهی وورده کاریسان کتیبه فيقهیه کانه.

(۸۶) واته: یه کیک له سی بنچینه کان: بریتیه له ناسینی ئایینی ئیسلام به بئی به لگه کان، بھو واتایه‌ی ئایینی ئیسلام به بئی به لگه کانی له قورئان و سوننه‌تهوه بناسیت.

(۸۷) ئایینی ئیسلام - وہ نه گهر ویست هر بلئی: ئیسلام - بریتیه له: (ملکه‌چ کردن بۆ خوا به یه کتابه‌رسنی، وہ فه‌مانبه‌ریکردنی به گوییراهمتی و خوبه‌ریکردن له هاو به‌شدانان و ئەھله‌کهی)، سی فرمانیش له خۆ ده گرت.

(۸۸) واته بمهوهی به ندهی با وه‌دار به ملکه‌چ کردنیکی شه‌رعی ملکه‌چی پهروه‌ردگاری بیت، ئه‌ویش بیده کتابه‌رسنی خوای گهوره و به ته‌نها زانینی له پرسنستدا

دوبیت، وه ئمه ئهو ئیسلامه‌یه که بەندە لەسەرى سوپاس دەکریت و پاداشت دودریتەوە، بەلام ملکەچىركەرنى قەدەری پاداشتى تىدا نىھ، لەبەرئەوهى هىچ خواستىيکى مرۆفى تىدا نىھ، خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَنْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (آل عمران: ۸۳)، واتە: (ئەوهى لە ئاسماھە کان و زەویدا بە خواستى خۆيان بىت يان بەزۆر ملکەچى خوا بۇون و بۇلاي ئەۋىش دەگەریتەوە).

(۸۹) ئەوهش بەجىتەجى كەردنى فەرمانە کانى و دور كەوتىدەوە لە رېڭىرىلىتىكراوە کان دوبیت، چونكە گۈزىايەلەتىكىردن گۈزىايەلەتىيە لەئەمرو فرماندا بە ئەنجامدانى و گۈزىايەلەتىيە نەنمەلىتىكراودا بەوازەتىان لىتى.

(۹۰) خۆبەرىكىردىن لەهاوبەشدانان، واتە خۆزى ليىھى بکات و دەستى ئىھەلبىرىت، ئەمەش وادەخوازى کە خۆزى لەئەھلە كەى بەرى بکات، خواى گەورەش دەفرمۇيت: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمَمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبْدَا حَتَّىٰ ثُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ (المتحنة: ۴)، واتە: (بەراستى سەر مەشقى چاك بۇ ئىتوھ ئىتىبراهىم و ئەوانەدا دەبىنرەتەوە کە لە گەلتىدا بۇون، كاتىلەك بە گەلە كەيان ووت: ئىمە ئەنئىتوھ و لەوانەش کە دەيانپەرسىن لەغەيرى خوا بەرين، بىرپاين پىتان وە لەنیتىانى ئىمە و ئىتوھدا دوزمىنایەتى و رقەبەرایەتى بۇ ھەتا ھەتا يېنىڭىز دەستى پېنكىردووھ، تاڭو بىروا بە خواى تاڭ و تەنھا دىن).

وهو ثلاث مراتب:^(۹۱) الإسلام، والإيمان، والإحسان، وكل مرتبة لها أركان^(۹۲). فاركان الإسلام خمسة^(۹۳): شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله^(۹۴) وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وصوم رمضان، وحج بيت الله الحرام.

ئەويش سى پله يە: (ئىسلام و ئىمان و ئىحسان، وە ھەر پله يە كىش چەند پايىه يە كى ھەيە، پايىه كانى ئىسلامىش پىتىجىن: شايىه تىدان بەھەي ھىچ پەرسىراوېتكى حەق نىيە ما فى بەرسىنى ھەبىت بىنچىگە لەخوا، وە موحىمەد نىزداوى خوايە. ھەروەها نوېزىرىدىن و زەكتادان و دۆزۈو گۈرنى دەمەزان و سەردان و حەجى مائى خوا.

(۹۱) دانەر - پەھەتى خواى لى بىت - روونىكىردوھەوە كە ئايىنى ئىسلام سى پله يە، ھەندىتىكىان لەسەررووى ھەندىتىكى تريانەوەن، ئەوانىش ئىسلام و باوھر و ئىحسان. (۹۲) بىلگەي ئەو ووتىيە فەرمایىشتە كەي پىغەمبەر ﷺ لە فەرمۇدەيدەدا كە پىشەواي باوھرداران عومەرى كورى خەطاب ﷺ گىزىاوېتهوە كاتىك جىرىل ھات و پىرسىارى لە پىغەمبەر ﷺ كەد دەربارەي ئىسلام و ئىمان و ئىحسان، ئەويش ﷺ ئەو چەند پله يە بىز روونىكردهوە و فەرمۇوى: «فَإِنَّهُ جَبْرِيلٌ أَتَأَكُمْ يَعْلَمُكُمْ دِينَكُمْ» (رواہ مسلم).

(۹۳) بىلگەي ئەو پايانەش فەرمۇدە كەي عبد الله ئى كورى عومەرە ﷺ كە دەفەرمۇيت: پىغەمبەر ﷺ فەرمۇرۇيەتى: «بُنَى الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَالْحَجَّ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ» (رواہ البخاري ومسلم)، واتە: (ئىسلام لەسەر پىتىجى پايىه بىنادىزاوە: شايىه تىدان بەھەي كە ھىچ پەرسىراوېتكى نىيە ما فى بەرسىنى ھەبىت بىنچىگە لەخوا وە موحەمدەيش نىزداوى خوايە و نوېزىرىدىن و زەكتادان و حەجىكردىن و دۆزۈو گۈرنى مانگى رەمەزان).

(۴) شایه‌تیدان بهوهی که هیچ په‌رسنراوی‌تکی حق نیه مافی په‌رستنی هه‌بیت بی‌جگه له‌خوا، وه موحه‌مده‌دیش نیرراوی خوایه هه‌ردووکیان یهک پایه‌ن له‌گه‌ل نهودا که دوو به‌مشیشن، له‌به‌رئه‌وهی په‌رستنی کان له‌سهر هینانه‌دی هه‌ردووکیان پی‌کمه‌وه بنياد ده‌نرین. په‌رستن به‌نیازپاکی (اخلاص) بو خوای گه‌دوره نه‌بی وه‌رنا‌گیریت، نیازپاکیش نهوده‌ه که شایه‌تیدان به (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ده‌یگریته‌وه، وه به‌شوینکه‌وتني پیغه‌مبهر ﷺ نه‌بی وه‌رنا‌گیریت، که شوینکه‌وتني شایه‌تیدان به – محمد رسول الله – ده‌یگریته‌وه.

* * *

فدلیل الشهادة قوله تعالى: ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾^(۹۵) (آل عمران: ۱۸)، ومعناها لا معبود بحق إلا الله (لا إله) نافياً جميع ما يبعد من دون الله (إلا الله) مثبتاً العبادة لله وحده لا شريك له في عبادته كما أنه لا شريك له في ملكته^(۹۶).

به لگه شایه تیدانیش نه ووهی که خوای گهوره ده فرمونیت: ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، واته: (خوا شایه تیداوه که هیج په رستراویکی حق نیه بیچگه له خوا، همه رووهها فریشته کان و زانا و خاوون زانسته کان شایه تیدانیش داوه، بهم شایه تیدانیش دادگه ری ده چه سپیت سه باره ت به ووهی هیج په رستراویکی حق نیه مافی په رستنی هه بیچگه له و خواهی شکومهند و کاربه جنیه)، واتاکه شی نه ووهی هیج په رستراویکی حق نیه مافی په رستنی هه بیچگه له خوا.
 (لا إله) هه موو په رستراویک ره تده کاته وه بیچگه له خوا.
 (إِلَّا اللَّهُ) ده چه سپیت که په رستن ته نهانه بو خوا ده کریت و هیج هاویه شی نیه له په رستنیدا هه رووه که هاویه شی نیه له مولکیدا.

(۹۵) لهم ئایه ته پیروزهدا شایه تی خوای تیدایه بو خوا بنه وی که هیج په رستراویک نیه بیچگه له په ره در دگار، وه شایه تی فریشته کان و شایه تی ئه هلى زانستی تیدایه له سهر ئه و راستیه و له سهر ئه وی خوای گهوره دادگه ری ئه نجام ده دات، واته به داد په ره دری حوكم ده کات، پاشان ئه و راستیه به فهرمايشتی: ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ بربار داوه.
 سه ره ریه کی مهزن لهم ئایه ته دایه بو زانست دهستان چونکه همواليداوه که ئه وان له گهله خوا و له گهله فریشته کاندا شایه تن، مه بهست لهوان ئه و که سانه ن که خاوونی

زانست به شمریعه‌تە کەی و لمپزى ئەوانىشدا بە پلەی يە كەم پىغەمبەرە بەرمىزە کانى دەگرىتەوە.

(۹۶) كە دەلىت (واتاکەشى) مەبەست لەواتاي (لا إله إلا الله) يە كە بىرىتىه لەوهى هىچ پەرسزراوېڭ نىھ ماۋى پەرنىتى ھەبىت بىيچگە لەخواي گەورە.

شايەتىدانىش بەوهى - هىچ پەرسزراوېڭ نىھ ماۋى پەرنىتى ھەبىت بىيچگە لە خوا - نەوهىھ مەرۆف بە زمان و دلى دان بەو راستىهدا بىنۇت كە هىچ پەرسزراوېتكى راستەقىنە نىھ ماۋى پەرنىتى ھەبىت بىيچگە لەخواي مەزن، چونكە (الله) بە واتاي (مألهوھ) و (تالله) يش پەرسنە.

وە پىستەي (لا إله إلا الله) رەتكىردنەوە و چەسپاندى لەخۆ گىرتووھ، كە رەتكىردنەوە كە (لا إله) يە و چەسپاندى كە (لا إله) يە و وشەي پىرۆزى (الله) بەدەلى خەبەرى حىزفىكراوى (لا) يە، كە بە (لا إله حق إلا الله) تەقدىر دەكتىت، وە بە تەقدىر كىردىنى خەبەرە كە بىم ووشەي (حق) بە وەلامى ئەم گىرفتەي خوارەوە پۇون دەبىتەوە، كە نەمعەيە:

باشە چۈن دەووتىت (لا إله إلا الله) لەگەل نەوهى چەندەھا پەرسزراو بىيچگە لەخوا ھەديە كە دەپەرسزىن و خواي گەورەش بەپەرسزراو ناوى بىردوون و پەرنىتىار و (عابد) بە كانيشيان پىيان دەلىن پەرسزراو؟ خواي بەرز و بىهاوتا دەفرمۇيت: ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَذْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ (ھود: ۱۱۰) واتە: (ئەو پەرسزراوانەي بىيچگە لەخوا لىياندەپارانەوە كاتىك فەرمانى پەروەردگارت بۆ سزادانيان هات دادى هىچ شىيڭى نەدان).

ھەروەھا چۈن دەشىت پەرسزراويەتى بۇ بىيچگە لەخواي گەورە بچەسپىنەن لە كاتىكدا نىز دراوە كان بە گەلە كانيان دەفرمۇون: ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف: ۵۹)، واتە: (خوا بىپەرسن، بىيچگە لەويش هىچ پەرسزراوينكەن نىھ؟)

وَلَامِيْنَ هُمْ گَرْفَتَهُ بِهِ تَقْدِيرَ كَرْدَنِيْ خَبَرَ لَهُ (لَا إِلَهَ إِلاَ اللَّهُ) دَارُوْنَ دَهْبِيْتَهُ وَ دَهْلِيْنَ: هُمْ پَهْرَسْتَراوَهَی بَيْجَگَهُ لَهُخَوَای گَهُورَهُ دَهْپَهْرَسْتَرَیْنَ پَهْرَسْتَراوَنَ بَهْلَامَ پَهْرَسْتَراوَی پُوْچَنَ نَهَکَ پَهْرَسْتَراوَی رَاسَتَ، وَهِيْجَ مَافِيْكَی پَهْرَسْتَيْشِيَانَ نَیَهُ، بَهْلَگَهُی هُمْ رَاسْتَيْشِیَشَ نَهَوَهِهِ خَوَای گَهُورَهُ دَهْفَهْرَمَوِیْتَ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (الحج: ٦٢)، وَاتَّهُ: (نهو سَهْرَکَهُ وَتَنْمَشَ كَه بَيْتَانَ دَهْبِرَتَ لَهْبَرَئَهُ وَهِيْهِ دَهْپَهْرَسْتَنَ پُوْچَهُ، وَهُدَرَ خَوَا خَوَی بَهْرَزَ وَ بَلْنَدَ وَ گَهُورَهِهِ). هَرَوَهَهَا بَهْلَگَهُ لَهْسَهْرَی نَهَوَهِهِ خَوَای گَهُورَهُ دَهْفَهْرَمَوِیْتَ: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْلَّآتَ وَالْغَرَّى * وَمَنَّا نَاهَةُ الْثَّالِثَةِ الْأُخْرَى * أَكُلُّمُ الدَّكَرَ وَلَهُ الْأَنْثَى * تِلْكَ إِذَا قِسْمَةً ضَيْرَى * إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَيْتُهُا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾ (النجم: ١٩ - ٢٣)، وَاتَّهُ: (ئایا لَاتَ وَ عَوْزَاتَانَ بَيْنَيَ كَه بَيْتَكَه لَكَنْ؟ وَ بَعْنَيَ سَيْهَمَتَانَ بَيْنَيَ كَه مَهْنَاتَيَ بَيْنَ نَرَخَه؟ ئایا ئَيْوَه كُورَتَانَ بَيْنَ وَ خَوَا كَج؟ ئَهْگَدَر وَ ابِيَتَ دَابَهْشَكَرَدَنِیَّکَی نَادَرَوَسَتَه! هُمْ بَتَانَه هَيْجَ نَينَ بَيْجَگَهُ لَهْ چَهَنَدَ نَاوِیَّکَ كَه ئَيْوَه وَ باَوَ وَ باَپِرَانَتَانَ نَاوَتَانَ نَاوَنَ وَ خَوَا هَيْجَ بَهْلَگَهِیَه كَی لَهْسَهْرَ پَهْرَسْتَراوَیه تِيَّانَ نَهَنَارَدَوَهَهِ خَوارَهَهِ).

هَرَوَهَهَا خَوَای گَهُورَهُ دَهْبَارَهِهِ يَوْسَفَ التَّلِيَّهَ دَهْفَهْرَمَوِیْتَ: ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَيْتُهُا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (يوسف: ٤)، وَاتَّهُ: (هَيْجَ شَتِّیَّکَ بَيْجَگَهُ لَهْخَوَا نَاپَهْرَسْتَنَ چَهَنَدَ نَاوِیَّکَ نَهَبَیَتَ كَه ئَيْوَه وَ باَوَ وَ باَپِرَانَتَانَ نَاوَتَانَ نَاوَنَ وَ خَوَا هَيْجَ بَهْلَگَهِیَه كَی لَهْسَهْرَ پَهْرَسْتَراوَیه تِيَّانَ نَهَنَارَدَوَهَهِ خَوارَهَهِ).

كَدوَا بَوَوَ وَاتَّا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نَهَوَهِهِ: هَيْجَ پَهْرَسْتَراوَیَّکَی رَاسَتَ وَ رَهَوَنَیَه بَيْجَگَهُ لَهُخَوَای گَهُورَهُ، بَهْلَامَ پَهْرَسْتَراوَهَهِ کَانَی تَرَ بَيْجَگَهُ لَهْپَهْرَهَرَدَگَارَ، ئَهُو پَهْرَسْتَراوَهَهِ کَه پَهْرَسْتَيَّارَه کَانَیانَ لَافَی لَيَدَهَدَهَنَ رَاسَتَهَقِینَه نَیَهُ، وَاتَّهُ پَهْرَسْتَرَانِیَّکَی پُوْچَهُ.

وتفسیرها الذي يوضحها قوله تعالى: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ ﴿٩٧﴾ لَأَيْهِ وَقَوْمَهُ إِنَّنِي بَرَأَتِي مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ﴿٩٨﴾ فَإِنَّهُ سَيَهْدِينَ ﴿١٠٠﴾ وَجَعَلَهُمْ كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِيقَةِ لَعَنْهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٠٢﴾ .

وقوله: ﴿ قُلْ ﴿١٠٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ ﴿١٠٥﴾ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْتَابًا مِنْ دُونِ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ تَوَلُّوْا ﴿١٠٧﴾ فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَا مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ (آل عمران: ٦٤) .

نه فسیره که شی - که دوونی ده کاته ووه - نه وهیه خوای گه وده دهه رمویت: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأَيْهِ وَقَوْمَهُ إِنَّنِي بَرَأَتِي مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينَ * وَجَعَلَهُمْ كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِيقَةِ لَعَنْهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٠٣﴾ ، واته: (کاتیک ئیبراھیم به باوکی و فوجعلهها کلمه باقیه فی عقیقه لعنههم يرجعون)، واته: (کاتیک ئیبراھیم به باوکی و گله کهی فه رموو: من به داستی به ریم لهو به دستراوانهی بینجگه لهو خوایی بدهیه تناوم ده یافنې رستن، هه رنه ویشه که دینماییم ده کات، وه نه م بینیه ری بوونه شی کرد به ووته و دیبازیکی هه میشه بی ذیندوو له ناو و چه کانیدا به لکو له ماوبه شدانان پیش بگه دینه ووه).

هه روهه دهه رمویت: ﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْتَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَا مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾ ، واته: (نهی موحده ممهد، بلی: نهی نه هلى کتاب - له گاور و جوله که - وورن بولای ووته و دیبازیکی يه کسان له نیوان نیمه و نیوهدا نه ویش نه وهیه که بینجگه له خوا نه به رستین و هیج ماوبه شیکی بو دانه نیتین و هه ندیکمان هه ندیکی تر نه کات به چهند خواوه ندیک بینجگه له (الله)، ننجا نه گهه پشتیان هه لکرد نه وا پیشان بلین: شایه قی بدنه به وهی که نیمه موسولمانین).

(٩٧) ئیراهیم خوشرویستی خوار (خلیل الله) یه و پیشوایی یه کتابه رستانه و دوای موحده مهد ﷺ به ریزترین پیغمبهره، باوکیشی ناوی ئازهه بورو.

(۹۸) وشهی (براء) (صفة مشبهة) به و له چاووگی (البراءة) و هرگز اوه که مانادرتر و رهوانتر له (بریء)، که ده فرمومت: ﴿إِنَّمَا تَرَاءُ مَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ جئی ووتهی (لایله) ده گریتهوه.

(۹۹) سرهتا له سر (فطرة) یه کتابه رستی دروستیکردن دوم. که ده فرمومت: ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنَ﴾ جئی ووتهی (لای الله) ده گریتهوه.

خوای بدرز و بیهاوتا له پرستندا هاویهشی نیه، همروهه که لمولکیدا هاویهشی نیه، به لگهی ئەم راستیهش ئەوهیه خوای گهوره ده فرمومت: ﴿أَلَا لَهُ الْخُلُقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۵۴)، واته: (ئایا دروستکردن و فهرمانکردن بۆ ئەو خوایه نیه؟ پاک و پیروزی بۆ خوای پەروەدگاری جیهانیان!).

وە لەم ئایەتەدا (حصر) ی (دروستکردن و فهرمانکردن) بۆ خوای پەروەدگاری جیهانیان بەتهنها تىدا یه، که دروستکردن بۆئەو و فهرمانکردن قەدھری و شەرعیش پەرسز اویتک بىچىگە له خوا - بە ووتهیه کی زىندوو.

(۱۰۰) ﴿سَيَّهَدِين﴾ واته: راستیم نیشاندەدات و يارمه تىش دەدات له سری.

(۱۰۱) ﴿وَجَعَلَهَا﴾ واته: (ئەم ووتهیهی گیڑاوه - کە خۆ بەریکردنە له هەمۇو پەرسز اویتک بىچىگە له خوا - بە ووتهیه کی زىندوو).

(۱۰۲) ﴿فِي عَقِيْدَةِ﴾ لە وەچە کانیدا.

(۱۰۳) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، واته: (بەلکو له هاویه شدانان بىگەریتهوه بۆ لای خوا).

(۱۰۴) دواندنه کە بۆ پەغمەنەرە ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بۆ ئەوهی گفتۇرگۆ له گەل خاونە پەیامە کاندا - کە جولە کە و گاورە کان - بکات.

(۱۰۵) ﴿تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ ئەم ووتهیه ئەوهیه کە بىچىگە له خوا نەپەرستىن و هيچ هاویهشى بۆ دانەنیتىن و هەندىتىمان هەندىتىکى تر نەکات بەچەند خواوەندىتىک بىچىگە له خوا، بەم پىشە (لا نعبد إلَا الله) بەواتا (لای الله إلَا الله) يە و واتا (سواء بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ) ئەوهیه کە تىمىش و ئىۋەش تىيدا يە كسانىن.

(۱۰۶) واته: ههندیکمان ههندیکی تر نه کات به چهند خواوهندیک بیجگه له خوای گهوره به جوزریک به مهزن بگیرین و وه ک چون خوا ده پرسرتیت ئهوانیش په رسزین، وه فرمانه هوایش بۆ بیجگه له خوا بریار بدربت.

(۱۰۷) ﴿فَإِنْ تَوْلُوا﴾ واته پشتیان هملکرد له وهی بانگستانکردن بۆی.

(۱۰۸) واته ئاشکرای بکەن بۆیان و بەشایه تیان بگرن کە ئیوه ملکەچى خوا بۇونو بەرین لە وهی ئهوانی لە سەرن لە كەللە رەقى و پشت هەملکردن لە وتهی مەزنی (لا إله إلا الله).

* * *

و دلیل شهادة أن محمداً رسول الله قوله تعالى: ﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنفُسِكُمْ ﴾^(۱۰۹) عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ^(۱۱۰) حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ^(۱۱۱) بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ^(۱۱۲) ﴿ التوبه: ۱۲۸﴾.

هر ووه‌ها به لگه‌ی شایه‌تیدان به ووهی موچه‌مهه د نیز دراوی خوایه ئه ووهی خوای گهوره ده فرمونیت: ﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴾، و اته: (بیگومان پیقه‌مبه‌ریکتان له خوتان بو هاتووه، ئه ووهی به لاهه گرانه که ئیوه دوچاری تیاچوون و سەغلەتى دەکات، سورىشە له سەر سوود و قازانچتان، خاوهن به زەبى و مېھرە بانىشە بەرامبەر به باوهەرداران).

(۱۰۹) که ده فرمونیت: ﴿ مِنْ أَنفُسِكُمْ ﴾ و اته لەرەگەزى خوتانه، بەلكو هەر لەناو خوتاندایه، وەک خوای گهوره ده فرمونیت: ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَنْذُلُ عَلَيْهِمْ آيَاتٍ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ (الجمعة: ۲)، و اته: (ئەو خوایه‌یه که لەناو نەخوتىدەوار و ئومىيە کاندا پیغەمبەریکى له خوتان رەوانه‌گردووه، ئايەتە کانى خوايان بەسەردا دەخوتىتەوه و خاوتىيان دەکات‌ەوه و فيرى قورئان و سوننت و (دانايى) يان دەکات، ئەگەرچى ئەوان پىشىز لە گومپايسىھە کى ئاشکرا دا بۇون).

(۱۱۰) و اته: ئەوهی بارى ئیوهی گرانکردووه ئەويش بەلايەوه گرانه.

(۱۱۱) و اته (لەسەر سوود و قازانچتان و دورخستەوهى زيان لىتان).

ومعنى شهادة أن محمداً رسول الله: طاعته فيما أمر وتصديقه فيما أخبر،
واجتناب ما عنه نهى و زجر، وأن لا يعبد الله إلا بما شرع^(۱۱۳).
ودليل الصلاة والزكاة^(۱۱۴) وتفسير التوحيد قوله تعالى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا يَعْبُدُوا
اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَنَفَاءَ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾^(۱۱۵) وذلك^(۱۱۶) دين
القيمة^(۱۱۷).

واتای شایه تیدانیش بهوهی که موحده‌ممهد نیرو او خوایه بريتییه له:
گوپایه لیکردنی له هه رشتیکدا که فه‌دمانی پیکردووه و برووا پیکردنی
له‌وشه‌دا که هه‌والی پیداوه و دوورکه‌وتنه‌وه له‌وهی دیگری و جله‌وگیری
کردووه، وه به‌رسنی خواش - به‌پیش نه و شدرعه نه‌بن که پیش هاتووه -
نه‌نجام نه‌دریت. به‌لگه‌ی نویژه و ذهکات و ته‌فسیری به کتابه‌رسنی نه‌وهیه
خوای گهوره ده‌فرموده: «وَمَا أُمِرُوا إِلَّا يَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَنَفَاءَ
وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ»، واته: (فه‌رمانیان پینه کراوه
بهوه‌نبن که به‌نیاز پاکی خوا به‌رسن و ملکه‌چس بن و له‌مه‌موو
بیروباوه‌ریکی چهوت لابدهن، وه نویژه بکهن و ذهکات بدنهن، ظاهه‌وهیه ئایینی
راست و دروست و سه قاماگیر).

(۱۱۲) واته خاوه‌ن به‌هزه‌ی و میهره‌بانه به‌رامبه‌ر باوه‌رداران، باوه‌ردارانیشی تاییه‌ت
کردووه بهو به‌هزه‌ی و میهره‌بانیه‌وه، چونکه پیغمبه‌ر ﷺ فهرمانی پیکراوه جیهاد له
برامبه‌ر بیاوه‌ران و دوورواندا بکات و توند و تیز بیت له‌سمریان، ئهم و هسفانه‌ی
پیغمبه‌ری خوا ﷺ به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌وهی به‌راستی پیغمبه‌ری خوایه هه‌روهه ئهم
ئایه‌تەش به‌لگه‌یه له‌سهر نه و راستییه که خوای گهوره ده‌فرموده: «فَلْئَنْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنَّمَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا» (الأعراف: ۱۵۸)، واته: (بلی: نهی خه‌لکینه، من

نیرراوی خوم بولای نیوه به گشته)، ثایدتی تریش بهم و اتایه گهله‌یک زرن که به لگه‌ن له‌سر نهوهی به راستی موحده‌مدد ﷺ نیرراوی خواه.

(۱۱۳) و اتای شایه‌تیدان بهوهی که موحده‌مدد ﷺ نیرراوی خواه بریتیه له دانپیانان بهزمان و باوره‌هیتان بهدل کهوا موحده‌مددی کوری عهدوللای قوره‌یشی هاشمی ﷺ پیغمبه‌ری خواه گهوره‌یه بولای هممو خملکی له جنونکه و مرؤف، همروهک پهروه‌ردگار دهه‌رموت: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ» (الذاريات: ۵۶)، و اته: (جنونکه و مرؤفم بوله هیچ شتیک دروست نه کردووه، نهوه نهبت که بمپه‌رسن). په‌رسنیش بوله خواه گهوره نهنجام نادریت له‌ریتی نهوه و حیه‌وه نه‌بی که موحده‌مدد ﷺ هیتاویه‌تی، همروهک خواه گهوره دهه‌رموت: «تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَنْهُ لِكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا» (الفرقان: ۱)، و اته: (پاک و پیروزی بوله نهوه خواهی فورقان - و اته: قورئان - ی ناردروهه خواره‌وه بوله سهر بهنده کهی بوله نهوهی ناگادار کمه‌وه و ترسندری جیهانیان بیت).

داخوازیه‌کانی نهم شایه‌تیدانه‌ش نهوه‌یه که برووا به پیغمبه‌ری خواه ﷺ بکهیت له‌وهدا که هه‌والیداوه و گویرایه‌لتی فرمانه‌کهی بکهیت له‌وهدا که فرمانی پتکردووه و دووربکه‌وه له‌وهی جله‌وه‌گیری و رینگری لینکردووه و خواه گهوره‌ش به بئی نهوه شروعه په‌رسنیت که نهوه بئی هاتووه، همروهها خواسته‌کانی نهم شایه‌تیدانه نهوه‌یه باوره‌ت و انه‌بی که پیغمبه‌ری خواه ﷺ مافیکی له پهروه‌ردگاریه‌تی و دهستوره‌دان له بوونوه‌ردا هه‌یه، یان مافیکی له په‌رسندا هه‌یه، به‌لکو نه‌ویش ﷺ بهنده‌یه و ناپه‌رسنیت، وه پیغمبه‌ره و درز ناکات، وه هیچچی نه بوله خواه نهوهی تر له که‌لک یاخود زیان به‌دهست نیه، بی‌جگه له‌وهی ویستی خواه له‌سر بیت، همروهک خواه گهوره دهه‌رموت: «قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنَّ مَلَكَ إِنْ أَتَيْعُ إِلَّا مَا يُوْحَى إِلَيَّ...» (آل‌اعم: ۵۰)، و اته: (نهی موحده‌مدد ﷺ بلی: من

پستان نالیم گهنجینه کانی خوام لهلایه ، وه غهیزانیش نیم، وه پستان نالیم من فریشتم، شوین هیج شتیک ناکهوم بیتجگه لهوهی سروشم بۆ ده کریت.

پیغەمبەر ﷺ بەندەیە کی فەرمان پیکراوه، شوین نەو رینمایە دەکەوتەت کە فەرمانی بىن کراوه، خوای گەورە دەفرمۆیت: ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشْدًا * قُلْ إِنِّي لَنْ يُعِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ ذُو نِعْمَةٍ مُّلْتَحِدًا﴾ (الجن: ۲۱-۲۲)، واتە: (بلى: من نزیان و نه ربیشاندەری تیوەم بەدەست نیه، بلى: من کەس نیه له خوام پەنابدات، وه بیتجگه لهویش هیج دالىدەیەك شلک نابم).

ھەروەها پەروەردگار دەفرمۆیت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سُكْنَى لَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِي السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف: ۱۸۸)، واتە: (بلى نەسۇود و نەزیانم بۆ خودى خۆشم بەدەست نیه بیتجگه لهوهی خوا دەیەوت، وه نەگەر غەبیم بىزانيایە ئۇوا چاکەی زۆرم بۆ خۆم بە دەست دەھینا و هیج خراپەیە کم توش نەدەھات، من تەنها ترسینەر و مژدەرەرم بۆ گەلیک کە باوەردەتىن).

بەم پیشە دەزانىن کە نەپیغەمبەرى خوا ﷺ شایستەی پەرسنە و نە غەیرى ئەھویش لە دروستکراوه کان، وە پەرسان بەندەنها بۆ خوای گەورە نەبى بۆ کەسى تر ناکریت. وەک دەفرمۆیت: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَسُكُونِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳)، واتە: (بلى: من نويژ و قوربانى سەربىرین و ژيان و مردم بۆ خوای پەروەردگارى جىهانيانە، هیج ھاوېشى نیه و بەو جۆرەش فەرمانم پیکراوه، وە من يەکەم کەسم لهوانەی ملکەج و موسولمان)،

ماق پیغەمبەريش ﷺ ئەھویه لهو ئاست و پلەيەدا دايىنەن کە خوای گەورە دايىاوه، ئەھویش ئەھویه بەندە و پیغەمبەرى خوايە ﷺ.

(۱۴) واته بەلگه لەسەرئوھى كە نويزىزىرىدەن و زەكادان لەپايەكانى ئايىنى ئىسلامن ئەۋەيە خواي گەورە دەفرمۇيت: «**وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ**» (البينة: ۵).

ئەم ئايەتىش گشتى و ھەممەلايەنە بۇ ھەموو جۆرە كانى پەرسىن، ئىجا حەقىنەن دەبى مەرۆڤ تىيىدا بۇ خواي گەورە نيازپاك بىت و لەزەنگ و ژارى ھاوبەشدانان خاوىن بى و شوتىڭكەوتەي بەرنامه و شەرىعەتە كەي بىت.

(۱۵) ئەمەش لەجۆرى (عطف)ى تايىەتە بۇ سەر گشتى، چونكە نويزىزىرىدەن و زەكادان بەشىكىن لە پەرسىن، بەلام خواي بەرز و بىهاوتا لەبەر ئەو گۈنگىھى ھەيانە دەقى لەسەر ھېتاون، كە نويزىز پەرسىنى لاشىيە و زەكاتىش پەرسىنى دارايىھە و ھەردوو كىشىيان لە قورئاندا شابىھشان باسيان ھاتوووه.

(۱۶) واتە پەرسىنى خوا بەنیازپاكى و سەردانەواندىن بۇي بەخاوىنى و دوور لە رېگەدى چەوت، وە نويزىزىرىدەن و زەكادان.

(۱۷) واتە ئايىنى ئەو رېيازە راست و دروستە كە هىچ چەوتىيەكى تىيدا نىيە، چونكە ئايىنى خواي گەورەيە و ئايىنى رېتك و راستى خوايە، ھەروەك خواي گەورە دەفرمۇيت: «**وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّعَوُوا السُّبُلُ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ**» (الأنعام: ۱۵۳)، واتە: (ئا ئەمە رېيازى راستى منه، دە ئىۋەش شوتىي بىمۇن و شوين رېچىكە كان مەكەمون و بەھۆيەوە لەرېيازى خوا پەرتەوازەتان بىكەن).

ئەم ئايەتە پىرۆزە وەك باسى نويزىز و زەكاتى لەخۆگرتۇوە بىتگومان ناوارەرۆك و حەقىقەتى يەكتاپەرسىشى لەخۆگرتۇوە كە ئەويش نيازپاكى و يەكلايۇونەوەيە بۇ خواي گەورە بەبىن لادان بەلای ھاوبەشداناندا، ئىجا ھەركەمس نيازپاك نەبى و بۇ خوا يەكلا نەبۇرىتىمۇ ئەوا ئەو كەسە يەكتاپەرسىت نىيە، وە ھەركەمس پەرسىتە كەي بۇ بىتجىگە لەخوا ئەنجام بىدات ئەويش يەكتاپەرسىت نىيە.

و دلیل الصیام^(۱۸) قوله تعالیٰ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَفَقَّنُ﴾^(۱۹) (البقرة: ۱۸۳).

و دلیل الحج^(۲۰) قوله تعالیٰ: ﴿وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾^(۲۱) (آل عمران: ۹۷).

به لگه‌ی روزو نهوده خواه گهوره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَفَقَّنُ﴾، و اته: (نهاده باده رتان هیناوه روزو و تان له سه ره وانه پیش نیوه ش فه رذ کرابوو، بو نهاده خوقان له سزای خوا بپاریز).

به لگه‌ی حه جیش نهاده خواه مه زن ده فه رمویت: ﴿وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾، و اته: (نهاده مافی خواه گهوره و مافی که سی تر نیه له سه ره لکی سه ردان و حه جی ماله کهی بکهنه، هدرکه س تو انای چوون بو حه جی هه بیت، و هدرکه س بیناوه‌ری بهم فه رذه بکات نهاده بیگومان خوا بینیاز و بن پیویسته له هه مورو جیهانیان).

(۱۸) و اته: به لگه‌ی واجب بونی نهاده خواه گهوره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، فهرمایشی ﴿کما كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چند سو و دینکی تیدایه:

یه کدم: گرنگی روزو که خواه گهوره له سه ره نومه تانی پیش نیمه‌شی فه رز کرد ووه، نهاده نهاده ده گهیدنیت که خواه گهوره نهم فه رذه خوش ده دیت و بو هممو نومه تیکیش پیویسته.

دووه: سوکی و ئاسانکاری له سه ره نومه ته، که تنهها نهم داواهی روزو و لته کراوه که ناخوشی بو سه ره نفس و لاشه کان تیدایه.

سیهم: ئامازهیه بز ئمهوهی خوای گهوره ئاینه کهی بز ئم ئومهته کامل و تهواو کردووه، به جوزیک هەرچى چاکە و پیزى ئومهته کانی پىشۇوه بزى تهواو کردووه.

(۱۱۹) خوای گهوره لەم ئایەتەدا حىكمەتى رۆزۈۋى روونكىردوه تەوه بەوهى دەفەرمۇیت: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، واتە: (بە رۆزۈۋە كاتان و ئەو خەسلەتە پارىز كارىيانە لىيان دە كەونووه خۇتان لمتۇرەتى خوا بىارىزىن).

پىغەمبەريش ﷺ ئامازهی بز ئەو سوودە كردووه بەوهى دەفەرمۇیت: «مَنْ لَمْ يَدْعُ قُولَ الرُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدْعُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» (آخرجه البخاري)، واتە: (ھەركەس دەستبەردارى قىسى درۆ و ئىشىرىدىن بە قىسى درۆ نەبىت، ئەوا خوا ئاتاجى ئەوه نىيە كە واز لە خواردن و خواردنەوهى بەھىنېت).

(۱۲۰) واتە بەلگەی واجب بۇونى حەج ئەوهە خوای گهوره دەفەرمۇیت: ﴿وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾ و هەتد... ئەم ئایەتە لە سالى نۆيەمى كۆچىدا ھاتە خوارەوە و بەلگەی فەرزىرىنى حەج بۇو، بەلام خوای گهوره دەفەرمۇیت: ﴿مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ كە بەلگەي ئەوهى تىدايە ھەركەس نەيتوانى ئەوه حەجي لە سەر نىيە.

(۱۲۱) كە خوای گهوره دەفەرمۇیت ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ بەلگەي تىدايە لە سەر ئەوهى واژهيانان لە حەج لە لايەن كەسيكەوە توانى ھەبىت بىباوهرىيە، بەلام بى باوهرىيەك كە - بە كۆدەنگى زانىيان - بەندە لە رېيازى ئىسلام دەرناكات، چونكە (عبد الله ئى كورى شقيق) ﷺ دەفەرمۇیت: ھاوەلآنى پىغەمبەرى خوا ﷺ واژهيانانى ھىچ كام لە كردووه کانىيان بە بىباوهرى نەدەزانى بىچىگە لە نۇيىز).

المرتبة الثانية^(۲۲) : الإيمان^(۲۳) وهو بعض^(۲۴) وبسبعين شعبة^(۲۵).
فأعلاها: قول لا إله إلا الله. وأدنىها: إماتة الأذى^(۲۶) عن الطريق، والحياة
شعبة من الإيمان.^(۲۷)

پایه‌ی دووهم: باوه‌ر، که حهفتا و ئوهنده بهش. بەرزترین بەشی ووتقى
(لا إله إلا الله) يە و فزمنترين بەشى لابردنى ئازارە لهسەر دېگە، شەرمىش
بەشىكە له باوه‌ر.

(۱۲۲) واتە له پلە کانى ئايىن.

(۱۲۳) باوه‌ر له زمانه وانيدا: برووا پىڭىردىن (الصدقى) -ه.
لە شەرعىشدا: (بىرو باوه‌ر) بە دل و ووتقىيە بە زمان و كرده وەيە بە ئەندامە كالى
لاشەمەجەلتا و ئەوهنده بەشە).

(۱۲۴) ئەوهنده (البغض) - بە(كسى)ھى (باء)ھى كە -: له (سى) وەيە بۇ (نۇ).

(۱۲۵) (شُعْبَة) ئەر شىتكە بەشىكە لهشىتە كە.

(۱۲۶) واتە لابردنى ئازار: ئەويش هەر شىتكە ئازارى رېيوار بىدات لەبەردد ودار و
درىك و دال و شتى بىزراو و ئەوهى بۇنى ناخوشى هەبىت و له و جۆرە شتانە.

(۱۲۷) شەرمىرىدىن (الحياة): سيفەتى بەخۆداشكانە وەيە و لە كاتى تەرىقىبۇونو وەدا
پۇ دەدات و پىنگىرى مەرۋە دەكتات لەكىرىدىن هەر كارېتك پىچەوانەي
مەردايەتى (مروءة) بىت.

بۇ يە كخستى جياوازى نىوان ئەو راستىيەي ووتە كەى دانەر - رەھمەتى خوابىلى
بىت - دەيگۈرىتەوە، کە باوه‌ر حهفتا و ئەوهنده بەشە، لە گەلن ئەوهى پايه‌کانى باوه‌ر
شەشىن، پىويسىتە بلىيىن: ئەو باوه‌ر كە بىرو بىروا (عقيدة) يە پايه‌کانى شەشىن، بىرىتىن له و
پايانەي كە له فەرمۇودە كەى (جېرىل) داڭىلى باسکراون، كاتىتك دەربارەي باوه‌ر

پرسیاری له پتغه‌مبهر ﷺ کرد، فهرموموی: «أَن تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُلِّهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» (متفق علیه).

به‌لام نهو باوه‌هی کرده‌وه و جوز و ره‌گهزه کانیان ده‌گرتیه‌وه حهفتاو نهونده بهشه، لمبه‌نهوه خوای گمهوره نویزی ناوناوه باوه‌ر لهو نایه‌تهدا که ده‌فهرمومیت: ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ﴾ (البقرة: ۱۴۳)، واته: (هه‌رگیز خوا باوه‌ره که‌تان زایه ناکات). زانیانی ته‌فسیر فهرمومویانه: واته نویز کردن‌تان به‌ره‌و (بیت المقدس)، چونکه هاوه‌لان پیش نهوه‌ی فهرمانیان پت‌بکریت رووبکه‌نه که‌عبه به‌ره‌و (بیت المقدس) نویزیان ده‌کرد.

* * *

وأركانه ستة: أن تؤمن بالله (۱۲۸)

پایه کانیشی شهشنا، ئەوهیه: باوه‌ر به خوا بھینی.

(۱۲۸) باوه‌ر هیتان به خوا چوار فدرمان ده گرتەوه:

یە كم: باوه‌ر هیتان به بونى خواي گمۇره:

ئەوهی بەلگەيە لەسەر بونى خواي گەورەش: (فطرة) و عەقل و شەرع و
ھەست(حىس)-ه.

۱- بەلگە بونى (فطرة) لەسەر بونى خوا:

ھەموو كەسىك لەسەر باوه‌ربۇون بە دروستكراوه كەي بە دىھاتووه بەمى پېشىنە
بىر كەرنەوه يان فيرىبوون، وە هيچ كەسىك لە خواستى ئەم (فطرة) لانادات بېچگە لە
كەسى كە حالەتىكى نائاسانى بەسەر دلىدا بىت و لە خواستە لايدات، چونكە
پېغەمبەر ﷺ دەفرمۇيت: « مَا مِنْ مَوْلَدٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبْوَاهُ يُهَوَّدَانِهُ أَوْ يُنَصَّرَانِهُ أَوْ يُمَجْسَانِهُ » (رواه البخاري ومسلم)، واتە: (ھەموو لە دايکبۈويەك لەسەر (فطرة)
لە دايىك دەبىت، ئىجا باوك و دايىكى دەيىكەن بە جوولە كە يان دەيىكەن بە گاور يان بە^١
ئاگرپەرسەت).

۲- بەلگە بونى عەقل و زىرى لەسەر بونى خواي گمۇره:

ئەم دروستكراوانە سەرەتايىان و كۆتايان حەتمەن دەبى دروستكەرىڭىز ھەبىت كە
بەدى هىتابىن، چونكە:

⦿ ناكرى خۆيان خۆيانيان بەدى هىتا بىت، وە ناشى بەرىكەوت بەدى هاتىن ...،
ناكرى خۆيان خۆيانيان بەدى هىتابىت، چونكە شت خۆى دروست ناكات، لە بەرئەوهى
لەپىش بونىدا نەبۇونە ئىز چۈن دەبىتە دروستكەر؟!

⦿ هروه‌ها ناشی بەریکه‌وت بەدیهاتین، چونکه هەموو بەدیهاتو ویه کەتەن دەبىٰ دروستکەریکى ھەبیت، لەبەرئەوهى بۇونیان لەسەر ئەم سىستەمە جوانکارو رېشە يەكتەرز و جۆشدراب و يەکپارچەيىھى نېوان ھۆکار و بەرنەنچامە‌کان (الأسباب و مسببات) و نېوان بۇونەوەرە کان ھەندىكىان لە گەل ئەوانى تردا رى لەوە دەگرىت كە بەریکه‌وت بەدیهاتین، چونکە ئەمە بەریکەوت ھەبىٰ ھەر لە بناغەي بۇونىدا لەسەر سىستەم نىھ ئىز چۈن لە كاتى مانەوە و پەرەسەندىندا رېڭ و پېڭ دەبیت؟!

⦿ ئىنجا ئەگەر نەگۈنچى ئەم دروستكراوانە بۆخۆيان خۆيانىان بەدېھىنابىت، ھەروه‌ها نەگۈنچى بەرىكمۇت بەدیهاتين، ئاشكرايە دەبىٰ بەدېھىنەرىكىان ھەبیت ئەویش خواى پەروەردگارى جىھانىانە.

خواى گەورە لە سورەتى (الطور)دا باسى ئەم بىلگە ژىرى و سەلماندنه يەكالا يەرى كەردووه كە دەفرمۇتى: ﴿أَمْ خَلَقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (الطور: ۳۵)، واتە: (ئايا لە هيچھەوە دروستبۇون يان خۆيان دروستكەری خۆيانىن؟)، بە واتاي ئەمە دەنەوان بەبىٰ دروستكەر دروست نەبۇون، ھەروه‌ها بۆخۆشىان خۆيان دروست كەردووه، ئاشكرايە كە دروستكەريان خواى بەرزو و بىن ھاوتا يە.

لەبدر ئەمە كاتىڭ - جوبەيرى كورى مۇطۇم - گۈنى لە يېغەمبەرى خوا بۇو سورەتى (الطور)ى دەخويىند و گەيشتە ئەم ئايەتە: ﴿أَمْ خَلَقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ * أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقَنُونَ * أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ﴾ (الطور: ۳۷-۳۵)، واتە: (ئايا لە هيچھەوە دروستبۇون يان خۆيان دروستكەرى خۆيانىن؟ ئايا گەنجىنە كانى پەروەردگارتىيان لەلا يە؟ يان ئەوان زال و دەستەلاتدارن؟) لەمۇ رۆزەدا جوبەير بېھەرسەت بۇو، دەفرمۇتى: (خەرېك بۇو دەلم دەستى بە فېرىن دەكىد، ئەمە يەكىم جار بۇو كە باوەر لە دەلمىدا جىنگىر بۇو) (بوخارى بە جىا جىا گىزى او يەتمەوھ).

با نسخه‌ی کیش بهینه‌و ه تاکو ئهو راستیه‌مان بۆ روون بکات‌و، ئه گهر کەسیک دهرباره‌ی کۆشكیتکی رازاوه قسەت بۆ بکات که چەندین باخچه دهوره‌یان داوه و جۆگله بەناویدا دهروات و پریه‌تی لەرایخ و خیزان و بەچەندین جۆر شتی جوان لەپرده و کەل و پەل رازاوه‌تەوە و پیت بلیت: ئەم کۆشكه و ئەوی تىدايە لە کەل و پەل بۆخۆی خۆی دروستکردووە، يان هەر ئاوا بەریکەوت و بەبىن بەدیهیتەر بەدیهاتوروە!! ئەوا دەستبەجى نكۆتى لىدە كەيت و بە درۆی دەخەتەوە، هەروەھا قسە كەشى بە ووتەی پرۇپوچ دادەنیت! ئىجا ئايى دواى ئەمەش ھەر دەگۈنجى ئەم بۇونمۇرە فراوانە بەزەوی و ئاسمانىه‌و و بە گەردۇون و بارودۇخىه‌و و بەسىتمى جوانكار و دلپەفيتىه‌و بۆخۆی خۆی دروستکردىي يان بەریکەوت بەبىن بەدیهیتەر بەدیهاتېت؟!

۳- بەلگە شەرع لەسەر بۇونى خواتى گمۇرە:

ئەوهىه کە ھەمۇر پەيامە ئاسمانىه‌کان دان بىم راستىيەدا دەنین، ھەروەھا ئەو حوكمانى تىياندا ھاتۇن بەجۆرى کە بەرژەوندىيە کانى خەلکى لەخۆ دەگرن، بەلگەيە لەسەر ئەوهى کە لەلايەن پەروردگارىتکى كاربەجى زانا بە بەرژەوندى دروستکراوه‌کانىه‌و ھاتۇن، ياخود ئەو ھەوالە قەدەريانە تىياندا ھاتۇن و واقعىش شايەتىداوه کە راستىن، بەلگەيە لەسەر ئەوهى کە لەلايەن پەروردگارىتکى توانا بەھېناندەي ئەوهى ھەمالى پىداوه ھاتۇن.

۴- بەلگە بۇونى ھەمىت(الحس) لەسەر بۇونى خواتى دوو لايەن ئەوهىه:

يە كەمپىان: ئەوهىه ئىمە وەلامى نزاكاران و فرياكەمەتنى ليقەمەماوان دەبىستىن و دەبىنەن كە بەشىۋەيە كى يە كاڭا و راستەقىنە بەلگەن لەسەر بۇونى خواتى گەورە، پەروردگار دەفەرمۇت: ﴿ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلٍ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ﴾ (الأنباء: ۷۶)، واتە: (كاتىك نوحىش لەپىشدا نزاى كىد ئىمە بەدەنگىمەو ھاتىن)، ھەروەھا دەفەرمۇت: ﴿ إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ ﴾ (الأنفال: ۹)، واتە: (كاتىك داوابى فرياكەمەتنەن

له پروردگار تان ده کرد ئه ویش به دنه نگاتانمهوه هات)، وه له (صحيح) ای بو خاری شدا هاتووه له نهنسی کوری مالیکهوه ﷺ: «أَنْ أَغْرِيَ إِلَيْهَا دُخُولَ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَالنَّبِيُّ ﷺ يُخْطُبُ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْكَ الْمَالُ وَجَاعَ الْعِيَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَمَا نَرَى فِي السَّمَاءِ قَرْعَةً فَوَاللَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا وَضَعَهَا حَتَّى ثَارَ السَّحَابُ أَمْثَالُ الْجِبَالِ ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِنْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادِرُ عَلَى لِحَيْبِهِ ﷺ فَمُطَرَّنَا يَوْمَنَا ذَلِكَ وَمِنَ الْفَدِ وَبَعْدَ الْفَدِ وَالَّذِي يَلِيهِ حَتَّى الْجَمْعَةِ الْآخِرَى وَقَامَ ذَلِكَ الْأَغْرِيَ أَوْ قَالَ غَيْرُهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تَهَدَّمَ الْبَنَاءُ وَغَرَقَ الْمَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ حَوَّالَنَا وَلَا عَلَيْنَا فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةٍ مِنَ السَّحَابِ إِلَّا انْفَرَجَتْ »(آخرجه البخاري و مسلم)، واته: (کابرایه کی ده شته کی روزی جومعه هاته زوره و - له کاته دا - پیغامبر ﷺ و تاري ده دا، ئنجا ووتی: ئهی پیغامبری خوا، هرچی سامانه تیاچوو، مال و منداں برسی که وتن، له خوا پیاریزه وه بومان، ئه ویش هردوو دهستی بهز کرده وه و پارایمهوه، ئنجا گهواره ههور بهوئنه کی چیا کان هات، هیشتا له مینبهره که کی نههاتبووه خواره وه تاکو بینیم باران به سمر و پیشیدا دههاته خواره وه، وه له جومعه دووه مدا ئه کابرا ده شته کیه - یاخود که سیکی تر - ههستا و ووتی: ئهی پیغامبری خوا مال و خانو هممووی رو خان و سامان و مال بون بهزیزه وه، له خوا پیاریزه وه بومان، ئه ویش هردوو دهستی بهز کرده وه و فرموموی: خوایه به دهور و به رماندا بیارتنه نه ک به سدرماندا، ئنجا ئاماژه هی بز ههوری هه لایه ک ده کرد ده ره ویمهوه - واته بارانه که خوشی ده کرده وه -).

وه هه میشه به دنه نگمهوه هاتنى نزا کان فرمانیکی به رجاوبووه بز هه رکس که به شیوه یه کی راسته قینه پهناى بز خوای گهوره بر دبیت و مرجه کانی گیرابوونی به دی هینایت.

لایه لی دوووم: ئه ویه نیشانه کانی پیغامبر ایه تی پیغامبران - که پیشان ده و تریت: (موقعیزه کان) و خملکی دهیان بینن یان دهیان بیستن، بدلگه هی به کالا و

راسته‌قینه‌ن لمه‌سر بونوی ئهو خوايى رهوانىي كردوون، چونكە جوره‌كارىكىن به‌دهر له‌تowanىي ئاده‌ميزاد، خوايى گهوره بۆ پشتگىرىكىردن و سەرخستى نىزدراوه‌كانى به‌پريان دەكات، يەكىك لە نۇونەي ئەمانەش:

نيشانەي پىغەمبەر ايەتى موسايىه الظىھار كاتىك خوايى گهوره فەرمانى پىكىرد كە به‌داردەسته كەي بىكىشىت به‌دهرياڭدا، ئەويش پىايدا كېشا و كەرت بۇو بۆ دوازدە رىتگەي ووشك، ئاوه كەمش لە نىوانياندا وەك شاخ وابسو، خوايى گهوره دەفرمۇيت: «فَأَوْحَيْنَا إِلَيْ مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْزِيْ كَالْطَّوْدِ الْعَظِيمِ» (الشعراء: ٦٣)، واتە: (سروش و وھيمان بۆ موسا كرد كە به‌داردەسته كەت بىكىشە به‌دهرياڭدا، ئىجا كەرت بۇو و هەر به‌سته ئاوىتكى نىوان رىتگاكان وەك شاخى مەزن وَا بۇو).

ھەروەها نۇونەي دووھم: نيشانەي پىغەمبەر ايەتى عيسايىه الظىھار كە به‌مۆلەتى خوا مردوو زىندۇو دەكردەوە و لە گۈزە كانيان دەرىدەھىنان، خوايى گهوره دەربارە دەفرمۇيت: «وَأَخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ» (آل عمران: ٤٩)، واتە: (بە مۆلەتى خوا مردوو زىندۇو دەكەمەوە)، ھەروەها دەفرمۇيت: «وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي» (المائدة: ١٠)، واتە: (كاتىك بە مۆلەتى من مردووە كانت لە گۈزە كانيان دەرىدەھىتا و زىندۇوت دەكەرنەوە).

غۇونەي سىيھەميش: نيشانەي پىغەمبەر ايەتى مو حەمەدە الظىھار كاتىك قورەيش داوايى نيشانەيان - لەسەر پىغەمبەر ايەتى خۆى - ليكىرد، پىغەمبەريش الظىھار ئامازەي بۆ مانگ كرد، دەستبەجي بۇو بەدوو كەرتەوە و خەلکى بىنيان، خوايى گهوره لەوبارەيەوە دەفرمۇيت: «اَقْتَرَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَ الْقَمَرُ * وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌ» (القمر: ٢-١)، واتە: (رۆزى دوايى نزىك بۇتەوە و مانگ لەت بۇو، بىباوران ھەر نيشانەيەك بىين پشت ھەلدىكەن و دەلىن: ئەمە جادوویەكى بەرددوامە).

خوای گهوره که ئەم نیشانه بەرھەستانه بەری دەکات لە پىناوی پشتگیرىکردن و سەرخستى نىزىداوه کانىدايە و بە شىۋەيەكى تەواو بەلگەن لەسەر بۇونى خواى گهوره.

دۇووم: باوھەتىان بە پەروەردگارىيەتى خوا:

واتە باوھەتىان بەھۆى خواى گهوره تەنها خۆى پەروەردگارە و ھىچ ھاوبىش و يارىدەرىيکى نىھ.

پەروەردگار: ئەو خوايىدە كە دروستكىردن و خاۋەندارىيەتى و فەرمانكىردى بۆ ھەيدە، بىتجىگە لەخوا ھىچ دروستكەرىيکىش نىھ، ھەروەھا فەرمان كىردى بۆ خوا نەبى بۆ ھىچ كەس نىھ، خواى گهوره دەفەرمۇيت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الأعراف: ٥٤)، واتە: (ئىيا دروست كىردىن و فەرمان كىردىن ھەر بۆ خوا نىھ؟).

ھەروەھا دەفەرمۇيت: ﴿ذِلِّكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمَبِر﴾ (فاطر: ١٣)، واتە: (ئەو خوايى پەروەردگارىتائىنە كە خاۋەندارى ھەر بۆ ئەوه، وە ئەوانە - بىتجىگە لە خوا - لىيان دەپارىتەوە خاۋەنى قەتسىغاھ و توپتالىيکىش نىن).

ندىزانراوه كە ھىچ كەس نكۆلى لەپەروەردگارىيەتى خواى پەروەردگارى كەرىپىت مە گەر كەسىتكى خۆبەزلىزان كە باوھەتى بە قسانەش نەبىت كە خۆى دەيکات، ھەروەھە كە فېرۇمۇن وەشايەوە كاتىپ بەگەلە كە دەھوت: ﴿أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (النازعاھ: ٤)، واتە: (من پەروەردگارى ھەرە بەرزا ئىۋەم !) ھەروەھا دەھىپوت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ (القصص: ٣٨)، واتە: (ئەي پاوماقۇولان، بىتجىگە لەخۆم خواۋەندىتكىم نەدېۋەتەوە بۆتان). بەلام ئەو قىسىمە لە بېرۇباوھەوە نەبۇو، خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظَلَّمًا وَعَلُوًّا...﴾ (النمل: ١٤)، واتە: (بەھۆى سىتم و خۆبەزلىزىيانەوە نكۆلىيان لە ئايەتە كانى خوا دەكەد ھەرچەندە لە دەرۈنىشەوە دلىنابۇن كە لە خواۋەن).

همروهها موسا ﷺ به فیرعونی فهرموو: ﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هُوَ لَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرٍ وَإِنِّي لَأَظْنُكَ يَا فِرْعَوْنَ مُثْبُرًا﴾ (الإسراء: ۱۰-۱۲)، واته: (چاك دهزانی که بیتجگه لمپهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوي کەسى تر ئهو ئایاهت و نیشانانهی نهنا دووه، كەرروون و بەرچاون، وە من واگومان دەبىم ئەی فیرعەن کە تو ناحاتى و فەوتاوى)، لمبەر ئەوه ھاوېشدانەران دانىيان بە پەروردگارىتى خواي گەورەدا دەنا لە گەل ئەوهى لمپەرسز اویەتىشدا ھاوېشيان بۆ دادەنا، خواي گەورە دەفەرمۇيت: ﴿فَلَنِّي الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ * قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ * قُلْ مَنْ يَدِدُ مَلْكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُعِيرُ لَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْخِرُونَ﴾ (المؤمنون: ۸۴-۸۹)، واته: (ئەی موحىمەد ﷺ، بلنى: زهوي و ئەوانەي تىيدايە هي كىيە ئەگەر ئىيە دهزان؟ ئەوانىش دەلىن هي خوايە، بلنى: ئايا هەر بىر ناكەنەوه؟ بلنى: كى پەروردگارى حەوت ئاسمانه کان و پەروردگارى عمرشى مەزنە؟ دەلىن خوايە، بلنى ئايا هەر پارىز و تەقواي خوا ناكەن؟ بلنى: كى خاوهنىتى ھەمەر شىتكى بە دەستە و هەر ئەو پەنا دەدات و خۆى لى پەنا نادريت ئەگەر ئىيە دهزان؟ دەلىن خوايە، بلنى: ئىز بۆ ھەن دەخەلەتىن و وەڭ جادو لېکراو لە ناسىنى خوا لادەدەن؟).

همروهها خواي گەورە دەفەرمۇيت: ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْغَيْرُ الْعَلِيمُ﴾ (الزخرف: ۹)، واته: (ئەگەر پرسىياريانلى بىكەيت: كى ئاسمانه کان و زهوي دروستىرىدۇوه؟ دەلىن: خواي شىكۈمىند و زانا دروستىرىدۇون). وە دەفەرمۇيت: ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ۸۷)، واته: (ئەگەر پرسىياريانلى بىكەيت: كى دروستى كردوون دەلىن خوا؟ ئىز چىن درۆ ھەلدىدەستن، كە ھاوېمش بۆ خوا دادەنن؟).

فهرمانی پهروه ردگاری بیهاوتا گشتگیره بـ هـردوو فـ هـرمانی قـ هـدری و شـ هـرعـی،
ئـجا هـروهـک خـای مـزن هـلـسوـرـتـهـرـی بـوـنـهـوـرـهـ و بـهـبـی خـواـسـتـی کـارـبـهـجـی خـوـی
تـیدـا بـرـیـارـدـهـرـهـ، وـهـ هـرـخـوـی بـهـدـانـانـی پـهـرـسـتـهـکـانـ وـحـوـکـمـهـکـانـی مـامـهـلـهـکـرـدنـ بـهـوـ
پـیـهـیـ کـارـبـهـجـیـ خـوـیـ دـهـیـخـواـزـیـتـ تـیدـا فـهـرـمـانـهـوـایـهـ، وـهـ هـرـکـمـسـ لـهـگـهـلـ خـوـایـ
گـهـورـهـداـ لـهـپـهـرـسـتـهـکـانـداـ شـهـرـعـ دـانـهـرـیـکـ، يـانـ لـهـحـوـکـمـهـکـانـی مـامـهـلـهـکـرـدنـداـ حـوـکـمـ
دـهـرـیـکـ دـابـنـیـتـ ئـوهـهـاـوـبـهـشـیـ دـانـاوـهـ وـ باـوـهـرـیـ نـهـهـیـتاـوـهـهـدـیـ.

سـیـهـمـ: باـوـهـرـیـتـانـ بـهـ پـهـرـسـتـاوـیـهـتـیـ خـواـ:

واتـهـ باـوـهـرـیـتـانـ بـهـوـهـیـ کـهـ بـهـتـهـنـهاـ پـهـرـوـهـدـگـارـ پـهـرـسـتـاوـ(الـهـ)ـیـ رـاستـهـقـینـهـیـهـ وـ
هاـوـبـهـشـیـ نـیـهـ، وـهـ (الـهـ)ـیـشـ بـهـ وـاتـایـ(مـأـلوـهـ)، وـاتـهـ: پـهـرـسـتـاوـ(مـعـبـودـ)ـلـهـ پـوـوـیـ
خـوـشـوـیـستـ وـ بـهـگـهـورـهـ زـانـیـهـوـهـ، خـوـایـ گـهـورـهـشـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ: ﴿وَاللَّهُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهُ
إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (الـبـقـرـةـ: ۱۶۳ـ)، وـاتـهـ: (خـوـاـهـنـدـ وـ پـهـرـسـتـاوـتـانـ تـهـنـهاـ یـهـكـ)
پـهـرـسـتـاوـهـ، هـیـجـ پـهـرـسـتـاوـیـکـ نـیـهـ بـیـجـگـهـ لـهـ خـوـایـهـ کـهـ بـهـخـشـنـدـهـ وـمـیـهـرـهـبـانـهـ).

هـرـوـهـاـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ: ﴿شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمُ قَائِمًا
بِالْقِسْنَطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (آلـعـمـرـانـ: ۱۸ـ)، وـاتـهـ: (خـواـشـیـهـتـیدـاـوـهـ کـهـ هـیـجـ
پـهـرـسـتـاوـیـکـ نـیـهـ بـیـجـگـهـ لـهـزـاتـیـ بـیـرـوـزـیـ، هـرـوـهـاـ فـرـیـشـتـهـکـانـ وـ خـاـوـهـنـ زـانـسـتـهـکـانـیـشـ
شـایـهـتـیـانـ دـاوـهـ وـ هـدـرـ خـوـاـ دـادـگـهـرـیـ دـهـجـاـسـپـیـتـیـتـ وـ هـیـجـ پـهـرـسـتـاوـیـکـ نـیـهـ بـیـجـگـهـ لـهـ
خـوـایـهـ کـهـ شـکـوـمـهـنـدـ وـکـارـبـهـجـیـهـ).

وـهـ هـهـرـ شـتـیـکـ لـهـگـهـلـ خـوـایـ گـهـورـهـداـ کـرـابـیـ بـهـپـهـرـسـتـاوـ وـ بـیـجـگـهـ لـهـخـواـ بـهـرـسـتـیـتـ،
ئـوهـهـ پـهـرـسـتـانـیـ پـوـجـ وـ بـهـتـالـهـ، خـوـایـ گـهـورـهـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ: ﴿هـذـلـكـ بـأـنـ اللـهـ هـوـ الـحـقـ وـأـنـ
مـاـ يـدـعـونـ مـنـ دـوـنـهـ هـوـ الـبـاطـلـ وـأـنـ اللـهـ هـوـ الـعـلـيـ الـكـبـيرـ﴾ (الـحـجـ: ۶۲ـ)، وـاتـهـ: (ئـوهـ
سـهـرـکـهـوـتـیـشـ کـهـ پـیـشـانـ دـهـدـاتـ لـهـبـهـرـئـهـوـهـیـ کـهـخـواـ خـوـیـ رـاستـ وـ رـهـوـایـهـ، وـهـ ئـوهـیـ کـهـ

بیجگه له خوا لیسی ده پاریته و ده پرسنون پوچه و هر خوا خوی به رز و بلند و گهوره (ه).

ناوبر دنیشیان به پرسنون مافی پرسنون ایان بین نادات، خوای گهوره ده باره (لات و عوزا و مهنا) ده فرمودت: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (النجم: ۲۳)، واته: (ئەم بتانه بیجگه له چەند ناویک کە ئىوه و باو و باپرانتان ناوتن ناون هىچ نىن و خوا هىچ بەلگەيە کى له سەر پرسنون نەناردوته خواره (ه).

ده باره (ھود) ﴿يَشَ اللَّهُ﴾ ده فرمودت: به گەله کەی فەرمۇو: ﴿أَتَجَادُ لُونَيِ فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (الأعراف: ۷۱)، واته: (ئایا ده باره چەند ناویک دەمە قالىم له گەلن دەکەن کە ئىوه و باو و باپرانتان ناوتن ناون و خوا هىچ بەلگەيە کى له سەر نەناردوته خواره (ھ).

ھەروەها ده باره (یوسف) ﴿الْكَلْمَةُ﴾ ده فرمودت: به دووھاولە کەی زىندانى فەرمۇو: ﴿أَرْبَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمُّ اللَّهِ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ * مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (یوسف: ۴۰-۳۹)، واته: (ئایا چەند خوايە کى پەرتەوازە و جىاجىبا باشىرە يان خواي تاك و تەنها و زان و ملکەچىكە؟ بیجگە له خوا هىچ شىئىك ناپەرسن چەند ناویک نەبىي کە ئىوه و باو و باپرانتان ناوتن ناون و خوا هىچ بەلگەيە کى له سەر پرسنون نەناردوته خواره (ھ).

لە بەرئەوە پەغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به گەله کانیان ده فرمۇو: ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ﴾، واته: (خوا بېرسن و بیجگە لهو هىچ پەرسنونىكى ترتان نىھ)، بەلام ئەو ھاوېشدا نەرانە هەر سەرىيچىيان كردو و بیجگە له خوا پەرسنون تۈشىيان پەيدا كردو كە له گەلن خواي بەرز و بىن هاوتادا دەيان پەرسن و داواي سەركەتونيان

لیده کردن و هانایان بۆ دهبردن، خوای گهورهش به دوو سهلاندنی ژیری ئهودی پوچمن کردوه تهوده که هاوبهشدانه‌ران ئهو په رسراوانه ده کەن به په رسراو:

يە كەم: ئهودیه ئهو په رسراوانه‌ى هەلیان بژاردوون هيچيان له تايەتمەندىيە كاني په رسراويه‌تى تىدا نىه، كە خۆيان دروستكراون و هيچ دروست ناكەن و هيچ سودىكىش بۆ په رسياواره كانيان بدهەست ناهىتن، وە هيچ زيانىكىشيان لى لانادەن: نەزيانيان به دەستيانه و نەمردنيان، وە هيچ شتىكىان له ئاسكانە كان بدهەست نىه و تىدا هاوبهش نىن، خوای گهوره فەرمۇيەتى: ﴿وَاتَّخُذُوا مِنْ دُونِهِ اللَّهُ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نُفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ (الفرقان: ۳)، واتە: (بېچىگە لە خوا چەند په رسراويكىان هەلپەزاردووه كە هيچ دروست ناكەن و خۆيان دروستكراون، نەزيانى خۆيان بدهەستە و نەقازانج، وە نەمردنيان به دەستە و نەزيان و نەزىندو كردنوھ).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿فَلِ اذْعُوا الَّذِينَ رَعَفْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شُرِيكٍ وَمَا لَهُمْ مِنْ ظَاهِرٍ * وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذْنَ لَهُ﴾ (سما: ۲۲-۲۳)، واتە: (ئەي موحەممەد ﷺ بە بىپەرسانى مە كە بلى: بانگ لەو بىانە بىكەن كە لافى خوايەتىيان ليدەدهن با لە ساتى گرانىدا بە فرياتان بىكەن، ئەو بىانە سەربەخۆ نە لە ئاسكانە كان و نە لەزەويىدا بە قەد گەردىلە و مىرولەيەكى وردىشان بە دەست نىه تا لە بەشى خۆيان بېتان بدهن، وە بەهاو بهشى خواش هيچيان بە دەست نىه هەتا بەھۆى ئەھەدە سوودتان پېتىگەيەنن، وە هيچ پشتىوانىيەكىشان بۆ خواي گهوره هەتا بەھۆى ئەوانەو بۇويتە خاۋەنلى مولىكى ئاسكانە كان و زەھى و بەھۆيە داوا لە بىنه كان بىكەن، وە هيچ تىكارىيەكىش لاي ئەو سوودى نىه مە گەر بۆ كەسى خۆى مۆلەتى پېبدات).

هروهه ده فرمومیت: ﴿أَيْسِرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ * وَلَا يَسْتَطِعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ (الأعراف: ۱۹۱-۱۹۲)، واته: (ئایا ئهوانه ده کنه هاوبهشی خوا کە هیچجان بىن دروست ناکریت و خۆیان دروست کراون، وە ناتوانن بېھرسەتە کان سەر بىخەن و خۆشیان بىن سەرناخرىت).

نۇجا ئەگەر ئەمە حالتى ئەو پەرسىراوانە بىت ئىز ھەلبىزاردىيان بەپەرسىراو ئەۋەپەرى گەوجى و ئەو پەرى پوجى و يىمانايىه.

دۇووم: ئەوهىيە ئەو هاوبهشدا نەرانەي دانىان بەھەدا دەنا کە بەتمەنها خواي گەورە ئەو پەروردىگار و كردگارىيە كە خاوهنىتى ھەمو شىتىكى بەدەستە و پەنای پىدەگىرى و خۆى لىپەنا نادىرىت، ئەمەش وادە خوازىت كە لەپەرسىراو يەتىدا بەتمەنھاى بىزانن، وەك لەپەروردىگار يەتىدا بە تەنھايان زانىو، ھەروهە خواي گەورە دە فرمومىت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقَوَّنَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بُنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الْأَرْضِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنَّدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱-۲۲)، واته: (ئەي خەلتكىنە ئەو پەروردىگارەتان بېھرسەت کە دروستى كردوون و ئەوانەي پىش ئىۋەشى دروست كردووه بۇ ئەوهى لە سزاى خوا بىرسىن، ئەو خوايەي زھوي بۇ كردوون بەرایەخ و ئاسمانى كردووه بە سەقفيتى پارپىزراو و لە ئاسماھەوە ئاوى بارانسىرە و بەھۆيەوە لە بەرۈبۈمە كان رۆزى و بىزىوى بۇ دابىن كردوون، كەوابۇو ھاولەن بۇ خوا دامەنلىن و خۇ ئىۋە دەزانن کە خوا دروستى كردوون و زھوي بۇ كردوون بەراخەر و ئاسمانى كردووه بە سەقف و لە مەدا ھىچ ھاولەتى نىيە).

وە دە فرمومىت: ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ۸۷)، واته: (ئەگەر پەرسىاريان لىپەكتەت: كى دروستى كردوون؟ دەلىن خوا! ئىز چۈن درۆ ھەللىدە بەستن؟).

هه رووه‌ها ده فه‌رمويت: ﴿فَلَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيَّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيَّتِ مِنَ الْحَيَّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقْلَ أَفَلَا تَشْقَوْنَ * فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الصَّلَالُ فَإِنَّى تُصْرِفُونَ﴾ (یونس: ۳۱-۳۲)، واته: (نهی موحده‌د بَلْ بلی: کنی له‌ئاسمان و زه‌ویه‌وه روزیتان ده دات؟ یان کنی بیستن و بینی بدهسته؟ وه کنی زیندوو له‌مردوو ده خاتمه‌وه و مردووش له‌زیندوو ده خاتمه‌وه؟ وه کنی کار و فرمان هه‌لده‌سوورپتنی؟ ئهوا ده‌لین: خوا. توش بلی: ئایا هه‌ر له‌خوا ناترسن و پاریز له‌سنوره‌کانی ناکه‌ن؟ ئهوهیه خوای په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه‌тан، پاش راستی و رهوا چیز هه‌یه بیچگه له‌گومراپی؟ ئیز چون له‌په‌ستنی خوادا لاری ده‌بن؟).

سی‌هم: باوهر هینان به ناو و سیفه‌ته کانی:

واته: چه‌سپاندنی هه‌رچیه‌ک که‌خوا له کتیبه که‌یدا یان له‌سوننه‌تی پیغامبره که‌یدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چه‌سپاندویه‌تی بو خوی له‌ناو و سیفه‌ته کان، به‌وجوره‌ی شایسته‌یه‌تی به‌ین شیواندن و له‌کارخستن و به‌ین چوپانیه‌تی و لیچواندن. خوای گهوره ده فه‌رمويت: ﴿وَلَلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْخَيْرَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوُنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۸۰)، واته: (خوا چهند ناویتکی جوانی هه‌یه به‌مو ناوانه لیپی پاریته‌وه و گوئ مدهون بهوانه‌ی له‌ناوه‌کانی خوادا لاری ده‌کهن به‌وهی ناوه‌کانی خوا ره‌تده‌که‌نهوه یان ناوی تر دیتن و ئیقراری له‌سفرده‌کهن، هه‌ر ده‌بی پاداشتی ئه‌و کرده‌وانه‌یان و هربگرن که ده‌یکه‌ن).

یان ده فه‌رمويت: ﴿وَلَلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْغَيْرُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ۲۷)، واته: (سیفه‌تی هه‌ره بهرز له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا - که بريتیه له‌وهی هیچ هاوتایه‌کی نیه - بو ئه‌و خوایه‌یه که شکرمه‌ند و کاربه‌چیه).

هەروهە دەفرمۇت: **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ** (الشورى: ۱۱)، واتە: (ھېچ شىئىك لەۋىنە خوا نىھ و هەر ئە خوا يەش بىسىر و بىنەر و دەبىستى و دەبىنېت). لەم باسەشدا دوو تاقم گۈرمى بۇون: **يە كەمپىان: لە كارخەران (المُعطلة) ن:**

كە نكۆلىيان لەناو و سىفەتە كان ياخود لەھەندىكىان كردووه، بەمۇيانووهى چەسپاندىيان بۆ خوا وا دەخوازىت كە ليچواندىن - واتە ليچواندى خواى گەورە بە دروست كراوهەكانى - بىكىت، ئەم بىانووهش لەچەند رۇويەكەوه پوج و بەتالى، لەوانە:

يە كەم: ئەوهى دەيلىن داخوازى چەند خواستىكى پۇچە، وەك پىچەوانە بۇون لەفرمايشتە كانى خواى گەورەد، چونكە پەروردگار ناو و سىفەتە كانى بۆخۆى چەسپاندووه و ئەوهشى رەتكىردوتهوه كەھېچ شىئىك بە وينە خواھېيت، ئىجا ئەگەر چەسپاندىيان ليچواندىن بخوازىت ئەوا دەشخوازى پىچەوانەبۇون لەقسە خواداھەيت و هەندىكىان ئەوانى تر بەدرق بىخەنەوه.

دوووم: ئەوهىيە ئەگەر دووشت لەناودا يان لەسىفەتدا يە كانگىر بن ئەوه ناخوازىت كە چۈونىيەك بن، چونكە دەبىنى دووكەس لەوەدا يە كانگىر كەھرىيەكەيان مەۋەقىتىكى بىسىرە، بىنايە، قىسە كەرە، ئەمەش وا ناخوازىت كە لەواتا ئىنسانىيە كان و بىستن و بىنەن و قىسە كەردندا چۈونىيەك بن، دەبىنى گياندارانىش دەست و قاج و چاوابىان ھېيە، وە ئەم يە كانگىريەشيان ئەوه ناخوازىت كە دەست و قاج و چاوابىان چۈونىيەك بن. ئىجا ئەگەر جياوازى لە نیوان دروستكراوه كاندا لەو شتانەدا دىيارىي كە لەناو و سىفەتە كاندا يە كانگىر ئەوا جياوازى نیوان دروستكەر و دروستكراوه كان رۇنر و گەورەترە.

دۇوهمىان: ليچۈپىان (المُشَبَّهة) ن:

ئەوانەي كە ناو و سىفەتە كانيان لەگەل ليچواندى خواى گەورە بە دروستكراوه كانيدا چەسپاندووه، بە بىانووئى ئەوهى گوايە ئەم ليچواندىن دەرئەنجامى

نهو چهمکه‌یه که دقه کان دهیگه‌یه‌ن، چونکه خوای گهوره به‌جوریک به‌نده کانی دهدوینیت که تی بگدن، ئەم بیانووهش لەچند رویه کەوه به‌تاله: يە کەم: ئەوهیه لەیه کچونی خوای گهوره و دروستکراوه کانی بۆچوونیکی پوچه و ژیوی و شرع به‌تالی دەکەنھو، هەروھا مەحالە ئەوهی لە دقه کانی قورئان و سوننهت دەفامریتهو فرمانیکی پوچ و به‌تال بیت.

دوووهم: ئەوهیه خوای گهوره بەو جۆره به‌نده کانی دواندوروه که لەپرووی بىنھەرتى واتاوه تی بگدن، بەلام ئەو حەقیقت و ناوەرۆکەی ئەو واتابەی لەسەر ھاتوروه لەو شناندیه کە خوای گهوره زانینه کەی تايیەتکردووه بە خۆيەو، لەو مەسەلانەی پەيووهستن بە خودى خۆى و سيفەتە کانیمەو.

ئنجا ئەگەر خوای گهوره بۆ خۆى چەسپاند کە بىسەرە، ئەوا بىستان لەپرووی بىنھەرتى واتاوه ئاشکرايە، بەلام بەگۈزىرەتى بىستنى خوای گهوره نەزانراوه، چونکە حەقیقتى بىستان ھەتا لە دروستکراوه کانىشدا جىا جىايە، وە جىاوازى ئەو حەقیقتە لەنیوانى دروستکەر و دروستکراوهدا رۇونتۇر و ئاشکراترە.

وە کاتېتىخ خوای گهوره دەربارەت خۆى ھەوالىداوه کە (إسْتَوَاء) کردووه بەسەر (عرش) بەکەيدا ئەوا (إسْتَوَاء) کردنە کەی لەپرووی بىنھەرتى واتاوه ئاشکرايە، بەلام حەقیقتى ئەو (إسْتَوَاء) خوای گهوره لەسەر (عرش) دا ھەيەتى نەزانراوه، لەبەر ئەوهی حەقیقتى (إسْتَوَاء) دەرھەق بە دروستکراوه کان جىاوازە، خۆ چونە سەركورسىيەکى جىڭگىز وەك سواربۇونى سەر پشتى ووشىرىتى چەممۇوشى سەر شىت نىيە، ئنجا ئەگەر دەرھەق بە دروستکراوه کان جىاواز بىت، ئەوا جىاوازى نىوان دروستکەر و دروستکراوه کان تىيدا رۇونتۇر و ئاشکراترە.

باوهربون به خوای گهورهش بهو جورهی باسحان کرد چهند بهره‌هه میگی نوازه و
گرنگ بۆ باوه‌ردار دینته بدر، لهوانه:

- ۱) هینانه‌دی يه کتابه‌رسنی خوای گهوره به جوړیک که باوه‌ردار نه‌تکا و نه‌ترسی
به که‌سی تره‌وه پهیوه‌ست نابی و که‌سی تریش نابه‌رسنیت.
- ۲) خوشویستنی ته‌واوی خوای گهوره و به گهوره زانی، بهو جورهی له
ناوه‌جوانه کانی و سیفه‌نه‌بهرزه کانی ده فامریته‌وه.
- ۳) هینانه‌دی په‌رسنی خوا به‌ئه‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌ی فه‌رمانی پنکردوون و
دوور که‌ونه‌وه له‌و کارانه‌ی رینگری لینکردوون.

* * *

وملائكته (۱۲۹)

وه به فريشته کافى

(۱۲۹) فريشته کان: جيھانيگى ناديار و دروستکراون، بەندە و خواپەرسن، هىچ تايىەتمەندىدەكى پەروەردگارىيەتى و پەرسز او يەتىيان نى، خواى گەورە لەپەروناكى دروستى كردون و ملکەچى تەواوى بۆ فەرمانەكانى پىداون و هيئىشى بۆ راپەراندىيان پىداون، خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَخِسِرُونَ﴾ * يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتَرُونَ (الأنياء: ۱۹ - ۲۰)، واتە: (ئەوانەي لاي خوان خۆيان لەپەرسىتىدا بە گەورە نازانى و ماندووش نابن، شەو و رۆز پاك و يېڭەردى بۆ خوا دەر دەبرن و بىزار و ماندوو نابن).

زىمارەيان زۆرە و بىتجىگە لەخواى گەورە كەس بۆى نازمىرىتىن، وە لە (صحىحين) يىش لەفەرمۇودەي (ئەنس) دا چىلىق لەباسى شەورەويىدا ساغ بۇوهتۇوە كە يېغەمبەر ﷺ مالى ئاوەدانكراو (بىت المعمور) ئى لەئاسمان پىشاندرا، ھەممۇ رۆزىنىڭ حەفتا ھەزار فريشته نویزى تىدا دەكەن، كاتى دىنەدەرەوە ھەر گىز جارىتكى تر نا گەرىنەوە بۆى).

باوەرەيتان بە فريشتنىش چوار فەرمان لە خۆ دەگرىت:

يەكمەم: باوەرەيتان بە بۇونىان.

دووەم: باوەرەيتان بە فريشتهيان كە بەناوى خۆى ناوى دەزانىن، وەك (جبريل)، ھەرۇھا سەرلەبەر باوەر بە وەشيان بەھىتىن كە ناوى نازانىن.

سيھەم: باوەرەيتان بە وەي دەربارەي سيفەتە كانيان زانيمانە، وەك سيفەتى (جبريل) كە يېغەمبەر ﷺ هەوالىداوە لە سەر ئەو سيفەتەي لە سەرى دروستکراوە بىنۈيەتى، شەمش سەد بالى ھەبۇوە و ئاسۇي داگرتۇوە (أخرجـه البخارـي).

جاری واش ههیه به فهرمانی خوای گهوره فریشته شیوه‌ی ده گوریت بز شیوه‌ی مرؤف، هروههک له (جبریل) روویدا کاتیک پهروهه دگار ناردي بولای (مریم) و خوی خسته شیوه‌ی مرؤفیکی تهواوهوه. هروههها کاتیک هات بولای پیغامبر ﷺ که لهناو هاوله کانیدا دانیشتبوو، به سیفه‌تی پیاویک هاته لای که جل و به رگی زور سبی بوو، مموی زور رهش بوو، شوئنه‌واری گهرانی پیوه نهده بینرا و هیچ که سیش لهه اوهه لان نهیده‌ناسی، نیجا لای پیغامبر ﷺ دانیشت و هردوو نهذنی نا به نهذنیهوه و هردوو لهی دهستی خسته سهر هردوو رانی و دهرباره‌ی ئیسلام و باوهه و ئیحسان و روزی دوای و نیشانه کانی پرسیاری له پیغامبر ﷺ کرد، پیغامبریش ﷺ وهلامی دایمهوه و رویشت، پاشان پیغامبر ﷺ فهروموموی: (نهوه جبریل بوو هاته لاتان بز نهوهی فیری ئایینه که تان بکات) (رواه مسلم)، هروههها ئدو فریشتنامه‌ش که خوای گهوره ناردونی بولای (ئیبراهیم) و (لوط) له شیوه‌ی مرؤفدا بون.

چوارهم: باوهه‌هیتان بهو زانیاریه‌ی دهرباره‌ی ئهو کرده و انهی به فهرمانی خوای گهوره پئی هه‌لده‌ستن زانیومانه، و هک پاک و بیگه‌ردن دهربین بز پهروهه دگار به شهه وو روزه، به بی کول‌دان و بیتاقه‌تبون، هندیکیان کاروباری تاییه‌تیان ههیه: بز نمونه (جبریل) ئه‌میندار به سهر سروش و وه‌حی خوای گهورهوه، که خوا وه‌حی پئدا رهوانه ده کات بز پیغامبران و نیرراوان.

هروههها (میکانیل) که سپیرراوه به باراندن و رواندن. یان (اسرافیل) که سپیرراوه به فووکردن به که‌هنا (صور) دا له کاتی هه‌ستانی قیامه‌ت و زیندوو کرانه‌وهی خله‌کیدا.

یاخود فریشته‌ی هرگ (ملک الموت) که سپیرراوه به کیشانی گیانه کان له کاتی مردندا.

هروههها (مالک) که سپیرراوه به ناگریه‌زی و خهنه‌داری ئاگره.

هروهها ئهو فریستانه‌ی سپیرراون به چاودیزیکردنی کۆرپەلە لە رەحىمى دايىكدا، نەگەر مەرۆف چوار مانگى لهسکى دايىكدا تەواو كرد، خواى مەزن فریشته‌يەك دەنیزى و فەرمانى پىدەکات بەنۇسىنى پۆزى و ئاكامى ژيان(أجل)ى و كرده‌وه کانى و سەرگەرداڭ يان بەختىارە.

ھەروەها ئهو فریستانه‌ی سپیرراون بەپاراستنى كرده‌وه کانى ئادەمیزاد و نۇسىنىان. ھەموو كەسيك دوو فریشته‌ي بۆ دانراوە: يەكمىان لە لای راست و دووھەميش لە لای چەپ.

ھەروەها ئهو فریستانه‌ی سپیرراون بەپرسیار كردن لەمەردوو، كاتىك خraihe ناو گۆرە كەبەوە دوو فریشته دېنەلای و دەربارە پەرەورەدگارى و ئايىنى و پىغەمبەرى پرسیارى ليىدە كەن.

باوەرپۇون بە فریشته کانىش چەند بەرەمەتىكى ناياب دېنەتە بەر، لەوانە: يەكمە: زانىنى گەورەيى و مەزنيەتى و هيىز و دەسەلاتى خواى گەورە، چونكە گەورەيى دروستكراو لە گەورەيى كردىگارەۋە.

دووھەم: ستايىشىردى خواى گەورە لەسەر ئەوهى بەجۈرۈك چاودىزى ئادەمیزاد دەکات كە ھەندىك لەو فریستانه‌ی سپاردوو بەھەر كى پارىز گارىكىردىان و نۇسىنى كرده‌وه کانىان و بىتجىگە لەوانە لە بەرۋەندىيە کانىان ھەستن.

سېھەم: خۆشويىستنى فریشته کان لەسەر ئەوهى ھەللىدەستن بەپەرستى خواى گەورە. دەستەيەك لە سەرلىشىۋاوان نكۆلتى ئەۋەيان كردووە كە فریشته کان جەستە بن و ووتىيانە: بىرىتىن لەو هيىزە چاکەخوازانە لە دروستكراوە کاندا حەشاردرارون، ئەمەمش بەدروخىستەوهى قورئانە كە خواى گەورە و سوننەتى پىغەمبەر كە ئەلله و كۆدەنگى (اجماع)ى موسىمانانە، خواى گەورە دەفرەرمۇيت: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلٌ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجِنَاحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرِبَاعٍ﴾ (فاطر: ۱)،

و اته: (سویاس بۆ خوای به دیهیتەری ئاسماھە کان و زھوی، ئەو خوایەی فریشته کانی گردوھ بە فرستاده و نیزاو، کە خاوهنى جووته باڭ و سى باڭ و چوار باڭ).

ھەروەھا دەفرمۇیت: ﴿وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْنَابَهُمْ﴾ (الأنتفال: ۵۰)، و اته: (ئەگەر دەبىنیت کاتىك فریشته کان گیانی ئەوانە دەکیشىن کە بىباوه بۇون و بە دەم و چاويان و بە پشتىاندا دەکیشىن).

وە دەفرمۇیت: ﴿وَلَوْ تَرَى إِذْ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمْ﴾ (الأنعمام: ۹۳)، و اته: (ئەگەر دەبىنیت کاتىك سەمكاران لە گىزى اوی مەرگدان و فریشته کان دەستىان درىزدە کەن بۆ ليدان و ئەشكەنجه دانيان و پىشان دەلىن گیانى خۆتان دەركەن).

يان دەفرمۇیت: ﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (سبا: ۲۳)، و اته: (تاکو توس و بىم لەدى شەفاعەتكارە کان دەركرا، بە فریشته کانیان دەھوت: پەروەردگارتان چى فەرمۇو؟ و وتيان: راست و رەوابى فەرمۇو، و اته شەفاعەت بۆ باوه دارانە و مافى ئەوانە هەر ئەويشە بەرز و بلند و گەورەيە).

دەربارەی ئەھلى بەھەشىش دەفرمۇیت: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَذْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ * سَلَامٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عَقْبَى الدَّارِ﴾ (الرعد: ۲۳-۲۴)، و اته: (فریشته کان لەھەمۇو دەرگایە كەن دەچنە ژۈرۈھە بۆ لايەن و پىشان دەلىن: سلاواتان لى بىت، ئەو خۆشىيە بە دەستان هيتابە بەھۆى ئارامگىريتانمۇھىيە، وە باشتىزىن دوا ھەوارگە و مالتان بىت بىراوه).

لە (صحيح)ى بوخارى شىدا ھاتووه لە (أبي هريرة) وە گىزى اویە تەھە، دەفرمۇیت: «إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَخْبَيَهُ فَيُحَبَّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلَ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبَوْهُ فَيُحَبَّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوَضِّعُ لَهُ الْقَبْوُلُ فِي الْأَرْضِ» (آخرجه البخاري و مسلم)، و اته: (ئەگەر خوا

بهنده‌یه کی خوشویست بانگی جبریل ده‌کات و پئی ده‌فرمومیت: خوا فلان که‌سی خوش ده‌وی، توش خوشت بویت، جبریلیش خوشی ده‌ویت، ئنجا جبریل بانگی ئه‌هلى ئاسمان ده‌کات که‌وا خوا فلان که‌سی خوش ده‌وی ئیوهش خوشتان بویت، ئه‌هلى ئاسمانیش خوشیان ده‌ویت، پاشان خوشویستی ئهو که‌سه ده‌خربته ناو دلی خەلکی سەر زه‌ویمه‌و).

وە هەر لە(صحیح)ى بوخاریدا لە(أبی هریرة)وە دەگېرىتھوە كە يەغەمبەر ﷺ فەرمۇويەتى: «إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَالِكِ كَيْكُتْبُونَ الْأَوَّلَ فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّفَ الصَّحْفَ وَجَاءُوكُمْ يَسْتَمْعُونَ الذِّكْرِ» (آخرجه البخاري و مسلم)، واتە: (ئەگەر رۆزى جومعە ھات، لەلای ھەر دەرگایەك لەدەرگاکانى مزگەوتھوە فريشته کان دەۋەستن و يەك لەدوای يەك ناوى نويژخۇيان تۆمار دەکەن، ئنجا ئەگەر پىش نويژ(إمام)ە كە دايىشت پەراوه کانيان دەپېتچەھوە و دىن گۈئ لەيادى خوا دەگرن).

ئەم دەقە شەرعىانە بە راشکاوى باس لەوە دەکەن كەوا فريشته کان جەستەن (بەپئى سروشى تايىەتى خۆيان) نەك ھىزى مەعنەوى، وەك سەر ليشىتووان ووتويانە، وە موسولىمانان يەكدهنگن لەسەر ئەو رايى لەم دەقانە دەقامرىتھوە.

وکتبه^(۱۳۰) ورسله^(۱۳۱)

وه به کتیبه کافی و پیغه مبه رافی

(۱۳۰) (الكتب): کزی (كتاب)ه، بهواتای نووسراو (مكتوب).

لیزه‌شدا مه‌بست لهو کتیبانیه که خوای گهوره ناردونی بو پیغه‌مه‌رانی بؤئه‌وهی میهره‌بانی بن بو خه‌لکی و مايه‌ی رینمايسیان بن، تاکو به هزیانه‌وه له‌دنیا و دوارق‌ژدا به به‌خته‌وه‌ری بگهن.

باوه‌رهیتان به کتیبه کانیش چوار فهرمان له‌خۆ ده‌گرت:

یه‌کمم: باوه‌رهیتان به‌وهی به‌راستی هاتنه خواره‌وهیان له‌لایه‌ن خواوه‌یه.

دووه‌م: باوه‌رهیتان بهو کتیبه‌ی به ناوی خۆی ناویمان زانیوه، وهک (قرئان) که بز موحده‌مه‌د هاتووه‌ته خواره‌وه و (تهورات) که بو موسا نیرراوه‌ته خواره‌وه، به‌لام ئوموش که ناوی نازانین سەرلەبەر باوه‌رمان پئى هەبیت.

سیتەم: باوه‌ر کردن به‌ھەوالله راسته کانیان، وهک: هەوالله کانی قورئان و هەوالى ئەو کتیبه پیشوائی نه گۇراون يان نه شیتویتراون.

چوارەم: ئىشکردن به‌حوكىم و فەرمانى ئەو کتیبەیان که نەسخ نەکراوه‌ته‌وه، هەروه‌ها پابەندیوون و ملکەچکردن بوی، ئىنجا حىكىمەتە کەی تېيگەین يان تىنەگەین. تىكىرای کتیبه پیشۈرۈھ کان بەقرئانى پىرۇز نەسخ كراونەتەوه و حوكىمە كەيان سرراوه‌تەوه، خوای گهوره دەفەرمويت: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمَهِينَنَا عَلَيْهِ﴾ (المائدة: ۸)، واتە: (ئىمە ئەم کتیبەمان وهک پەيامىكى راست بو ناردویتە خواره‌وه، تاکو راستى سەقامگىر بکات و به راستدانەرى ئەو کتیبانیه کە لەپىش خۆيەوه رەوانە كراون وهک تەورات و ئىنجىل - و نەسخىشى كردوونەوه).

بم پیشیه دروست نیه کرده‌وه به هیچ حوكمیکی کتیبه پیشووه کان بکریت بیجگه لمه‌ی قورئان په‌سنه‌ندیکردوه و دانی پتدان اوه.

باوه‌ربون به کتیبه کانیش چهند بدره‌همیکی نوازه و گرنگ دینیه بدر، لهوانه: یه کم: زانینی چاودیریه‌تی خوای گهوره بز بهنده کانی کهوا همر گهله‌یک کتییکی بز ناردوه تاکو به‌هؤیه‌وه رینما‌ییان بکات.

دووه‌م: زانینی کار به‌جیئی خوای گهوره له شه‌رعه که‌یدا کهوا بز همه‌مو گهله‌یک به‌نامه‌یه کی وای داناوه له گهله بارو گوزه‌رانیاندا بگونجیت، هه‌روه ک خوای مه‌زن ده‌فهرمیت: «لِكُلٌ جَعْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةٌ وَمِنْهَا جَاءَ» (المائدة: ۴۸)، واته: (بز همر گهله‌یک له‌ئوہ شه‌ريعه‌ت و به‌نامه‌یه کمان داناوه).

سی‌هم: ستایشکردنی به‌هره و نیعمتی خوا له‌سهر نمه‌ی (که شه‌ريعه‌ت که‌ی ناردوه).

(۱۳۱) وشهی (الرسل): کوی (رسول) له، به واتای: رهوانه کراو (مرسل) واته: هله‌لیزیرراو (مبعوث) بز گهیاندنی شتیک.

لیره‌شدا مه‌بهست له مروق‌هیه که به‌ناردنی پهیام و به‌نامه‌یه ک سروشی بز نیزراوه و فهرمانی به‌راگه‌یاندنی پتکراوه ...

یه که‌مین پتغمبر (نوح) له و دوایینیان (محمد) له. خوای گهوره ده‌فهرمیت: «إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ» (النساء: ۱۶۳)، واته: (ئیمه و‌حیمان بز تز کردوه هه‌روه ک و‌حیمان بز نوح و پتغمبرانی دوای نه‌ویش کردوه).

له (صحيح) ی بوخاری‌شدا هاتووه له (أنس) کوری مالک) له که له‌فه‌موده‌ی شه‌فاعه‌تدا گیز اویته‌وه پتغمبر (باسی نه‌وه کردوه که خه‌لکی دینه لای - نادهم - بز نه‌وه شه‌فاعه‌تیان بز بکات، نه‌ویش عوزریان بز دینیته‌وه و

دفه‌رمیت: بچن بولای (نوح) یه کم پیغامبره خواهه‌لی بزاردووه و ... هند (آخرجه البخاری و مسلم).

خوای گهوره لمه‌باره‌ی پیغمبره‌وه دفه‌رمیت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكُنَ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ﴾ (الأحزاب: ٤٠)، واته: (محمد) باوکی هیج که‌سیک له‌ئیوه نیه به‌لام نیرداروی خوایه و دواهه‌مینی پیغمبرانه.

هیج نومه‌تیک بی پیغمبر نه‌بووه، (رسول) یک که خوای گهوره بدرنامه و شهربعه‌تیکی سه‌ربه‌خرزی بز گله‌که‌ی پنداره‌وانه‌کردووه، یان (نی) یک که وه‌سی بزکراوه په‌یره‌وی شهربعه‌تی پیش خوی بکات، بزنه‌وهی سه‌رله‌نوی پیاده‌ی بکاته‌وه، خوای گهوره دفه‌رمیت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبَوْا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل: ٣٦)، واته: (له‌هممو نومه‌تیکدا نیرداراویکمان ره‌وانه‌کردووه که پیان را بگهیده‌نتیت خوا په‌رستن و له طاغوت دوره بکهونه‌وه).

ههروهه دفه‌رمیت: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَأَ فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ٢٤)، واته: (هیج نومه‌تیک نیه که ترسینه‌ریکی تیدا هه‌لنه‌بزیرابیت).

یان دفه‌رمیت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التُّورَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَعْكِمُ بِهَا النَّهْيُونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا...﴾ (المائدہ: ٤)، واته: (تیمه ته‌راثان ناردووه‌ته خواره‌وه که ریتمای و روناکی تیدا بزو بز نه‌وهی نه‌وه پیغمبرانه‌ی ملکه‌چی خوا بزون له‌ناو نه‌وانه‌دا حوكمی پیشکه‌ن که جوله‌که بزون).

پیغمبهران ههمو‌یان مرؤوف و دروستکراون و هیج تاییه‌تمه‌ندیه‌کی په‌روه‌ردگاریه‌تی و په‌رسزاویه‌تیان نیه، خوای گهوره ده‌ریاره‌ی پیغمبره‌که‌ی (محمد) ﷺ - که لمرووی پلموپایه‌وه له‌لای خوا سه‌روه‌ری پیغمبهرانه - دفه‌رمیت: ﴿فَلَنْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَنَ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَتَكْفِرُنَّ مِنْ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِي السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَنَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف: ١٨٨)، واته: (بلی:

نه سود و نه زیانم بۆ خودی خوشم بەدەست نیه مەگھر ئەوهی خوا بیمهوت، وە ئەگھر غەییم بزانیایە ئەوا چاکەی زۆرم بۆ خۆم بەدەست دەھینا و هیچ خراپەیە کم تووش نەدەھات، من بیتچگە لەوهی ترسیمەر و مژدەدەرم بۆ گەلیک کە باوەر دینن شتىنگى تر نیم).

وە دەفرمۇیت: ﴿ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا * قُلْ إِنِّي لَنْ يُحِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ ذُو نِعْمَةٍ مُّلْتَحِدًا ﴾ (الجن: ۲۱ - ۲۲)، واتە: (بلى من نەبەدەستمە زیان لەئیوه بدەم و نەبەدەستمە ھیدايەتى ئیوه بدەم، بلى: بىڭومان كەس نیه لە تورەتى و سزاي خوا پەنام بەرات و بیتچگە لەويش هیچ دالىدەيە کم نیه).

وە تايەتمەندىيە کانى ئادەمیز اديشيان لە گەلدىايە، لەنەخۆشى و مردن و ئاتاجبوون بەخواردن و خواردنەوە و شتى تر، خواى گەورە دەربارەي ئىبراھىم ﷺ كە وەسفى پەروەردگارى مەزنى كەردووە دەفرمۇیت: ﴿ وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِي * وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي * وَالَّذِي يُمْيِتُنِي ثُمَّ يُحْيِنِنِي ﴾ (الشعراء: ۷۹ - ۸۱)، واتە: (پەروەردگارم ئەو خوايەيە كە خواردن و خواردنەوەم دەداتى و ئەگھر نەخۆش كە وەم چاکم دەكتەوە و ئەو خوايەيە كە دەم مرىتىت پاشان زىندۇرم دەكتەوە).

پىغەمبەريش ﷺ دەفرمۇیت: « إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيْتُ فَذَكَرُوْنِي » (آخرجه البخاري و مسلم)، واتە: (منىش هەر مۇزقىيەم وەك ئیوه، شتم بىردهچى وەك ئیوه بىرتان دەچىت، ئىنجا ئەگھر شتم بىرچوو يادم بىخەنەوە).

وە خواى گەورە لە بالاترین پله و پايەدا و لميائىھى سەتايىش كەردىياندا بە (خواپەرسەت)ى وەسف كەردوون، پەروەردگار دەربارەي (نوح) ﷺ دەفرمۇیت: ﴿ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾ (الأسراء: ۳)، واتە: (بە راستى بەندەيەكى سوپاس گۈزار بۇو). دەربارەي (موحەممەد) يېش ﷺ دەفرمۇیت: ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴾ (الفرقان: ۱)، واتە: (پاك و پىرۇزى بۆ ئەم خوايەي فورقان -

واته قورئان -ی به سه ر به نده که میدا ناردو و ته خواره و بز ئوهی ئاگادار کمه ره و و ترسینه ری جیهانیان بیت).

همروهها دهربارهی (ئیراهیم و ئیسحاق و یەعقوب) - علیہم الصلاة والسلام - ده فرمومیت: ﴿وَادْكُرْ عِبَادَتَ إِنْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَئِدِي وَالْأَنْصَارِ * إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَ الدَّارِ * وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُضْطَفَينَ الْأَخْيَارِ﴾ (سوره ص: ۴۵-۴۷)، واته: (باسی به نده کانمان ئیراهیم و ئیسحاق و یەعقوب بکه که به ده سه لات و چاو کراوه بون، ئیمه به هوی سیفه تی به رزیانه و هتلمان بژاردبون، ئویش بیر کردنوه و سمرقال بونیان بورو به روزی دوایمه و، وه ئهوان لای ئیمه لهو بهندانهن کە بالفتە و هەلبېزیراون).

دهربارهی عیسای کوری مهربانیش ﷺ ده فرمومیت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (الزخرف: ۵۹)، واته: (عیسا تنهنا بهندیه ک بورو و بهرهی پیغەمبەرایه تیمان به سه ردا رشتبوو، وه کردبومان بهوینه و ئایه تیکی روون له سه ده سه لاتی خوا بونوهی ئیسرائیل - یعقوب-).

باوه رهیتان به پیغەمبەرانیش چوار فرمان له خۆ ده گرتیت:
یە کەم: باوه رهیان بهوهی پەیامه کەیان راسته و له خوای گەوره ویه، چونکە هەر کس باوه ری بەیە کەتک لهو پەیامانه نه بیت ئوه بیباوه ری به هەموویان، هەمروه ک خوای گەوره ده فرمومیت: ﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الشعراء: ۱۰۵)، واته: (گەلی نوح پیغەمبەرە کانیان بە درۆ خسته و، خوای میھرەبان به بە درۆ خەرە ویه هەموو نیز دراوە کانی دانابون له گەل ئوهدا کە ئوه کاتەی (نوح) یان بە درۆ خسته و هیچ پیغەمبەریکی تریان نەبۇو. بەم پیچە ئوه گاوارانەی کە (محمد) یان ﷺ بە درۆ خستو و وە و شوینی ناکەون بە درۆ خەرە ویه عیسای کوری مهربانیش ﷺ و شوینی نەکە تۈون بە تایەتى کە عیسا ﷺ مزگىنى هاتنى (محمد) ئى پىداون.

که مزگینی پیدانیان هیچ واتایه‌ک نابهخشی نهوده نهیت که بزلای نهوان دهنیریت و خوا بههویوه له گومرایی دهربازیان ده کات و بز رنگه‌ی راست پیغامبریان ده کات. دووهم: باوه‌رهیتان بهو پیغامبره‌ی به ناوی خوی ناویمان زانیوه، وهک: موحمند و ئیراهیم و موسا و عیسا و نوح - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - نهون پیجەمش نهواندن که له پیغامبراندا خاوهن وره (أولو العزم) ن، خوا گهورهش لهدو جنگه‌ی قورئاندا باسى کردون، له سوره‌تی (الأحزاب) دا که ده فرمومیت: ﴿وَإِذْ أَخْذَنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيقَاتِهِمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ...﴾ (الأحزاب: ۷)، واته: (کاتیک که پیغامران له پیغامبران وره گرت، وه له تو و له نوح و ئیراهیم و موسا و عیسای کوری مهربم).

نهروه‌ها له سوره‌تی (الشوری) دا که ده فرمومیت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أُوحِنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ...﴾ (الشوری: ۱۳)، واته: (خوا نهون دینه‌ی بهشروع بزنان دانوه که سپاردوویته بنهنوج و نهودهش که بهسروش و وهی ناردومانه بزت و نهوده سپاردمان بهئیراهیم و موسا و عیسا که پیاده‌ی نهون ناینه بکهن و تیدا دووبده‌که مهبن).

بهلام نهوشیان که ناوی نازانین دهیت بهتیکرا (اجحالاً) باوه‌ری پی بهیتین، خوا گهوره ده فرمومیت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْنَ عَلَيْكَ...﴾ (غافر: ۷۸)، واته: (بیگومان له پیش تزووه پیغامبرانیکمان رهوانه کردووه، ههیانه که بهسمرهاتیمان بز گیڑ اویتهوه و ههشیانه که بهسمرهاتیمان بز نه گیڑ اویتهوه).

سیههم: باوه‌رهیتان بدو ههواله راستانه‌ی دهرباره‌یان پیمان گهیشتوون.

چواردهم: ئیشکردن به شهربعدتی ئمهوهیان که بۆمان رهوانه کراوه و دواهه مینیانه، ئه ویش (محمد) ﷺ که بۆ لای تیکرای خەلکى نیزراوه، خوای گهوره دەفرمومیت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَلَسَلَمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ۶۵)، واته: (نه خیز ا سویند به پەروەرد گارت باوه پیان ناییت تاکو لهو کیشەو هەرایەی له نیواندا دروست دەبیت نەتكەن بەدادوھر، پاشان لە دەرەروونیاندا ھەست بە هیچ تەنگاوی یەک نەکەن سەبارەت بەمەوهی بىزت يە کلا کردونە تەوه و بەملکە چىركەن دنى تەواوه تى ملکەچ دەبن).

باوه پیون بە پیغەمبەرانیش چەند بەرھەمیکى نایابی ھەیە، لەوانه:

۱- زانینى بەزەھى و مىھەربانى خوای گهوره و چاودىرى یېڭىردنى بەندە کانى كە پیغەمبەرانى بۆ رهوانە كردوون، بۆئەھى بەرھو رېيازى خوای گهوره پەنمایان بکەن و بۆيان پیون بکەندەوه كە چۈن خوا بەرسان لە بەرئەھەوەي عەقل و ژىرى نادەمیزاد سەربەخۆ چۈنیەتى خواپەرسقى نازانیت.

۲- شو كەنە بېزىرى خوای گهوره لە سەر ئەم بەھرە گهورە ھە.

۳- خۆشويستى پیغەمبەران و بەمەزن تەماشا كردىيان و ستايىشكەردىيان بە جۆرە ھى شايىتەيانە لە بەرئەھەوەي نىزدراوى خواي گهورەن و ھەستاون بە پەرسىنى و گەيانلىنى پەيامە كەي و ئامۇز گارى يېڭىردنى بەندە کانى.

بىنگومان ناخەزانىش كە پیغەمبەرە كانىان بە درۆ خستوھە تەوه بە بىانۇوی ئەھەبۇوە كە نابى پیغەمبەرانى خواي گهورە لە مەرۆف بەن. خواي گهورەش باسى ئەھە بىانۇوھى كردووھ و پوچەللى كردووھە، وەك دەفرمومیت: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَقَثَ اللَّهُ بَسَرًا رَسُولًا * قُلْ لَنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَنِنِينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۹۴-۹۵)، واته: (كاتىك خەلکى پەنمایان بۆ دەھات هىچ شىتىك رېنگىرى نەدە كردن لەھەي باوه پېھىن، ئەھە نەھى كە دەبىانووت:

ئایا خوا مرۆڤى بېغەمبەر ھەلبزار دووه؟ بلى: ئەگەر لەزەویدا فريشته ھەبۇنایە و بە دلىيى بەسەريدا بۈۋشتايە ئەوا بېغەمبەرىتكى فريشته مان لەئاسمانمۇ بىز دەناردىنە خوارەوە).

خواى گەورە ئەم يىانووهى بەھوھ پۇچەلکىر دووه تەوە كە حەتمەن دەبى بېغەمبەر لەمرۆڤ بىت، چونكە بۇلاي خەلکى سەر زەوى رەوانە دەكريت و ئەوانىش مرۆڤىن. ئەگەر خەلکى سەر زەوى فريشته بۇنایە ئەوا خوا بېغەمبەرىتكى فريشته بىز دەناردىنە خوارەوە بۇئەوهى وەك ئەوان بوايە.

ھەروەھا پەروەردگار دەربارەي ئەوانەي بېغەمبەرانىان بەدرۆ خىستۇرەتەوە دەگىرېتىھەوە كە ووتىيانە: «إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَصْدُونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آباؤُنَا فَأَنْتُونَا سُلْطَانٌ مُّبِينٌ * قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ سُلْطَانٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ» (ابراهيم: ۱۰-۱۱)، واتە: ئىيە جىڭە لەوهى مرۆڤىيىكى وەك ئىمەن شىيىكى تر نىن و دەنانەويت رىنگرى پەرسىنى ئەو بەنانەمان لىيىكەن كە باو و باپرائىمان دەيان پەرسان، ئىجا ئەگەر راست دەكەن بەلگەيە كى ئاشكرامان بۇ بەھىن، بېغەمبەرە كانيان پىيان دەھووتن: ئىمە جىڭە لەوهى وەك ئىيە مرۆڤىن شىيىكى تر نىن، بەلام خوا ناز و نىعمەت بەسەر كەسىت لەبەندە كانيدا دەكەت كە خۆى بىھەويت، وە بەخواتى خواى مەزن نەبى بۇشمان نىھە بەلگەتان بۇ بەھىن).

والليوم الآخر (١٣٢)

وہ بہ روزی دوایس

(۱۳۲) رُوْزِی دوایس: رُوْزِی قیامه‌ته که خَلَکِی بُرْ لَیْپِرسِینه‌وه و پاداشت تییدا زیندو ده کرینه‌وه، بُویه واشی پنگوتراوه چونکه رُوْزِی تری له دواوه نیه، رُوْزِیک که ئه‌هلى بهه‌شت له جینگه کانیاندا و ئه‌هلى ئاگریش له جینگه کانی خۆیاندا جینگیر ده‌بن، باووه‌هینان به رُوْزِی دوایش سی فرمان له خۆ ده گریت:

یەگم: باووه‌هینان بەزیندووگرانه‌وهی مردووه کان:

کاتیک فووی دووهم ده کریت به (صور) دا خَلَکِی به فه‌رمانی په رو هردگاری جیهانیان هەلّدەستن‌وه، هەموو پیخاوسن، رُووتن، خەقنه نه کراون، خوای گهوره ده فه‌رمویت: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيْدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِيْنَ﴾ (الأنبياء: ۱۰۴)، واته: (وَهُكَيْمٌ يَعْلَمُ مَجَارِ دَهْرٍ وَسَمَانٍ كَرْدَوْه بِهه‌مان شیوه ده یگیزیرینه‌وه بُرْ زیان و زیندووی ده کهینه‌وه، بەلیتیه و له سەرخۇمان داناوه، ئیمە ئەنجام‌ده‌ری هەر کاریکین کە بمانه‌وهی).^{۱۳۳}

زیندووگرانه‌وهش راستییه کی چه سپاوه که بەلگهی قورئان و سوننهت و کۆدەنگی موسولمانانی له سەرە، خوای گهوره ده فه‌رمویت: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۵-۱۶)، واته: (پاشان دوای ئەوهی ئیوه له نبوونه‌وه دروستکراون ئیوه سەرئەن‌جام دەمن، پاشانیش ئیوه رُوْزِی قیامه‌ت زیندوو ده کرینه‌وه).

پتھمبەریش ده فه‌رمویت: «يُخَسِّرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاظَةً غُرَلَّا» (متفق عليه)، واته: (خَلَکِی رُوْزِی قیامه‌ت بەپیخاوسي و رُووتى و خەقنه نه کراوی کۆدەکرینه‌وه).

موسولمانان له سهر چه سپاندن و ئىسپاتىرىدىنى هاتنى رۆزى دواىى يە كىدەنگۇن و بۇونىشى دەرئەنجامى دانابى و حىكىمەتى خواى گەورەيە، كەدەخوازى سەرئەنجامىك بۆ ئەم دروستكراوانە دابىت، تاڭو له سەر ئەو ئەركەى له سەر زمانى نىراوه كانى پىسى سپاردوون تىيدا پاداشتىان بدانەمۇ، خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿أَفَحَسِّبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبْنًا وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجِعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵)، واتە: (ئايا واتان داناسوھ كە ئىمە بەھەوانە و بېھەۋە دروستمان كردون و ناگەرىتەھە بۆلامان؟).

ھەروەھا بە پىغەمىەرە كەشى دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُكَ إِلَى مَعَادٍ...﴾ (القصص: ۸۵)، واتە: (ئەھەي كە قورئانى له سەرتۆز فەرز كردووھ بىڭۈمان دەتكىيەتىدە بۆ سەرئەنجامىك كە رۆزى قىامەتە).

دۇوەم: باوه پەھىنان بەلىپرسىنەھە و پاداشت:

بەندە له سەر كردووھ كەى ليىى دەپرسىتەھە و له سەرىشى پاداشت دەدرىتەھە، بەلگەمش له سەر ئەم راستىھ قورئان و سونتەت و كۆدەنگى موسولمانانە، خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَّا بَهُمْ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ (الغاشية: ۲۶-۲۵)، واتە: (بەپاستى گەرانەھەيان بۆلای ئىمەيە، پاشان له لايەن ئىمەھە لېپرسىنەھەيان له گەمن دەكىيت).

ھەروەھا دەفرمۇيت: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالْسَّيِّئَةِ فَلَا يُجَزِّي إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰)، واتە: (ھەركەمس چاكەيەك ئەنجام بدان ئەوا بەدەقات پاداشت دەدرىتەھە، وە ھەركەسيش خراپەيەك ئەنجام بدان ئەوا تەنھا بەقد خۆى پاداشت دەدرىتەھە و سەتمىان لىتاڭىت).

وە دەفرمۇيت: ﴿وَنَصَّعُ الْمُؤَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالٌ حَبَّةٌ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (الأنياء: ۴۷)، واتە: (تەرازۇھ كانى دادگەرى بۆ رۆزى قىامەت دادەنیيەن و ھىچ نەفسىك سەتمى لىتاڭىت، بەلکو ئەگەر

به کیشی دهنکه تزویجیش بیت دهیهیته پیشهوه، ئەۋەندە بەسە كە ئىمە لېرسینهوه لەگەن بەندە كانمان بىكەين).

لە(عبد اللهى كورى عمر)وھ دەگىرنەوە كە پىغەمبەر دەفەرمۇيت: «إِنَّ اللَّهَ يُدْعِيَ الْمُؤْمِنَ فَيَضْطَعُ عَلَيْهِ كَفَّةٌ وَسَرْتُرَةٌ فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَئِ رَبٌّ، حَتَّى إِذَا قَرَرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلْكٌ قَالَ: سَرْتُرَتَهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُغْطِي كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هُؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ» (متفق عليه)، واتە: خوا باوەردار نزىك دەخاتەوە، ئىجا پەردىي پىدادەدات و دايىدەپۈشىت و دەفەرمۇيت: ئايا ئەو گۇناھە دەزانىت؟ ئايا ئەو گۇناھە دەزانىت؟ ئەمۇش دەلىت: بەلنى ئەي پەروەردگارم! تاڭو دانى بىن بە گۇناھە كاپىدا دەنى و باوەردارە كە دەبىنت كە ئىز تىاچىووه، دەفەرمۇيت: بىنگومان لەدانىدا ئەو گۇناھانەم بۆ پۈشىت، ئەمۇز كەمش لييان خۆش دەيم، ئىجا نۇوسراوى چاكە كانى دەدرىتە دەست، بەلام بىباوهران و دوورپوھ كان بە بەرچاوى ھەممۇ دروستكراوه كانەوه بانگىان لىتە كرىت: ئەوانە بۇون كە درۆيان بەناوى پەروەردگاريانەوە دەكرد، بىزانن كە نەفرىنى خوا لەستەمكارانە).

ھەروەها لە پىغەمبەرى خواوه بە صەھىحى ھاتوروه كە فەرمۇرىمەتى: «مَنْ هَمَ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُبِّيْتُ لَهُ حَسَنَةٌ وَمَنْ هَمَ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا كُبِّيْتُ لَهُ عَشْرًا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِغْفٍ وَمَنْ هَمَ بِسَيِّئَةٍ فَعَمِلَهَا كُبِّيْتُ عَلَيْهِ سَيِّئَةً وَاحِدَةً» (آخرجه البخاري و مسلم)، واتە: ئەگەر كەسىك نيازى چاكەيەكى ھەبوو و كردى، خوا لاى خۆى بەدەچاكە دەبىنوسىت تا حەوت سەد ئەۋەندە، وە ئەگەر كەسىك نيازى خراپەيەكى ھەبوو و كردى، خوا يەك خراپەي بۆ دەنوسىت).

بىنگومان موسولىمانان لەسەر چەسپاندن و ئىسپاتكىرىنى لېرسينهوه و پاداشت لەسەر كردهوھ كان يەكىننەنگن، كە لەحىكمەت و كاربەجييەوە سەرچاوهى گرتۇوه، چونكە

خوای گهوره کتیبه کانی ناردووه و پیغامبره کانی رهوانه کردووه و فهرمانی به بند کانی کردووه بهو پیامانه رازی بن که هیتاویانه و ظیش بهو فهرمانه بکنه که پیویسته ظیشی پیکریت، وه کوشتاری نهیارانیشی واجب کردووه و خوین و وچه و ژن و دارایانی حله لال کردووه، نججا نه گهر لیپرسینه و پاداشت نبوایه، نعوا نهمه دهبوره هموانه که پهروه دگاریه‌تی خوای کاربه‌جنی لیی بهدووه، وه ک ناماژه‌ی بز کردووه و ده فرمومت: ﴿فَلَئِسَ الَّذِينَ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ وَلَئِسَ الَّذِينَ مُرْسَلُونَ﴾ * فلنفعنْ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ (الأعراف: ۷-۶)، واته: (بیگومان پرسیار له و گهانه ده کهین که پیغامبرانیان بز رهوانه کرابوون هملویستان بهرامبهر پیغامبره کانیان چی بزو، وه بیگومان پرسیار له پیغامبره کانیان ده کهین، نججا با دلنيابن که به سرهاتی زیانیان و کرداره کانیان به پی زانیاری بز ده گیرپنه و ظیمه لییان بیناگا و غائب نبووین).

سیهم: باوه‌رهیان به بهشت و ئاگرى دوزه‌خ:

هردووکیان ئاکامی ههتا ههتالی خملکن، به بهشت جیگهی نهو بهره و نیعمه تانه‌یه که خوای گهوره بز باوه‌رداره له خواترسه کانی ناماده کردووه، نهوانه‌ی باوه‌ریان بهو شتانه هیناوه که خوا پیویستی کردووه له سرهیان باوه‌ری پیهیتن، وه به گویرا یاهلى خوا و پیغامبره کهی ﷺ هستاون، له چهندین جوړ ناز و نیعمه‌تی تیدایه که (ما لا عَيْنَ رَأَتْ وَلَا أَذْنَ سَمِعَتْ وَلَا حَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ)، واته: (نه چاو بینویه‌تی و نه گوی بیستویه‌تی و نه به دلی مرؤفیشدا هاتووه). خوای گهوره ده فرمومت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُحْسِنُونَ﴾ * جزاً وَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ (البینة: ۷-۸)، واته: (بدراستی نهوانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وهی چاکیان کردووه، نهوانه چاکریتی ههموو بونه‌وهرن، پاداشتیان لای پهروه دگاریان چهند به بهشتانیکه، جیگهی خهوانه‌وه و مانه‌وهن و جوگه ئاوى زور به زیریاندا دهروات و بهیه کجاري تیاندا

دهمینه و، خوا لیستان رازیووه، وه ئهوانیش به بهشی خوا رازیوون، ئه و پاداشتے بۆ کەسیکە له پەروەردگاری ترسا بیت).

وە دەفرمۇیت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرْءَةٍ أَعْيُّنِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷)، واتە: (ھېچ کام له نەفسە کان نازانن له پاداشتى ئه و چا کانەدا کە دەيانكىد چىيان له بىلىلەي چاوان - واتە له و نىعمەنانەي هىنلەدە بەھادارن - بۆ حەشارداوه و بۆيان ھەلگىراوه).

بەلام ئاگر جىڭگەي ئه و سزايانەدە كە خواى گەورە بۆ بىباوه رانى سەتمەكارى ئاماذه كردووه، ئهوانەدە باوهريان بىنى نەبوو و سەرىپچى پەغەمبەرە كەيان دەكىرد، لەچەندىن جۆر سزا و تۆلەئى تىدايە كە بەئەندىشەدا نايەت، خواى گەورە دەفرمۇیت: ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أَعَدَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾، واتە: (لەو ئاگرە خۆتان بىاريىن كە بۆ بىباوه ران ئاماذه كراوه).

ھەروەھا دەفرمۇیت: ﴿إِنَّا أَعَذَنَا لِلظَّالَمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقَهَا وَإِنْ يَسْتَغْشُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْأَوْجُوهَ إِنْ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (الكهف: ۲۹)، واتە: (ئىمە ئاگر يىكمان بۆ سەتمەكاران ئاماذه كردووه كە بلىيىسى كەى وەك رەشمال دەوريان دەدات، ئەگەر لە تىنوان ھاوارىش بىكەن، ئاوىتكىان فريادەخىرت وەك كانزاي توواھ وايە كە دەم و چاوابيان دەبرىزىتىت، خراپىزىن خواردنەوەدە و نالەبارترين ھاۋى و ھاودەمىان ھەدەدە كە ئاگرە).

ھەروەھا خواى گەورە دەفرمۇیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَ لَهُمْ سَعِيرًا * خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَعِدُونَ وَلِيَا وَلَا نَصِيرًا * يَوْمَ ثُقلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطْعَنَا اللَّهُ وَأَطْعَنَا الرَّسُولُ﴾ (الأحزاب: ۶۶-۶۴)، واتە: (خوا بەراسى ئەفرىنى له بىباوه ران كردووه و دۆزەخى بۆ ئاماذه كردوون كە بەيە كىجارى تىدا دەميئنەو، نەدۆستىك و نەپشتىۋان ئىكىان دەست ناكەھویت، له و رۆزەدا دەم و چاوابيان لە ئاگردا ئەم

دیو و نهو دیو ده‌کریت، ده‌لین: خوّزگه ئیمه گویرايەلی خوا و گویرايەلی پېغەمبەرمان بکردايە).

ئەوهى بەباورەتىان بەرۋۇزى دوايمەوە پەيوەستە: باوەرەتىانە بەھەرچى رپوداوىتك كە لەپاش مىرىن رپودەدات، وەك:

۱ - قاقىكىردەنەوە (فېتنە) ئاوا گۆر:

مەبەست لەوهى دواى لەدەنیا دەرچۈون پرسىار لەمەردوو دەکریت، دەربارە پەروەردگارى و ئايىنى و پېغەمبەرى، ئىجا نەوانەي باوەرەيان هەتىاوه خوا لەسەر ووتەي بەجى و رەوان دامەزراویان دەكەت، باوەردار دەلىت: پەروەردگارم خوايم و ئايىم ئىسلامە و پېغەمبەرم مۇحەممەدە، وە خوا سەر لەستەمكاران دەشىۋىنى، يېباورە دەلىت: ها.. ها، نازانم، ھەروەها دورۇو(مونافيق) دەلىت: نازانم ! گوئىم لييوا خەلتى شىيکىان دەھوت و مىش دەمۇرتمەوە.

۲- سزاى ئاوا گۆر و خۆشىيەكانى:

سزاکەي بۆ سەمكارانە لەدۇرۇوه‌كان و يېباورەان، خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوَنِ إِمَّا كُنْتُمْ تَنْثُرُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكِرُونَ﴾ (الأنعام: ۲۳)، واتە: (ئەگەر دەبىنيت كاتىك سەمكاران لەگىزلاوى مەرگدان و فريشته‌كان دەستىان بۆ ليدان و ئەشكەنجه‌دانىان درىزدەكەن و پىسان دەلىن: گىانى خۆتان دەركەن ئەمۇرۇ كە بەسزايدەكى رىساكەر لەسەر ئەوه پاداشت دەدىتىمەوە كە بەنارەوا دەربارە خوا دەتانووت و دەرهەق بەئايەتە كانى خۆتان بەزلى دەزانى).

ھەروەها خواي گەورە دەربارە شوين كەوتۇرانى فيرعەون دەفرمۇيت: ﴿النَّارُ يُعَرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُؤً وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقْوُمُ السَّاعَةُ أَذْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ

الْعَذَابِ) (غافر: ۴)، واته: (بیانیان و ظیواران بهنگر سزاده‌درین و رُؤژیکیش که قیامه‌ت هله‌دهستی به فریشته‌کان دهوو تریت: بنهماله و شوینکه‌تو وانی فیر عهون بخنه‌نه ناو تو ند و تیژترین سزاوه).

وه له (صحیح) موسی‌لیدا و له فه‌رموده‌ی (زیدی کوری ثابت) دا هاتووه که له پیغمبره و گیر اویمه‌ده ده فرمومیت: « فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافُوا لَدَعْوَتِ اللَّهُ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعَ مِنْهُ ثُمَّ أَفْبَلَ عَلَيْنَا بِوْجِهِهِ فَقَالَ تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ قَالُوا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ فَقَالَ تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ قَالُوا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ قَالَ تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ الْفِتْنَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ قَالُوا نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الْفِتْنَ ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ قَالَ تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ »، واته: (ئه گهر لدبهره‌ندوه نه‌بوایه که مردووه کانتان نه‌نیز داوم له خوا ده کرد گوییستی ئه و سزاوه‌ی گزرتان بکات که من دهی‌بیستم، پاشان رووی تیکردن و فرموموی: پهنا بگرن به خوا له سزاوی ناگری دوزه‌خ، ووتیان: پهنا ده گرین به خوا له سزاوی ناگری دوزه‌خ، ننجا فرموموی: پهنا بگرن به خوا له سزاوی گزور، ووتیان: پهنا ده گرین به خوا له سزاوی گزور، فرموموی: پهنا بگرن به خوا له فیته‌کان به‌ئاشکرا و پنهانه‌وه، ووتیان: پهنا ده گرین به خوا له فیته‌کان به‌ئاشکرا و پنهانه‌وه، فرموموی: پهنا بگرن به خوا له فیته‌ی ده جال، ووتیان: پهنا ده گرین به خوا له فیته‌ی ده جال).

به‌لام خوشیه کانی گزور بۆ باوه‌رداره راست‌گزور کانه، خوای گهوره ده فرمومیت: « إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَشَرَّذَلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَخْزُنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجُنَاحَةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ » (فصلت: ۶۱)، واته: (ئه‌وانه‌ی له‌دنیادا ووتیانه: په‌روه‌رد گارمان خوایه، پاشان دامه‌زراوبوون، فریشته‌کان دینه‌خواره و بولایان و پیسان ده‌لیز: نه‌برسن و نه‌خشم بخون مژده‌تان لی بیت به و به‌هه‌شته‌ی ئیوه به‌لیستان پی درابوو).

ههروه‌ها پهروه‌ردگار ده فرمویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحَلْقُومَ * وَأَنْثُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ * فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَإِنَّمَا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ * فَرَرْخٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ﴾ (الواقعة: ۸۳-۸۹) تاکوتایی سوره‌ته که، واته: (ئەگەر گیان و روح گەشته قور قوراگە و ئىوه لموکاتەدا بەدھورى گیان دھرچۈوه كەوهەن و تەماشاي دەكەن، وە ئىمە زىاتر لەئىوه لەو مردووه نزىكىن، بەلام ئىوه نامان يىن و نازانن چى بەسەر ئەو مردووه دىت، ئىجا ئەگەر ئىوه زىندۇو ناکرىنەوە و ليتان ناپرسىتەوە، دە ئەو گیانى دھرچۈوه يېگىزىنەوە بۇ شويىنى خۆى و مەھىلىن دەربچىت، ئەگەر ئىوه راستىدە كەن، جا ئەگەر ئەوهى گیانى دەردەچىت لەو كەسانە بى كە لەخواوه نزىكىن، ئەوا شادى و بۇنى خوش و بەھەشتى نىعمەتە كانى بۇ ئامادە كراوه).

وە لە(بەرائى كورى عازەب)مهە باس دەكەن كە گىزراوېتەوە، پىغەمبەر ﷺ دەربارەي ئەو باوەردارەي كاتىك لە گۆرە كەيدا وەلامى دوو فريشته كە دەداتەوە فەرمۇويەتى: «فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَنْدِي فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَأَلْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَأَفْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ قَالَ فَيَأْتِيهِ مِنْ رُزْحَهَا وَطَبِيعَهَا وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرَهُ» (أحمد و أبو داود لە فەرمۇدەيەكى درىزدا گىزرايانەتەوە)، واته: (بانگدەرى لەئاسانەوە بانگ دەكات كەوا: بەندە كەم راستىكىد، رايەخى لەبەھەشت بۇ بىكەن و پۇشاكى بەھەشتى بۇ لەبەر كەن و دەرگايەكى بەرەو بەھەشت بۇ بىكەنەوە، ئىجا پىغەمبەر ﷺ فەرمۇوى: بۇن و بەرامەو خوشى بەھەشتى بەسەردا دىت و بەقەد بىنالى چاوى گۆرە كەمى بۇ فراوان دەكرىت).

باوه‌ربوون بهرۆژی دوایش چهند بهره‌می‌کی نوازه و گرنگی ههیه، لهوانه:

۱- حەزکردن و سوروبوون لهسەر گوئیرایەلیکردنی خوا بهئومىدی پاداشتی ئەو

رۆژه.

۲- ترسان لهئەخامدان و رازبیوون بهسەرپەچىكىردنی فەرمانە کانى خوا لهترسى سزاى

ئەو رۆژه.

۳- دىلدانوهى باوه‌ردار سەبارەت بەو خۇشىيە لەدىدا لەدەستى دەچىت بەو

بەھەرە و پاداشتanhە بەئومىدە رۆژى دواىي بەدەستيان بەھىتىت.

بىڭومان بىباوه‌ران نكولىيان لەزىندۇوبونوهە دواى مردىان كردووه، بەو

بىانووهى كە رېتى تىباچى و روونادات، بەلام ئەم بىانووه پوج و بەتالە، بەلگەش لهسەر

پوچىه كە شەرع و ھەست و عەقلە:

بەلگەى شەرع: ئەوهىيە كە خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبَغُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّئُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (التغابن: ۷)،

واتە: (ئەوانەي كە بىباوه‌ربوون لافى ئەوهىيان لىداوه كە زىندۇو ناکرىتەوه! بلىي: با،

سوپىند بەپەروەردگارم زىندۇو دەكرىتەوه، پاشان دەربارە ئەو كردهوانەي كردوتانە

ھەوتان پىدەدرىت و ئەو لىپرسىنەوە يەمش بەلاى خواوه ئاسانە).

ھەروەها سەرجەم كىيە ئاسمانىيە كانىش لهسەر روودانى يەكانگىر و يەكەنگەن.

بەلگەى ھەستىش: ئەوهىيە خوا لەم دنیايدا زىندۇو كردنەوە مىردووى پىشانى

بەندەكانى داوه و لهسۈرەتى (البقرة)دا پىنج نموونە لەسەر ئەو راستىيە تىدايە، كە

ئەمانەن:

غۇونەي يەكەم: گەل موسا كاتىك بىسان ووت: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهَنَّمَ﴾ (البقرة: ۵۵)، واتە: (باوه‌رت پىناھىتىن تاكو بەئاشكرا خوا نەبىتىن) ئىنجا خواى

گهوره مراندنی، پاشان زیندووی کردنوه، پهروه ردگار به نهوهی ئیسرائیل دەفرمومیت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ اللَّهُ جَهَرَةً فَأَخَذْتُكُمُ الصَّاعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ * ثُمَّ بَعْثَنَاكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَؤْتَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ﴾ (البقرة: ۵۵-۵۶)، واته: (بیرتانه کاتیک ووتان: ئەی موسا، باوھەت پىناھىتىن تاكو بەناشىكرا خوا نەبىنин، ئىنجا مردن و خۆشان بىنیتان، پاشان لەدواى مردنتان زیندوومان کردنوه بەلكو شوکرانەبېزىرى خوا بىکەن).

غۇونەی دووھم: لەچىرۇكى ئەو كۈزراوهدا كە نهوهى ئیسرائیل كېشىمە كېشىميان لەسەر دەکرد، ئىنجا خواي گهوره فەرمانى پىكىردن كە مانگايىك سەربىرەن و بەھەندىنىكى - واته بە پارچەيەكى - ئەو مانگايىك لىنى بىدەن بۆئەوهى هەوالىيان پىدات كى كوشتوو يەتى، خواي مەزن لەو بارەشەرە دەفرمومیت: ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَإِذَا رَأَيْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْنُمُونَ * فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِعَصْبِهَا كَذَلِكَ يُعْنِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُنَ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ۷۲-۷۳)، واته: (بیرتانه کاتیک يەكىتكان كوشت و كېشىمە كېشىستان لەسەرى دەکرد، خواش ئاشىكراكەر و دەرخەمرى ئەو كردهۋە كە دەيشارنەوه، ئىنجا ووتىمان: بەپاچەيەك لە گۆشتى ئەو مانگايىي سەرتان بېرىۋە بېكىش بەمەردووه كەدا، بۆئەوهى زیندووبىيەوه، ئا بەو جۆرە خوا مردووه كان زیندوو دەكاتەوه نىشانە كانى دەسەلاتىستان پىشان دەدات بەلكو ئىپوھ ژىر بن و بەعەقل بىر بىكەنەوه).

غۇونەی سېھم: لەچىرۇكى ئەو گەلهدا كە لە دەفرە كەيان چۈونەدەرەوه و بەھەزاران كەمس بۇون لە مردن رايانىكىرد، ئىنجا پەروه ردگار مراندىنى، پاشان زیندووی کردنوه، خواي گهوره لە بارەيەوه دەفرمومیت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أَلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُؤْتَوْلُمَ أَخِيَّاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿البقرة: ٢٤٣﴾، واته: (ثایا نابینیت ئهوانه‌ی لهده‌فره که‌یان چوونه‌ده‌رو به‌هزاران کمس بیون و خویان له‌مردن لاده‌دا، خواش پی فرمومون: بمرن، پاش ئوه‌ی مردیشن زیندووی گردنه‌وه، به‌راستی خوا خاوه‌نی به‌هره و ریزه به‌سهر خه‌لکه‌وه، به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی شو کرانه‌بئزیری ناکەن).

خونه‌ی چوارهم: له‌چیرۆکی ئهو كه‌سەی به‌سهر گونديکي مردوودا تېمپى و به‌دورى زانى كه‌خواي گهوره زيندوويان بکات‌وه، پەروه‌ردگار له‌باره‌ي‌وه دەفرمۇيت: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عَزْوَشَهَا قَالَ أَنَّى يَعْلَمُ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَّا اللَّهُ مِائَةُ عَامٍ ثُمَّ بَعْدَهُ قَالَ لَيْسَ قَالَ لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْسَ مِائَةً عَامًّا فَانظُرْ إِلَى طَقَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهُ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ تَنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَلِيلٌ ﴿البقرة: ٢٥٩﴾، واته: (ياخود وەك ئهو پاوه‌ی به‌لاي گونديکدا تېمپى كه تەخت و بهختى روخابوو، ووتى: چۈن خوا خه‌لکي ئەم گوندە دواي مردیان زيندوو دەكته‌وه؟ ئىجا خوا سەد سال مراندى پاشان زيندووی گرده‌وه و پىسى فەرمۇو: چەندە بەمردوویي مايته‌وه؟ ووتى: رۆزىك يان ھەندىك لەرۆزىك مامەوه، فەرمۇو: بەلكو سەد سال بەمردوویي مايته‌وه، سەيرى خواردن و خواردن‌وه كەت بکە تېكىچووه و سەيرى گويندرىزە كەشت بکە چۈن ئىسک و پلوسکى ليك بۇوه‌تموه، وە بۇنه‌وهى بتکىين بەبەلگە و نيشانەی دەسەلاتى پەروه‌ردگار و پەند بۇ خه‌لکي كە ئاوا مراندوومانى و زيندوومان گردوته‌وه، ھەروه‌ها سەيرى ئىسقانە كان بکە كەچۈن سەرييەكىان دەنئىنه‌وه و بەگۈشت داياندەپۇشىنه‌وه، كاتىك بۆى روون بۇوه‌وه ووتى: دەزانم كە بەراستى خوا به‌سهر ھەممۇو شتىكدا بەتوانايە).

خونه‌ی پتجمم: له چیز کی (ابراهیم)ی خه لیلدا کاتیک داوای له پهروه ردگار کرد که نیشانی برات چون مردووه کان زیندوو ده کاته‌وه؟ خواه گهوره فهرمانی پنکرد چوار بالنده سهربیت و پارچه پارچه‌یان بکات و بهسهر شاخه کانی دهورو بدریدا بلاویان بکاته‌وه، پاشان بانگیان بکات، ئنجا پارچه کان هندیکیان له گەل ئەوانی تر يه کده گرنه‌وه و بدهف کان بولای ئیبراهیم دین، خواه گهوره لهو باره‌یه شاهه‌وه ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرْنِي كَيْفَ تُحِكِّي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنَ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلَّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَا تَبَّانَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۶۰).

ئەمانه نسمونه‌ی بدره‌ست و واقیعن، بەلگەن له سهر ئەوهی له لایەن خواوه ده توانری مردوو زیندوو بکریتەوە، پیشزیش ئامازه‌مان بۆ ئەوشتانه کرد که خواه گهوره کردوونی بە نیشانه‌ی پیغمبه‌رایه‌تی عیسای کوری مهربیم، لە زیندوو کردنەوهی مردووه کان و دەرهینانیان له گۆرە کانیان بە ویستی خواه گهوره.

پەلگەی عەقلیش (له سهر پورچى ئەو بۆچۈرنەی دەلتى: زیندو بۇونەوه رېتى تىباچى و

پوو نادات) له دوو رووه‌ویه:

یە کەمیان: ئەوه‌یه خواه گهوره بە دیھینەری ئاسماه کان و زهۆری و ئەوانەشە کە تىياندا يە، هەر له سهرەتاوه دروستىگردوون، بىنگومان ئەو کەسەی توانيي سەرەتا شت دروست بکات، دەستەوسان نابى کە سەرلەنۋى دروستى بکاته‌وه، خواه گهوره ده فەرمۇیت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدِأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ (الروم: ۲۷)، واتە: ئەو خواه‌یه کە سەرەتا شت دروست ده کات، پاشان سەرلەنۋى دروستى ده کاتەوهو ئەوهش بە لای خواوه ئاسانترە).

وَه دَفْهَرِ مُوْيَتْ: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيَّدُه وَغَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (الأنياء: ۱۰۴)، وَاتَّه: (هَرُوهُكْ چَوْن يَه كَهْمَجَار دَهْسَمَان دَاوَهَتَه دَرُوْسْتَكَرْدَنِي هَمَر درُوْسْتَ

كَرَاوِيَكْ بَهْهَمَان شَيْوَه دَهْيَكَيْرِيَنْهَوَه، بَهْلَيْنَه لَهْسَهْرَمَان، ئِيمَهَش ئَهْنَجَامَدَهَر و درُوْسْتَكَهَرِينَ).

وَه فَهْرَمَان بَه بَهْرَهْرَجْدَانَهَوَهِ ئَهْوَكَهَسَه دَهْكَات كَه نَكُولَى لَهْزِينَدَو وَكَرَانَهَوَهِ ئِيسْقَانَه كَان رِزِيَو و پُوكَيْوَه كَان دَهْكَات و دَفْهَرِ مُوْيَتْ: ﴿فَلَن يُخْبِيَهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةً وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ (يس: ۷۹)، وَاتَّه: (بَلَى: ئَهْوَخَوَاهِ زِينَدَو وَيَان دَهْكَاتَهَوَه كَه يَه كَهْمَجَار درُوْسْتَكَرْدَوْنَ، هَمَر ئَهْوَيَش بَهْهَمَوَه درُوْسْتَكَرْدَنِيَكْ زَانَايَهَ).

دوْوَهْمِيَان: ئَهْوَيَه زَهْوَي كَه مَرْدَوَه رُوْوَتَمَهَنَه و هِيج درَهْخَتِيَكِي سَهْزَى تَيَدا نَيَهَ، كَهْچَى بَارَانِي بَهْسَهْرَدَا دَهْبَارِي، هَمَرْجَى لَهْنَارِ زَهْوِيدَاهِ سَهْرَدَهْرَدِيَتَهَوَه و سَهْزَوَه زِينَدَو وَدَهْبَنَهَوَه و لَهْهَمَوَه وَچَهَشَنَه رُوْوَه كَيْكَى تَيَدا دَهْرَوَتَهَوَه، ئَنْجَا ئَهْوَخَوَاهِي دَهْتَوَانِي پَاش مَرْدَنِي زِينَدَوَي بَكَاتَهَوَه، تَوَانَشَه كَه مَرْدَوَه كَان زِينَدَو بَكَاتَهَوَه، خَوَاهِي گَورَه دَفْهَرِ مُوْيَتْ: ﴿وَمَنْ آتَاهُ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاسِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَرَّتْ وَرَأَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمْخِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (فصلت: ۳۹)، وَاتَّه: (لَهْنِيشَانَه كَانِي دَهْسَهْلَاتِي خَوَا ئَهْوَيَه كَه دَهْبَيَي زَهْوَي كَرْزَل و رُوْوَتَمَهَنَه، ئَنْجَا ئَهْگَهَر بَارَانِمَان بَهْسَهْرَدَا بَارَانِد سَهْزَوَه دَهْبَيَي و پَهْرَه دَهْسَهْنِي و زِينَدَو وَدَهْبَيَتَهَوَه، ئَهْوَخَوَاهِي كَه زِينَدَوَوَي كَرْدَهَوَه زِينَدَو وَكَهْرَهَوَهِ مَرْدَوَه كَانَه، بَهْرَاستِي خَوَا بَهْسَهْر هَمَوَه شَيْكَدَا بَهْتَوَانَايَهَ).

هَرُوهَهَا دَفْهَرِ مُوْيَتْ: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَثْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ * وَالنَّحْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ * رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَخْيَنَّا بِهِ بَلْدَةً مَيْتَانًا كَذَلِكَ

الْخُرُوجُ (سورة ق: ۹-۱۱)، واته: (لَهُ ظَاهِنَهُوَهُ نَاوِيَّكِي بِهَبَرَهُ كَهْتَمَان بُوقْ باراندوون، بهو ناووهش چهنده‌ها باخ و دانه‌ویله که دروینه ده‌کرین و دارخورمای دریز و هه‌لچوو که گزپکه و هیشووی پرپیان هه‌یه ده‌پوتین، بونه‌وهی بینه روزی بهنده کان و ههر بهو ناووه خاک و ولاتیکی مردو و شکمان پی زیندو و کردوه‌تهوه، زیندو و کرانه‌وهش بهو جووه به‌لای خواوه ناسانه).

تاقمیک له‌خه‌لک لاری و گومرابوون و نکولیان له‌سزای گور و نیعمه‌ت و خوشیه کانی کردوه، بهو بیانووه‌ی رئی تیناچیت، چونکه پیچه‌وانه‌ی واقعه، و وتویانه: چونکه ئه‌گه‌ر گوری مردو و همل بدرویشه‌وه ده‌بینری همروهه خوی وایه و نه به‌فرابانبوون و نه به‌تنه‌نگبوونهوه گورانی به‌سهردا نهاتووه، ئم بیانووهش به‌پئی شدرع و هست و زیری پوج و به‌قاله:

سەبارەت بە بەلگەی شەرع: بىنگومان پىشىز لە خالى دوو (۲)دا - كە پەيوەستە بە باوەر ھيتان بەررۇزى دوايىھو - ئەو دەقانە باسکران كە بەلگەن لە سەر چەسپاندىنى سزاي گور و خوشیه کانى.

لە(صحيح)ى بوخاريدا ھاتووه: (عبداللهى كورى عباس)دا رضي الله عنهمما فەرمۇسى: «خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ بَعْضِ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانٍ يُعَذَّبَانِ فِي قُبُوْرِهِمَا... أَنَّ أَحَدَهُمَا كَانَ لَا يَسْتَرِّ مِنَ الْبَوْلِ وَ أَنَّ الْآخَرَ يَمْشِي بِالْتَّمِيمَةِ» (رواية البخاري ومسلم)، واته: (پىغەمبەر ﷺ لەلای ھەندى لە دیوارى باخه کانى شارى مەدینەوە چووه دەرەوه و گوتى لە دەنگى دوو كەس بۇو لە گۆرە كانياندا سزا دەدران... يە كىتكيان لە كاتى مىز كىندا خوی نەدەپاراست و نەدەچووه كەنارەوه، ئەوهى تريش قسەى دەبردۇو دووزمانى دە‌کرد).

بِمَلْكَهِ هُمْت (له‌سهر پووجی نکولیکردن له‌سزای گور و خوشیه‌کانی): ئوهیه که نوستوو له‌خمه‌ه که‌یدا ده‌بینی له‌شوئنیکی فراوانی خوشدايه و راده‌بویریت، يان له‌شوئنیکی ته‌نگه‌بدری ترسناکدایه و ئازاری به‌دهسته‌ه ده‌چیزیت، ره‌نگه زور‌جاریش بهو خمه‌ه ده‌بینی خبه‌ه‌ری بیت‌هه، له‌گه‌ل ئوهدا که هر له‌سهر جیگه‌که‌ی خوشیدتی و له‌ژورره که‌یدایه و وەك خۆی وايه، خه‌ویش برای مردنە و له‌بدر ئەمەیه خواي گوره به‌مردن (وفاة) ناوی بردووه، وەك ده‌فرمومیت: ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ أَلْتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرِسِّلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجْلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ۴۲)، واته: (خوايه که گيانه‌کان له‌کاتى سەرەمە گياندا ده‌کېشیت، هەروههان ده‌مرینی که له‌خمه‌ه که‌یداندا نەمەدوون، ئنجا ئوهیان بەر ده‌کەويت که مردنی بەسەردا دىت و ئەوانى تريش دەھيلریت‌هه بىز ساتىكى دىيارى كراوى تر).

بِمَلْكَهِ زَيْرِي (له‌سهر پووجی نکولیکردن له‌سزای گور و خوشیه‌کانی): ئوهیه که نوستوو له‌نووسته که‌یدا خمه‌ی راسقى واده‌بینی که له‌گه‌ل واقىعاً رېكاورىتكە، وە ره‌نگه پېغەمبەريش ﷺ له‌سەر شىوه و سيفه‌تى خۆی بىينىت، هەركەسيش له‌سەر شىوه و سيفه‌تى خۆی بىينىت ئوه بەراستى بىنيويه‌تى، له‌گه‌ل ئوهشدا که نوستوو له‌ژورره که‌ی خوشیداهو له‌سەر جيگه‌که‌ی خوشیدتى و دووره له‌وهی بىنيويه‌تى، ئنجا ئەمە ئەگەر له‌حاله‌تى دنیايىدا رېتى تېبچىت، ئايا له‌حاله‌تى قيامه‌تىدا چۈن رېتى تېتاچىت؟ وەلامى ئەو گومانه‌يان (که ئەگەر مردوو له گوره که‌يدا سەرى ھەلبىرىت‌تەوە ده‌بىنرى هەروهه که خۆی وايه و گوره که نه بەفراؤان بۇون و نه بەته‌نگبۇونەوە نەگوراوه) له چەند روويه‌کەوهیه، لموانه:

يەكەم: نايى بەويته‌ي ئەم دوودلى و گومانه پووجانه بەرنگارى ئەو بىروباوه‌رە بىيندۇھە کە شەرع هيئاۋىيەتى، له‌حالىكدا ئەگەر بەرھەلستكار بەشىوه‌يە کى چاك لمو

فرمانانه وورد بیتهوه که شهرع هیناویه‌تی، ئهوا پوجی و بەتالی ئم گومانانه‌ی بز دهرده‌کدویت، ووتراویشه:

وَكُنْ مِنْ عَائِبٍ فَؤُلَا صَحِيحًا   وَأَقْتُلُ مِنَ الْفَهْمِ السَّئِئِمِ

وائه: چەند کەس ھەیە ووقتی راست ھەيدار دەکات

دەردەکەشى ئەوهەيە چاو له تىگەيشتنى لار دەکات

دووهەم: با رو دۆخى بەرزەخ لەو فرمانە نادىارانىيە کە ھەست پەي پى نابات، وە ئەگەر بە ھەست پەي پىسپارايە ئەوا با وەرھېتىان بەنادىار كەلکى نەدەما و ئەوانەي با وەريان بەنادىار ھەيە و ئەوانەي لەبرۇاپىكىرىدىدا لاسارى دەکەن يەكسان دەبۈون.

سييھەم: سزا و خۆشى و فراوانبۇونى گۆر و تەنگەبەربۇونى تەنها مىردو دەيزانى و كەسى تر ھەستى پىناکات، وە ئەوهەي خەوتۇرە لەخەموه كەيدا دەبىنى كە لەشويتىكى تەنگەبەرى ترسناكدايە، يان لەشويتىكى فراوانى دلىرىنىدايە، ئەو كەسە بە گۈزىرە كەسانى تر شويتەكەي نە گۆراوه و لەزۇورە كەي خۆيدايە و لەتوقى رايەخ و جىنگە كەيدايە، پىغەمبەر لە كاتىكدا لەنيوانى ھاۋەلە كانىدا بۇ سرۇش و (وەحى)ى بۇ دەھات، خۆى گۇنى لەوە حىيە كە دەبۇو، كەچى ھاۋەلە كان نەياندەبىست، جارىش ھەبۇر فريشته كە خۆى بز دەخستە شىۋەي پىاونىكەوه و قىسەي لە گەل دەكىد و ھاولانىش فريشته كەيان نەدەبىنى و گۇنیان لىنى نەدەبۇو.

چوارەم: پەي بردنى خەلکى بەوراددەيە خواتى گەورە تواناي پەيردنى پىداون سنوردارە و ناتوانن پەي بەھەمۇر ئەو شتانە بەرن كە ھەيە، خۆ حەوت ئاسماڭە كان و زەوي و ئەوي تىياندايە و ھەمۇر شتە كان بەشىۋەيە كى راستەقىنە يادھەرەي و سوپاسى خواتى دەكەن جاروبار خواتى گەورە گۆئى بىستى ھەندى لە دروستكراوه كانى دەکات كە خۆى بىھۆيت، لە گەل ئەوهشدا لىيمان شاراوەيە.

خوای پهروه دگار له باره یه و ده فهرومیت: ﴿تَسْبِحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحةَ هُنْ...﴾ (الإسراء: ۴۴)، واته: (حهوت ئاسمانه کان و زهوي و ئهوي تيياندايە تەسيحي خوا دەکەن و هىچ شتىك نىھ ياد تەسيحي خوا نەکات، بەلام ئىتوھ لەياده وەرييان تىنا گەن).

ھەروهە شەيتانه کان و جنۇڭ كە بەرۋىشتن و ھاتىيانەوە لەزەويدا تىدە كۆشىن، جنۇڭ كە لەلای پىغەمبەرى خوا ئامادەبۇون و گۈيان لە قورئان خوتىدە كەى گرت و بىن دەنگبۇون، ئىجا گەپانەوە بۆلای گەلە كەيان و بۇونە ئاگادار كەر و ترسىمەريان، كەچى لە گەل ئەوهشدا ليّمان شار اوەن.

خوای كارىھى لەو بارەيمەو ده فهرومیت: ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتَنِنُكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبْوَيْنِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا سَوْأَتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أُولَيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف: ۲۷)، واته: (ئەى نەوهى ئادەم شەيتان لە خىشتەتان نەبات ھەروهەك باوک و دايكتانى لە بهەشت دەركەد و پوشاكى لە بەر دا كەندن بۆ ئەوهى عەورەتىان دەربخات، ئەويش و دەست و پۇهندە كەشى دەتان بىنن لە كاتىكدا ئىتوھ نايابىين، ئىمە شەيتانه کانمان كەردووھ بەدۇستى ئەوانەي باوھۇناھىتىن)، وە ئەگەر خەلکى پەى بەھەممۇ شتىك نەھەن كە ھەيە، ناشىنىكۆلى لەو فرمانە نادىيارانە بىكەن كە چەسپاون و پەييان پىنەبردۇون).

وَتَؤْمِنُ بِالْقَدْرِ خَيْرٌ وَشَرٌ^(۱۳۳) وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذِهِ الْأَرْكَانِ السَّتَّةِ قَوْلُهُ تَعَالَى:

﴿لَيْسَ الْبَرُّ أَنْ تَوَلُّوا وَجْهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ﴾ (البقرة: ۱۷۷).

وه باوه‌ر بهینی به قه‌دهر به خوش و ناخوشیه‌وه، به لگه‌ش له سه‌ر ئه م شه‌ش پایانه ئه‌وه‌یه خوای گهوره ده فه‌رمویت: ﴿لَيْسَ الْبَرُّ أَنْ تَوَلُّوا وَجْهَكُمْ
قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّنَ﴾، واته: (چاکه ئه‌وه‌نیه دووتان و هرگیزین به‌دهو دوژمه‌لات و
دوژئاو، به لکو چاکه کار که سیکه باوه‌ری به‌خوا و به دوژی دوايس و
فویشته کان و کتیبه کان و پیغه‌مبه ران هه بیت).

(۱۳۳) قدصر (القدر) به فتحه‌ی داله که: ئەندازه‌گیری خوای گهوره‌یه له سه‌ره‌قاوه بۇ بۇونمۇره‌کان، بەو پىشى زانستى پىچى بورو و کاربەجىسى خۆى خواتىرویه‌تى، باوه‌ر
ھېنان بە قدصرىش چوارخان له خۇز دەگرىت:

۱- باوه‌رھېنان بەوهى خوای گهوره بەتىكرا (إهمال) و بەمورده کارى (تفصيل)، بى سەرهتا و كۆتايى (أولاً وأبداً) بەھەمو شىتىك زانايىه، ئىجا ئەو زانىنە پەيوەست بىت
بە كىدارە كانيه‌وه يان بە كىدارى بەندە كانيه‌وه وەك يە كە.

۲- باوه‌رھېنان بەوهى خوا ئەو زانياريانه لە (لوح المحفوظ)دا نۇوسىوه، خواى گهوره دەربارە ئەم دوو راستىه ده فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحج: ۱۷۰)، واته: (ئايسا نازانى
کە خوا دەزانىت چى لە ئاسماھ کان و زەويىدai، بەراستى ئەو زانيارىيە
لە نۇوسراو ئىكدايەو ئەو فرمانە بەلاي خواوه ئاسانە)، وە لە (صحىح) موسى ميدا
هاتووه، لە (عبدالله) كورى عەمرى كورى عاص) وە كە فەرمۇرىيەتى: (گۈيمى

لیبو پتغمبه‌ری خواه دیفدرموو: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَالِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةً» (رواه مسلم)، واته: (خوا بهنهجا ههزار سال پیش ئوهی ئاسماهه کان و زهوي دروست بکات ئەندازه گىرى دروستکراوه کانى نووسىو).^۵

۳- باوه‌رهیتان بهوهی سه‌رجمم بونهوره کان ئەگەر بهویستی خواي گەوره نەبیت نابن، ئنجا لهوانه بن کە پەيوهستان به‌کردارى خواوه يان پەيوهستان به‌کردارى دروستکراوه کانیوه.

خواي گەوره ده‌رباره ئوهی پەيوهسته به‌کرداريده دەفرمۇيت: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ (القصص: ۸۶)، واته: (پەروەردگارت ئوهی بيهوي دروستى دەکات و هەلى دەبزىرت).

ھەروەھا دەفرمۇيت: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْضَ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ (آل عمران: ۶)، واته: (ئهو خوايىدە دایکە کاندا چۈن بيهوي شىۋەتان دەكىشىت). وە پەروەردگار ده‌رباره بەدېھیتاني ئوهی پەيوهسته به‌کردارى دروستکراوه کانیوه دەفرمۇيت: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتُلُوكُمْ﴾ (النساء: ۹۰)، واته: (ئەگەر خوا بیویستايىدە بىباوه‌رانى بەسەرتاندا زالىدە كردن و كوشتاريان له‌گەلن دەكىدىن)، وە دەفرمۇيت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوا فَدَرَّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ (الأنعام: ۱۱۲)، واته: (ئەگەر خوا بیویستايىدە وايان نەدە كردى، بۆيە واز له خوشىيان و له درۆيمەش بەينە كە دەيىكەن).

۴- باوه‌رهیتان بهوهی سه‌رجمم بونهوره کان به خودى خۆيان و سيفەتە کانيان و جم و جولە کانيانوو دروستکراوى خواي گەورەن، وەك دەفرمۇيت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (الزمر: ۶۲) واته: (خوا دروستکارى ھەممو شىيىكە و بەسەر ھەممۇ شىيىكەدا چاودىر و ئاگادارە).

و ده فرمومیت: ﴿ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْرَةً تَقْدِيرًا ﴾ (الفرقان: ۲)، و اته: (همور شیکی دروستکردووه و بهمهزنده کردن مهزنده‌ی کردووه).

همروه‌ها درباره‌ی پیغمبری خوا ئیبراہیم ﷺ - که به گله که‌ی ووتوه -

ده فرمومیت: ﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾ (الصافات: ۹۶)، و اته: (خوا ئیوهش و کردووه کانی ئیوهشی دروستکردووه).

باوه‌رهیتان به قدر بهو جوڑه‌ی و هسفمان کرد ئمهه رهت ناکاته‌وه که بهنده له کرداره ئیختیاریه کاندا ویستی ههیت و توانای بهسه‌ریاندا بشکیت، له بهره‌وهی شرع و واقع بهلگه‌ن له سهر چه‌سپاندنی ئهو ویسته بۆ بهنده:

بهلگه‌ی شرع ئوه‌به: خوا گهوره لمباره‌ی ویسته‌وه ده فرمومیت: ﴿ فَمَنْ شَاءَ اتَّحَدَ إِلَى رَبِّهِ مَا بَأْنَا ﴾ (النبا: ۳۹)، و اته: (همر کمس دهیوه‌یت با رینگه‌ی گهرانه‌وه بولای خوا بگریته بدر)، همروه‌ها ده فرمومیت: ﴿ فَأَئْتُوا حَرَثَكُمْ أَئْيَ شِئْمٌ ﴾ (البقرة: ۲۲۳)، و اته: (همر چونیک ویستان بچنه کیلگه که‌تان - و اته لای خیزانه کانان -).

لمباره‌ی تواناشه‌وه ده فرمومیت: ﴿ فَأَئْتُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا ﴾ (التغابن: ۱۶)، و اته: (چهنده له تواناتاندایه خوتان له سزای خوا پیاریزن و فهرمانه کانی بیستان و گونی‌ایه‌لی بکهن).

همروه‌ها ده فرمومیت: ﴿ لَا يَكُلُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْسَبَتْ ﴾ (البقرة: ۲۸۶)، و اته: (خوا داخوازی لمهیج نه‌فسیک ناکات بهنی توانای خوی نه‌هیت، هم‌چاکه‌یه که به‌دهستی هینتاوه بۆ خویه‌تی و هم‌خرابه‌یه کیش پی هه‌ستاوه له سهر خویه‌تی).

بهلگه‌ی واقع: ئوه‌به هممو مرؤفیک ده زانی که ویست و توanای ههیه، وه بهو ویست و توانایه کارده‌کات و بهوانیش واز له‌شت ده‌هیت، وه جیوازی له‌نیوان کاریکدا ده‌کات که به‌ویستی خوی رووبدات، وه ک رؤیشن و ئوهش که بهبی ویستی

خوی روویدات، وله: راچله کان، بهلام ویست و توانای بنهنه بدویست و توانای خوای گهوره بهنهنجام ده گات، چونکه پهروهردگار دفهرومیت: ﴿لَمْنَ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (التكوير: ۲۸-۲۹)، واته: (قرئان یاد و ئاموزگاریه بۆ هەر کەس لەئیوه کە بیهوي ریگەی راست بگرتەبەر، ويستيشان لهسەری نابی مەگەر خوای پهروهردگاری جیهانیان بیهويت)، وە لەبەر ئەوهی ھەممۇ بۇونەور مولىکى خوای گهورەیه و هېچ شتىك لەمولىکىدا بەبى زانىن و ويستى خوی روونادات.

باوه‌رەيتان بە قەدەريش بەوجۆرهی وەسفمان كرد پاساو نادەنە دەست بەندە لهسەر وازهینان لهئر کە کان، ياخود گەردنى سەرىيچىه کان، بەم پىسە پاساو پەھینەوهى لهچەند روویەکەوه پوج و بى ناوه‌رۆگە:

يەكەم: ئەوهیه خوای گهوره دفهرومیت: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمَنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَئَنِ اِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظُّنُنَ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تُخْرِصُونَ﴾ (الأنعام: ۱۴۸)، واته: (دەبىنى ئەوانەی ھاوېشيان بۆ خوا داناوه دەلىن: ئەگەر خوا بیویستايە نەئىمە و نەباو و باپرائىمان ھاوېشان بۆ خوا دانەدەنا و هېچ شتىكىشمان لهخووه ھەرام نەدەكەر، ئەوانەی پىش ئەمانىش ھەر درۆى ئاوايان دەكەر تاكو سزاي ئىمەيان چەشت، بلى: ئايا هېچ زانىارى و بەلگەيەكتان لهسەر ئەو قىسىمە پىيە ھەتا بۆمان بەھىنەوه؟ شوين گومان نەبى شوتى ھىچى تر ناكەون و بىچگە لەدرو ھىچى تر تان لهەگبەدا نىه) ئىجا ئەگەر بۇيان ھەبوا یە پاساو بە قەدەر بەھىنەوه خوا سزاي خوی پى نەددەچەشتن.

دووەم: پهروهردگار دفهرومیت: ﴿رُسُلاً مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَنَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حَجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵)، واته: (پىغەمبەرانىكمان

رهاونه‌کردووه تاکو مژده‌دهر و ترسیمه‌برن بز ئوهه‌ی خەلکى دواى هاتنى پىغەمبەره کان پاساوو بیانوویان لای خوا نەبیت و خواى مەزن شکۆمەند و کاربەجىيە.

ئىنجا ئەگەر قەدەر پاساو بۇوايە بز سەرىيچىكەران، ئەوا به نىزرانى پىغەمبەران رەت نەدە كرایيەوە، چونكە سەرىيچىكەردن دواى رهاونه‌کرانيان بەقەدەری خواى گەورە رۇو دەدات.

سېھم: لە فەرمۇودىيەدا كە بوخارى و موسلىم لە(على كورى أبى طالب) سەۋە گىزراويانەتمەوە و (لەقظە) كەشى هى بوخارىيە كەوا پىغەمبەر فەرمۇویەتى: « مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُنْتَ مَقْعُدًا مِنَ الْجَنَّةِ وَمَقْعُدًا مِنَ النَّارِ »، فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَفَلَا نَتَكَلَّ؟ فَقَالَ: اعْمَلُوا فَكُلُّ مُئَسِّرٍ »، ثُمَّ قَرَأَ: « فَأَمَّا مَنْ أَغْطَى وَأَتَقَى وَصَدَقَ بِالْخُسْنَى » الآية، (رواه البخاري)، وفي لفظ لمسلم: « فَكُلُّ مُئَسِّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ » (رواه مسلم)، واتە: (يىگۇمان ھىچ يەكىن لەئىو نىھ كە شوينە كەى لەناڭرى دۆزەخدا يان لەبەھەشتىدا نە نووسرابىت) كابرايەكىش لەناو خەلکە كەدا ووتى: ئەى پىغەمبەرى خوا، ئايما پالى لىنەدەينەوە؟ فەرمۇوى: (نەخىز، ھەول بىدەن و كار بىكەن، چونكە ھەمۇو كارىئىك بز خاوهەنە كەى ئاسانكراوه)، پاشان ئايەتى: « فَأَمَّا مَنْ أَغْطَى وَأَتَقَى وَصَدَقَ بِالْخُسْنَى » تا كۆتايى ئايەتە كە خويىندەوە.

وە لە(لەقظە) يىكى موسىمدا ھاتۇوە: (ھەمۇو شىتىك ئاسانكراوه بز ئوهه‌ى بۆى دروستكراوه).

پىغەمبەر فەرمانى بەكارىرىنى كەردن كرد و رېڭرى لەمە كە پاساو بەقەدەر بەھىرىتەوە.

چوارەم: ئوهه‌ى خواى گەورە فەرمانى بەبەندە كەردووه و رېڭرى لېكىردووه و بە گۈزىرەى تواناي نەبى داخوازى لىنە كردووه، خواى گەورە دەفەرمۇيت: « فَأَتَقْعُوا اللَّهَ مَا أَسْتَطَعْتُمْ » (التغابن: ۱۶)، واتە: (چەندە توانيتان خۆتان لەتۈرەمى خوا بىبارىزىن)،

ههروه‌ها ده فرمونیت: ﴿لَا يَكُلُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ۲۸۶)، واته: (خوا
داخوازی لمهیج نه فسیک ناکات به پی توانای خوی نه بیت).

ئنجا ئه گهر بندە لە کرداریدا ناچار بوايە ئەمۇ داخوازی‌سیه کى لىدە کرا كە نەتوانى
رېگارى بیتلىق، ئەمەش پوج و بەتالە، لە بەرئەوه ئە گەر بە نەزانى يان لە بىرچوون،
يان بە زۆرلىكىران سەرىچىچىه کى لىۋەشايەوه لە بەرئەوهى عوزرى ھەيە گوناھى لە سەر
نیه.

پىنجم: ئەوهى قەدەری خواى گەورە نەيتىيە کى شاراوەيە و دواي روودانى كارە
قەدەرييە كە نەبى پىزى نازانلىق، ويستى بەندەش بۇ ئەوكارەي دەيکات لەپىش
كىردىنەيە، بدو پىزىيە ويستى ئەنجامدانە كەيى لە سەر ئەوه بىياد دەنرى كە زانىارى
دەربارەي قەدەری خوا ھەبىت، لە كاتەشدا پاساو ھىنانەوهى بە قەدەر رەتىدەبىتەوه،
چۈنكە مەرۆف پاساوى لە وەدا بۇ نىه كە نەيزانىت.

شەشم: دەبىنین مەرۆف لە كاروبارى دىنابىدا لە سەر شىتىك سورە كە بە دەست دېت
ھەتا پىزى دەگات، وە وازى لىتىاهىنى بۇ شىتىك كە بە دەست نەيەت ئىنجا بۇ وازەتىانە كەيى
پاساو بە قەدەر بەھىتەوه، باشە بۇچى لە فرمانى ئايىنە كەيدا كۆن لە شىتىك دەدات كە
سوودى پىزە گەيەنى و دەچىت بۇ شىتىك كە زيانى پىزە گەيەنىت پاشان بە قەدەر پاساوى
دەداتەوه؟! ئايا هەر دووكىيان يەك كردار نىن؟!

نمۇونەيەكت بۇ دىنەمەوه كە ئەمە سەلەيە روون بىكەتمەوه: ئە گەر دوو رېڭە
لە بەردەمى مەرۆفدا بىت، يە كىكىان بگاتە شارىتك بگات كە ھەممۇ زيانى پشىۋى و
كوشتن و تالان و ئابپۇ بىردىن و ترس و برسىيەتى بىت، دووھەميش بگاتە شارىتك كە
ھەممۇ زيانى ياسا و ئاسايىشى بەر قەرار و زيانى خۇش و رېزگەرنى يە كەر و ئابپۇ و
سامان بىت، ئايا ج رېڭاكىيە كىان دە گەرتەبەر؟! يېڭىمەن رېڭەي دووھەم دە گەرتەبەر كە
سەرنەنجامى بەشارى ياسا و ئاسايىشە كە دەگات. خۇ مەحالە ھەرگىز كەسىنىكى ژىر
رېڭەي شارى پشىۋى و ترسە كە بگەرتەبەر، ئىنجا پاساو بە قەدەر بەھىتەوه، باشە بۇچى

له کاری قیامه‌تیدا ریتگه‌ی ئاگری دۆزەخ دەگریتەبەر نەك بەھەشت و پاساو بەقەدەر
دەھېنیتەوە؟!

نمۇونەيەکى تر: دەبىنن گاتىڭ نەخۆش فەرمانى بەدەرمان خواردن پىتە كرىت،
دەخوات و نەفسىشى ئارەزووى ناکات و رېنگرى هەر خواردىكى لىتە كرى كە
زىانى پىتە گەيەنى و نەفسىشى ئارەزووى دەكات، ھەموو ئەمانە مەبەست پى
چاکبۇرنەوە و بىۋەيىھە، وە ناشىئى رېنگرى لەخواردى دەرمانە كە بکات، يان ئەو جۆرە
خواردنە بخوات كە زىانى پىتە گەيەنىت و پاساو بەقەدەر بەھېنیتەوە، باشە بۆچى مەۋە
واز لە كارىتك دېتىت كە خوا و پىغەمبەرە كە ئەللىق فەرمانيان پىنگىردوو، يان كارىتك
دەكات كە خوا و پىغەمبەرە كە ئەللىق رېنگرىيان لىنگىردوو، پاشان پاساو بەقەدەر
دەداتەوە؟!

حەوتەم: ئەو كەسەي بىانوو بەقەدەر دەگرى - لەسەر واھىنان لەئەر كە كان، يان
كەردىنى سەرپىچىيەكان - ئەگەر كەسىتك دەستدرېزى بکاتە سەر و مالە كەي بىات، يان
ئابرووى بشكىنى ئىجا پاساو بەقەدەر بەھېنیتەوە و پىتى بلېت: گلەيم لى مە كە چۈنكە
دەستدرېزىيە كەم بەقەدەر خوا بۇوە، پاساوه كەي لى قەبۇل ناکات، باشە چۈن
پاساودانەوە بەقەدەر لە كەسىتكى تر كە دەستدرېزى بکاتە سەر قەبۇل ناکات، كەچى
خۆى دەيکاتە پاساو لە دەستدرېزىكەندا بۆ سەر مافى خواي گەورە؟!
دەگىزىنەوە دزىتكىان بىردى لاي ئەمېرى باوهەداران (عُمرى كورى خەطاب) ئەللىق كە
شايىتەي دەست بېپىن بۇو، ئەمېرىش فەرمانى بەپىنى دەستى كەدە، دزە كە ووتى: هيواش
ئەي ئەمېرى باوهەداران، كە من دزىم كەردوو بەقدەر خوا بۇوە، پىشىمەوا (عمر) يىش
فەرمۇسى: ئىمەش بەقەدەر خوا دەپىرپىن!

باوهەبۇون بەقەدەريش چەند بەرھەمىتىكى ناوازە و گىنگى ھەيە، لەوانە:
يەكەم: پىشىبەستن بەخواي گەورە لە كاتى ئەنچامدانى ھۆكارە كاندا، بەجۇرەتك كە
پشت بەخودى ھۆكارە كە نابەسلىت چۈنكە ھەموو شىتىك بەقەدەر خواي گەورە
بەئەنjam دەگات.

دووهم: ئەوەيە گاتىك مرۆف خواستەكانى جىڭىر دەبىت نابى بەخۆى بنازىت، چونكە بەدەستەتىيانان بەھەريەكە لەخواي گەورەوە، بەھەي ھۆكارى چاکە و سەركەوتى بۇ دەستەبەر كەردووه و بەخۆنازىنى شوڭرانەبىزىرى ئەو بەھەريەي لەبىر دەباتەوە.

سېتھم: دلىيابى و حەوانەھەي دەررونى بەھەي قەدەرە كانى خواي گەورەي بەسەردا دىت و بە لەدەست چۈونى خۆشۈستۈرىتىك يان توش بۇون بەنھەويستۇرىتكەوە ناكەۋىتە دلەپاوكى، چونكە ئەو شتە بەقەدەرەي ئەو خوايە دەبىت كە خاوهەندارى ئاسمانەكان و زەھويە و ئەو بەسەرەتە دەبى ھەر بىت و چار نىھ، پەروەردگار لەوبارەيەوە دەفەرمۇيت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَبَرَّأُهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ۲۳-۲۲)، واتە: (ھەر بەلاو ناخۆشىيەك لەزەھوئى و لەخودى خۆتائىدا كە تووش دىت حەقەن لەكتىپىيەتكەي كە (لوح المحفوظ)ە پېش ئەھەي زەھوي و ئىيە و بەسەرەتە كەمش دروست بىكەين، بىگومان ئەو كارە بەلاي خواوه ئاسانە، تا بەھە دلگەران نەبن كە لەدەستان چۈوه و بەھەش دلخۇش نەبن كە دەستان كەدوتووه، خواش ھېج خۆ بەزلىزايىتكى شانازىيكمى شۆش ناوىت).

پېغەمبەريش ﷺ دەفەرمۇيت: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلُّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنَّ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنَّ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ» (رواه مسلم). واتە: (سەيرم لە كارى باوهەدار دىت، چونكە ھەموو كارە كانى خىرن، ئەوهەش بۆكەس نىھ تەنها بۇ باوهەدار نەبىت، ئەگەر توشى خۆشىيەك هات شوڭرانەبىزىرى دەكات و دەبىتە خىز بۇي، و ئەگەر توشى ناخۆشىيەك هات ئارام دەگرىت و ھەر دەبىتە خىز بۇي). دوو تاقمىش لە قەدەردا گۈمرا بۇون: يەكمىيان: جەھەريەكانە: ئەوانەي دەيانووت: بەندە لەسەركەدنى كارەكەي ناچارە و خۆى ھېج ويسەت و توانايەكى تىيىدا نىھ.

دوروه: قەدرىيە كانه: ئەوانە دەيانووت: بەندە لە كىرىنى كارە كەيدا لەرروى وىستو توانواه سەربەخۆيە خواستو تواناي خواي گەورە هىچ كارىگەرييە كى لەسەرى نىه.

تاقمىي يە كەم (الْجَبْرِيَّة) بە بەلگەي شەرع و نىمۇنەي واقىع بەرپەرج دەدىئەوه:

بەلگەي شەرع: ئەوهىه خواي گەورە وىست خواستى بۇ بەندە چەسپاندووه و كىردىوه داوه تە پالى، پەروەرد گار دەفرمۇيت: ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَة﴾ (آل عمران: ۱۵۲)، واتە: (كەسى وا لهئۆدا ھەيە دىنای دەۋىت و كەسى واشتان تىدايە كە رۆزى دوايى دەۋىت).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاء فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاء فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْذَنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَخَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ (الکەھف: ۲۹) تاكۇتايى نايەتكە، واتە: (بىلى: ئەوهى راست ورەوايە لەپەروەرد گارتانمۇيە و روونى كردوتهوه، ئىجا ھەركەس دەيمىسى با باور بھىتى و ھەركەسيش دەيمىسى با يىباور بىت، ئىمە ئاگرىكىمان بۇ سەممكارانى يىباور ئامادە كردو كە بلىيىسە كەى وەك رەشمەن دەورەيان دەدات).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبِّكَ بِظَلَامٍ لِلْعَيْدِ﴾ (فصلت: ۴۶)، واتە: (ھەركەس چاکە بىكەت بۆخۆيەتى و ھەركەسيش خراپە بىكەت ئەوا لەسەر خۆى دەكمەيت، وە پەروەرد گارىشىت سەممكار نىه بۇ بەندە كان).

بەلگەي واقىع: ئەوهىه ھەممۇ مرۆڤىك جىاوازى نىوان نەو كىدارە خۇويستانەي دەكەت كە بھويستى خۆى دەيانكەت، وەك: خواردن و خواردنهوه و فرۇشتن و كرىپىن، لە گەل ئەوانە بەبى ويسقى خۆى لېلىپ روودەدەن، وەك: سەلمىنەوه لەدوپىشك و كەوتىنە خواروه لەسەربان، كە لەيە كەمدا كارى سەرپىشكە بھويستى خۆى و بىن تۆپىزى ئەنجاميان دەدات و لەدوھەميشدا نەسەرپىشكە و نەھويستى لەرپەدانىدا ھەيە.

تاقمی دووه‌میش (**القدریّه**): به بملگه‌ی شهرع و عدقان به په‌رج دهدرنده‌وه: بملگه‌ی شهرع: ئوهیه خوای گهوره کردگاری ههموو شتیکه، ههموو شتیکیش به خواستی خۆی ده‌بیت، وه له کتیبه‌که‌یدا روونی کردووه‌ته‌وه که کرداری به‌نده کان به‌ویستی خزیان نه‌جام دهدربیت، وه ک ده‌فرمومیت: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا افْتَلَوْا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (البقرة: ۲۵۳)، واته: (ئه گهر خوای گهوره بیویستایه ئهو گه لانه دوای پیغامبەره کانیان کوشتاریان نه‌ده کرد، دوای ئوهی موعجیزه و بملگه‌ی ئاشکرايان بز ده‌هات، به‌لام جیاوازیسان که‌وته‌ناو، هندیکیان هه‌بیو باوه‌ریان هینا و هندیکیشیان بیتاوه‌پیوون، وه ئه گهر خوا بیویستایه کوشتاریان نه‌ده کرد، به‌لام خوا هەرچى بوی ئەنجامی ده‌دات).

هه‌روهها ده‌فرمومیت: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَتَبِينَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقُّ الْقُولُ مِنِي لَأَمَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (السجدة: ۱۳)، واته: (ئه گهر بمانویستایه ههموو نه‌فیتکمان ریتمایی ده‌کرد، به‌لام ووته و بپیاری راست لەمنوه‌یه که ده‌بیت دۆزه‌خ له جنۇكە و مرۆڤ پې بکەم).

بملگه‌ی عدقان: ئوهیه ههموو بونهوده مولکی خوای گهوره‌یه و مرۆڤ بەشیکه لەم بونهوده، ئویش مولکی خوای گهوره‌یدوه، ئىجا بز بەمولک‌کراویش نىه ئالوگۇر لەمولکی مولکداردا بکات بەمۈلتەت و ویستی خۆی نه‌بیت.

المُرْتَبَةُ الْثَالِثَةُ: الإِحْسَانُ، رَكْنٌ وَاحِدٌ، وَهُوَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكُ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُخْسِنُونَ ﴾ (النَّحْلُ: ۲۸). وَقَوْلُهُ: ﴿ وَتَوَكَّلُ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ * وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (الشَّعْرَاءُ: ۲۱۷-۲۲۰). وَقَوْلُهُ: ﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتَلَوُ مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كَمَا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تَفِيضُونَ فِيهِ ﴾ (يُونُسُ: ۶۱). (۱۳۴)

پلهی سیوهه م: ئیحسانه، كه يەلت پایه یە و بويتىيە لهوهى وا خوا بېرسىنى
وهك نهوهى بىبىنیت، ئىنجا دەگەر توش ئە و نەبىنى ئەوا ئە و تو دەبىنیت،
بەلگەش نهوهى خواي گەورە دەفەرمۇيت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُخْسِنُونَ ﴾، واتە: (بەراسىنى خوا لەگەل نەوانە یە كە پارىزىيان لە تۈرەيى خوا
كودووه و لەگەل نەوانە شە كە چاكە خوازىن)، هەر دەفەرمۇيت: ﴿ وَتَوَكَّلُ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ * وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، واتە: (پىشت بەو خواوهندە شکۆمەند و مىھەربانە بېستە كە دەبىنیت
كايىتەكە لە دەستىت بۇ نۇيىز و لەگەل نەوانەدا هەلسەوكە وەتكەيت كە
كېوش بەرن، بەراسىنى هەر ئە و خواي یە كە بىسىد و زانايىه)، وە
دەفەرمۇيت: ﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتَلَوُ مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كَمَا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تَفِيضُونَ فِيهِ ﴾، واتە: (ئەمۇ مۇھەممەد، سەرقانلى مەر
كاروبارىت بىت، وە هەرچى لە قورئان بخويتىيە وە هەرچى كردهوهى كىش
كە دەيىكەن ئىئمە هەر چاودىرىن بە سەرتانە وە كاتىتە تىيدا رۇدەچن).

(۱۳۴) چاكە خوازى (الإِحْسَان): دۈزى خراپىه كارىيە و بويتىيە لهوهى مرۆف چاكە
بىخاتە و دەست لە ئازاردان هەلگرىت و بەمال و پله و پايە و زانست و جەستە
چاكە بۇ بەندە كانى خوا دابىن بکات:

* به مان بهوهی خهرجی بکات و خیری لبکات و زهکاتی لبیدات، که باشترین جوئی چاکه خوازی به مالیش زهکاتدانه، چونکه زهکات یه کتکه له پایه و بونیاده مهزله کانی ئیسلام، ئیسلامه تی مرۆڤیش به زهکاتدان نه بی ته او ناییت، که خوشهویسترنی به خشینه کانه لای خوای گهوره و دوای نهویش ئه و خهرجیانه که له سدر مرۆڤ واجن، وەک خهرجیکیشانی خیزانه که کی و دایکی و باوکی و وەچه کانی و برا کانی و کورپی برا کانی و خوشکه کانی و مامه کانی و پوره کانی و خوشکه کانی دایکی و هەتا کۆتایی نەمانه، پاشان خیز کردن بەھەزاران و کەسانی تریش له وانه خیریان پىدەشیت، بۆ نمۇونە وەک: قوتابیانی زانست.

* چاکه کردن بەپلەمۇپایه: نهوهیه خەلکی پله پلەن، کەسی وايان تىدايە کە له لای خواون دەسەلات قىسىرۆيشتووه، دەبى مرۆڤ ئه و پلە و پايەيە بىخاتە کار، کاتىك يە کىك دېتەلای و داواي لىنەدەکات کە له لای خواون دەسەلات تکای بۆ بکات، ئىنجا بۆ لادانى زيانىك بىتلىنى، ياخود بۆ بەدەستھەتىنى سوودىك بىت بۆى.

* چاکه کردن بەزالىت: نهوهیه مرۆڤ زانسته کەی بۆ بەندە کانی خوا بىخاتە کار، بهوهی لمزنچىرە وانه کان و کۆرە گشتى و تايەتە کاندا فيريان بکات، هەتا ئەگەر لە چايخانەشدا بۇرى ھەر خىرە و چاکه خوازىيە کە خەلکى فير بکەيت، وە ئەگەر لە کۆرپىكى گشتىدا بۇرىت ھەر خىرە خەلکى فير بکەيت، بەلام لەم روووه دانايى و حىكمەت بەكاربەھىنە و گرانگىرى مەکە له سەر خەلکى بە جوئى ھەر کاتىك لە کۆرپىكدا دانىشى دەست بکەيت بە ئامۇرگارىكىردىيان و قىسىان بۆ بکەيت، چونکە پېغەمبەر ﷺ لە ئامۇرگارىكىردىدا خەلکى سەرپشك دەکرد و زۆرى له سەر نەدەرۆيىشت، لە بەرئەوهى دەروونە کان بى تاقەت و بىزار دەبن و زۆر جاريش لەزۆر کارى ئەوهى دەست بەقسە کردن دەکات رقىان لە چاکەمش دەبىتەوه.

* ھەروەها چاکه خوازى له گەل خەلکىدا بە جەستە: نهوهیه پېغەمبەر ﷺ دە فەرمۇيىت: ﴿وَتَعِينُ الرَّجُلَ فِي ذَائِبَتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَةً صَدَقَةً﴾ (رواه البخاري)

ومسلم)، واته: (یارمه‌تیدانی که سیلک له‌وولاخه که‌یدا، بهوهی سواری بکه‌ی، یان شتمه که که‌ی له‌گهله بار بکه‌یت چاکه‌یه)، ئهوه که سیلکه و یارمه‌تی ددهه‌ی و شتمه که که‌ی له‌گهله هملدله‌گری، یان ریگه‌ی نیشان ددهه‌یت، یان هم‌کارنیکی له‌جوره بیت، هه‌موه ئه‌مانه چاکه‌خوازین، ئهمه سه‌باره‌ت به‌چاکه‌خوازی له‌گهله به‌نده کانی خوادا.

بلاام سه‌باره‌ت به‌چاکه‌خوازی له‌په‌رسنی خوادا: ئهوه‌یه «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ»، واته: (وهک ئهوه خوا په‌رسنی که ده‌بینیت)، هه‌روهک پت‌غمبهز فه‌رموموی. ئهم په‌ستنه‌ش - واته مرؤف - وا په‌روه‌ردگاری په‌رسنی که بی‌بینیت - په‌رسنی داخوازی و تامه‌زروییه، له‌په‌رسنی داخوازی و تامه‌زروی‌شدا مرؤف له‌ده‌روونه هه‌ست به‌هاند‌هه ده‌کات بۆئه‌نجام‌دانی، چونکه داخوازه بۆ ئه‌و زاته‌ی خوشی ده‌وقت، واده‌په‌رسنی که بی‌بینیت، پووی مه‌به‌ستی تیده‌کات و ده‌گه‌پت‌هه‌و بۆلای و خۆی لى نزیک ده‌خاته‌وه.

«فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»، واته: (نه‌گهر توش نه‌بینی ئهو تو ده‌بینیت)، ئهم‌مش په‌رسنی راکردن و ترسانه، له‌په‌رئوه ئهم پله‌یه له‌چاکه‌خوازیدا دووه‌مه، ئه‌گهر وهک ئهوه خوای گهوره نه‌په‌رسنی که بی‌بینی و داخوازی بیت و بۆ گه‌بیشتن پتی هانی ده‌روونت بدده‌یت، ئهوا و‌ها بی‌په‌رسنی که ئهو تو ده‌بینیت، وهک که سیلک بی‌په‌رسنی که‌لئی ده‌ترسیت، که سیلک که له‌سزا و تو‌لەی رابکه‌یت، ئهم پله‌یه‌ش لای ئاکار‌دۆستان (أرباب السلوك) له‌په‌لەی یه‌کم نزمزه. په‌رسنی خوا په‌لەک وهک (ابن القيم) - ره‌جه‌تی خوای لى بیت - فه‌رمویه‌تی، ئهوه‌یه:

وَعِبَادَةُ الرَّحْمَنِ خَاتَمُ حُبَّهِ	مع ذلّ عايده هما رکنان
هه‌ریهک پیویستی به‌هیه	په‌رسنی خوا دوو روکنی هه‌یه
دووهم ملکه‌چی چاگی به‌نده‌یه	یه‌گیان ئهوه‌پی خوش‌ویستیه‌تی

پدرستن له سهر ئەم دوو بىچىنە يە بنياد دەنرىت: ئەو پەرپى خۆشويستان و ئەۋەپەرى ملکەچى، ئىجا لە خۆشويستاندا داخوازى هەيە و لە ملکەچى كىردىدا ترس و راڭردن هەيە، ئەمە يە چاكەخوازى (الإحسان) لە پەرسەتى خواى گەورەدا، ئىجا ئەگەر مۇرۇق بەم شىۋە يە خوا بېرسەتىت، ئەو كاتە نيازپاڭ دەبىي بۇ خواى شەكۈمىند و لە پەرسەتنە كەيدا نەمە بەستى روپامائى دەبىي و نەناوبانگ (سمعة) و نەپاھەلدىنى خەلتى، ئىجا خەلتى ئاگايان لىتى بىي، يان ئاگايان لىتى نەيتىت، ھەموو حالتە كان بەلايمەوه يە كسان و لە ھەموو بارىتكدا چاكەخوازە لە پەرسەتنە كەيدا، بەلكو لە تەواوەتى و نيازپاڭ كىيەوە يە كە مۇرۇق لە سەر ئەوه سور بىت خەلتى لە كاتى خواپەرسەتىدا نەيىين، وە دەبىي پەرسەتنە كەي لە گەل پەروەردگارىدا نەيىنى بىت، مەگەر لە ئاشكراڭىنى شىتكىدا كە بەرژەوندى بۇ موسولمانان يان بۇ ئىسلام تىدا بىت، وەك ئەوهى كەسىتكى شوين بىي هەلگىراوى پىشەوا بىي و چاوى لىتكەن و حەز بکات پەرسەتنە كە بۇ خەلتى رۇون بکاتمۇھ بۆئەوهى مەشخەلتىكى لىۋەرېگەن و لە بەر رۆشنايە كەيدا بىرون، يان بىي خۆش بىي كە پەرسەتنە كەي دەربەكمەيت بۆئەوهى ھاۋى و دۆست و ھاۋەلە كانى چاوى لى بىكەن، ئەمە خىرى تىدايە، ئەو بەرژەوندىيە ئاۋىرى لىدەداتمۇھ رەنگە چاڭز و بەرزىز بىت لە بەرژەوندى شار دنەوە كە، لە بەر ئەمە خواى گەورە ستايىشى ئەوانە دەكتات كە سامانە كانيان بەنھىنى و ئاشكرا دە به خشن و خەرج دە كەن، ئىجا ئەگەر نەيىي بۇون چاڭز و بە سوودىر بىي بۇ دل و ترس ئامىزلىرى بىي و زياتر مايەي گەرانەوه بۇ لاي خوا بىت دەيشار نەوه، وە ئەگەر ئاشكراڭىنى كە بەرژەوندى ئىسلامى بەدەركەمەتنى ياسا و شەريعەتە كانى تىدا بۇو، ھەروەھا بەرژەوندى موسولمانانى تىدا بۇو بەوهى چاوى لىتكەن، ئاشكراى دە كەن.

باوه دارىش تەماشا دەكتات كاميان گۈنجاوترە، ھەركاميان گۈنجاوتر و بە كەلگەن بۇو لە پەرسەتندا ئەوه تەواوتىر و باشتىر.

والدليل من السنة حديث جبرائيل المشهور عن عمر رض قال: « بَيْتَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدٌ بَيْاضِ الْقِيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أثْرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْنَدَ رُكْبَتِيهِ إِلَى رُكْبَتِيهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخِدَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: « إِسْلَامٌ: أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الرِّزْكَاهَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحْجُجَ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ». قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ ! قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَا لَمْ يَكُنْ بِهِ وَكُثُرَهُ، وَرَسُولِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِهِ ». قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: « أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ ». قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: « مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ ». قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ أَمَارَتِهَا. قَالَ: « أَنْ تَلِدَ الْأَمَةَ رَبَّهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَّاةَ الْغَرَاءَ الْغَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَسْطَاوُونَ فِي الْبَيْتَانِ ». قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثَ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: « يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ » قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: « فَإِنَّهُ جِبْرِيلٌ أَتَأْكُمْ يَعْلَمُكُمْ دِينَكُمْ » (١٣٥).

به لگه ش له سوننه فه رمووده کهی جوبرائيلی به ناویانگه له عومه رهوه رض
 که فه رموودی: ئیمه ڏوڙیکیان لای پیغه مبهه ری خوا ڦ دافیشتبووین، له پې
 پیاویکمان لیده رکهوت، جله کافی زود سپی بوو، مووی زود رهش بوو،
 شوینه واری گه ڏافی پیووه نه ده بینرا و که سیش له ئیمه نه یده ڇاسی، تاکو لای
 پیغه مبهه ر ڦ دافیشت، ڦنجا ڻه ڙنُوی نا به ڻه ڙنُویه وه و هه ردوو له پی دهستی
 خسته سه ره ردوو رانی، فه رموودی: ئهی مووحه مهد، دهربارهی ئیسلام
 هه والم پیبده؟ پیغه مبهه ری خواش ڦ فه رموودی: (ئیسلام هه وهیه شایه تی
 بدھیت که هیچ په رسترویک نیه مافی په رستنی هه بیت بیچگه له خوا، وه
 مووحه مهد دیش پیغه مبهه ری خوایه و نویژ بکهی و زه کات بدھی و ده مه زان

به دُوْز و بس و سه‌ردان و حه‌جی مائی خوا بکه‌ی ئەگەر توانای چوونت
ھەبwoo، فەرمۇوى: راست دەكەيت، ووتى: پىمان سەير بwoo، پرسىارى
لىدەكەد و پىشى دەوووت راست دەكەيت !!، فەرمۇى: ئىنجا دەربارەي باوهەر
ھەوالم پىنیدە؟ فەرمۇوى: (ئەوهىي باوهەر بھىنى بەخوا و بەفرىشته كافى و
كتىيە كافى و پىغەمبەرانى و دُوْزى دوايس و بەقەدەر بەچاك و خراپىيەوە)،
فەرمۇوى: راست دەكەيت.

فەرمۇوى: ئىنجا دەربارەي ئىحسان ھەوالم پىن بده؟ فەرمۇوى: (ئەوهىي بەو
شىوهى خوا بېرىستى كە دەبىينىت، ئەگەر تۆش نەبىين ئەوا ئەو تو
دەبىينىت)، فەرمۇوى: دەربارەي ماڭنى دُوْزى دوايس ھەوالم پىن بده؟
فەرمۇوى: (پرسىارلىكراو لەخاون پرسىارە كە زاناتر نى)، فەرمۇوى:
دەربارەي ئىشانە كافى ھەوالم پىن بده؟ فەرمۇوى: (ئەوهىي ئافرەتى كۆيلە
گەورە و خانىھە كە خۆى بخاتەوە و بىبىنى پىپەتى و دووتن و دووتن و ھەزارە كان،
ئەوانەي شوانى ئازەلەن تەلار و خانووبەرە كافيان بەرزىكەنەوە)، پىشەوا (عمر)
فەرمۇوى: ئىنجا كابرا رۈيىشت و ئىتمەش كەمىت ماینەوە، پىغەمبەر ~~ئەلەن~~
فەرمۇوى: (ئى عومەر ئايادەزانى ئەوهى پرسىارى دەكەد كىن بwoo؟)، ووتى:
خوا و پىغەمبەرە كە دەزانى و زاناترن! فەرمۇوى: (ئەوه جبرىل بwoo،
ھاتەلاتان بۇئەوهى ئايىنە كە ئان فير بکات).

(۱۳۵) زۆربەي ئەم فەرمۇودەيە لە پىشدا راپەكراوه و لە(سەرجەمىي فەتوا و
پەيامەكان)دا راپەمان لەسەرى ھەيە (۱۴۳/۳).

الأصل الثالث: (۱۳۵) معرفة نبیکم محمد ﷺ و هو محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم و هاشم من قریش و قریش من العرب والعرب من ذریة اسماعیل ابن ابراهیم الخلیل علیه و علی نبینا أفضـل الصـلاة و السـلام.

بنچینه‌ی سیّدهم: ناسینی پیغامبره که تان (محمد)ه ﷺ، نه ویش (محمد)ی کوپی (عبدالله) کوپی (عبدالمطلب) کوپی (هاشم)ه و (هاشم)یش له قوپه‌یشه و قوپه‌یشیش له عه‌رمه و عه‌رمه‌بیش له وه‌چه‌ی (ابراهیمی خلیل) بن، علیه و علی نبینا أفضـل الصـلاة و السـلام.

(۱۳۶) واته: له سی بنچینانه‌ی واجبه له سهر مرؤف بیانزایت، که بریتن له‌وهی بهنده پهروه ردگار و ثایین و پیغمبری بناسیت. ناسینی پیغمبریش ﷺ پیش برگه له خو ده گریت:

یه کمم: ناسینی لره‌چه‌له کمهوه:

که بهریزترینی خهـلکه لهـلکه لهـلکه رـهـچـهـلهـکـمهـوهـ وـهـاشـمـیـ قـورـهـیـشـیـ عـهـرـهـبـیـهـ وـهـناـوـیـ (محمد) کـوـپـیـ (عبدـالـلهـ)ـیـ کـوـپـیـ (عبدـالمـطـلـبـ)ـکـوـپـیـ (هاـشمـ)ـهـ وـهـ...ـ تـاـ کـوـتـائـیـ ئـهـوهـیـ شـیـخـ رـهـحـدـتـیـ خـوـایـ لـیـ بـیـتـ فـهـرـمـوـوـیـتـیـ.

دوووه: زانینی تهمه‌نی و شوینی له دایک بوون و شوینی کوچ بوکردنی:

شیخ بهوه روونیکردووه‌تهوه که ده فهرومیت: (شـهـسـتـ وـسـیـ سـالـ تـهـمـهـنـیـ کـرـدوـوـهـ وـ شـارـهـ کـهـ بـوـهـ وـ کـزـچـیـ کـرـدوـوـهـ بـوـ مـهـدـیـهـ)ـ لـهـمـهـ کـهـ لـهـدـایـکـ بـوـهـ وـپـهـنـخـاوـ سـیـ سـالـ تـیـبـیدـاـ ماـوـهـتـهـوـهـ،ـ پـاشـانـ کـوـچـیـکـرـدوـوـهـ بـوـ مـهـدـیـهـ وـ دـهـسـالـ تـیـبـیدـاـ ماـوـهـتـهـوـهـ،ـ ئـنـجـاـ لـهـوـیـ لـهـرـهـبـیـعـیـ یـهـ کـهـمـیـ سـالـیـ یـازـدـهـیـ دـوـایـ کـزـجـ وـهـفـاتـیـ کـرـدوـوـهـ.

سیههم: زانینی زیانی پیغمه مبارایه قیسه که لله که بیست و سی ساله:
کاتیک سروشی بزهات تمدنی چل سال بزو، و هک یه کیک له شاعیرانی و تنویه‌تی:

وَأَتَتْ عَلَيْهِ أَرْبَعُونَ فَأَشْرَقَتْ شَمْسُ النُّبُوَّةِ مِنْهُ فِي رَمَضَانَ

واته:

تمدنی زنی جل سالی بمسمردا هات خوری پیغمه مبارایه‌تی له ده مزان لی هلهات

چوارهم: به چی بزو به (نبی) و به (رسول):؟

کاتیک بزو به (نبی) که ئەم ئایه تانه‌ی بزو هاته خواره‌وه: ﴿اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * اَقْرَأْ وَرِبَّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَنْ * عَلَمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (العلق: ۱-۵)، واته: (بەناوی ئەو پەروەردگارە تەوه بخوینە کە ھەموو شتىکى دروستکردووه، مرۆڤى له خوینپارە دروستکردووه، بخوینە پەروەردگارى تو لەھەموو كەس بە خىشندەتەرە، ئەوھى مرۆڤى بە قەلم فېرى نوسين كردووه، مرۆڤى فېرى شتائیکى كردووه کە نەيدەزانى).

پاشان کە ئەم ئایه تانه‌ی بزو هاته خواره‌وه بزو به (رسول): ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْئُرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَتَبَّاكَ فَطَهَّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمْنَنْ تَسْتَكْثِرْ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ (المدثر: ۱-۷)، واته: (ئەی ئەو كەسەی خوت داپوشىو، ھەستە و خەلکى لە مەترسى ھاوبەشدانان ناگادار بکەرە و پەروەردگارت بەگەورە و پىرۆز بگەرە و پۇشاكت خاۋىن بکەرە و لەپۇخلە و چەپەلى ھاوبەشدانان خوت پەريز بگەرە و منەت مە كە، بەھەی داواى زۇر بکەيت و بزو پەروەردگارت و لەپەر خاترى ئەو نارام بگەرە).
ئىنجا پیغمه مبارى لله ھەستا و خەلکى ناگادار كرده‌وه و بە فەرمانى خواي گەورە راچەنى.

جيوازى نیوان (رسول) و (نبی) يش و هک زاناييان دەلىن، ئەوه يه: (نى) كەسىكە بەھەحى شەرعى بزو نېرابى و فەرمانى پى نە كراپى راي بگەيەزىت، (رسول) يش

کەسیکە خوا بەوە حى شەرعى بۆ ناردىي و فەرمانى بەراگەياندنى پىكىرىدىت، بەم پىشىھەممو (رسۇل) يىك (نبى) يە و ھەممو (نبى) يىك (رسۇل) نىھە.

پىنچەم: چ پەيامىكى پىدا نىزراوه و بۆچى؟ بىڭومان بۆ گەياندنى يە كاتاپەرستى خواى گەورە و شەريعەتە كەى نىزراوه كە كردىنى فەرمانپىكىراو (المأمور) و وازھىنان لەرىتەدراو (المحظور) لە خۆگرتۇوه، ھەروەھا بۆئەوه نىزراوه كە مىھەربانى بى بۆ جىھانىان تاڭو لەتارىكى ھاوبەشدانان و بىساوھەرپى و نەفامى دەربازىان بىكەت بەرەو رۇناكى زانست و باوھەر و يە كاتاپەرستىيان بەرىت، بۆ ئەوهى بەھو پەيامە لېخۇشبوون و رەزانەندى خوايان دەستبەكەۋىت و لەتۆلە و خەشى خوا رېگاريان بىيت.

* * *

وله من العمر ثلاثة وستون سنة، منها أربعون قبل النبوة، وثلاثة وعشرون نبياً ورسولاً،نبيء بإقراراً، وأرسل بالمدثر، وبلاه مكة، و هاجر إلى مدينة بعثه الله بالندارة عن الشرك ويدعوا إلى التوحيد^(١٣٧) والدليل قوله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِرُ ﴾ * قُمْ فَأَنذِرْ^(١٣٨) * وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَثِيَابَكَ فَطَهَرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمْنَنْ تَسْتَكْثِرْ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ (المدثر: ١-٧)، ومعنى ﴿قُمْ فَأَنذِرْ﴾ ينذر عن الشرك ويدعوا إلى التوحيد^(١٣٩) أي عظمه بالتوحيد^(١٤٠) وَثِيَابَكَ فَطَهَرْ أي طهر أعمالك عن الشرك^(١٤١) الرجز الأصنام، وهجرها تركها والبراءة منها وأهلها.

أخذ على هذا عشر سنين يدعو إلى التوحيد^(١٤٠) وبعد العشر عرج به إلى السماء^(١٤١).

تمهنه شهست و سی سال بووه، چل سالیان پیش پیغمه رایه‌تی و بیست و سی سالیشیان دوای هلبژیردان و پیغمه رایه‌تی، به(اقرأ) بwoo به(نبي) و به(المدثر) بwoo به(رسول) و شاره‌کهی مه که بwoo و کوچی کرد و دووه بو مه دینه. خوا به قرساندن له هاویه شدانان و باانگه واژ کردن بو یه کتابه رستی دهوانه کردووه، به لکه ش نه و هیه خوای گه و ره ده فه رموقت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِرُ ﴾ * قُمْ فَأَنذِرْ * وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَثِيَابَكَ فَطَهَرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمْنَنْ تَسْتَكْثِرْ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾، واته: (ئهی ئه و كسهی خوت داپوشیوه، هسته خه لکی بترسینه و ئاگاداریان بکه رهوه و په روهدگارت به گه و ره بگره و پوشاقت خاوین بکه رهوه و له پوخله و چه پهلى خوت په ریز بگره و منهت مه که بهوهی دوای زور بکهیت، وه له به رخاتری په روهدگارت ئارام بگره)، واته: ﴿قُمْ فَأَنذِرْ﴾ نه و هیه خه لکی له هاویه شدانان بترسینه و باانگه واژ بو یه کتابه رستی بکات، ﴿ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، واته: به یه کتابه رستی به مه زنی بگره، ﴿ وَثِيَابَكَ فَطَهَرْ﴾ واته: کردهوه کافت له هاویه شدانان خاوین بکه رهوه، ﴿ وَالرُّجْزَ

فَاهْجُرْ ﴿٤﴾. (رجز): بته کانه و (هجر) یان واته: واژلیتینانیان و خو بـه دیکردن له خویان و ئه مله کانیان که بتـه رستان. له سـه ئـه مـهـالـه دـهـسـالـه بهـسـهـرـبـرـدـ، کـهـ بـاـنـگـهـ وـاـزـیـ بـوـ يـهـ کـتـابـهـ رـسـتـیـ دـهـ کـرـدـ وـ دـوـایـ دـهـ سـالـهـ کـهـ بـهـ رـزـ کـرـایـهـ وـ بـوـ ئـاسـمـانـ.

---

(۱۳۷) واته لـهـاـوـبـهـشـدـانـانـ بـیـانـ تـرـسـیـنـیـ وـ بـوـ يـهـ کـاـپـهـرـسـتـیـ خـوـایـ گـهـورـهـ بـانـگـیـانـ بـکـاتـ، لـهـ پـهـرـهـ دـگـارـیـهـتـیـ وـ پـهـرـسـزـاوـیـهـتـیـ وـ نـاوـ وـ سـیـفـهـتـهـ کـانـیدـاـ.

(۱۳۸) بـانـگـهـشـهـ کـهـ بـوـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـایـهـ ﴿٥﴾.

(۱۳۹) خـوـایـ گـهـورـهـ فـهـرـمـانـ بـهـ پـیـغـهـمـبـرـهـ کـهـیـ ﴿٦﴾ دـهـ کـاتـ کـهـ بـهـ کـارـاـمـهـبـیـ وـ چـالـاـ کـانـهـ هـسـقـ وـ خـمـلـکـیـ لـهـاـوـبـهـشـدـانـانـ بـتـرـسـیـنـیـ وـ ئـاـگـادـارـیـانـ بـکـاتـهـوـهـ لـتـیـ، شـیـخـ ئـهـوـ شـیـخـهـتـهـیـ تـهـفـیـزـ کـرـدوـوـهـ.

(۱۴۰) واته: پـیـغـهـمـبـرـ ﴿٧﴾ لـهـ سـهـرـ ئـهـوـ حـالـهـ دـهـ سـالـ مـاـیـهـوـ وـ بـانـگـهـ وـاـزـیـ بـوـ يـهـ کـتـابـهـرـسـتـیـ خـوـایـ گـهـورـهـ وـ بـهـتـهـنـهاـ نـاسـینـیـ لـهـ پـهـرـسـتـیـدـاـ ﴿٨﴾ دـهـ کـرـدـ.

(۱۴۱) (عروج): بـهـرـزـبـوـنـهـوـهـ، خـوـایـ گـهـورـهـ لـهـوـبـارـهـیـهـ دـهـ فـهـرـمـوـیـتـ: ﴿٩﴾ تـعـرـجـ الـمـلـائـكـةـ وـالـرـوـحـ إـلـيـهـ ﴿الـمعـارـجـ: ۴﴾، واته: (فرـیـشـتـهـ کـانـ وـ جـبـرـیـلـ بـزـلـایـ خـواـ بـهـرـزـ دـهـ بـنـهـوـ) ئـهـوـشـ يـهـ کـیـکـهـ لـهـ وـ تـایـیـهـ تـمـهـنـدـیـبـیـهـ مـهـزـنـانـهـیـ کـهـ بـهـهـوـیـهـوـ خـواـ رـیـزـیـ لـهـ پـیـغـهـمـبـرـ ﴿٩﴾ نـاوـهـ، پـیـشـ ئـهـوـهـیـ لـهـمـهـ کـکـهـ کـوـچـ بـکـاتـ، کـاتـیـکـ لـهـ کـعـبـهـ لـهـلـایـهـ کـهـوـهـ نـوـسـبـوـ، يـهـ کـیـکـ هـاـتـهـلـایـ وـ نـیـوـانـیـ رـهـقـیـهـیـ مـلـیـ هـهـتاـ دـاـوـیـنـیـ سـکـیـ توـیـکـرـدـ، ئـنجـاـ دـلـیـ دـهـرـهـتـاـ وـ پـرـیـکـرـدـ لـهـ دـانـایـ وـ باـوـهـ، تـاـکـوـ بـوـ ئـهـوـ ئـهـرـکـهـ دـوـاتـرـ پـیـ هـهـلـدـهـسـتـیـ سـازـ وـئـامـادـهـ بـیـتـ، ئـنجـاـ وـوـلـاـخـیـکـیـ سـبـیـ هـبـیـاـ، کـهـ لـهـ ئـیـسـتـ بـچـوـکـزـ وـ لـهـ گـوـنـدـرـیـزـ گـهـورـهـتـرـ بـوـ وـ پـیـ دـهـوـتـرـیـتـ: بـوـرـاقـ وـ هـنـگـاـوـهـ کـانـیـ لـهـ تـهـوـاـبـوـونـیـ بـیـنـایـ چـاـوـیدـاـ دـادـهـنـیـتـ، پـیـغـهـمـبـرـ ﴿١٠﴾ سـوارـیـ بـوـ وـ بـهـ هـاـوـرـیـیـهـتـیـ جـبـرـیـلـیـ ئـهـمـنـدـارـ رـوـیـشـتـنـ، تـاـکـوـ گـهـیـشـتـهـ (بـیـتـ المـقـدـسـ)،

ئنجا لەوی دابه‌زی و پیشنویزی بۆ پیغمه‌بران کرد، بۆ هەموو پیغمه‌بر و نیزراوه‌کان، نویزیان لەدواوه کرد تاکو بەم پیشنهادی ریز و شەرهەمندی پیغمه‌بری خوا
دەرگەویت، هەروه‌ها دەرگەوی کە پیشەوای سەرمەشقە، پاشان جبریل بەرزی کردەوه
بۆ ئاسخانی دونیا و لەدەرگایدا، ووتیان: ئەوە کیتیه؟ فەرمۇوی: جبریل، ووتیان: کیت
لەگەله؟ فەرمۇوی: (محمد)، ووتیان: پەیامی بۆ رەوانە کراوه؟ فەرمۇوی: بەلتى، ووتیان:
بەخیر بیت، چاک‌زین میوان ھاتووه، ئنجا دەرگای بۆ کرايەوه و لەوی ئادەمی بىنى،
جبریل فەرمۇوی: ئەمە باوکە ئادەمته، سلاوی لېیکە، ئەويش سلاوی لېکردى، ئادەم
وەلامی سلاوەکەی دايەوه و فەرمۇوی: كورى چاك (صالح) و پیغمه‌بری چاك
بەخیر بیت، بىنى لەلای راستى ئادەمەوه گیانى بەخەمەورەکان و لای چەپىمەوه گیانى
سەرگەردانەکانە لەوەچەکانى، كاتىك سەيرى لای راستى دەکرد دلخۆش دەبوو و
پىتە كەننى، وە كاتىك سەيرى لای چەپى دەکرد دەگرىيا، پاشان جبریل بەرزى کردەوه بۆ
ئاسخانى دووەم و لەدەرگای داو... هتد. ئنجا يەحىا و عيسى لەوی بىنى - سلاوی
خوايانلى بیت - كە هەريه‌کەيان كورى پورى ئەوى تريانە، ئنجا جبریل فەرمۇوی: ئەم
دووانە يەحىا و عيسىان و سلاويان لېیکە، ئەويش سلاوی لېکردن و سلاوەکەيان
سەندەوه و فەرمۇويان: براى چاك و پیغمه‌بری چاك بەخیر بیت، پاشان جبریل بەرزى
کردەوه بۆ ئاسخانى سىيەمم و لەدەرگایداو... هتد، يوسفى لەوی بىنى، جبریل
فەرمۇوی: ئەمە يوسفە و سلاوی لېیکە، ئەويش سلاوی لېکردى، يوسف سلاوەکەى
سەندەوه و فەرمۇوی: براى چاك و پیغمه‌بری چاك بەخیر بیت، پاشان جبریل بەرزى
کردەوه بۆ ئاسخانى چوارەم و لەدەرگایدا و... هتد. ئنجا ئىدرىسى لەوی بىنى، جبریل
فەرمۇوی: ئەمە ئىدرىسى و سلاوی لېیکە، ئەويش سلاوی لېکردى و سلاوەکەى
سەندەوه و فەرمۇوی: براى چاك و پیغمه‌بری چاك بەخیر بیت، پاشان جبریل بەرزى
کردەوه بۆ ئاسخانى پىتجەمم و لەدەرگایدا و... هتد، هارونى كورى عىمرانى براى

موسای بینی ﷺ و جبریل فهرمودی: ئەمە هارونە و سلاّوی لیتکە، ئەویش سلاّوی لیتکرد، هارون سلاّوە کەی سەندەوە و فەرمۇسى: براى چاڭ و پىغەمبەرى چاڭ بەخىر بىت، پاشان جبریل بەرزى كردهو بۇ ئاسمانى شەشم، لەدەرگائى داو... هتد.

ئىنجا موسای لهۋى بىنی ﷺ، جبریل فەرمۇسى: ئەمە موسايە و سلاّوی لیتکە، ئەویش سلاّوی لیتکرد، موسا سلاّوە کەی سەندەوە و فەرمۇسى: براى چاڭ و پىغەمبەرى چاڭ بەخىر بىت، كاتىك لېتى رەت بۇو موسا گىريا، پىشان ووت: بۆجى دەگرىت؟ فەرمۇسى: بۆيە دەگرىيم چونكە دواى من رۈلەمەيك رەوانە كراوه، كە زياتر لەئۇمەتە كەی ئەو دەچنە بەھەشتەوە وەك لەمەتە كەی من دەچنە بەھەشتەوە - گريانە كەي موساش پەزارەت ئەو بۇ كە گەله كەي ئەو ھەموو رېزەت لەدەست چووە نەك ئىزەتى و حەسۋەدى بىت بە ئۇمەتى (محمد) ﷺ -.

پاشان جبریل بەرزى كردهو بۇ ئاسمانى حەوتەم و لەدەرگايىدا و... هتد، ئىبراھىمى (خليل)ى خواى بەخشىنەتى لهۋى بىنی، ئىنجا جبریل فەرمۇسى: ئەمە باو كە ئىبراھىمەتە و سلاّوی لیتکە، ئەویش سلاّوی لیتکرد و ئىبراھىم سلاّوە کەی سەندەوە و فەرمۇسى: كورى چاڭ و پىغەمبەرى چاڭ بەخىر بىت، جبریل بۆيە پىغەمبەرى خواى ﷺ بەسەر ئەو پىغەمبەرانەدا گەران تاكو مايهى رېزلىيان و دەرخستى شەرفەمنىدى پلەوپايەت پىغەمبەر ﷺ بىت، ئىبراھىمى خەليل پالىدابۇ به مالى ئاۋەدان (بيت المعمور) وە لەئاسمانى حەوتەم كە ھەموو رۆزىك حەفتا ھەزار لە فەرىشتنە كانى تىدەچن، خوا پەرسى و نويزىدە كەن، پاشان دىنەدەرەوە و ناگەرىنەوە ناوى، لە رۆزى دوورەمدا بىتجىگە لەوان فەرىشتنە تر دىن كە بىتجىگە لەخوا كەسى تر ژمارەيان نازانىت، ئىنجا پىغەمبەر ﷺ بەرزا كرایەوە بۇ (سدرة المنتهى) كە بە فەرمانى خوا بەرەونەق و جوانى داپۆشىنىك داپۆشراوە ھىچ كەس نەتوانى لە جوانىدا وەسفي بىكەت، پاشان خوا پەنجا نويزى بۇ ھەموو شەوو رۆزىك لەسەر فەرزا كرد و پىنى را زى بۇو و دەستبەجي ملکەچ بۇو، ئىنجا

هاته خواره‌وه، کاتیک به‌لای موسادا تیپه‌پی فهرموموی: پهروه‌ردگارت چی له‌سهر نومه‌ته که‌ت فهرز کردوه؟ فهرموموی: لمهممو روزنکدا پهنجا نویز، ئه‌ویش فهرموموی: نومه‌ته که‌ت توانای ئه‌وهی نیه، من خەلکی پیش تۆم بۆ تاقی بوروه‌ته‌وه و به‌سەخت ترین شیوه چاره‌سەری کیشەی (بنو اسرائیل) م کردوه، بگەریزه‌وه بۆلای پهروه‌ردگار و داوای لیکه سوکی بکات بۆ نومه‌ته که‌ت، پیغەمبەر ﷺ فهرموموی: ئىجا گەرامه‌وه و خوا (ده) نویزی له‌سهر لا بردم، بەردەوام دە گەرايە‌وه بۆلای پهروه‌ردگاری تاکو فەرزه که له (پیتچ) دا جىڭىز بۇو، ئىجا بانگدەریتک بانگى كرد: فەرزه كەمم چەسپاند و له‌سهر بەندە كاڭم سوڭ كرد. هەر لەم شەودا پیغەمبەر ﷺ برا بۆ بەھەشت، بىنى چەندەها گومەزى مرواري تىدايە و خۆلە كەئى ميسكە، پاشان پیغەمبەرى خسوا ﷺ هاتە خواره‌وه تاکو له گۆتايى شەودا هاتە‌وه مەككەو نویزى بەيانى لەۋى كرد.

* * *

وفرضت عليه الصلوات الخمس، وصلى في مكة ثلاثة سنين^(١٤٢) و بعدها أمر بالهجرة^(١٤٣) إلى المدينة.

وه پیش نویزه کافی له سه روز ذکرا و سی سال له مه که نویزی کرد دواي
نهوه فرمانی پیکرا به کوچکردن بو مه دینه.

(۱۴۲) تا کوچیکرد بو مه دینه نویزی چوار رکاتی به دور رکات ده کرد، ئنجا
نویزی سه روز دو رکاته که) مایه وه و نویزی نیشته جی (حضر) زیاد کرا.

(۱۴۳) خواي گهوره فرمانی به پیغامبره کهی موحده کرد به کوچکردن بو
مه دینه، چونکه خله لکی مه که رنگریسان ده کرد که بانگهاوازه کهی برقه رار بکات، وه
لهمانگی پهیعی يه که می سالی سیازدهی رهوانه کراندا پیغامبر کهی بیشته مه دینه
له مه که مه که شاري يه که می سروش و خوشبویسترين وولات بوو لاي خوا و
پیغامبره کهی به کوچکردویی گهیشته مه دینه، به مؤلمه تی پهروه ردگاری لممه که مه
به کوچ کرد دویی ده رچوو، دواي نهوه سیازده سالی تیدا به سهربند و پهیامی
پهروه ردگاری راده گهیاند و به چاور پهونی بانگهاوازی بو ده کرد.

به لام هیچی لمزور بهی قوره یش و گهوره کانیان دهست نه که موت بیتجه لهره فز کردنی
بانگهاوازه کهی و پشتہ لکردن لیئی و ئازار دانی توندو تیزی پیغامبر و نهوانه
باوریان پتھیابوو، هدتا کار گهیشته نهوهی ههستان بەراپهرا اندنی نه خشەی فیل
نه له که کردن بو کوشتی پیغامبر که گهوره کانیان له نهنجومه نی راویز (دار الندوة)
کو بونهوه و راویزیان کرد بو نهوهی بزانن چی له پیغامبری خوا بکهن؟ کاتیک
بینیان هاوه له کانی کوچده که ن بو مه دینه و نهوهیش حه تمن ده بی پیسان بگات و
پشتیوانی و یارمه تی له و پشتیوانانه وه چنگ بکه ویت که به یعنی تیان پتھابوو له سه ر

ئهوهی لمههـ شـتـيـك بـيـارـيـزن كـمـرـلـهـ كـانـيـان و ڙـنـهـ كـانـيـانـ لـيـدـهـ پـارـيـزن، ئـهـوـ كـاتـمـش دـوـلـهـت و دـهـسـهـلـاتـيـ بهـسـهـ قـورـهـ يـشـداـ دـهـبـيتـ.

(ئـهـبوـ جـهـهـلـ)ـيـ دـوـرـمـنـيـ خـواـ رـايـ خـوـزـيـ وـوـتـ:ـ كـهـ لـمـهـهـ تـيرـهـيـهـ كـهـنـجـيـكـيـ لـيـهـاتـوـ بـهـيـتـيـنـ،ـ نـجـاـ هـهـرـيـهـ كـهـيـانـ شـمـشـيـرـيـكـيـ بـرـنـدـهـيـ بـدـهـيـنـ،ـ پـاـشـانـ هـهـلـمـهـتـ بـوـ (ـمـحـمـدـ)ـ بـهـرـنـوـ وـهـكـ لـيـدـانـيـ يـهـكـ كـمـسـ لـيـيـ بـدـهـنـ وـ يـكـوـزـنـ وـ لـهـ كـوـلـمـانـ بـيـتـهـوـ،ـ ئـيـدـيـ خـوـيـنـهـ كـهـيـ بـهـ تـيرـهـ كـانـدـاـ بـلـاـوـ دـهـيـتـهـوـ نـهـوهـيـ (ـعـبـدـ مـنـافـ)ـ -ـ وـاـتـهـ هـزـهـ كـهـيـ پـيـغـمـبـرـ نـاـتوـانـ بـهـرـنـگـارـيـ تـيـكـرـاـيـ كـهـلـهـ كـهـيـانـ بـيـنـهـوـ،ـ ئـهـوـ كـاتـهـ بـهـخـوـيـنـهـ كـهـيـ رـازـيـ دـهـبـنـ وـ دـهـيـانـدـهـيـنـيـ،ـ خـواـيـ گـهـوـرـهـ پـيـغـمـبـرـهـ كـهـيـ لـهـوـ پـيـلانـهـ ئـاـگـادـارـكـرـدـهـوـ كـهـ هـاـوـبـهـشـدـاـنـهـرـانـ دـهـيـانـوـيـسـتـ وـ مـؤـلـهـتـيـ بـهـ كـوـچـكـرـدـنـ پـيـداـ،ـ پـيـشـرـ ئـهـبـوـهـ كـرـ خـوـزـيـ بـوـ كـوـچـكـرـدـنـ بـوـ مـهـدـيـنـهـ پـيـچـاـبـوـهـوـ،ـ پـيـغـمـبـرـ پـيـ فـهـرـمـوـوـ:ـ هـيـوـاـشـكـهـ منـيـشـ بـهـنـيـازـمـ مـؤـلـهـتـ پـيـبـدرـيـتـ،ـ ئـهـبـوـهـ كـرـ خـوـزـيـ دـوـاخـسـتـ بـوـئـهـوـيـ هـاـوـهـلـيـهـتـيـ پـيـغـمـبـرـ بـكـاتـ،ـ عـائـيـشـهـ (ـرـضـيـ اللـهـ عـنـهـاـ)ـ دـهـيـفـهـرـمـوـوـ:ـ كـاتـيـكـ لـهـمـالـيـ ئـهـبـوـهـ كـرـ بـوـوـيـنـ لـهـقـرـجـهـيـ گـهـرـمـاـيـ نـيـوـهـرـوـزـداـ بـيـنـيـمانـ پـيـغـمـبـرـهـرـيـ خـواـ لـهـدـهـرـ گـاـكـهـداـ بـوـ،ـ خـوـزـيـ پـيـچـاـبـوـهـ وـ ئـهـبـوـهـ كـرـيـشـ فـهـرـمـوـوـ:ـ باـوـكـ وـدـايـكـمـ بـهـ قـورـبـانـيـ بـيـتـ سـوـيـنـدـ بـهـخـواـ لـمـ سـاتـهـداـ بـهـفـرـمـاـنـيـكـ هـاـتـوـهـ،ـ نـجـاـ پـيـغـمـبـرـ هـاـتـ وـ بـهـئـهـبـوـهـ كـرـيـ فـهـرـمـوـوـ:ـ وـهـهـ دـهـرـهـوـ.ـ ئـهـويـشـ فـهـرـمـوـوـ:ـ باـوـكـ وـدـايـكـمـ بـهـ قـورـبـانـتـ بـيـتـ ئـهـوـانـشـ هـهـرـكـهـسـيـ خـوـتـنـ،ـ پـيـغـمـبـرـ فـهـرـمـوـوـ:ـ مـؤـلـهـتـ بـهـدـهـرـچـوـونـ پـيـدرـاوـهـ.ـ ئـهـبـوـهـ كـرـيـشـ فـهـرـمـوـوـ:ـ بـهـهـاـوـهـلـيـهـتـيـ توـ ئـهـيـ پـيـغـمـبـرـهـرـيـ خـواـ؟ـ فـهـرـمـوـوـ:ـ بـهـلـيـ،ـ ئـهـويـشـ فـهـرـمـوـوـ:ـ ئـهـيـ پـيـغـمـبـرـهـرـيـ خـواـ لـهـوـ دـوـوـ وـوـلـاـخـهـيـ منـ يـهـ كـيـكـيـانـ بـهـرـهـ.ـ پـيـغـمـبـرـ فـهـرـمـوـوـ:ـ بـهـپـارـهـ.

پـيـغـمـبـرـهـرـيـ خـواـ وـ ئـهـبـوـهـ كـرـ دـهـرـچـوـونـ وـ لـهـنـشـكـهـوـتـيـ شـاخـيـ (ـشـوـرـ)ـ سـيـ شـهـوـ مـانـهـوـ،ـ (ـعـبـدـ اللـهـ)ـيـ كـوـرـيـ ئـهـبـوـهـ كـرـيـشـ بـهـشـوـ لـهـلـاـيـانـ دـهـمـاـيـهـوـ كـمـرـلـهـيـهـ كـيـ گـهـنـجـيـ

زیره‌کی ووریا بورو، له کۆتایی شەودا دەرۋىشت بۇ مەکكە و لەناو قوره‌یىشدا رۇزى دەکرده‌و و هەر ھەوالىتىکى دەربارەی پېغەمبەر ﷺ و ھاوەلە كەى بىيىتايە له گۈنى دەگرت، كاتىك تارىكى دادەھات بۇى دەھىتانەوە، واى لىتەھات قوره‌يش لەھەمۇ لايەكەدە بۇ پېغەمبەر ﷺ دەگۈران و بەھەمۇ ھۆكاريتكە ھەولىاندەدا بۆئەوهى فرييائى پېغەمبەر ﷺ بىھون و لەدەستيان دەرنەچىت، بۇيە سەد ووشىيان دانا بۇ بۇ ھەركەس كەھەردوو كىيان يان يەكىكىان دەستگىر بىكەت بۆيان، بەلام خوايان له گەنل دابۇو، بەيارمەتى خۆى دەپاراستن و بەچاودىرى خۆى چاودىرى دەكىردىن تائەو را دەدەيە قوره‌يش لەدەر گاى ئەشكەوتە كەدا دەۋەستن و نايىان بىنن، ئەبوبەكر ﷺ فەرمۇسى: كە ئىمە لەئەشكەوتە كەدا بۇوىن بەپېغەمبەرمۇ ﷺ ووت: ئەگەر يەكىكىان سەبىرى پىسى خۆى بىكەت دەمان بىنېت، ئەمۇش فەرمۇسى: « لَا تَحْزِنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا، مَا ظُلْكَ بِإِثْنَيْنِ اللَّهُ ثَالِثُهُمَا» (أَخْرَجَهُ الْبَخْرَى وَ مُسْلِمٌ)، واتە: (خەمت نەبىي چۈنكە خوانان له گەلە، ئەمە ئەبو بىكىر، گومانت چۈنە بەرامبەر بەدوو كەس كەخوا سىتەھەميانە؟).

كاتىكىش كە گەپانى قوره‌يش بەدواياندا كەمېك ھىۋىرپۇوه دواى سى شەو لەئەشكەوتە كە ھاتىن دەرھەوە و لەرىتىكە كەنارى دەرياوه بەرھە مەدینە كەوتەرەي. كاتىك خەللىكى مەدینە لە كۆچكىردووان و پاشتىوانان بىستيان پېغەمبەرى خوا ﷺ بۇلمايان دەرچۈرۈ، ھەمۇ رۇزىتىك بەرەبەيانى دەچۈونە دەرھەوە بۇ (حرة)، چاوارقى ھاتى پېغەمبەرى خوا ﷺ و ھاوەلە كەيان دەكىر تاكو گەرمائى خۆرە كە تەنگى بى ھەلتەچىن، ئەو رۇزەي كە پېغەمبەرى خوا ﷺ تىيدا گەيشتە بەرھەوە رۇز بەرز بىسووه و گەرمائە بەتىن بۇ و گەرابۇونەوە بۇ مالە كانىيان، لەو كاتەدا پىاويتكى جولە كە لەسەر گەردىك لە گەرددە كانى مەدینە بۇ پىويستىيە كى خۆى دەپروانى و پېغەمبەرى خوا ﷺ و ھاوەلە كەى چاوكىد كە بەرھەو رووى دەھاتان و سەراوىللىكە(سراب) ونى دەكىردىن، ئىز خۆى پىتەگىراو پىر بەدەنگى ھاوارى كەد: ئەى كۆمەللى عەرەب ئەمە بەختە كەتانە، واتە ئەو

بهش و شکوئه مهندیه تانه که چاوه روانی بون، موسول تمانانیش بُر بینیسی پیغامبری خواهی خوکه وتن و بُر بهمه زنگرن و به گهوره زانینی پیغامبری خواهی و راگه یاندنی ئاماده ییان بُر جیهاد و بهرگری لیکردنی چه کیان پیسو، لهناوچه هی (حره) پیش گیشت و به لای راستدا لایدان و لای بنهماله هی (عمروی کوری عوف) له (القباء) دابهزی و چهند شهويک لهناویاندا مايهوه و مزگهوتی دروستکرد، ئنجا بهريکمومت بُر مهدينه و خهلكه که له گهليدا بون و هي تريش له رېنگا توشی ده بون، ئه بوبه کر ده یه رمو: کاتيک گهيشتنيه مهدينه خهلكي رژانه سر رېنگا کان و ميرد مندار و خزمه نکاره کان له سهر ماله کانيشه و دهيانووت: (الله أكبر، پیغامبری خواهات، الله أكبر، محمد هات).

* * *

والْهَجْرَةُ: الإنتقال من بلد الشرك إلى بلد الإسلام^(١٤٤) والهجرة فريضة على هذه الأمة من بلد الشرك إلى بلد الإسلام^(١٤٥) وهي باقية إلى أن تقوم الساعة والدليل قوله تعالى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمٍ إِنَّفُسَهُمْ قَاتَلُوا فِيمَا كُنْتُمْ قَاتُلُوا كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَاتَلُوا أَلَّمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتَهاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سِبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا﴾^(١٤٦) (النساء: ٩٧-٩٩)، وقوله تعالى: ﴿يَا عَبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضَيِ وَاسِعَةَ فِيَّا يَأْبَدُونَ فَاعْبُدُونَ﴾ (العنکبوت: ٦٥)، قال البغوي رحمة الله: سبب نزول هذه الآية في المسلمين الذين يمكّن لهم يهاجرُوا ناداهمُ اللَّهُ بِاسْمِ الْإِيمَانِ^(١٤٧).

کۆچکردنیش گواستنەوەیە لهو ولاتسى ھاوې شدانەوە بۇ وولاتسى ئىسلام، وە کۆچکردن لهو ولاتسى ھاوې شدانەوە بۇ وولاتسى ئىسلام له سەر ئەم ئومەمەتە فەرزە و تاھاتنى قىامەتىش دەمەتىتىنەوە، بەلكەش نەوەيە خواى گەورە دەفەرمۇت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمٍ إِنَّفُسَهُمْ قَاتَلُوا فِيمَا كُنْتُمْ قَاتُلُوا كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَاتَلُوا أَلَّمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتَهاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سِبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا﴾، واتە: (بەراسىنى نەوانەي کە فريشته كان گىيانىان دەكتىشىن و سەتمىان لە خۇيانى كودووە، پېيان دەلىن: ئىۋە له كوى بۇون؟ دەلىن: ئىمە له سەر ذەوى لاواز و بىندەسەلات بۇوىن، دەلىن: نەى ذەوى خوا فراوان نەبۇو تا ئىۋە كۆچى تىدا بىكەن؟ نَا نەوانە دواھەواريان دۆزەخە و خراپىرىن چارەنۇوسى، بىتىگە لەوانە لەپياوان و ڈۈنان و مندالان لاواز و كەمدەسەلات بۇون كە نەتوانى بەملاو نەولايەكىيان ھەبۇو، وە نەشارەزاي دېگەيەك بۇون، دەنگە نەوانە خوا

لیيان ببوریت، خواش لیبورده و لیخوش بوروه)، و خوای گهوره دهه رمویت: «بِاَيْمَانِ الْدِّينِ آمَّوْا إِنَّ اَرْضِيَ وَاسِعَةً فِيَّا يَ فَاعْبُدُونَ»، واته: (نهی نه و بهندانه م که باوه‌رنان هیناوه به‌راستی ذهوبی من فراوانه، هر ته‌نها من بپه‌رسن). (البغوي) - د‌محمده‌تی خوای لی بیت - دهه رمویت: (مهی هاتنه خواره‌وهی نه م نایه‌ته نه و بیو دهرباره‌ی نه و موسلمانانه مه ککه هاته خواره‌وه که کوچیان نه کردبوو، خوا به‌ناوی باوه‌رده‌وه باشگی لیکردن).

---

(۱۴۴) کوچکردن (الهجرة): لـزمـانـهـوـانـیدـا لـهـكـزـجـ (هـجـرـ) وـهـ وـهـگـراـوهـ، كـهـ بـريـتـهـ لـهـ (واـزـهـيـانـ).

به‌لام لـهـشـرـعـداـ وـهـ شـيـخـ (محمدـ عـبدـالـوهـابـ) فـرمـوـيـهـتـيـ: (رـهـکـرـدـهـ لـهـوـوـلـاتـيـ هـاوـبـهـشـدانـانـهـوـهـ بـرـ وـلـاتـيـ ئـيـسـلاـمـ).

وـلـاتـيـ هـاوـبـهـشـدانـانـ: نـهـوـهـيـهـ کـهـ درـوـشـهـ کـانـيـ بـيـباـوهـرـيـ تـيـداـ پـيـادـهـ دـهـکـرـيـتـ وـ درـوـشـهـ کـانـيـ نـيـسـلاـمـيـ وـهـ بـانـگـدانـ وـ نـويـزـيـ بـهـکـوـمـهـلـ وـ جـهـزـنـهـ کـانـ وـ جـوـمـعـهـيـ بـهـشـيـوـهـيـهـ کـيـ گـشتـيـ هـمـهـ گـيرـ وـ سـهـرـانـسـهـرـ تـيـداـ پـيـادـهـ نـاـكـرـيـتـ، بـؤـيـهـ وـوـتـماـنـ: (بـهـ شـيـوـهـيـهـ کـيـ گـشتـيـ هـمـهـ گـيرـ وـ سـهـرـانـسـهـرـ) بـرـ نـهـوـهـيـ نـهـوـ وـوـلـاتـانـهـ لـيـدـهـرـبـچـيـتـ کـهـ بـهـشـيـوـهـيـهـ کـيـ گـشتـيـ هـمـهـ گـيرـ وـ سـهـرـانـسـهـرـ) نـهـمـ درـوـشـانـهـيـ تـيـداـ پـيـادـهـ دـهـکـرـيـتـ، وـهـ نـهـوـ وـلـاتـهـ بـيـباـوهـرـانـهـيـ کـهـ کـهـمـيـنـهـ مـوـسـلـمـانـيـ تـيـداـيـهـ، چـونـکـهـ نـهـوـ وـوـلـاتـانـهـ هـهـرـ بـهـوـنـدـهـ نـابـنـهـ وـوـلـاتـيـ ئـيـسـلاـمـ کـهـ نـهـوـ کـهـمـيـنـهـ مـوـسـلـمـانـانـهـ لـهـدـرـشـهـ کـانـيـ ئـيـسـلاـمـيـ تـيـداـ پـيـادـهـ دـهـکـنـ، بـهـلـکـوـ وـلـاتـيـ ئـيـسـلاـمـ نـهـوـ وـوـلـاتـيـهـ کـهـ نـهـمـ درـوـشـانـهـيـ بـهـشـيـوـهـيـهـ کـيـ گـشتـيـ سـهـرـانـسـهـيـ تـيـداـ پـيـادـهـ بـکـرـيـتـ.

(۱۴۵) کـوـچـکـرـدـنـ (هـجـرـ) لـهـسـهـرـ هـهـرـ باـوهـرـدارـتـكـ وـاجـبـهـ کـهـ نـاتـوانـيـ ئـايـنـهـ کـهـيـ لـهـشـارـيـ بـيـباـوهـرـيـداـ ئـاشـكـراـ بـكـاتـ، وـهـ ئـيـسـلاـمـهـتـيـهـ کـهـيـ بـهـکـوـچـکـرـدـنـ نـهـبـيـ تـهـواـوـ نـابـيـ نـهـ گـمرـ

نه تواني ئاشکراي بکات، هر شتىكىش واجبه كه بېبى ئەو تەواو نەبىت ئەو خۆى واجبه.

(۱۴۶) لەم ئايەتەدا بەلگەي لە سەرئەوە تىدا يە كەئەوانەي كۆچيان نەكردووه لەگەن ئەوەي تواني كۆچكىرىدىيان ھەبۇوە فريشته كان گيانيان دەكىشىن و سەركەنەيان دەكەن و پىيان دەلىن: ئايا زەوي خوا فراوان نەبۇو تا ئىۋە كۆچى تىدا بکەن؟ بەلام ئەوانەي بەرامبەر كۆچكىرىدىن دەستەوسانلىلاوازە كان يېڭىمان خوا لەبەر دەستەوسانىيان لە كۆچكىرىدىن لىيان بوراوه و خوا ھىچ نەفسىك بېبى تواني خۆى نەبى بەرپرسيا ناکات.

(۱۴۷) وادىارە شىخ (رەحەتى خواى لى بىت) ھۆى ھاتەخوارەوەي ئايەتە كەي بەواتا لە (البغوي) يەوه وەرگرتۇوە ئەگەر لەتەفسىرە كەيەوه وەرى گرتىت، چونكە ئەوەي لەتەفسىرى (البغوي) دايە دەربارەي ئەم ئايەتە بەم (لفظ)ە نىه.

(۱۴۸) ئەو كاتىتك دەبى كە كردهوەي چاكى وەرگىراوه كۆتسابى بىت، خواى گۈورە دەفرمۇيت: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلِ أُوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ (الأنعام: ۱۵۸)، واتە: (ئەورۇزەي ھەندىتك لەنىشانەكانى پەروەردگار - لەسەر ھاتنى رۇزى دوايسى - دىتەدى ھىچ نەفسىك باورەھىنانە كەي سوودى پىناگەيەنى ئەگەر لەپىشدا باورى نەھىتىابى يان خىر و چاكىيەكى لە سەر بنچينەي باور كەيەوه بەدەست نەھىتا بىت). مەبەست لە (ھەندىتك لەنىشانەكان) لىرەدا ھەلتەتى خۆرە لە خۆرئاواوه.

** (تەواو كىرىدى باسەكە) **

لىرەدا باسى حوكى كۆچكىرىدىن بۇ ووللاتى بىباورەران دەكەين و دەلىن: گەشت كىرىدىن بۇ ووللاتى بىباورەران بەسى مەرج نەبى دروست نىه: مەرجى يەكەم: دەبى مەرۆف زانستىكى واى ھەبى كە شتە گوماناۋىيە كان (الشهايات) يى لە خۆى پىدوور بىخاتەوە.

مهرجی دووهم: دهبي دينداريه کي واي ههبي پيٽي ثارهزووه کاني ليٽگريت.
مهرجی سیهم: دهبي پيوستي بهو گشته بيت.

بهلام ئەگدر ئەم مهرجانه تهواو نەبن ئەواگەشتكردن بۆ وولاتى يىباوهرا ان دروست
نە لەبرئەوهى فيتنە لىدەكەويته و يان ترسى فيتنە لىدەكەرت و مال بەفيرودانى
تىدايە، چونكە مرۆف دارايىه کى زۆر لەم گەشتانهدا خەرج دەكت، بهلام ئەگەر
پيوستىيە کە واي دەخواست، بۆچارەسەر يان بۆ وەرگەرنى زانستىك كە لەشارە كەيدا
نەبى و زانست و ئايىنېكى بە جۆرهى هەبىت كە باسمان كرد ئەوا قەيدى ناکات.

بهلام گەشتكردن بۆ رابواردن لەوولاتى يىباوهرا اندا هىچ پيوستى و ئاتاجىيە کى
تىدا نە و مرۆف دەتوانى بپروات بۆ وولاتىكى ئىسلامى كە خەلتكە كە دروشە کانى
ئىسلام دەپارىزىن، ئىستا وولاتە كاممان - سوپاس بۆ خوا - لەھەندىتىك ناوچەدا بۇونەتە
وولاتى گەشتوكۇزار و هەركەس دەتوانى بچىت بۆ ئەھۋى و كاتى مۇلەتە كە ئىدا بىاتە
سەر.

بهلام مانەوە لەوولاتى يىباوهرا اندا مەترسى گەورەي بۆ ئايىن و رەھشت و رەفتار و
ئادابى موسولمان هەيە، بىگومان بىنيومانە و كەسانى تريش لارېيۈنى زۆر لەوانەيان
بىنيوھ كە لەھۋى ماونەتەوە و لە دينداريه پىوهى رۇيىشتۇون ھەلگەراونەتەوە و
بەفاسقى گەراونەتەوە، ھەندىتىكىشيان - پەنا بەخوا - بە ھەلگەرانمە و يىباوهرى
بەئايىنە كەي و تىكىرای ئايىنە كان گەراوەتەوە، تاكو گەيشتونەتە نكولىتىكىرنى رەھا و
گالتە كردن بە ئايىن و ھەلگەرانى، بە پىشىن و دواينەوە، لەبرئەمە پيوستە پەريزى
لىٽگرى و ئەو مهرجانه دابنرىت كە رىتگرى گلۇرپونەوە بۆ ئەمو ھەلدىرانە دەكەن.

مانەوە لەوولاتى كوفردا حەتمەن دهبي دوو مهرجى بنچينەبى تىدا بيت:
مهرجى يەكم: ئەو كەسە ئىشته جېيە بە جۆرىتىك لەئايىنە كە دلىا بيت كە زانست و
باوهرو تىن و گورپىكى واي پىيداول لەدامەزراوى لەسەر ئايىنە كەي و وورىابۇن

لهاریونو سهرلیشیوان دلنیای بکات، وه دبی دوژمنایه‌تی و رق بونه‌وه لهبیاوه‌رانی له دلدا بی و له دوستایه‌تیکردن و خوشویستیان به دور بیت، چونکه دوستایه‌تیکردن و خوشویستیان له شتابه‌یه که باور هله‌دهوهشته‌وه، خوای گهوره ده فرمودت: ﴿ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ...﴾ (المجادلة: ۲۲) تاکوتایی نایته‌که، واته: (نهی محمد ﷺ، گهليکت دهستاکوهی باوه‌یان به خوا و به روزی دوایی هه‌بیت له همان کاتدا دوستایه‌تی نهو که سانه بکه‌ن که دوژمنایه‌تی خوا و پیغمبهره‌که‌ی ده‌که‌ن، نه‌گهر چی نهوانه باو کیشیان بن، یان کور و برایان بن، یان له‌هزه‌که‌شان بن).

هه‌روهها ده فرمودت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَحَذَّلُوا إِلَيْهِودَ وَالنَّصَارَىٰ أُولَئِكَ بَعْضُهُمُ أُولَيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ * فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَنْ يَرْدُنَّ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴾ (المائدة: ۵۱-۵۲)، واته: (نهی نهوانه باوه‌یان هیناوه جوله‌که و گاوره کان مه که‌ن به دوستی خوتان، نهوان هندیکیان دوستی هندیکی تریان و هر که‌ستیک له‌تیوه بیانکاته دوستی خوی نهوانش لهوانه و وک نهوان بیاوه‌ره، بدراستی خوا ریتمانی گهليک ناکات که ستمکاربن، ده‌بینی نهوانه دلیان نه خوشی دور رورویی تیدایه بز دوستایه‌تیان پله‌ه ده‌که‌ن، به‌لکو خوا به‌سرخستی پیغمبهره‌که‌ی رزگاری بهینیت، یاخود له‌لایه‌ن خویه‌وه فرمانیک بنیری بز له‌ناویردنی دوژمنانی نیسلام و رسواکردنی دور روان و وايان لی بیت پهشیمان بن لهوهی له دهروونیاندا حه‌شاریان دابوو).

وه له (صحیح) یشدا له‌پیغمبهره‌وه ﷺ ساع بوره‌ته‌وه که فرموده‌یه: (أَنَّ مَنْ أَحَبَ قَوْمًا فَهُوَ مِنْهُمْ، وَأَنَّ الْمَرْءَ مَعَ مَنْ أَحَبَ) «(رواہ البخاری و مسلم)»، واته: (هر که‌س

گهليکي خوشويست نه ميش لهوانه، وه مرؤف له گهله نهودا ليي ده پرسريتهوه که خوشى ويستووه).

خوشويستي دوزمناني خوا له گهوره‌تریني نه شتانيه به که مهترسييان بوسه‌ر موسولمان هه به، چونکه خوشويستيان واده‌خوازى که له گهليان بسازى و شوتيان بکدويت، يان هيج نهبي نكولليان لينه‌کات، له بهره‌مهوه پيغامبر ﷺ ده فرمويت: « من أحب قوماً فهم منهم ».

مدرجی دووهم: ده بي بتوانی نايینه کهی ئاشکرا بکات، به جوریک به بي له مپه‌ر دروشمه کانی ئیسلام پاده بکات و له کردنی نويزو جومعه و نويزه به کۆمەلە کان پيگرى نه کريت نه گهر کهسى ترى له گهله ببو که نويزى به کۆمەل بکات، هەروهه جومعه بەپرتوه ببات و له زەکاتدان و رۈزۈوگىرن و حەجىركدن و بىتجىگە له مانش لە دروشمه کانی نايین پيگرى نه کريت، ئىجا نه گەنر نه توانيت نه دروشانه نەنجام بذات له بهره‌مهوه واجبه كۆچ بکات دروست نه له وي بىمېتىه وه.

له (المغني) لاپه‌ره (٤٥٧) بەرگى (٨) دا له گفتۇڭ لەسەر بەشە کانى خەلکى لە كۆچكىردىدا دەلىت: يە كىيکيان نه وەيە لەسەرى واجب دەبىت، نه وىش كەسىكە تواناي كۆچى هەبى و نه تواني نايینه کهی ئاشکرا بکات و لەحالى مانه‌وهى له گهله بىباوراندا نه تواني پىويستىيە کانى نايینه کهی پاده بکات، ئەم جۆرە كەسە كۆچكىردى لەسەرى واجب دەبىت، چونکه خواي گهوره دە فەرمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمٖ إِنَّفِسِهِمْ قَالُوا إِنَّمَا مُنْتَصَرُ عَنِّي فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتَهَاجِرُوا فِيهَا قَوْلِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ (النساء: ٩٧)، واته: (بەراسى ئەوانەي کە فريشته کان گيانيان دەكىشىن و سەتميان لە خۆيان گردووھ بىسان دەلىن: ئىۋە له كۆئ بۇون؟ دەلىن: ئىمە لەسەر زھوي لاواز و بىدەسەلات بۇون، دەلىن: ئەي زھوي خوا فراوان نەبۇو هەتا ئىۋە كۆچى تىدا بىكەن؟ ئەوانە دواھەواريان

دۆزەخەو خراپىزىن چارەنۇرسە)، ئەمەش ھەرەشەيەكى توندە و بەلگەيە لەسەر واجب بۇنى كۆچكىرىن، ھەروەھا لەبەرئەھەيى كە ھەلسان بەئەركى ئايىن واجبە لەسەر ئەو كەسەي بتوانىت، كۆچكىرىنىش لەپىرسىتى و تەواو كەرى واجبە كەيە و ھەرشتىكىش بەبىي بۇنى ئەو واجبىك تەواو نەبىت ئەوه خۆى واجبە، تاكۆتايى، دواى تەواو يەقى ئەم دوومەرچە بنچينەيەش مانەھە لەوولاتى بىباوهەران (دار الکفر) دەكىرىت بەچەند بەشىكەوە:

بەشى يەكەم: ئەوهەيە بۆ باڭگەوازكىرىن بۆ ئىسلام و خەلک ھەلنان بۆي بەمېتىھەوە: ئەمەش جۆرىيەكە لەجىهاد و فەرزى كىفایيەيە لەسەر كەسىك تواناي ئەنجامىدانى ھەبىت، بەمەرجىيەك باڭگەوازەكە بىتە دى و كەسىك نەبىي پىتىرى لېكەت يان پىتىرى بەدەنگەوە ھاتنى بکات، چونكە باڭگەوازكىرىن بۆ ئىسلام لەپىرسىتىيە كانى ئايىنە و پىتازى پېغەمبەرانە، پېغەمبەريش ﷺ فەرمانى بە گەيانىدىنى فەرمایىشتە كانى لەھەمۇر كات و شويتىكدا كەردووھ و فەرمۇيەتى: «بَلَّغُوا عَنِّي وَلُوْ آيَةً» (رواه البخاري)، واتە: (گەرچى ئايەتىكىش بىت لەمنەھە رايگەيەنن).

بەشى دووەم: ئەوهەيە بۆ لەتكۈلىنەوە لەبارو گۈزەرانى بىباوهەران و شارەزا بۇون لەخراپى بىرۇباوهەر و پۈوجى و بەقالى پەرسەن و پۈوخاوى پەۋوشت و پېشىۋى پەفتارى ئوان بەمېتىھەوە:

بۆ ئەھەي خەلکى لى وورىا بکاتەوە ھەتا پېيان نەخەلەتىن و حەقىقەتى بارو گۈزەرانىان بۆ ئەو كەسانە رۇون بکاتەوە كە پېسانەوە سەرسامن. ئەم مانەھەيە جۆرىيەكە لەجىهاد، چونكە ئاماڭجە كەي وورىا كەردنەھە خەلکىيە لە كوفر و ئەھلى كوفر و ھەلنانىانە بۆ ئىسلام و رېنمایىھە كانى، لەبەرئەھەيى خراپى بىباوهەرى بەلگەيە لەسەر چاڭى و لەبارى ئىسلام، وەك ووتىيانە: «وَبِضِدْهَا تَبَيَّنَ الْأَشْيَاءُ»، واتە: (شىھەكان بە دژ و پېچەوانە كانىان رۇون دەبنەوە).

به‌لام حهتمه‌ن ده‌بی مدرجیک هه‌بیت که بریته له‌وهی: به‌بی که‌وته‌وهی خراپه‌یه کی له‌وه‌گهوره‌تر مه‌به‌سته که‌ی بهینیت‌هه‌دی، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌سته که‌ی نه‌یه‌ت‌هه‌دی که بریته له‌وه‌ی رئی لیتیگرن بارودزخی ولاتسی بیباوه‌رن ئاشکرا بکات و خملکی لی ووریا بکات‌هه‌وه، ئوا که‌لک له‌مانه‌وه که‌یدا نیه، وه ئه‌گه‌ر مه‌به‌سته که‌ی له‌گه‌ل که‌وته‌وهی خراپه‌یه کی گهوره‌تردا هاچه‌دی وهک ئه‌وهی به‌جنيو‌دان به‌ئیسلام و پیغام‌بهری ئیسلام به‌رام‌بهر کتی کاره که‌ی بکدن واجبه ده‌سپه‌دار بیت، چونکه خوای گهوره ده‌فه‌رموت: ﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَذْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَذْوًا بِعَيْرٍ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيَبْثَثُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۰۸)، واته: (جنيو به‌و بتانه مه‌دهن که بتبه‌رستان بی‌جگه له‌خوا لیتیان ده‌پارینه‌وه، ئه‌وانیش به‌دوژمنکاری و نه‌زانی جنیو به‌خوا بددهن، به‌و شیوه‌یه کردوه‌هی هه‌موو ئومه‌تیکمان بؤیان جوان کردووه، پاشان دوای مردن گه‌رانه‌هیان بؤلای پهروه‌ردگاریانه و له‌قیامه‌تدا هه‌والیان بی‌دهدات که له‌دنیادا چیان ده‌کرد).

هه‌مان حوكمی هه‌یه ئه‌گه‌ر که‌سیک بؤ سیخوریکردن بؤ موسولمانان له‌وه‌لاتسی کوفدا بمتینیت‌هه‌وه، بؤ ئه‌وهی بزانی‌چ فیل و تله‌که‌یه که‌لک له‌دژی موسولمانان ساز ده‌کدن و ووریايان بکات‌هه‌وه لی، هر وهک پیغام‌بهر لغزووه‌ی خهنده‌قدا (حذیقتی کوری الیمان)ی نارد بؤ لای هاویه‌شدانه‌ران بؤ ئه‌وهی هه‌والیان بزانیت.

به‌شی سی‌هم: ئه‌وهیه له‌بهر پیویستی ده‌وله‌تی موسلمانان و پیکختنی په‌یوه‌ندیه‌کانی له‌گه‌ل ده‌وله‌تی کوفدا بمتینیت‌هه‌وه:

وهک کارمه‌ندانی بالیوزخانه کان، ئهم که‌سانه مانه‌وهیان حوكمی ئه‌و شته‌ی هه‌یه که له‌پتیاویدا ماونه‌تموه، بؤ نسموونه: نوینه‌ر و (ملحق)ی روشنبری بؤ ئه‌وه ده‌متینیت‌هه‌وه که چاودیزی و سه‌رپه‌رشتی کاروباری قوتاییان بکات و هه‌لیان بئی بؤ پايه‌ندیبوون به‌ئائی.

ئیسلام و رفوشت و نادابه کانیهود و به مانفوه کەشى بەرژوهندىيەكى گەورەدی پى دەستگىر دەبى و خراپىيەكى گەورەشى بى لادەچىت.

بەشى چوارەم: ئەوهەدە بۆ پىوستىيەكى قايىقى پىھىنەدا (مباح) بىمېتىهود: وەك بازىر گانى و چارەسەر، لەم حالەتىدا مانھەدە كە بەبىرى پىوست دروستە و زانىيان - دەھەتى خوايان لى بىت - بەدەق ئەوهەيان فەرمۇوە كە چۈونە وولاتى كوفر بۆ بازىر گانىكىردىن دروستە و ئەوهەشىان لەھەندىلەك ھاوەلەدە - خوايان لى رازى بىت - بۆ ماۋەتەدە.

بەشى پىنجەم: ئەوهەدە بۆ خوتىدىن بىمېتىهود: ئەمەش لەپىزى ئەو حوكىمە پىشۇرە كە مانھەدە بۇ بۆ پىوستى، بەلام بۆ ئائىن و رەووشتى ئەوهەدە دەمېتىهود لەجۇرە كەدى پىشۇر ترسناكىز و كوشىنەتەرە، چونكە قوتاپى هەست بەنزىمى پلەپاپايدى خۆرى و بەرزاپايدى مامۆستاكانى دەكەت، لەۋەشەدە بەمەزن زانىن و قەناعەتكەرن بەرلاو بۆچۈونە كانىيان و بىرلەپاپەرە كانىيان و رەفتارە كانىيانى بۆ دروست دەبى و چاۋىيان لىتەكەت مەگەر كەسىك خوا بىھوى بىپارىزىت، ئەوانەش كەمن، پاشان قوتاپى هەست بەھە دەكەت كە پىوستى بەمامۆستا كەيدەتى، ئەو حالەتەمش سەردەكىشى بۆئەھە خۆشەویستى لەگەلتە بىتىنى و رووپامائى بۆ ئەمە لارپىسى و گومراپايدى بەكەت كە مامۆستا كەدى تىدايدى، وە قوتاپى لەنڭكەدى فيرپۇوندا چەندەھا ھاوەللى هەھىە و لىتىان دەكەت بە ھاۋىرى و خۆشى دەۋىن و دەيانکەت بەدۆست و شتىان لىتە فېر دەبىت، ئىجا لەبەر ترسناكى ئەم بەشە پىوستە لەوانەدە پىشۇر زىاتر پارىزگارى تىدا بىكىت و سەرەرای ھەردوو مەرچە بنچىنەيەكە چەند مەرجىنکى ترى تىدا بەمەرج بىگىزىت:

مەرجى يەكىم: دەبى قوتاپى لەئاستىكى بەرزاپايدى بۆ ئەھەپەستتە ژىرىيەدا بىت كە جىاوازى نىوان سوودمەند و زيانەخشى پىسبەكتە و تەماشى داھاتۇرى دوورى پى

بکات، به‌لام ناردنی تازه پنگه‌یشت و اوان و نیونه‌مامان و ئهوانه‌ی خاوه‌نی ژیری‌سیه کی ساده‌و بچکوله‌ن مهترسیه کی مهزنه له‌سهر ئایین و ره‌هووشت و ره‌فتاریان، پاشان مهترسیه له‌سمر ئومه‌ته که‌یان که ده گمربنده بؤ ناوی و لسمو ژه‌هرانه‌ی تیدا ده‌ریزنه که له‌لو بیباوه‌رانه‌یان قوز تووه‌ته‌وه، همروه‌ک واقع شایه‌ته و شایه‌تی دهدات، چونکه زوریک له‌لو ره‌وانه کراوه‌انه به‌غه‌یری ئه دینداریه‌ی له‌سهری روش‌تبوون گه‌راونه‌ته‌وه، به‌جوریک گه‌راونه‌ته‌وه که له‌نایین و ره‌هووشت و ره‌فتاریان لایانداوه، لسم لا دانه‌شدا – همروه‌ک ناشکرا و بدرچاوه – زیان به‌سمر خویان و کۆمه‌لگا که‌شیاندا دیت.

نمدونه‌ی ناردنی ئه‌و تازه پنگه‌یشت و اوانه هم‌له‌ده‌چیت کاوریک بخریته بدرده‌می چەندین سه‌گی در.

مهرجي دوووم: دوبى قوتابي زانياريسيه کي شه‌رعى واى هه‌بى که بتوانیت جياوازى نیوان ره‌وا و ناره‌واي بی‌بکات و ناره‌وا بره‌وا تیك بشکتیه بؤمه‌وهی به‌و ناره‌وايیه نه‌خەله‌تیت که ئهوانی له‌سدرن، به‌وهی بھراستی بزانی یان لیئی تیك بچیت، ياخود لم‌ره‌تکردن‌وهیدا ده‌سهوسان بیت و به‌سهر گمربانی بمنیت‌وهی بیان شوینی ناره‌وا بکه‌وهیت. له‌پارانه‌وهیه کی (ماثور) یشدادره‌تیت: (اللَّهُمَّ أَرِنِي الْحَقَّ حَقًا وَأَرْزُقْنِي اتْبَاعَهُ، وَأَرِنِي الْبَاطِلَ بَاطِلًا وَأَرْزُقْنِي اجْتِنَابَهُ، وَلَا تَجْعَلْنِي مُلْتَبِسًا عَلَيَّ فَاضْلًا)، واته: (خواى گهوره راستیم به‌راست نیشان بده و به‌شوین که‌وتني به‌هره‌مندلم بکه و ناره‌واشم به‌ناره‌وا نیشان بده و به‌دوره که‌وتنه‌وه لیئی به‌هره‌مندلم بکه و وام لیمکه لیم تیك بچیت و گومپا بیم).

مهرجي سی‌همم: دوبى قوتابي دینداریسيه کي واى هه‌بى که له‌بیباوه‌ری و لم‌ره‌ی ده‌چوون بی‌پاریزیت و پشت قایمی بکات، چونکه مرؤفی ئایین لاواز له‌گمل مانه‌وهیدا له و وولا تانه بیوه‌ی ده‌ناچی مه‌گه‌ر به‌ویسق خوا، له‌بهرئمه‌وهی هېزشبر به‌هیزه و بدره‌نگاربو لوازه و هۆیه کانی بیباوه‌ری و لم‌ریده‌چوون لم‌وى به‌هیزه و

زور و جوزراوجوزره، ئنجا ئه گهر ئهو هوکارانه رېيان کەوتە جىنگەيە كى بەرگرى لاواز كارى خۇيان دە كەن.

مەرجى چوارم: دەبى ئهو زانستەي كە لەپتاویدا دەمىتىتەوە پۇيىست بىت، بەوهى فيربونەكەي بەرژەوەندى موسولىمانانى تىدايى و هاوجەشنى ئهو خۇيندنە لەخۇيندنەكەي ووللاتە كانياندا نەبىت، چونكە ئه گەر لە زىادە زانستانە بىت كە بەرژەوەندى موسولىمانانى تىدا نىھ و لەووللاتە ئىسلامىيە كاندا خۇيندنەكەي لەو چەشە ھەبوو دروست نىھ لەپتاویدا لەووللاتى كوفردا بەمېنیتەوە، لەبەرئەوهى مەترسى بۇ سەر ئايىن و رەوشتى ھەيە و مايەي بەفيروڏانى دارايىھەكى زورە بەيى سوود.

بەشى شەشم: ئەوهى بۇ نىشتەجىبۇون بەمېنیتەوە:

ئەم مانەوەيە لەوانەي پىشۇرى ترسناكىرە، لەبەر ئهو خراپانەي لىنى دەكۈنەوە بەوهى بەتمەواوى تىكەن بەھەلگەرانى كوفر دەبى و ھەست بەوه دەكەت كە هاوللاتىيەكى پابەندە بەوهى نىشتمان پەرەورى دەخوازىت، لەخۇشەويىتى و دۆستايەتى و زۆر كىرىنى ئاپۇرەي بىباورەن و خاۋ و خىزانەكەي لەنیوان ھەلگەرانى كوفردا پەرەوردە دەكەت و لەرەشت و نەريتە كانيان ھەللىدەگەن و زۆر جار لەپەرسەن و بىرۇباورەرىشدا چاويان لىدە كەن، لەبەرئەوه لەفەرمۇودەدا ھاتۇرە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇيت: « مَنْ جَاءَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فِيَّنَةً مِثْلَهُ » (رواه أبو داود)، واتە: (ھەركەس تىكەلاۋى ھاوبەشدانەر بىكەت و لە گەللى نىشتەجى بىت ئەھویش وەڭ ئەو وايىھە)، ئەم فەرمۇودەيە ئەگەر چى سەنەدە كەي لاواز بەلام جىنگەي سەرنج و پەندوھر گەرتە، چونكە نىشتەجىبۇون داخوازى شىۋەگەرتە، لە(قەيسى كورى أبى حازم)ەوه، لە(جەريپى كورى عبد الله)ەوه - رەزاي خوايلى بىت - گىزپاۋىتەوە كە پىغەمبەر ﷺ فەرمۇويەتى: « أَنَا بَرِيَّةٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقْيِيمُ بَيْنَ أَظْهَرِ الْمُشْرِكِينَ » قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ؟ قَالَ: « لَا تَرَأَءَى نَارًا هُمَا » (رواه أبو داود والترمذى)، واتە: (من بەريم

له ههر موسولمانیک ڪه له نیوان هاویه شدانه راندا نیشته جن بیت)، وو تیان: بُوچی ئهی پیغامبری خواه؟ فه رمووی: نابی ئاگره کانیشیان له یه کمهو دیار بیت) زور بهی راویه کان به مورسەلی له (قهیسی کوری ابی حازم) ھو، له پیغامبره وو گنگی اویانه ته و. پیشہ وا (ترمذی) فه رموویه تی: گوئیم له (محمد - واته بخاری - بسو، ده یفه رموو: « راستیه کهی فه رمووده (قیس) له پیغامبره وو گنگی مورسەل له »... تا کز تائی.

باشه چون باوه ردار دلی خوشده بی له وو لاتی کوفردا نیشته جن بیت ڪه درو شمه پیاوه رپیه کانی تیدا راده گه یه نری و به گوئی خوی دهیان بیست و پیان رازی ده بیت، به لکو خوی ده داته پال ئه و وو لاتانه و به خاو و خیزانیه وه تیاياندا نیشته جن ده بی و لیيان دلنياده بی هه روکه له وو لاتی موسولمانان دلنيا ده بیت، له گه لئه وهی مه ترسی گهورهی بُر سه رخوی و خاو و خیزانی له ناین و ره و وشتیاندا تیدایه، ده بارهی حوكمی مانه وه له وو لاتی کوفردا تا ئیره گه یشتن، دوا اکارین له خوا له گه ل راستی و هه قدما گونجاو بیت.

فَلَمَا اسْتَقَرَّ بِالْمَدِينَةِ أَمْرٌ بِبَقِيَّةِ شَرَائِعِ الْإِسْلَامِ، مُثُلٌ: الزَّكَاةُ، وَالصَّلَاةُ، وَالْحَجُّ، وَالْجَهَادُ، وَالآذَانُ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَغَيْرُ ذَلِكِ مِنْ شَرَائِعِ الْإِسْلَامِ^(۱۴۹).

أخذ على هذا عشر سنين و بعدها توفي صلوات الله وسلامه عليه^(۱۵۰).

کاتیکیش لەمە دینە جینگیر بۇو فەرمانى بەریساکانى ترى ئیسلام كرد كە مابۇون وەك زەکاتدان و نویزىكىدن و حەجىركىدن و جىھاد و باڭدان و فەرمان بەچاکە كىدىن و پېتىرى لە خراپە كىدىن و بىنجە لەوانەش لەریساکانى ئیسلام. لەسەر ئەمە دە سالى بەسەر بودۇو دواى ئەوه ﷺ گیانى سپارد.

(۱۴۹) دانەر - رەجمەتى خواى لى بىت - دەفرمۇيت: کاتىك جىنگير بۇو - واتە پىقەمبەر ﷺ - لەمە دینەی منهۋەرە فەرمانى بەریساکانى ترى ئیسلام كرد كە مابۇون، چونكە لەمە كە نزىكەي (دە سال) بانگەوازى بۇ يەكتاپەرسى كىرىد، ئىجا دواى ئەوه لەمە كە پىچ نویزەكانى لەسەر فەرزىرا، پاشان كۆچىكىد بۇ مەدینە كە نەزەركات و نەپۈژۈ و نەحج و نەھىچ كام لەياساکانى ترى ئیسلامى لەسەر فەرز نەكرا بۇو، ئەوهى لەقسەي دانەرەوه - رەجمەتى خواى لى بىت - دەر دە كەويىت ئەوهى زەركات بە بىنچ و لق و پۆپىئەوه لەمە دینە فەرزىراوه، ھەندىكىش لەزانىيان بۇ چۈونىيان وايە كە زەركات يە كەم جار لەمە كە فەرزىراوه، بەلام نېبرە كە دىاريڭىراوه و نە ئەندازەيەي تىيدا واجبە، وە لەمە دینە بىرە كان دىارى كراون و ئەندازەي واجب دىاريڭىراوه، ئەو زانىيانىش بەلگەيان بەوهەيتاوه تەوه كە چەند ئايەتىك لەچەند سورەتىكى مەككىدا هاتورە زەركات واجب دەكەن، وەك خواى گەورە لەسۈرەتى (الأنعام) دا دەفرمۇيت: ﴿ وَاتُوا حَقَّهُ

یوم حصاده ﴿الأنعام: ۱۴۱﴾، واته: (له رؤزی دورینه و هیدا مافه کهی بدنهن)، همروهها ده فهرمیت: ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ * لِلسَّائِلِ وَالْمَخْرُومِ﴾ (المعارج: ۲۴-۲۵)، واته: (نهوانش باوه‌ردارن که له‌سامانه کانیاندا مافی دیاری کراو بۆ سوالکەر و بیبه‌شکراوان هدیه).

به هرحال جینگیر بونی زه‌کات و دیاریکردنی بپ(نصاب) له‌کانی و ئه‌وهی تىدا واجبه و دهستیشانگردنی ئهوانه‌ی پیان دهشیت له‌مدینه بولو. همروهها بانگدان و جممعه، وادیاره که نویزی به کۆمەلیش هەر له‌مدینه فەرز کراوه، چونکە ئەو بانگهی بۆ نویزی به کۆمەل تىدایه که له‌سالی دووه‌مدا فەرز کرا.

زه‌کاتدان و رؤزوو گرتیش له‌سالی دووه‌می کۆچیدا فەرز کران. بەلام حج له‌سەر رای پەسەند(الرأى الراجح)ی زانایان له سالی نویه‌مدا فەرز کراوه، ئەووش کاتیک بوکە مەکە دوای رژگار کردنی له‌سالی هەشتەمی کۆچیدا بیوه شاری ئیسلام، هەروهها فەرمان بەچاکە و رېتگری له‌خرابە و بېچگە له‌وانیش له‌دروشمە ئاشکرا اکان، هەموویان له‌مدینه دوای جینگیر بونی پەغەمبەر ﷺ و دامەزراندنی دوولتەتی ئیسلامی لموئی فەرز کران.

(۱۵۰) بەسەری برد (أخذ): واته: پەغەمبەر ﷺ دوای کۆچکردنی ده سالی بەسەر برد، کاتیکیش خوا نایینی بین کامل کرد و بەھرە و نیعمەتی بەسەر باوه‌رداراندا پى تەواو کرد، خوا بۆ نزیکی خۆی و گەیشتن به هاواری بلنده کان(الرفيق الأعلى) له‌پەغەمبەران و راستگۆيان و شەھيدان و پاوجا اکان هەلئى بژارد، له‌کۆتائی مانگى سەھر و سەرهەتای مانگى رەبیعی يە كەمدا نەخۆشییە کەی ﷺ دەستی پىنکرد و بەسەری پىچراوه‌و هاتەدەرهو بۆ ناو خەلتک و چووه سەر (مئنبر)، ئىجا شايەتومانی هيتابو يە كەم

وتهیه‌ک که دوای نمه و فهرموموی نمه ببوو داوای لیخوشنونی بو نه و شهیدانه کرد که له (نحوود) دا کوژران، پاشان فهرموموی: «إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَأَخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ»، واته: (بهنده‌یه که له بهنده کانی خوا، خوا له نیوانی دنیا و نمه وی لای خویه‌تی سدرپشکی کرد، نه ویش نمه وی لای خوای هتلزارد).

(أبوبكر) ﷺ تیگه‌یشت و گریا، فهرموموی: باوک و دایکم به قوربانت بی، به باوک و دایک و روله و خومان و دارایه کانیشمانه و ده بینه قوربانت.

ئنجا پیغامبر ﷺ فهرموموی: (عَلَى رَسْلِكَ يَا أَبَا بَكْرٍ) واته: (الله سرخو نهی نه بوبه کر)، پاشان فهرموموی: «إِنَّ أَمَّنَ النَّاسِ عَلَىٰ فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أَمْتَى لَا تَتَحَدَّثُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنَّ أُخْوَةُ الْإِسْلَامِ وَمَوْذُثُهُ» (آخرجه البخاری)، واته: (سربراستین کهستان لای من له هاولیتی و ماتیدا نه بوبه کره، نه گهر یتیجگه له خوا دوست و خوشویستیکم هلبزار دایه نه بوبه کرم هله لده بزارد، بهلام نمه وی له نیوانماندایه برایه‌تی و خوشدویستی ئیسلامه).

فهرمانیشی به نه بوبه کر ﷺ کرد که پیش نویزی بزخمه‌لکی بکات، کاتیکیش روزی دووشمه‌گه دوازده یان سیازدهی مانگی رهییعی يه که‌می سالی یازدهی کوچی بwoo خوا هملی بزارد بو نزیکی خوی، کاتی سه‌ره‌مهرگ دهستی ده خسته ناو ده فره ناویکه‌وه که له لای بسوو، دهه و چاوی پی ته ده کرد و دهیه‌هه رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ الْمَوْتَ سَكَرَاتٍ)، واته: (لا إله إلا الله، به راستی مردن ژانی زوره). پاشان چاوی برییه ناسخان و فهرموموی: «اللَّهُمَّ فِي الرَّفِيقِ الْأَغْلَى» (آخرجه البخاری)، واته: (نهی خوایه له گهمل هاوری بلنده کان).

هر ئه و رؤژه کۆچى دواىي كرد و خەلتكى بەو رووداوه پەشۆكان، هەقيشيان بسو
بى پەشۆكىن، هەتا ئەبوبەكر عليه السلام هات و چووه سەر مىنبەر و سوپاس و ستايىشى خواى
گەورەي كرد، ئىجا فەرمۇسى: (ھەر كەمس موحەممەدى دەپەرسەت ئەوا موحەممەد مەرە، وە
ھەركەسىك خواى دەپەرسەت ئەوا خوا زىندۇوە و نامىرىت، پاشان ئەم ئايەتەي
خويىندهوە: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبُتُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ (آل عمران: ٤٤)، واتە: (موحەممەد نىزراوىتكە و لەپىشىدە نىزراوانى
تريش ھەبۈون، ئايائەگەر مەردىان كۈزۈرا پاشگەز دەبىھوە؟). ﴿إِنَّكَ مَيْتٌ وَإِنَّهُمْ
مَيْتُونَ﴾ (ال Zimmerman: ٣٠)، واتە: (تۆ دەمرىت و ئەوانىش دەمرىن).

ئىزىز گريانى خەلتكە كە جوشى سەند و زانىيان مردووە، ئىجا بىز رېزلىيانى
بەجلە كانىيەوە عليه السلام شۇردىان، پاشان بەسىن پۇشاڭ كفن كرا، واتە: خامى سىي كەتانا كە
نه كراسى ليتكرا و نە مىزەر، خەلتكى ھەرەمەكى و بەبى پېشىۋىز (إمام) نويىزيان لەسەر
دەكىد، پاشان شەھى چوارشەمە دواى ئەوهى موسۇلمانان بەتەواوى بەيىھەتىاندا
بەجىتىشىنى دواى پېغەمبەر عليه السلام بەخاڭ سېزىدرا، سلاّوى پەروەردگارى لى بىت.

و دینه باق، وهذا دینه، لا خیر إلا دل الأمة عليه، ولا شر إلا حذرها منه، والخير الذي دل عليه: التوحيد وجميع ما يحبه الله ويرضاه، والشر الذي حذر منه: الشرك وجميع ما يكرهه الله ويأباه، بعثه الله إلى الناس كافة^(۱۵۱).

وافتراض الله طاعته على جميع الثقلين: الجن والإنس، والدليل قوله تعالى: ﴿فَلَنْ يَأْتِهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾^(۱۵۲) (الأعراف: ۱۵۸) و أكمل الله به الدين، والدليل قوله تعالى: ﴿إِلَيْهِمْ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيْنًا﴾^(۱۵۳) (المائدة: ۵).

وه ئايینه کهی ماوه‌ته وه ئامده ئایینه کهیه تی، وه هیع چاکه‌یه ک نیه پیشافی ئوممه‌ته کهی نه‌دابی و هیع خرابه‌یه ک نیه ئاگاداری نه کردنه وه لیس، وه ئه و چاکه‌یه ئاماژه‌ی بۆ کردووه: یه کتابه‌رسنی و هه مهو شتیکه که خوا خوشی بوی و پیس دازی بیت، ئه و خرابه‌یه ش که مرؤفسی لئ ئاگادار کردووه‌ته وه: هاویه‌شدان و هه مهو شتیکه که خوا پیس ناخوش بی و دیگرو لئ بکات، خوا بۆ لای سه‌رجهم خه لکی دهوانه‌ی کردووه.

و خوا گویرایه لئ کردنی پیقه‌مبه‌دی لە سەر هه مهو به‌ندە کانی - به جنۇكە و ئادەمیزادەوە - فە دېز کردووه، بە لىگەش ئەوهىه خواى گەورە دەفه‌رمویت: ﴿فَلَنْ يَأْتِهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾، واته: (بلى ئەی خەلکینه، من ئىرداوی خوام بولاي ئىیوه بەگشتى). وه خوا ئایینه کهی پى كامىل و تەواو کردووه، بە لىگەش ئەوهىه خواى گەورە دەفه‌رمویت: ﴿إِلَيْهِمْ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيْنًا﴾، واته: ئەمروكە ئایینه که قانم بۆ كامىل و تەواو كردوون و بەھرە و نىعەتى تەواوه‌تىم بە سەردا داشتوون و دازىبۈوم كە ئىسلام ئایىنتان بیت).

(۱۵۱) (بعشه الله) خوا رهوانه‌ی کردودوه، واته: ناردوویه‌تی، (إلى الناسِ كافية) بُزلای تیکرای خملکی، واته: به گشتی.

(۱۵۲) ئەم ئايىتە بەلگەی لەسەر ئەۋە تىدایە كە (محمد) ﷺ پېغەمبەرى خوايە بۆ لای تیکرای خملکی و ئەدو خوايمش كە رهوانه‌ی کردودوه خاوهنى ئاسمانە‌کان و زھويىھو زاتىكە ژيان و مردى بەدەستە و هەر ئەويىشە ﷺ بەتهنها پۇوى تىدە كرى لەپەرسەراویه‌تىدا، ھەروەڭ بەتهنها بىرواي پىدەھىتىرى لەپەروردگارىيەتىدا، نىجا خواي بەرز و بىهاوتا لە كۆتايى ئايىتە كە دا فەرمانمان بى دەكەت كە باوھر بەم پېغەمبەر ﷺ نەخويتىدەوارە بەھىنن و شويىتى بکەوين، هەر ئەدو پېغەمبەر رېتمائى زانستى و كردەۋەيىمان دەكەت، رېتمائى راپەرى و نىشاندان و رېتمائى كۆمەكى پىتىرىدەن، وە پېغەمبەر ﷺ نىرراوه بُزلای ھەممۇ بەندە‌کان (الثقلین): كە ئادەمیزاد و جىزىكەن و لەبەر زۆربىان وايان بى ووتراوه.

(۱۵۳) واته: ئايىنە كە ئەنقا رۆزى دوايى دەمەنیتەوە و پېغەمبەرى خوا ﷺ گيانى نەسپاردووه تاڭو ھەممۇئەوانەی بۆ ئومەتە كەى روونكىردووه تىمە كە لەھەممۇ كاروبارە كانياندا پىويستان بى دەبىت، بۆيە (أبو ذر) ؓ فەرمۇويەتى: «لَقَدْ تَرَكَنَا مُحَمَّدًا وَمَا يُحَرِّكُ طَائِرٌ جَنَاحِيهِ فِي السَّمَاءِ إِلَّا أَذْكَرَنَا مِنْهُ عِلْمًا» (آخرجه أحمد)، واته: (پېغەمبەر ﷺ كە بەجىتى ھېشتووين ھىچ بالىندىيەك نىھ لەئاسماندا دور بالە كە راوه‌شىنى ئىللا زانىارييە كى لەبارەيەوە بۇ باس كردۇوين).

يەكىن لەھاوبەشداندران بە (سلمانى فارسي) ؓ ووت: پېغەمبەر كەقان فيرى پىسايى كىردن و ئادابى چۈونە سەر ئاوىشى كردۇون، فەرمۇوى: «أَجْلَنَنَاهَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ بِعَائِطٍ أَوْ بَؤْلٍ وَأَنْ نَسْتَنْجِي بِالْيَمِينِ أَوْ أَنْ يَسْتَنْجِي أَحَدُنَا بِأَقْلَى مِنْ ثَلَاثَةَ أَخْجَارٍ أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِي بِرَجِيعٍ أَوْ بِعَظِيمٍ» (آخرجه مسلم)، واته: (بەلىنى، پىتىگرى كردۇوين

لهوهی له کاتی پیسایی گردن یان میز کرند ا رووبکه‌ینه قبیله، یاخود بهدهستی راست خومان پاکبکه‌ینه‌وه، یان بهتدرس یان بهئیسقان خومان پاکبکه‌ینه‌وه).

پیغه‌مبدر ﷺ به ووته‌ی بی یان به کرداری یاخود بهدانپیش‌دانانی، سهرهتا بی، یان لهئه‌نجامی و لامدانه‌وهی پرسیار بیت نایینی خواهی رونکردووه‌تهوه، مهزنتین شتیکش که رونیکردووه‌تهوه ﷺ یه کتابه‌رسییه، و هم‌شتیک فهرمانی پنکردیت نهوه له دنیا و له دنیاو دواروژیشدا بۆ نهم ئومه‌ته چاکه، و هه‌رشتیک ریگری لیکردنیت نهوه له دنیا و دواروژیشدا بۆ نهم ئومه‌ته خراپه، نهوهی که هه‌ندی کمس نایزان و له فهرمان پنکردن و ریگریکردندا به بهره‌سلک کردنوهی تیده‌گهن، نهوه له بمر کورتینی و کمم ئارامی و نایین لاوازییه، ئه‌گەرنا یاسا گشتییه که نهوهی خوا له نایینه که ماندا هیچ سه‌غلله‌تییه کی له سدر دانه‌ناوین و نایین سوک و ناسانه، خواهی گهوره ده فرمولیت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ إِكْمُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ إِكْمُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة: ۱۸۵)، واته: (خوا سوکی و ناسانی بوتان ده‌وی و قورسی و گرانی بوتان ناویت).

هروهها ده فرمولیت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج: ۷۸)، واته: (خوا له ناییندا هیچ سه‌غلله‌تییه کی له سدر دانه‌ناون) وه ده فرمولیت: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ (المائدة: ۶)، واته: (خوا نایه‌ویت هیچ سه‌غلله‌تییه کتان بخاته سدر) سوپاس بۆ خوا له سدر ته‌واوی نیعمه‌تی و کامل‌کردنی نایینه که‌ی.

والدلیل علی مorte ﷺ قوله تعالی: «إِنَّكَ مَيْتُ وَإِنَّهُمْ مَيْتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْصِمُونَ»^(١٥٤) (الزمر: ٣٠-٣١). والناس إذا ماتوا يبعثون^(١٥٥)، والدلیل قوله تعالی: «مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ»^(١٥٦)، وفيها نعیدکم^(١٥٧)، ومنها نخرجکم تارة أخرى^(١٥٨) (طه: ٥٥)، وقوله تعالی: «وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا»^(١٥٩) (نوح: ١٧-١٨). وبعدبعث محاسبون ومجزيون بأعمالهم، والدلیل قوله تعالی: «لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى»^(١٦٠) (النجم: ٣١).

به لگه ش له سه مردمی پیغمه بر ﷺ نهودیه خوای گهوره ده فه رموقت: «إِنَّكَ مَيْتُ وَإِنَّهُمْ مَيْتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْصِمُونَ»، واته: (تو ده مریت و نهوانیش ده مرن پاشان ئیوه دوژی دوایس لای په روهدگارقان دژایه تی به کتر ده کهن). خه لکیش نه گه در مدن زیندوو ده کریتهوه.

به لگه ش نهودیه خوای گهوره ده فه رموقت: «مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نَعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تارة أخرى»، واته: (له و زهويیه دروستمان کردوون و بو نهودیستان ده گئیرنه وه و جاريکی تر لهویشدا ده رقان دیننه وه و زیندووتان ده که ینه وه)، هه روها ده فه رموقت: «وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا»، واته: (خوا له زهويدا به رواندن دوانیون و پیس گه یاندوون، پاشان ده قان گئیرنه وه بوی و به ده رهینانه وه بو لیپرسینه وه له دوژی دواییدا ده رقان دیننه وه)، دوای زیندوکرانه وه ش به رپرسیارن و به پیس کرده وه کانیان پاداشت ده درینه وه، به لگه ش نهودیه خوای گهوره ده فه رموقت: «لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى»، واته: (بو نهودیه سزای نهوانیه که خوابه یان کردووه به پیس نه و کرده وهیه که کردوویانه بدرینه وه و پاداشتی نهوانیه که چاکه یان کردووه به چاکه بدرینه وه).

(۱۵۴) ئەم ئايىتە ئەمە ئەيدە فامىرىتەوە كە پېغەمبەر ﷺ و ئەوانەي بىز لايىن رەوانە كراوه پۇزى دوالى لاي خوا دىزايىتى يە كىز دە كەن ئەويش حوكىمى رەوابى نىوانىان دەكەت و هىچ دەررووې كى بىز بىباوهەن بەسەر باوهەرداراندا نەھىشتۇرەتەوە.

(۱۵۵) شىخ (محمد عبدالوهاب) - رەحىمەتى خوابى لىنى بىت - لەم رىستەيەدا ئەمە رۇونكىردووەتەوە كە خەلتكى ئەگەر مىردىن زىندى دە كرىتەوە و خوابى گەورە دواى مردىيان بىز پاداشتىدانەوە زىندۇوپىان دەكاتەوە، دەرئەنجامى رەوانە كرانى پېغەمبەرانيش ئەمە كە مەرۆف كار بىز ئەمە پۇزى زىندۇ بۇونەوە و بىلاًوبۇونەوە، ئەمە رۇزەي خوابى گەورە باسى ھەندىتكى لە حالتە پەرمەينەتىيە كانى كردووە، بە جۈرىيەك وا لمەدىي مەرۆف بىكەت بىلاي خوابى مەزن بىگەپەتەوە و سل لەمە پۇزى بىكاتەوە، پەروەردگار دەفرمۇيت: ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيَّا * السَّمَاءُ مُنْقَطِرٌ بِهِ كَانَ وَغَدُّهُ مَفْعُولًا﴾ (المزمول: ۱۷-۱۸)، واتە: (باشە ئەمە گە بىباوهەرپۇون چۈن خۆتان لەپۇزىتكى دەپارىزىن كە كۆرپە كان پىز دەكەت و ئاسمان بە سەختى ئەمە پۇزى لېتك دەبىتەوە و لەت لەت دەبىت، بەلىنى خوا ھەر بەئەنجام دەگەت)، وە لەم رىستەيەدا ئاماژەي بىز باوهەر كىردىن بەزىندۇ بۇونەوە تىدایە و شىخ بە دوو ئايەت بەلگەي بىز هيئاۋەتەوە.

(۱۵۶) واتە كاتىتكى لە زەھى دروستمان كردوون كە ئادەم ﷺ لە خاك دروستكرا.

(۱۵۷) واتە بەئەسپەر دەكردىن لە دواى مردى؟

(۱۵۸) واتە بەزىندۇ بۇونەوە پۇزى قىامەت.

(۱۵۹) ئەم ئايىتە لە كەن ئەمە ئايىتەدا تەواو بەرامبەرە كە خوابى گەورە دەفرمۇيت: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ ئەمە ئايىتەنى يېجىگار زۇرن و خوابى گەورە چەسپاندىنى زىندۇ كرانىتەوەي رۇون و دۇپىات كردووەتەوە تاڭو خەلتكى باوهەرى بىن بەھىتىن و باوهەرپان زىاد بىكەت و كار بىز ئەمە پۇزى

مهزنه بکهن که دواکارین لهخوای بهرز و بیهاوتا بمانگیزیت لهوانه‌ی کاری برو دهکهن و تیدا بهخته‌ورن.

(۱۶۰) واته خهله‌کی دواز زیندوکرانه‌وه پاداشت دهدربنده‌وه و لهسمر کرده‌وه کانیان لییان دهبرسریته‌وه، ئهگهر چاک بی بهچاک و ئهگهر خراپیش بیت بهخراب، خوای بهرز و بی نیاز دهفرمومیت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزلة: ۸-۷)، واته: (هر کمس بهقد کیشی گردیله‌یه ک چاکه بکات دهیبینیته‌وه و هر کمس بهقد کیشی گردیله‌یه ک خراپه بکات دهیبینیته‌وه).

وه دهفرمومیت: ﴿وَنَصَاعُ الْمُؤْازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْذَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِينَ﴾ (الأنبياء: ۴۷)، واته: (تهرازووه کانی دادگه‌ری برو روزی قیامت داده‌نیین، وه هیچ نهفسیک ستمی لیناکری گهرجی بهکیشی دهنه که توونیکیش بیت دهی هینینه پیشه‌وه، بهسه برو نهوه که نیمه لپرسینه‌وه لهگه‌ل بهنده کان بکهین).

همروه‌ها خوای گهوره دهفرمومیت: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالْسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَقُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰)، واته: (هر کمس بهچاکه‌یه کهوه هاته گوره‌پانی لپرسینه‌وه نهوا بهدقات پاداشتی دهدربنده‌وه، هر کمسيش بهخرابه‌یه کهوه هات نهوا هدر بهقد خوی پاداشت دهدربنده‌وه و ستمیان لیناکریت)، چاکمش به دهقاتی خوی تا حموت سه دنه‌نده و تا چهندانه‌ی زور زیاتر پاداشتی لهسمر دهدربنده‌وه که بهخشش و منه‌تیکه لهخوای گهوره‌وه، که خوی پیشنه بهخشنده‌یه بهموله‌تدان بهکردنی چاکه که و جاریکی تریش بهخشنده‌یه بهپاداشت دانه‌وه لهسمری، بدم پاداشتی فراوان و زوره، بهلام کرده‌وه خراب سزای خراپه‌که‌ی هر بهقد

خوبه‌تی و مرّف لنه‌ندازه خراپه‌که زیاتر توله‌ی لیتاکریتهوه، خوای گهوره ده فهرمیت: ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰). نهمهش هر لبه خشن و چاکه‌ی تهواوی خواوه‌یه، پاشان شیخ به‌لگه‌ی بوئه و مه‌سله‌یه بهو نایه‌ته هیتاوه‌تهوه که خوای گهوره ده فهرمیت: ﴿لِيَعْجِزِي الَّذِينَ أَسَاعُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، واته: (بوئه‌وهی نهوانه‌ی خراپه‌یان کردوه به‌بی نهوهی کردوانه پاداشت بدريتهوه)، نهی فهربو: (بالسوآی) واته: (به‌خرابه)، وهک فهربوی: ﴿وَيَعْجِزِي الَّذِينَ أَخْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾، واته: (بوئه‌وهی پاداشتی نهوانه‌ی چاکه‌یان کردوه به‌چاکه بدريتهوه).

* * *

ومن كذب بالبعث كفر، والدليل قوله تعالى: ﴿رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبَعْثُوا فُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَبْعَثُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الغابن: ۷).^{۱۶۱}

وه هرکس زیندوو کردنه وه به درو بزانی بیباوه ده بیت، به لگه ش ئوهیه خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبَعْثُوا فُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَبْعَثُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، واته: (ئوهانه بیباوه دبوون لافی ئوهیان لیدهدا کهوا زیندوو ناکرینه وه! بلی: بهلى، سویند به پهروه ردگارم زیندو ده کرینه وه، پاشان دهربارهی ئه و کردهوانهی کردووتانه هه والتان پیشده دریت، ئوهش به لای خواوه ئاسانه).

(۱۶۱) هر کس زیندوو نه وه به درو بزانی ئوه بیباوه، چونکه خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاةُ الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْغُوثِينَ * وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقْفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكُفُّرُونَ﴾ (الأنعم: ۳۰ - ۲۹)، واته: (وویان بیچگه له زیانی دنیامان زیانیکی تر نیه و ئیمه زیندوو ناکرینه وه، ئجا ئه گهر کاتیک له برامبری پهروه ردگاریاندا و هستیران بیان ده فرمومیت: ئایا ئهمه راست و رهوا نیه، ده لین: بهلى، سویند به پهروه ردگارمان راسته، ده فرمومیت: ده بهو بیباوه ریهی ده تانکرد سزا و ئازار بچیز).

هه روها ده فرمومیت: ﴿وَيَلَى يَوْمَئِلِ الْمُكَذِّبِينَ * الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ * وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلُ أَثِيمٍ * إِذَا ثُلَّى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ * كَلَّا بَلْ رَانُ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ * كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِلُونَ لَمَحْجُوبُونَ * ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِّيمِ * ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (المطففين: ۱۰ - ۱۷)، واته: (واوهیلاو چاره‌هشی لهو روزهدا بز دروزنان، ئوهانه روزی لیپرسینه وه به درو دهزان، که

دهست دریز که ریکی تاو ابار نهی هیچ که سی تر به دروی نازانیست، ئه وهی ئه گهر ئایه ته کانمانی بەسەردا بخوینیتەوە دەلیت: نەفسانەی پىشۇوه کانە! نەخىر بەلکو بەھۆی ئەو کردەوانەی کە دەیکەن ژەنگ بەسەر دلىاندا ھاتووھ، نەخىر ئەوان لەو رۆزەدا لە بىيىنى پەروەرد گاريان بىيەش دەكرين، پاشان ئەوان دەخرىيە دۆزەخەمەو، پاشان پىيان دەووتىت: ئا ئەمەبۇو كە ئىۋە بەدرۆقان دەزانى).

يا خود دەفرمۇيت: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لَمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ (الفرقان: ۱۱)، واتە: (بەلکو رۆزى دوايان بەدرۆ دەزانى و دۆزەخى داخراومان بۆ ئەو كەسە ئامادە كردووھ كە رۆزى دوايى بەدرۆ دەزانىت).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلَقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (العنکبوت: ۲۳)، واتە: (ئەوانەی بەئايەته کانى خوا و گەرانەوە بۆلای خوا بىباور بۇون، ئەوانە لەبەزەھى و مىھەربانىم بى هىوا بۇون، وە ئەوانە سزاي بەسوئ و ئازاريان پىتەبۈرتىت).

شىيخ (محمد عبدالوهاب) - رەھمەتى خواى لى بىت - بەلگەى بەوە هيئاوهەوە كە خواى گەورە دەفرمۇيت: ﴿رَعْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تا كۆتاپى ئايەته كە.

(إقناع) كردنى ئەوانەی کە نكۆلى لەزىندوبۇونەوە دەكەن بەمانەی خوارەوە دەبىت: يە كەم: فەرمانى زېنلوبۇونەوە دەمادەم لەپىغەمبەران و نىزراوانەوە لەميانەي كىتىپە خوايسە كان و بەرنامە ئاسمانيه کاندا گىزراوهەمەو و ئومەتە کانىشيان بەقولى كردنەوە وەريانگرتۇوە، باشە چۈن نكۆلى لىتەكەن لەحالىكدا ئىۋە بىروا بەھەوالىك دەكەن كە لەھەيلەسوفيتكەوە ياخود لەخاوهن بىرۇرا و بۆچۈنتكەوە پىستان دەگات، گەرجى نە لەھۆكارى گىزانەوە و نە لەشايەتىدانى واقىعيشدا نەگاتە ئەو راددەيەي ھەوالى زېنلوبۇونەوەي بىن گەيشتۇرۇھ؟!

دووهم: ژیری شایهتی بهوهداوه که فهرمانی زیندو بونهوه دهکری پووبدات، ئوهش لهجهند روويه کمهوه يه:

هيج كمس نكولى لمه ناكات که لهدواي نهبوونهوه دروستكر اوه و پاش ئمهوهى هيج نهبووه بدهيهتراوه، ئىجا ئوهى دواي ئوهى هيج نهبووه دروستى كردووه و بدهيهتىواه، تواناي ههيد لەسەر يەكمەجاروه دروستى بكتاوه، وەك خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَنْبَدَا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهُونُ عَلَيْهِ﴾ (الروم: ۲۷)، واتە: (پەروەردگار تان ئهو خوايىدە کە سەرەتا شت دروست دەكتات، پاشان سەرلەنوئ دروستى دەكتاوه و ئوهشى بەلاوه ئاسانزە).

ھەروەها دەفەرمۇيت: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ ثُمِّيَعِيدُهُ وَغَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (الأنبیاء: ۱۰)، واتە: (ھەروەك چۈن يەكمەجار دروستكر اوامان لەسەرتاواه بەديھيتاواه سەرلەنوئ دەشىگىزىنهوه و دروستى دەكتاوه، بەلەن و لەلايدن خۆمانهوه و بەويىستى خۆمان داومانە، يېڭىمان ئىمە ئەنچامدەرى ھەر شىئىكىن بىمانەويت).

۲- هيج كمس نكولى لەمەزىيەتى دروستكرانى ئاسمانەكان و زەۋى ناكات لەبەر گەورەيان و جوانكارىيان، وە ئەم زاتەي دروستىكىدوون تواناي دروستكردنى خەلتكى و سەرلەنوئ دروستكردنەويانى لەسەر يەكمەجاروه هەيدە، خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿لَخَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ (غافر: ۵۷)، واتە: (يېڭىمان دروستكردنى ئاسمانەكان و زەۋى گەورە و گرانتە لەدروستكردنى خەلتكى)، ھەروەها دەفەرمۇيت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْنِي بِخَلْقِهِنْ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخْبِيَ الْمَوْتَىَ بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الأحقاف: ۳۳)، واتە: (ئايىا نايىن ئەم خوايىدە کە ئاسمانەكان و زەۋى دروستكردووه و بە دەست دروستكردنىانهوه ماندوو نهبووه بەتوانايە مردووه كان زىندوو بكتاوه؟ بەلى، ئەم خوايىدە سەر ھەمو شىئىكدا بەتوانايە)، وە دەفەرمۇيت: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْحَلَاقُ الْعَلِيمُ * إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ» (بیس: ۸۱-۸۲)، واته: (ئایا ئەو خوایەی ئاسماھە کان و زھوی دروستکردووه توانا نیه بەھوھی ھاوشیوھی ئەوان دروست بکات؟ بەلی، ئەو خوایە دروستکەر و زانایە، فەرمانیشى ھەر ئەھۋەندەيە ئەگەر وىستى شىتىك بەھرمۇيت: بىه، دەبىت).

ھەموو خاوهەن بىنايىھەك دەبىنى زھوی رەق و رووتەنە و رووهكە کانى مردۇون، گاتىكىش كە بارانى بەسەردا دەبارى دەزىتەھو و دواى ووشك بۇون و مردن رووهكە کانى زىندۇو دەبىھو و دەرىيەھو، ئنجا ئەھۋە بىتوانى رووهكە کان دواى مردىان زىندۇوبەكتەھو توanaxىھ بەزىاندەھوھى مردۇوھە کان و زىندۇو كردىنەھەيان، خواى گەورە دەھرمۇيت: «وَمَنْ آتَاهُ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَائِشَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَخْيَاهَا لَمْخُنِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (فصلت: ۳۹)، واته: (لەنىشانە کانى دەسەلاتى خوا ئەھۋەيە كە دەبىنى زھوی كىزۆل و رووتە، ئنجا ئەگەر ئاومان بەسەردا باراند سەۋىزدەبىي و پەرە دەسىنې و زىندۇو دەبىتەھو، ئەو خوايىھە كە زىندۇ كەرەھەيى مردۇوھە کانە، بەراستى خوا بەسەر ھەممۇو شىتىكدا بەتوانايە).

سېھم: ھەست و واقع شايەتىيان لەسەر ئەھۋە داوە كە دەكىرى فەرمانى زىندۇوبۇنەوە رووبىدات، لەو واقعىانەي كە خواى گەورە دەربارەي زىندۇو كردىنەھەي مردۇوھە کان ھەوالى پىتاوين، ئەھۋەيە لەسۈرەتى (البقرة)دا پىتىج رووداوى باسکردووه، يەك لەوانە ئەھۋەيە دەھرمۇيت: «أَوْ كَالَّذِي مَرَ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى غُرُوشَهَا قَالَ أَنَّى يُحْكِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَّا اللَّهُ مِائَةُ عَامٍ ثُمَّ بَعْدَهُ قَالَ كَمْ لَيْتَ قَالَ لِيْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْتَ مِائَةً عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَعْسَنَهُ وَانظُرْ إِلَى حَمَارِكَ وَلَنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ تُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوُهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (البقرة: ۲۵۹).

چوارهم: کاربه‌جی و حیکمهت و اده‌خوازی که دوای مردن زیندویوونهوه هه‌بیت، بۆئه‌وهی ههر نهفستیک به‌پیئی ئه‌وهی بەدەستی هیناوە پاداشت بدریتهوه، ئه‌گهر وانه‌بیئه‌وا دروستکرانی خەلکى گالتەیه و هیچ به‌هایه کی نیه و هیچ کاربه‌جیتە کی تیدا نیه و لەم ژیانهدا جیاوازی لەنیوانی مروڤ و ئازەلدا نیه، خوای گهوره دەفرمومیت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَّادًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (المؤمنون: ۱۵-۱۶)، واته: (ئایا واتان داناوه کە ئىتمە بە گالتە دروستمان کردوون و ئىوه ناگەریتهوه بۆ لامان؟ بەرز و پیروزی بۆ خوای پاشای راست و رهوا، کە يېجگە له‌خوایه هیچ پەرسزاویتک نیه و پەروه‌ردگاری عەرشی پیروزه).

ھەروه‌ها خوای مەذن دەفرمومیت: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيَهَا لِتُجَرَّى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾ (طه: ۱۵)، واته: (بەراستى قیامەت دیت و لە رىدايە، خەریکە له‌خۆشم يان له‌خەلکى بشارمهوه بۆئه‌وهی ههر نهفستیک به‌پیئی ئەو ھەولەی دەيدات پاداشت بدریتهوه).

وە دەفرمومیت: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمْوَתْ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * لَيَسْنَ لَهُمُ الْذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ * إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (النحل: ۳۸-۴۰)، واته: (ئەوپەرى سوئندىيان بەخوا دەخوارد کە ئەوي دەمرىت خوا زیندووی ناكاتەوه، بەلىنى راست و رهوايە و خوا- به‌پیئی حیکمهتى خۆى - لەسەرخۆى داناوه کە زیندوويان بکاتەوه، بەلام زۇرىسەی خەلکى نازان، خواي گهوره بۆئه‌وه زیندوويان دەكاتەوه تاکو ئەو شەھيان بۆ رۈون بکاتەوه کە تىدا راجياوازان، وە بۆئه‌وهى ئەوانەی بىياوه پۈوون بىانىن کە درۆزىن و گۈرمىپ بۇون، ئه‌گەر بىانەوي شىتىك بەدى بەھىنەن هەر ئەوهندەي کە پىئى بلىئىن بىه دەبىت).

ههروهه ده فرمومیت: ﴿رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يَبْغُوَا فُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَبْئُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (التغابن: ۷)، واته: (نهوانهی بیباوه‌ربوون لافی ئهوهیان لیدهدا کهوا زیندووناکریتهوه، بلتی: سویند بهپروردگارم زیندووده کریتهوه، پاشان دهرباره‌ی نهوهی که کردورتانه ههوالغان بین دهدرتیت، نهوش بهلای خواوه ئاسانه).

ئنجا ئه گهر ئهم بەلگانهت بۆ ئهوكهسانهی که نکولی لهزیندووبونهوه ده کەن رپون کردهوه و سور بیوون لهسەر نکولیه کەيان نهوا خۆ بەزلزان و میشک ووشکن، وە نهوانهی سەھیانکردووه دەزانن بەچ باریکدا دەشكیتهوه و بەچ سەرئەنخامیت ده گەن.

(۱۶۲) دانه - پەھەتی خوای لى بیت - پوونى کردورتهوه خوا هەممو پیغەمبەرە کانی بۆنەوه رەوانه کردوره کە مژدەدەر و ترسیتەر بن، وەک خوای گەورە ده فرمومیت: ﴿رُسَالًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾، مژدەی بەھەشت بهوانه دەدەن کە گویزایەلییان کردوون و ئهوانەش بە ئاگر دەترسین کە سەرپیچیان کردوون.

ناردنی پیغەمبەرانیش چەند حیكمەتی مەزنی تىدایە لە گرنگزینیان - بەلکو خۆی گرنگزینیانه - نهوهیه کە بەلگە لهسەر خەلکی بچەسپیتری تاکو دوای ناردنی پیغەمبەران بیانووی نهوهیان لە بەرامبەر خوادا نەبیت کە ئاگاداری نەکردورونتهوه و پەیامی بۆنەزاردوون، وەک خوای گەورە ده فرمومیت: ﴿لَئِلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾.

وە یەکیکی تر لەو حیكمەتانه نهوهیه کە رەوانه کرانیان لە تەواویتی بەھەرە کانی خواوه‌یه لهسەر بەندە کانی، چونکە ژیری ئادەمیزاد ھەرچۈنیت بى ناتوانی پەی بە ووردو درشى ئەرکانه بیات کە واجبه بۆ خوای گەورە ئەنjam بدرىن، لەو مافانەی تايىەتن بە خواوه و ناتوانی بەسەر ئەو سيفەتە تەواوانەدا ئاگادارىتىت کەھى خواي گەورەن، وە ناتوانی بەسەر ئەو ناوە جوانانەدا ئاگادار بیت کە ھەبەتى، لەبەرئەوه خوا

پیغامبرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) رهوانه کردووه تاکو مژدهه ر و ترسیهه بن و کتني له گه لدا ناردون که راستیان له خو گرتووه بز ئوهی لهو گرفتنه دا که دوبهه کیان تییدا هبوبه حومی نیوان خه لکی بکات.

هز نزرين شتیش که پیغامبران - له يه که میانهوه که (نوح)ه ﷺ تاکو دواییان که (محمد)ه ﷺ - بانگهوا زیان بز کردووه يه کتابه رستیه، وهک خوای گهوره ده فرمونیت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل: ۳۶)، واته: (له هه موو ئومه تیکدا پیغامبریکمان رهوانه کردووه که بیان رابگه یه نیت خوا په رسان و له طاغوت دور بکهونهوه)، هروههها په روهر دگار ده فرمونیت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الأنبیاء: ۲۵)، واته: (له پیش تو دا هیج پیغامبریکمان نه ناردووه سروشان بز نه کرد بیک که هیج په رسراویک نیه شیاوی په رستن بیت بیچگه له من، ده ئیوهش بمپه رستن).

(۱۶۳) پایه به رزی ئسلام (محمدی کوری عبدالوهاب) - رهجهتی خوای لئی بیت - رونی کردووه تهوه که يه کم نیراو (نوح)ه ﷺ به لگهشی له سری بهوه هیناوه تهوه که خوای گهوره ده فرمونیت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْبَيْنَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (النساء: ۱۶۳)، واته: (ئیمه سروشان بوتز کردووه، هروههک سروشان بز نوح و پیغامبرانی دوای نهو کردووه).

وه له (صحيح) دا و له فرمودهی (الشفاعة) دا ساغبووه تهوه که پیغامبر ﷺ ده فرمونیت: «إِنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ تُوْخًا فَيَقُولُونَ يَا نُوحُ أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ» (رواه البخاری و مسلم)، واته: (خه لکی دینه لای نوح ﷺ و پی ده لین: تو يه کم پیغامبری خوا رهوانه کردویت بولای خه لکی سه زهوي)، وه هیج پیغامبریک له پیش (نوح)ه موه العلیا نیه، بهمه دا هملهی نهو میزوو نووسانه مان بز ده رده که ویت که

ووتويانه: (ئيدريس) لەپيش (نوح)-ئوه بوروه، بهلکو ئوهه‌ي ناشکرايه ئوهه‌ي
ئيدريس) لەپىغەمبەرانى نوهه‌ي ئىسرائىلە.

دواهەمینى پىغەمبەران و گۆتايشيان (محمد) ﷺ، چونكە خواى گھوره دەفرمۇيت:
 (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَخْدِيرٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا) (الأحزاب: ٤٠)، واته: (محمد ﷺ باوکى هىچ كەسيك لەئىوه نىه، بهلام نىرراوى
خوايىه و دواهەمینى پىغەمبەرانه، خواش بەھەمۇ شىتىك زانايىه)، وە هىچ پىغەمبەرىتكى
لەدواوه نىه و هەركەمس دواى ئەو لافى پىغەمبەرايەتى لىيدات، ئوهه درۆزن و بىساوهر و
پاشگەزه لەئىسلام.

وكل أمة بعث الله إليها رسولاً^(١٦٤) من نوح إلى محمد، يأمرهم بعبادة الله وحده وينهاهم عن عبادة الطاغوت، والدليل قوله تعالى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبِبُوا الطَّاغُوتَ﴾^(١٦٥) (النحل: ٣٦).

وافتراض الله على جميع العباد الكفر بالطاغوت والإيمان بالله، قال (ابن القيم) -رحمه الله-: **الطاغوت: مَا تَجَاهَرَ بِهِ الْعَبْدُ حَدَّهُ مِنْ مَغْبُودٍ أَوْ مَتَّبِعٍ أَوْ مُطَاعٍ**^(١٦٦).

هه موو ئوممه تىكىش خوا نىرداويكى بو دهوانه كردوون، لە(نوح)-هه هەتا (محمد) كە فەرمانيان بەپەرسىنى خوا بەتهنها پىتكات و دېگرىيان لەپەرسىنى (طاغوت) لىتكات، بەلگەش ئەوهىه خواى گەورە دەفرەرمۇت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبِبُوا الطَّاغُوتَ﴾، واتە: (لەهه موو ئوممه تىكدا پىغەمبەرىكمان دەوانە كردووە كە پىيان دابىگە يەنیت خوا بېپەرسىن و لە - طاغوت - دووربەکەونەوە)، وە خوا لەسەر هەموو بەندە كان فەزى كردووە كە بىباوهەر بن بە - طاغوت - و باوهەريان بەخوا هەبىت، (ابن القيم) - دەممەلى خواى لى بىت - دەفرەرمۇت: (طاغوت) مەركەس و شەتكە كە بەندە لە دادەھى خۆى تىسى پەرىتىت، لەپەرسىراو يان شوين هەلگىراو ياخود گۈفرايەلىكراو.

(١٦٤) واتە لەھەموو ئوممەتىكدا خوا پىغەمبەرىكى دەوانە كردووە كە بىز پەرسىنى خوا بەتهنها بانگىان بىكەت و دېگرى هاوېشدانىيان لىتكات، بەلگەش لەسەر ئەم راسىتىھى ئەوهىه خواى گەورە دەفرەرمۇت: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَأَ فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ٢٤)، واتە: (ھىچ ئوممەتىك نىھ كە ترسىنەرىكى تىدا ھەلئەبىزىرىت) وە دەفرەرمۇت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبِبُوا الطَّاغُوتَ﴾.

(۱۶۵) شیخ الإسلام - رهتمتی خوای لی بیت - مهبهستی نهوده‌یه که یه کتابه‌رستی به پدرستنی خوا به تنها و بن هاو به شدانان، و دوور کم و تنه و له طاغوت نه بی ته او نایت، خوای گهوره‌ش ئه و هی له سمر به نده کانی فه‌ز کردووه و (طاغوت) یش له (طغیان) سه و هر گیراوه و (طغیان) یش له رادده ده رچونه، خوای گهوره له مباره‌یه و ده فهرمیت: «إِنَّا لَمَّا طَفَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ» (الحاقة: ۱۱)، و اته: (کاتیک) ئاوه که سه ریزی کرد ئیمه له که شتیه که دا هه لمان گرتن، و اته: کاتیک ئاوه که له رادده‌ی ئاسایی خۆی زیادی کرد له که شتیه که دا هه لمان گرتن) مه به است له پاپوره کمیه. له زار او شدا جوانزین په یقیک که له پیناسه‌یدا و تراویت نهوده‌یه (ابن القیم) - رهتمتی خوای لی بیت - باسی کردووه و ده فهرمیت: (طاغوت: هه مهو شتیکه که به نده له رادده‌ی خۆی تیپه‌ریت، له پرسراو یان شوین هه لگیرو یاخود گوتیرایه‌لیکراو) مه به استیشی له پرسراو و شوین هه لگیرو و گوتیرایه‌لیکراوانه‌یه که شیاونین، به لام ئهوانه‌ی شیاون و (طاغوت) نین ئه گه رچی بشپرسزین یان شوینیان هه لبگیریت یاخود گوتیرایه‌لی بکرین، ئه و بتانه‌ی بیچگه له خوا ده پدرستین طاغوتن، وه ئه و زانا خراپانه‌ی بانگه‌واز بۆ گومرایی و بیساوه‌پی ده که ن یاخود بۆ حه لالکردنی ئه و هی خوا حه رامی کردووه یان بۆ حه رامکردنی ئه و هی خوا حه لالی کردووه ئهوانه طاغوتن، وه ئهوانه‌ی ده رنامه‌ی ده رچونه له بەرنامه‌ی ئیسلام بۆ کاربەدەستان جوان ده که ن بۆ هینانی چهند بەرنامه‌یه کی پیچه‌وانه‌ی ئایینی ئیسلام ئهوانه طاغوتن، چونکه ئهوانه له رادده‌ی خۆیان تیپه‌ریون، سنووری زانا ئه و هی شوینکه و تروی ئه و په یامه بیت که پیغمبر ﷺ پی هاتووه، چونکه زانیان له راستیدا میراتگری پیغمبران، له ئو مه‌تە کە یاندا زانست و کردووه و رهشت و بانگه‌واز و فیرکردنی لی بەعیرات ده گرن، ئنجا ئه گه ر لم رادده‌یه تیپه‌رین و وايان لیهات لادان له بەرنامه‌ی ئیسلام به نمۇونەی ئەم پەیرو چکانه بۆ دەسەلاتداران جوان بکەن، ئهوانه طاغوتن، له بەرئه و هی

لهو سنوره تیپه‌ریان کردوه که پتویست بمو له‌سهریان پابهندی بونایه ئه‌وش شوینکه‌وتەی شەریعەتە.

ھەروههـ رەھەتى خواى لى بىت - كە دەلىت (أو مطاع) واتە: (يان گوئپايەلەتكارا) مەبەستى لهو فەرمان رەوايانەيە كە بەپى (شهرع) يان (قەدەر) گوئپايەلەتى دەكرين، ئەو فەرمانپەروايانەي بەپى شەرع گوئپايەلەتى دەكرين ئەگەر فەرمانيان بە شتىك كرد پېچەوانەي فەرمانى خوا و پېغەمبەرە كەمە نەبۇ لەم حال و بارەدا ئەۋەيان بەسەردا ساغ نابىيەمەو كە طاغوت بن، ئەۋەي پتویستە له‌سەر بەردەستە كانيان گوئپايەلەتى و فەرمانبەر يان، گوئپايەلەتى كەردىشيان بۆ كاربەدەستان لەم حالەدا بەم مەرچە گوئپايەلەتكەرنى خواى گەورەيە، لەبەر ئەۋە كاتىك ئەو فەرمانە رادەپەرىتىن كە كاربەدەست فەرمانى بىن دەكات و لهو فەرمانانەيە كە گوئپايەلەتى كەردىنى پتویستە دەپى رەچاوى ئەۋە بکەين كە ئىمە بەو گوئپايەلەتىيە بەندايەتى بۆ خواى گەورە دەكەين و بە فەرمانبەردارى كەرنى لىنى نزىك دەبىنەمەو چونكە هەستانمان بەراپەراندى ئەو فەرمانە لەبەر خاترى پەروەردگارە.

بۆيە دەپى تىبىنى ئەۋە بکەين كە ئەو گوئپايەلەتىيە بەندايەتىيە، چونكە خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيقُوا اللَّهَ وَأَطِيقُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ أَنْكَحُوا النِّسَاءَ﴾ (النساء: ٥٩)، واتە: (ئەي ئەۋەي باوھەر تان هيتساوه گوئپايەلەتى خوا و گوئپايەلەتى پېغەمبەر گەلەت و كاربەدەستانى خۆتان بکەن).

گوئپايەلەتى فەرمانپەروايان بەپى قەدەر بەو پىو دائىگەيە كە فەرمان رەوايان ئەگەر لەدەسەلاتياندا بەھىز بۇون ئەوا خەلتكى ئەگەر چى بەھاندەری باوھەر ئەپى بەزۆرى دەسەلاتە كەيان گوئپايەلەتى دەكەن چونكە گوئپايەلەتى كاربەدەست جارى واھىيە بەھاندەری باوھەر دەكرىت، ئەو گوئپايەلەتى بەكەلتكە، بەكەلتكە بۆ كاربەدەستان، هەروهەا بەكەلتكە بۆ خەلتكى، جارى واش هەيە گوئپايەلەتى كە بەزۆرى دەسەلات

ده کری کاتیک به هیز بیت، خه لکی سلی لیده کنه وه و لیتی ده ترسن چونکه زبر به که سیک ده گدیه‌نی که سه ریچی فهرمانه که بکات، لمبهر ئه وه ده لیکن: خه لکی له گه ل کار به دهستانیان لهم مه سه له یه دا چهند حاله‌تیکیان ههیه: حاله‌تی یه کم: ئه وهیه هاندھری باوه‌ر و ترسی ده سه‌لات به هیز بیت، ئه مهیه بان کاملترین و به رزترین حاله‌ته.

حاله‌تی دووهم: ئه وهیه هاندھری باوه‌ر و ترسی ده سه‌لات لاواز بن، ئه مهش نزمترین و ترسناکترین حاله‌تیانه له سه ر کۆمه لگا، ههروه‌ها له سه ر فهرمان رهوا و کار به دهستانی، چونکه ئه گه ر هاندھری باوه‌ر و ترسی ده سه‌لات لاواز بن پشیوی فیکری و کرد وهیی ده که ویته و ۵.

حاله‌تی سیه‌هم: ئه وهیه هاندھری باوه‌ر لاواز بی و ترسی ده سه‌لات به هیز بیت، ئه مهش پله‌یه کی مام ناووند له بهر ئه وهیه ئه گه ر ترسی ده سه‌لات به هیز بوو له رورو الـتـدا بو ئومهـت گونـجاـوتـره.

به لام ئه گه ر هیزی ده سه‌لات خاموش بوو ئه وا هه ر مه پرسه له خرابی بار و گوزه ران و ئیش و کاری ئومهـت.

حاله‌تی چوارهـم: ئه وهیه هاندھری باوهـر به هیز بـی و ترسـی ده سـهـلات لاـواـزـ بـیـتـ، ئـهـمـ حالـهـتـشـ بـهـ روـوـالـدـتـ لـهـ حالـهـتـیـ سـیـهـمـ نـزـمـتـهـ بـهـ لـامـ لـهـ نـیـوانـیـ مـرـقـفـ وـ پـهـرـوـهـ دـگـارـداـ کـامـلـتـرـ وـ بلـنـدـتـرهـ.

والطواغيت^(۱۶۷) كثيرة و رؤسهم^(۱۶۸) خمسة: إبليس^(۱۶۹) لعنه الله، و من عبد وهو راض^(۱۷۰)، ومن دعا الناس إلى عبادة نفسه^(۱۷۱)، ومن أدعى شيئاً من علم الغيب^(۱۷۲) ومن حكم بغير ما أنزل الله^(۱۷۳).

(طاغوت) **لانيش ذورن و سه رانيان پيتنجن: ئibiliس - فەفرەتى خواىلىنى - و هەركەس بىپەرسىرى و خۆى پىسى دازى بىت، وە هەركەس بائىگى خەنگى بکات بۇئەوەي خۆى بىپەرسىن، وە هەركەس لافى شىتاك لەغەبىزانى لېيدات. وە هەركەس حۆكم بەغەبىرى ئەو بەرۋامەيد بکات كە خواپەۋەھەي كىدووه.**

(۱۶۷) كۆزى طاغوته و پىشىر تەفسىر كرا.

(۱۶۸) واتە سەكىرەت كانيان و شوين هەلگىراوانيان پيتنجن.

(۱۶۹) ئibiliس ئەو شەيتانه رسواكراو و نەفرين ليتكراوهەي كە خواى گەورە پىنى فەرمۇو: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّين﴾ (سورة ص: ۷۸)، واتە: (نەفرينى منتلى بى تاکو رۆزى لېپرسىنەوە و قىامەت).

ئibiliس لەگەل فريشته كاندا بۇو ھاوەلەتى دەكردن و ئەوان چىيان دەكرد ئەمېش دەيىكىد، كاتىكى فەرمانى بەكىنۇوشىردىن بۇ ئادەم پىكرا، هەرجى پىسى و لاگۇيى و خۆبەزلزاينە كى تىدا بۇو دەرىخىست، ئىجا بىتگۈتى و خۆبەزلزاينى كرد و بۇو بەيەكىك لەبىياوران و لەبەزەمى خواى گەورە دەركرا، پەروەردگارى مەزىن دەفەرمۇيت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَتَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۳۴)، واتە: (كاتىك بە فريشته كانسان ووت: كىنۇوش بۇ ئادەم

بهون، همه‌مو کرنووشیان برد ئیلیس نه‌بی که بینگویی و خۆ به‌زلزانی کرد و بورو به‌یه کیک له‌بیاوه‌ران).

(۱۷۰) واته بیجگه له خوا په‌سترا، ئەویش رازی بورو به‌وهی بیجگه له خوا په‌رسرتیت ئوه - پهنا به خوا - له‌سەرانی طاغوتانه ئنجا له‌ژیانیدا په‌رسرتیت يان پاش مردن - ئەگەر مرد و خۆی بدو په‌رسزانه رازی بورو - وهک يەك وايە.

(۱۷۱) واته: هەركەس بانگى خەلکى بۇ په‌ستى خۆی بکات ئەگەرجى نەشى په‌رسن هەر له‌سەرانی طاغوتانه، ئنجا وەلامى بانگەشە كەى بدریتەوه ياخود وەلام نەدریتەوه وهک يەك وايە.

(۱۷۲) نادیار(غیب) ئەویه له مەرۆفه‌وه دیار نەبیت، ئەویش دوو جۆرە: رەوشى ئىستا و داھاتوو، نادیارى ئىستا رېزه‌یە، لای يەکىن زانراوه و لای يەکىن تر نەزانراوه، بەلام نادیارى داھاتوو راسته قىنەیە و بۇ ھیچ كەسىن ئاشكرا نىھ تەنها بۇ خوا نه‌بی، يان بۇ يەکىن له‌پىغەمبەران كە خوا ئاگادارى دەکات بەسەرىدا بۇ ھیچ كەس ئاشكرا نىھ، ئنجا هەركەس لافى زانىنى ليىدات ئەوه بیباوه‌رە له‌بەر ئەویه بەدرۆ خەرەوهی خواي گەورە و پىغەمبەرە كە يەتى ﷺ، پەروەرد گار دەفرمۇيت: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبَعَثُونَ﴾ (النمل: ۶۵)، واته: ئەی محمد ﷺ: كەس نىھ له‌ئاسمانه کان و زەويىدا نادیار و غەیب بىزانىت بیجگه له خوا، وە ناشزانن كەى زىندۇوده كەرىتەوه).

ئنجا ئەگەر خواي گەورە فەرمان بەپىغەمبەرە كەى (محمد) ﷺ بکات بەپاوماقۇلان رابىگەيەنى كە ھیچ كەس له‌ئاسمانه کان و زەويىدا نىھ غەیب بىزانىت بیجگه له خوا، بۇ يە هەركەس لافى غەبىزانى ليىدات ئەوه بەم قىسەيە خواي گەورە و پىغەمبەرە كەى ﷺ بەدرۆ خەستووه تەوه.

هروهه‌ها به‌که‌سانه ده‌لین: چون ده‌بی نیوه غهیب بزانن و پیغه‌مبهر نهیزانیت؟ نایا نیوه بدریزترن یان پیغه‌مبهر، ئه گهر ووتیان: ئیمه بدریزترین له‌پیغه‌مبهر، ئه‌وا بدم ووتیه کافرده‌بن، وه ئه گهر ووتیان: ئه بدریزتره، ئه‌وا پیشان ده‌لین: ئه‌ی بوجی ئه‌و له‌غهیزانین بی‌بیش کراوه که‌چی نیوه دهیزان؟ خواهی گهوره دهرباره‌ی زاتی پیروزی ده‌فرمومیت: ﴿عَالِمُ الْفَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا * إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ (الجن: ۲۶-۲۷)، واته: (ئه‌و خواهی غهیزانه و خوی هیچ کم‌ئاگادار ناکات به‌سهر غهیبه کانیدا بی‌جگه له‌و که‌سه‌ی پیغه‌مبهره و خوی رازبیه که بیزانیت، ئه‌ویش خوا چاودیزی فریشته‌ی بز داده‌نیت که له‌بردهم و له‌دوایه‌هه بی‌باریزون له‌جتنز که، تا کو نه‌توانن نادیاره که‌ی لیوه فیر بن)، ئه‌مش ئایه‌تی دووه‌مه که به‌لگه‌یه له‌سهر بی‌باوه‌ری ئه‌و که‌سه‌ی لافی غهیزانی لی‌ده‌دات و خواهی گهوره فه‌رمانی به‌پیغه‌مبهره که‌ی کردوه که به‌پیام‌اقولاًن رابگه‌یه‌نی و بفه‌رمومیت: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنِّي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُؤْخَذُ إِلَيَّ﴾ (الأنعام: ۵۰)، واته: (بلی: پیشان نالیم من گهنجینه کانی خوام له‌لایه، غهیبیش نازانم، وه پیشان نالیم من فریشتم، من شوین هیچ شتیک ناکهوم بی‌جگه له‌وهی له‌لایه خواوه وه‌حیم بز ده‌کریت).

(۱۷۳) حوكمردن به‌مو په‌یامه‌ی خواهی گهوره رهوانه‌ی کردوه به‌شیکه له‌یه کتابه‌رسی په‌روه‌ردگاریه‌تی، چونکه راپه‌راندنی حوكمی خواهی که په‌روه‌ردگاریه‌تی و ته‌واهی خاوه‌نیه‌تی و (تصرف)ی خوا داخوازیه‌تی، له‌به‌رئوه خواهی په‌روه‌ردگار شوین هله‌لگیراوانی به‌نامه‌یه کی تری غهیری ئه‌و په‌یامه‌ی خوا ناردوویه‌تی به‌په‌روه‌ردگار و (أرباب) بز شوینکه‌وتووانیان ناوبردوه و ده‌فرمومیت: ﴿أَتَخَذُوا أَخْبَارَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ أَرْبَاتَا مِنْ ذُنُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (التوبه: ۳۱)، واته: (مالووم و قمشه کانیان به‌په‌روه‌ردگاری خزیان

بیجگه لهخوا داناوه و مهسیحی کوری مهربه میش، وه به په رستنی يه کخواهند نه بی فهرمانیان بینه کراوه و هیچ په رسماً اویک نیه ما فی په رسماً هبیت بیجگه لهخوا، پاک و بیگه ردی بو ندو خوایه لهوهی دهیکمن به هاو به شی)، خوای گهوره شوینه له لگیر او ای بنه په رو هر دگار و (أرباب) ناو بر دووه لمه دا که له گهمل خوای گهوره دا بونه ته یاسادانه رو شوینکه مو تو روانی به به نده و (عبد) یان ناو بر دووه کهوا له سه ریچیکردنی حوكمی خوای به رز و بیها تادا ملکه چیان بون و گوئی ایه لیان کردون.

(عَدِيٌّ كُورِي حَاتَمْ) به پغه مبهري خواي ﴿ وَوَتْ : ئَمَانْ نَهْ بَانْ پَهْ رَسْتَوْنْ، پَغْهَمْ بَهْ فَهْ رَمْوَوْيِ : ﴾ ﴿ بَلْ إِنَّهُمْ حَرَمُوا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ وَأَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَأَتَبْغُوْهُمْ فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ ﴾ (آخر جه الترمذی، وحسنہ)، واته: (بَلَامْ نَهْ وَانْ حَهْ لَالْيَانْ لَى حَهْ رَامْ كَرْ دُونْ وَ حَهْ رَامْ یانْ بُو حَهْ لَالْكَرْ دُونْ وَ نَهْ وَانْ شَوَّيْنَانْ كَهْ توْنَ، ئَا نَهْ وَهِيَ پَهْ رَسْتَيْانْ).

ئه گه رله مه تیگه بشتی بزانه هه ر که س حوكم بهو بدر نامه بیه نه کات که خوا نار دویتی و بیه وی حوكم کردن که بو بیجگه لهخوا و پغه مبهري که دی ﴿ بَيْتْ نَهْ وَهْ چَهْ نَدْ ئایه تیک ده ربارة ها تو وه کهوا با وه ری لیداده رین و چه نده ها ئایه تیش ده ربارة کافر بون و سته مکار بون و له ریده رچ بون (فسق)ی ها تو وه، وه ک نه وهی خوای گهوره ده فرمونیت: ﴿ أَلَمْ تَرِ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أَمْرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضْلِلُهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا * وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أُنْزِلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصْدُونَ عَنْكَ صَدُودًا * فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرْدَنَا إِلَّا إِخْسَانًا وَتَوْفِيقًا * أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَغْرِضُ عَنْهُمْ وَعِظَمُهُمْ وَقُلْنَ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيجًا * وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ

أَنْهُمْ إِذْ ظَلَّمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَّحِيمًا * فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَعْدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿النساء: ۶۰-۶۵﴾، وَاه: (ئایا ئەوانەت نەبىنيوھ لافى ئەوه لېدەدەن كە باوھريان بەھ پەيامەي بۆ تو نىرراوه و ئەوانەش كە لەپىش تۆوه نىرراون ھىناوه كەچى دەيانەوت حوكىم و دادوھرى لاي طاغوت بىھن، لەگەل ئەوهشدا فەرمانىيان پىكراوه باوھريان بىنى نەبى و شەيتان دەبەھى بەگۈرمىايدە كى دوور لەرىتىمايى گۈرمىايان بىكات، ئەگەر پىشىيان بۇوتىرىت وەرن بۆلائى ئەو بەرنامىيەي خوا رەوانەيى كىردووه و وەرن بۆلائى پىغەمبەر ﷺ دەبىي دوورۇوە كان بەپشتەھەلىكىردى تەراو پاشتەت لىيەلەدەكەن، باشه چى دەكەن ئەگەر بەپىنى ئەو تاوانانەي دەيکەن توشى نەهامەتىيەك ھاتن – وَاه: دوو رووييە كەيان ئاشكرا بۇو – پاشان دىتەلات و سويند بەخوا دەخون و دەلىن: كاتىك حوكىم و دادوھرىمان بىردووه تە لاي طاغوت مەبەستمان تەنها چاكە خوازى و يەكخىستى نىوان موسولمانان و ئەوان بۇوه؟ ئەوان كە خوا دەزانى چى لەدىياندايە، تۆش پاشيان لىيەلەكە و ئامۆزگارىسيان بىكە و ووتەيە كى ھىندا رەوانىيان بىن بىلى كە لەدىن و دەرروونيان كار بىكات، وە هىچ نىرداوەتكەن نەثاردوھ بىز ئەوه نەبى كە بەفەرمانى خوا گۈرىايدەلى بىكريت و گۈرىايدەلىكىردىشى گۈرىايدەلىكىردى خوايە، ئەگەر كاتىك ئەوان سەھميان لەخۇيان دەكەد بەھاتنایه بۆ لات و داوايى لىتھۇش بۇونيان لەخوا بىكردايە و پىغەمبەر ﷺ داوايى لىتھۇشبوونى بۆ بىكردنایه دەيان بىنى كە خوا چەندە تەۋىبەگىراو مىھرەبانە، نەخىر سويند بەپەرەردگارت باوھريان نابى تاکو لەو كىشىمە و ھەرایەيى لەنیوانىياندا رۇودەدات دەتكەن بەدادوھ، پاشان لەدەرروونياندا ھەست بەھىچ تەنگاوىيەك نەكەن سەبارەت بەھ حوكىمە بۆت يەكلاڭىردوونەوه و بەملەكەچەكىردى تەراوەتى ملکەچ دەكەن).

خوای گهوره به چهند سیفه‌تیک و هسفی ئهوانه‌ی کردووه که لافی باوهرداری لیدهدهن و دوروون:

یه‌کم: ئهوهیه دهیانه‌وی دادوه‌ریکردنیان لای طاغوت بیت، دادوه‌ریکردن لای طاغوتیش هممو حوم کردنیکه که پیچه‌وانه‌ی حوم خوای گهوره و پیغمبهره کمی بیت چونکه هدرچیه‌که پیچه‌وانه‌ی حوم خوا و پیغمبهره کمی بیت ئهوه سه‌کهشی و دهست دریزیکردنه بۆ سه‌ر حومی ئهه زاته‌ی که حومرانی بۆ ههیه و هممو فه‌مانه کان بۆلای ئهه ده گهربئنه‌و ئهه‌بیش خوای گهوره‌یه، و هک ده‌فرمومیت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۲۵)، واته: (ئایا دروستکردن و فه‌مانکردن به‌دهستی خوا نیه؟ پاک و پیروزی بۆ خوای په‌روه‌رددگاری جیهانیان).

دووه‌م: ئهوهیه ئه‌گهربانگهیشت بکرین بۆ لای ئهه بە‌نامه‌یه خوا ناردوویه‌تی و بۆلای پیغمبهره پشت هله‌لده‌کمن و روو و هرده‌گیرن.

سی‌هم: ئهوهیه ئه‌گهربه‌هی ئه‌کرده‌وانه‌ی به‌دهستیان هیناوه تووشی نه‌هامه‌تیه‌ک هاتن - و هک ئهوهی به‌کرده‌وه و ره‌ختاره کانیان بزانزیت - دین و سویند ده‌خون که‌وا هیچ مه‌بە‌ستیکیان نه‌بوروه ته‌نها چاکه‌خوازی و يه‌کخسته‌وه نه‌بیت، و هک حالی ئهه که‌سه‌ی ئه‌مرۆحوم کانی نی‌سلام و لاده‌نی و حوم بهو یاسایانه ده‌کات که له‌گه‌لیدا پیچه‌وانه‌ن و لافی ئهوه لیده‌دات که ئهه کاره چاکه‌خوازیه و له‌گه‌ل بارو دۆخی سه‌رده‌مدا ریک و گونجاوه.

پاشان په‌روه‌رددگار ئهوانه‌ی ووریا کردووه‌تهوه که‌بانگه‌شەی باوهرداری ده‌کمن و ئهه سیفه‌تانه‌یان تیدا ره‌نگده‌دات‌هه‌وه به‌هی خوا ده‌زانیت چی له‌دلیاندایه و چیش حه‌شارده‌دهن له‌هه فه‌مانانه‌ی پیچه‌وانه‌ی ئهه قسانه‌یه که ده‌یکه‌ن و فه‌مانی

به پیغامبر کهشی کردووه که ئاموژگاریان بکات و ووتھیه کی هینده رهوانیان پیبلیت که کار لەدل و دهروونیان بکات، پاشان روونیکردووه که پەند و حیکمەت لەرەوانه کرانی پیغامبر ﷺ نهودیه که هەر ئەو بە گوینکراو و شوینسی ھەلگیراو بیت نهودک هیچ کەسی تر لە خەلکی ھەرچەندە بىر کردنەوە و پەیردەنیان بەھیز بیت، پاشان خوای مەزن سویندی بەپەروەرد گاریھتی خۆی خواردووه که تایبەت زین جۆری پەروەرد گاریھتیه و ئاماژە بۆ راستیه کەی پیغامبر ﷺ لە خۆ دەگرتەت بەسویندەنیکی جەخت لە سەرکراو سویندی پەخواردووه کەوا بەسی مەرج نەبى باوھر

دانامەززیت:

- ۱ - دەبى لەھەمۇ كىشە و گىرۇ گرفىيەكدا دادوھرى بىرىتە لاي پیغامبرى خوا ﷺ.
- ۲ - دەبى سىنە کان بۆ دادوھرى كەی والاؤ گوشاد بن و دەرروونە کان پىزى يىزار و تەنگاۋ نەبن.
- ۳ - دەبى ملکەچى دروست بىي، بەھەي بە دەرئەنجامە قايل بىي کە حۆكمى پېڭدووه و بەھى خاوه خاوه کردن يان لادان جىيە جىي بکات .

بەشى دووه مىش: وەك نەوهى خواي گەورە دەفرمۇيت: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (المائدة: ۳۳)، واتە: (ھەر كەس حۆكم بەو بەرnamەيە نەكەت کە خوا ناردویەتى، ئەوا نەوانە ناردویەتى، ئەوا ئەوانە بىباوهرن).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ (المائدة: ۴۵)، واتە: (ھەر كەس حۆكم بەو بەرnamەيە نەكەت کە خوا ناردویەتى، ئەوا ئەوانە سەتمەكارن).

ھەروەها دەفرمۇيت: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ (المائدة: ۴۷)، واتە: (ھەر كەس حۆكم بەو بەرnamەيە نەكەت کە ناردویەتى، ئەوا ئەوانە سەركەشن و لەری دەرچۈن).

باشه ثایا ئام سى و سفه يەك و سفکراو دەگرنەوه؟ به واتاي ئەوهى هەركەس حۆكم بەو بەرنامەيە نەکات كە خوا ناردویەتى ئەوه بىباوهە، سەرمەكارە، سەركەشە، لەبەر ئەوهى خواى گەورە و سفی بىباوهەنە بەستەم و سەركەشىكردۇوە دەفرمۇيت: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة: ٢٥)، واتە: (بىباوهەن ئەوانەن كە سەرمەكارەن). هەروەها دەفرمۇيت: ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تُوَلِّهُ وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (التوبه: ٨٤)، واتە: (ئەوانە بىباوهەر بۇون بەخوا و پېغەمبەرە كەى و بەسەركەشىش مەردوون) كە ھەموو بى باوهەر پىك سەرمەكار و سەركەشە، يان ئەو وەسفانە بە گۈزەرە ئەوه وەسف كراوان دەگرىتەوه كە ھەلىان دەنىت بۇ حۆكم نەكىدىن بەو پەيامەى خوا رەوانەى كردۇوە؟ ئەمەيان بەلامەوه لەراستىيەوە نزىكىزە خواش دەزانىت.

ئىنجا دەلىين: هەركەس حۆكم بەو بەرنامەيە نەکات كە خوا ناردویەتى لەبەر بەسوڭ تەماشا كردى يان بە كەمبایخ زانىنى يان باوهەر بۇون بەوهى بەرنامەى تر بۇ خەلتكى لەو چاكتىر و بە كەلتكىزە يان وەك ئەو وايە، ئەوه بە جۆرىتىك بىباوهە كە لەريازى خواى دەر بکات.

لەو جۆرە كەسانەش ئەوانەن كە ياسا و رېسای پېچەوانەى ياسا و رېساكانى ئىسلام بۇ خەلتكى دادەنىن، بۇ ئەوهى بىنە بەرنامە و خەلتكى لەسەرى بىرۇن، چونكە ئەو كەسانە كاتىك ئەو ياسا و رېسايانەيان داناوه كە پېچەوانەى شەرىعەتى ئىسلامن باوهەريان وابووه كە چاكتىر و بەسوودتىن بۇ خەلتكى، چونكە بەزەرورەتى عەقلىي (الضَّرُورَةُ الْعَقْلِيَّةُ) و سيفەتى فيطرى (الجِبْلَةُ الْفِطْرِيَّةُ) ئاشكرايە كە مرۆڤ لەبرنامەيەك بۇ بەرنامەيە كى پېچەوانەى لانادات مەگەر كاتىك باوهەرى بەچاكيتى ئەو بەرنامەيەى رووي تىكىردووه و ناتەواى ئەوهى لايداوه لىتى ھەبىت، هەركەسيش حۆكم بەو بەرنامەيە نەکات كە خوا ناردویەتى بەلام بەسوڭى تەماشا نەکات و بە كەمى نەزانى و باوهەرى وانەبى كە

به‌نامه‌یه کی تر لهو چاکره بۆ خۆی یان وەک ئەو وايه ئەم کەسە سەتمکاره و بیباوه‌ر نیه و پلە کانی سەتمیشی به گۆزىه‌ی حوكم پىنکراوه‌کە و ھۆکاری حوكمه‌کە دەگۇریت. وە هەرکەس حوكم بەو به‌نامه‌یه نەکات کە خوا ناردوویه‌تى بەلام نە لەپرووی بەسۈك تەماشا كىردىنى خواوه بىن و نە بە كەمبایخ زانىن و نەباوه‌رى وا بىت کە به‌نامه‌ی تر چاکتر و بە كەلکتە بۆ خەلتكى یان وەک ئەو وايه بەلکو لەخوشەويىستى حوكم بۆكراو یان لەبەر رەچاوا كىردىنى بەرتىل ياخود شتى تر لەدەستكەوتى دنياىي حوكم بە به‌نامه‌ی تر بکات ئەوه سەركەشە و بیباوه‌ر نیه، وە پلە کانی سەكەشىشى بە گۆزىه‌ی حوكم پىنکراوه‌کە و ھۆکاری حوكمه‌کە دەگۇریت.

شيخ الإسلام (ابن تيمية) - رەھمەتى خواى لى بىت - دەربارەی ئەوانەی مالۇوم و قەشە کانيان بىتجىگە لەخوا كىردوو بەپەروەردگار دەفەرمۇيت: (ئەوانە لەسەر دوو شىوه‌ن:

يەكەم: ئەوه بە بازانن ئەوانە ئايىنى خوايان گۇرپىوه و لەسەر گۇرپىنه‌کە و شوپىيان بىكەون و لەبەر شوپىكەوتى سەرۆكە کانيان باوه‌ريان بەحەللاڭىرىدىنى ئەو رېسايە ھەبى كە حەرامە و باوه‌ريان بەحەرامكىرىدىنى ئەوهش ھەبىت کە خوا حەلاتى كىردوو لەگەل ئەوهى بازانن كە سەرپىچى ئايىنى پىغەمبەرانيان كىردوو ئەم حالەتە بیباوه‌رىسيە و خوا و پىغەمبەرە كە ھەللىق بەھاوبەشدانانيان داناوه.

دوورەم: ئەگەر بىرۇ بۆچۈون و باوه‌ريان بەحەللاڭىرىدىنى حەرام و حەرامكىرىدىنى حەللاڭ - دەستەوازە كە بەم جۆرە لىتە وەرگىراوه - چەسپاپىت بەلام لەسەر پىچىكىرىدىنى خوادا گۆزىرایەلىييان بىكەن وەک ئەو بى فەرمانيانەی موسولىمان دەيانكات کە باوه‌رى وايه بى فەرمانين و دەيانكات، ئەو جۆرە كەسانە حوكمی ھاو وىتەي خۆيان لە گوناھكاران ھەيە، جياوازىيە كىش لەنیوانى ئەو مەسەلانەدا ھەيە كە بەرپىساي گشتى دادەنرۇن و مەسىلەيە كى دىاريکراو كە دادپرس تىيدا حوكم بە به‌نامه‌يە كى تر بىتجىگە

لهوهی خوا ناردویه‌تی ده کات ههیه، چونکه ئهو مه‌سەلانه‌ی کە بەریسای گشتی داده‌نرین ئهو دابه‌شکردنی پیشوویان تىدا هەلئایه‌تەوه و هەر تەنها لەبەشی يەکەمن، چونکه ئەم ياساداندەرە کە ياساو رېسايەکى پىچەوانه‌ی ئىسلامى داناوه ھەر بۆیه دايماوه چونکه باوه‌رى وابووه کە چاکتە له‌ئىسلام و بە كەلکتە بۆ بهنده‌کان وەك پىشىز ئاماژەم بۆکرد.

ئەم مەسەلە‌يەش - مەبەستم بىن مەسەلە‌ي حوكىردنە بە بەرنامەيە کى تر بىچىگە لهوهی خوا ناردویه‌تى - لهو مەسەلە گەورانەيە کە فەرمانىرە و ايانى ئەم رۆزگارە‌ي پىوه ئالوودە بۇوه، ئىنجا پىويستە باوه‌ردار له‌حوكىدان بەسەرياندا پەلە نەکات، بەوهى حوكىيکىان بەسەردا بىدات کە شايىستە نىن تاڭو راستى بۆ روون دەبىشەوه، چونکە مەسەلە‌كە ترسناكە - داوا له‌خواي گەورە دەكەين کە كاربەدەست و دەست و پىوه‌نەدەكانيان بۆ موسولمانان چاك بکات - ھەروهك پىويستە له‌سەر ئەم كەسەي خوا زانستى پىداوه کە مەسەلە کە بۆ فەرمانىرە و ايانى روون بکات‌مەوه بۆئەوهى بەلگەيان بختاتەسەر و پاساويان روون بېتىوه، ئىنجا ئەوهى تىادەچى له‌سەر بەلگدۇھ تىا بچىت و ئەوهى زىندۇوشە له‌سەر بەلگە بىزى، با خۆشى له‌پۈونكىردىنەوهىدا بە كەم نەگرىت و له‌كەسىش سل له‌پۈونكىردىنەوهى نەکات، چونکە شۆمەندى بۆ خوا و پىغەمبەرە كەمى **بەلگە** و باوه‌ردارانە.

والدليل (۱۴۷) قوله تعالى: ﴿لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ﴾ (۱۷۵) قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ (۱۷۶) فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى (۱۷۷) (البقرة: ۲۵۶) وَ هَذَا مَعْنَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

به لگه‌ش نهودیه خوای گهوره ده فهرومیت: ﴿لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾، واته: (توبیزی و زورکاری له تایینی خوادا فیه و داسته‌ری له کویره‌ری جیابووه‌ته‌وه، ئنجا همرکه‌س باوه‌ری به (طاغوت) نهی و بپروا به خوا بھینیت، نهود دهستی گرتووه به دشته‌ی قایمه‌وه)، ئەمەش واقای (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يه.

(۱۷۴) واته له سهر پیویستبوونی حوكمردن بدو به نامه‌یه خوا ناردووه‌ته‌تی و باوه‌ر نهبوون به طاغوت.

(۱۷۵) تو پزی و زورکاری له سهر پهیره‌ویکردنی تایینی ئیسلام نیه له بهر ده رکه‌وتولی و روون و ئاشکراپی به لگه‌کانی، له برهئمه‌وه خوای گهوره دواتر ده فهرومیت: ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾، ئنجا ئەگه راسته‌ری له کویره‌ریکه جیابوویته‌وه ئدوا حەقەن ھەموو ده رونیکی ساغ راسته‌ریگه که ھەلتەبزیریت.

(۱۷۶) خوای گهوره بیباوه‌ر بیوون به طاغوتی پیش باوه‌ر هینان به خوا ده ستپیکردووه، چونکه کاملیه‌تی شت لابردنی له مپه‌ره کانیه‌تی پیش بیوونی پایه دامەزراوه کانی، له بهر نهود ده وتری بزارکردن (التخلية) پیش را زاندنه‌وه (التخلية).

(۱۷۷) واته دهست پیوه گرتیکی ته او دهستی پیوه گرتیت، رشتہ‌ی قایم (العروة الوثقى) ش ئیسلامه، تەماشاکه چۆن خوای گهوره ده فهرومیت: ﴿فَقَدِ اسْتَمْسَكَ﴾ و نافه‌رمیت: (تَمَسَّكَ)! چونکه (استمساک) به هیتره له (تَمَسُّكُ) و جاری واده‌بی مرزف پهیره‌وی (تَمَسُّكُ) ده کات به لام دهستی پیوه ناگرت.

وفي الحديث: «رَأْسُ الْأَمْرِ إِلَّا سَامِيَةٌ وَذِرْوَةٌ سَامِيَةٌ^(١٧٨) الجَهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»^(١٨٠) (رواه أحمد والترمذى وإن ماجة)، والله أعلم، وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه وسلم^(١٨١).

له فرموده شد ا هاتووه: (سەرى كار و فرمان ئىسلامە و كۆلە كە كە نويىزە و چىلەپۇپە و لوتكەي مەرەبەرزى جىهادى دەنە لەپىناوى خوادا، خواش زافاتو، وصلى الله على محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

(١٧٨) دانەر - رەحمەتى خواى لى بىت - ويستووپەتى بىم فەرمۇدەيە بەلگە لەسەر ئەو بەھىيەتەوە كە ھەموو شىئىك سەرى ھەيدە، سەرى ئەو فرماندىش كە (محمد) ﷺ پىي هاتووه ئىسلامە.

(١٧٩) لەبەرئەوەي بەپى نويىزىردن پىادە ناكىرىت، وە لەبەر ئەمە راي پەسەند ئەوەي نويىزىنە كەر كافرە و هېيج پەپۈونىدەيە كى بەئىسلامەوە نەماوە.

(١٨٠) واتە بلنىدىرىن و تەواوتىرىنى ئىسلام جىهادە لەپىناوى خوادا، چونكە ئەگەر مەرۆف خۆى چاڭىرد ھەولۇددان كەسانى ترىيش بەجىهادى دەنە لەپىناوى خوادا چاڭ بىكەت بۇ ئەوەي ئىسلام پىادەبىرى و ووشە خوا لەبلنىدىدا بىت، ئىنجا ھەركەس كوشتارى كەر بۇ ئەوەي ووشە خوا لەبلنىدىدا بىت ئەوە لەپىناوى خوادايە و گەيشتۈرۈتە چىلەپۇپە، چونكە بەپە ئىسلام بەسەر رېيازى تردا بەرزا دەيتەوە.

(١٨١) پايەبەرزى ئىسلام (محمدى كورى عبدالوهاب) - رەحمەتى خواى لى بىت - ئەم پەيامەي بەگىرانەوە زانست بۇ خواى گەورە و ناردنى دورود و سلاو بۇ سەر پېغەمبەرە كەي (محمد) ﷺ كۆتائى پەھىناوە.

ناوهه روک

لا په ره	بابه ت
۵	ژياننامه‌ي دانه‌ري (متن)‌ي (ثلاثة الأصول)
۷	کورته‌ي هك له ژياننامه‌ي نووسه‌ر
۱۰	پاڻه‌ي: بسم الله (البسمة)
۱۲	زانين و پله کاني پهی بردن
۱۲	چوار مهسله‌ه کان
۱۴	مهسله‌ي يه کم: ناسيني پهروهه دگار و پيغه‌مبهه و ئايين
۱۹	مهسله‌ي دووه‌م: کاريکردنی
۱۹	مهسله‌ي سنه‌م: بانگه‌واز کردن بوی
۲۲	مهسله‌ي چواره‌م: ئارامگرتن له سه‌ر ئازار له پتاؤيدا
۲۳	بهشه کاني ئارامگرتن
۲۴	تفسيري سوره‌تی (العصر)
۲۷	واتاى ووته‌که‌ي پيشه‌وا شافيعي (ئه گهر خوا هيج به لگه‌ي هکي نه ناردايه...)
۳۰	ئه و سی مهسلانه‌ي پيوسته هه مهه مو سولمانیک بيانزانت
۳۰	مهسله‌ي يه کم: ئوهه‌ي خوا دروستي کردوون
۳۳	پروريشي داوين
۳۵	به پشتگوي خراوي وازي لينه‌هيناوين
۳۵	به لکو پيغه‌مبهه رېکي بو رهانه کردووه
۴۱	مهسله‌ي دووه‌م: ئوهه‌ي خوا را زى نابي هيج کهس بکريشه هاو بهشى

	له پهستیدا
۴۴	مهسه‌له‌ی سیهم: هر کم‌س گویرایه‌لی پیغمبری ﷺ کرد و خواه به تنها پورست بُزی نیه دُستایه‌تی که‌سیک بکات که‌دوژمنایه‌تی خوا و پیغمبره که‌ی ﷺ ده‌کات
۴۸	واتای ئایینی پاکو بِتَّگُرْد (الحنيفية)
۵۲	مهزنترین شت که خوا فهرمانی پیکردووه به کتابه‌رسیه
۵۵	مهزنترین شت که خوا رِنگری لیکردووه هاو به‌شدانانه
۵۸	ئهو سی بنچینانه‌ی پیویسته له‌سهر مرؤف بیانزانت:
۵۹	بنچینه‌ی يه‌کم: به‌نده پهروه‌ردگاری بناسیت
۶۰	واتای پهروه‌ردگار و بەلگەش له‌سهر ئهو واتایه
۶۵	بەلگە و نیشانه کانی ده‌سەلااتی خوا
۶۸	پهروه‌ردگار په‌سزاوه و بەلگەی ئهو راستیه و تهفسیره که‌ی
۷۲	جۆره کانی په‌ستن به‌کورتى:
۷۵	جۆرى يه‌کم: پارانه‌وه و جۆره کانی
۷۹	جۆرى دووه‌م: ترسان، ئه‌ویش سی جۆره
۸۱	جۆرى سیهم: تکاکردن
۸۲	جۆرى چواره‌م: پشتبه‌ستان
۸۴	جۆرى پنجم: (الرغبة)
۸۴	جۆرى شده‌م: (الرهبة)
۸۴	جۆرى حدوتە: (الخشوع)
۸۵	جۆرى هەشتم: (الخشية)
۸۶	جۆرى نویم: (الإنابة)

۸۶	جۆری دهیم: داوای یارمه‌تیکردن، ئەویش پىتچ جۆره:
۸۹	جۆری يازدهیم: پەناگرتن، ئەویش چوار جۆره
۹۲	جۆری دوازدهیم: داوای فرياكەوتن، ئەویش چوار جۆره
۹۴	جۆری سیانزدهیم: قوربانی سەرپىن، ئەویش سى جۆرە
۹۵	جۆری چواردهیم: نەزر كردن
۹۶	بنچينه‌ی دووه‌م: بەندە ئايىنه كەى بناسىت
۹۸	پىناسە‌ی ئىسلام
۹۸	پلە‌كاني ئايىن:
۹۸	پلە‌يە‌كەم: ئىسلام
۱۰۰	واتاي شايەتىدان بە (لا إله إلا الله)
۱۰۶	واتاي شايەتىدان بە (محمد رسول الله)
۱۰۷	بەلگە‌ي نويز و زەكات و تەفسىرى يەكتاپدەرسى
۱۱۱	بەلگە‌ي رۆژوو‌گرتن و حەجكىردن
۱۱۳	پلە‌ي دووه‌م: باوھر
۱۱۳	تەوفيق لەنيوانى ئەوهى (باوھر حەفتاۋ ئەوهەندە بەشە) و ئەوهى (پايە‌كани شەشى):
۱۱۵	پايە‌يە‌كەم: باوھرەيتان بە خوا چوار فەرمان لەخۇ دەگرىت
۱۱۵	بەلگە‌كани باوھرەيتان بە بۇونى خوا
۱۲۰	دووه‌م: باوھرەيتان بە پەروەردگارىيەتى خوا
۱۲۲	سييھەم: باوھرەيتان بە پەرسىراویەتى خوا
۱۲۶	باوھرەيتان بە ناو و سيفەتە كانى
۱۲۹	بەرھەمە‌كاني باوھرەيتان بە خوا

۱۳۰	پایه‌ی دووهم: باوه‌رهیتان به فریشته کان چوار فرمان له خۆدەگریت:
۱۳۰	یه‌کم: باوه‌رهیتان به بونیان
۱۳۰	دووهم: باوه‌رهیتان بهو فریشته‌یه‌ی ناویان زانیوه
۱۳۰	سیه‌هم: باوه‌رهیتان بهوهی دهرباره‌ی سیفه‌تە کانیان زانیومانه
۱۳۱	چوارهم: باوه‌رهیتان بهوهی دهرباره‌ی کرده‌وه کانیان زانیومانه
۱۳۲	بهره‌مه کانی باوه‌ر بون به فریشته کان
۱۳۲	بدرپه‌رج دانه‌وهی که‌سیلک نکولی له جهسته‌بونی فریشته کان ده کات
۱۳۵	پایه‌ی سیه‌هم: باوه‌رهیتان به کتیبه کان چوار فرمان له خۆ ده‌گریت:
۱۳۵	یه‌کم: باوه‌رهیتان بهوهی ناردنیان له لایدن خواوه‌یه
۱۳۵	دووهم: باوه‌رهیتان بهوهی ناویان زانیوه
۱۳۵	سیه‌هم: باوه‌ر کردن به هه‌والله راسته کانیان
۱۳۵	چوارهم: ئیش کردن به حوكمه کانی ئه‌وهی نه‌سخ کراوه‌تەوه
۱۳۶	بهره‌مه کانی باوه‌ر بون به کتیبه کان
۱۳۶	پایه‌ی چوارهم: باوه‌رهیتان به پېغەمبەران چوار فرمان له خۆ ده‌گریت:
۱۳۶	مەبەست له پېغەمبەر
۱۳۷	یه‌کم: باوه‌رهیتان بهوهی پەیامه کەیان راسته و له خواوه‌یه
۱۴۰	دووهم: باوه‌رهیتان بهوهی به ناوی خۆی ناویان زانیوه
۱۴۰	سیه‌هم: باوه‌ر کردن به هه‌والله راستانه‌ی دهرباره‌یان پىمانگە يشتوون
۱۴۱	چوارهم: ئیشکردن به شەریعەتی ئه‌وهیان كە بۇمان رەوانه کراوه
۱۴۱	بهره‌مه کانی باوه‌ر بون به پېغەمبەران
۱۴۳	پایه‌ی پىنچەم: باوه‌رهیتان بەرۋۇزى دوالى سى فەرمان له خۆ ده‌گریت:
۱۴۳	باوه‌رهیتان به زىندوبۇونەوه و بەلگەش لەسەر ئەو راستىيە

۱۴۴	باوه‌رهیتان به لیپرسینه و به لگمش له‌سهر ئهو راستیبه
۱۴۶	باوه‌رهیتان به بدههشت و ئاگری دۆزەخ
۱۵۱	بدره‌مه‌کانی باوه‌ربوون به رۆزى دواى
۱۵۱	بهرپه‌رچدانه‌وهی ئهو كەسەئ نكۆلى لەزىندوبۇونەوە دەکات
۱۶۰	پايه‌ی شەشم: باوه‌رهیتان به قەدەر چوار فرمان له خۇ دەگرىت:
۱۶۰	يەكەم: زانىن
۱۶۰	دووھم: نووسىن
۱۶۱	سيئەم: ويست
۱۶۱	چوارەم: دروستگىردن
۱۶۰	ئايا بەندە توانا و ويستى له كىرداره خۇ ويستىيە كاندا هەيە؟
۱۶۳	بهرپه‌رچدانه‌وهی ئهو كەسەئ پاساو به قەدەر له‌سهر واژه‌يتان له (واجب) يان كىردى سەرىچى دەھىيەتىو، له حەوت رووھو
۱۶۶	بدره‌مه‌کانی باوه‌ربوون به قەدەر
۱۶۸	دوو تاقم له قەدەر دا گومراپوون و بەرپەرج دانەوهيان
۱۷۰	پلهى سىئەم: ئىحسان و پىناسە كەدى
۱۷۲	ئىحسان له پەرسىنى خوادا و ئىحسان بەرھو پەرسىنى خوا
۱۷۶	بنچينەئ سىئەم : بەندە پىغەمبەر كەئى بناسىت
۱۷۷	زىانى پىغەمبەر ﷺ
۱۸۰	بەرز كارانه‌وه (المعراج)
۱۸۴	كۆچكىردى پىغەمبەر ﷺ
۱۸۸	پىناسە و حوكم و به لگەئ كۆچكىردن
۱۹۰	حوكىمى گەشتىردن بۇ وولاتى بىياوه‌ران و مانھوھ تىيىدا

۲۰۰	کۆچى دوايى پىغەمبەر ﷺ
۲۱۱	باوه رەيتان به زيندوو كراندوه و بىلگە كەى
۲۱۶	حىكمەت و پەند لەنېرمانى پىغەمبەران
۲۱۷	يەكەمین و دوايىن پىغەمبەر
۲۱۹	بانگەوازى ھەموو پىغەمبەران بۇ پەرنىخ خوا و نەھىكىرىن لە ھاوبەشدانان بۇوه
۲۱۹	كوفرانە بە طاغوت
۲۲۲	گوزھانى خەلتكى لە گەل كاربەدەستان
۲۲۳	سەرانى طاغوتان:
۲۲۳	يەكەم: ئىيليس
۲۲۴	دووھم: ھەركەس بېھرسىز و خۆى رازى بىت
۲۲۴	سييھم: ھەركەس بانگى خەلتكى بکات بۇ پەرنىخ خۆى
۲۲۴	چوارھم: ھەركەس لاطى شىئىك لە غەيزانى لى يدات
۲۲۵	پېشجەم: ھەركەس حۆكم بە بەرناھەي غەيرى خوا بکات
۲۳۴	دواووته: بە گىرلاندوهى زانست بۇ خواي گەمورە و سلاوات بۆسەر پىغەمبەر ﷺ
۲۳۵	ناواھرۇڭ

سوپاس بۇ خوا تەمواو بۇو